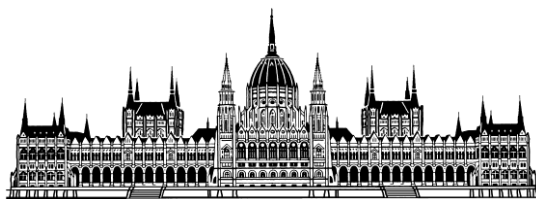

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Gúr Nándor,
Ikotity István, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	29659
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	29659
<i>Szabó Zsolt</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	29661
<i>Harrach Péter</i> (KDNP)	29662
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	29664
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP)	29666
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	29667
<i>Németh Szilárd István</i> (Fidesz)	29669
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	29671
<i>Mirkóczki Ádám</i> (Jobbik)	29672
<i>Tuzson Bence</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	29674
A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	29676
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	29676
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	29676
A dohányzás visszaszorításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	29677
Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	29677
Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény, valamint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	29678
Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	29679
Az egységes elektronikus ügyintézési rendszer kialakításához szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	29680
Egyes belügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	29681
A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	29682
A honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	29682
A magyar haditengerészek és a hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapjáról szóló határozati javaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	29684
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	29685

A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	29685
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a napirendi pont előadója	29686
Felszólalók:	
Dr. Galambos Dénes , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29694
Tóth Csaba , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29697
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29700
Dr. Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29702
Dr. Hadházy Ákos , az LMP képviselőcsoportja részéről	29707
Dr. Apáti István (Jobbik)	29712
Csizi Péter (Fidesz)	29715
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	29716
Csizi Péter (Fidesz)	29717
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	29717
A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény, valamint a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	29722
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője	29722
Felszólalók:	
Balla Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29725
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29727
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	29729
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29730
A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény, valamint az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	29732
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	29732
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29733
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29734
Firtl Máttyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29737
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29738
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	29740
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	29742
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29743
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kazah Köztársaság közötti megerősített partnerségi és együttműködési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	29744
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	29745
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29747
Velez Árpád , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29749
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29750
Az egyszerű bejelentés körének bővítésére és az építésügy területén érvényesítendő további bürokráciacsökkentésre vonatkozóan az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	29751
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	29751
Felszólalók:	
Dr. Galambos Dénes , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29753
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29755
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29759
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	29762
Egyes állami és önkormányzati tulajdonú ingatlanok ingyenes átadásáról szóló törvényjavaslat általános vitája	29764
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	29765

Felszólalók:

Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	29766
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	29767
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	29770
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	29772
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	29774

A nemzeti turizmusfejlesztésről szóló törvényjavaslat általános vitája..... 29775

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője..... 29775

Felszólalók:

Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	29778
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	29781
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	29785
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	29787
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	29792
Witzmann Mihály (Fidesz).....	29797
Kepli Lajos (Jobbik).....	29798
Hollik István (KDNP).....	29799
Sallai R. Benedek (LMP).....	29800
Gúr Nándor (MSZP).....	29801
Manninger Jenő (Fidesz).....	29802
Szilágyi György (Jobbik).....	29804
Sallai R. Benedek (LMP).....	29806
Hollik István (KDNP).....	29809
Heringes Anita (MSZP).....	29810
Witzmann Mihály (Fidesz).....	29812
Gúr Nándor (MSZP).....	29813
Bányai Gábor (Fidesz).....	29813
Rig Lajos (Jobbik).....	29814
Kepli Lajos (Jobbik).....	29815
Bányai Gábor (Fidesz).....	29819
Sallai R. Benedek (LMP).....	29823
Manninger Jenő (Fidesz).....	29828
Gelencsér Attila (Fidesz).....	29830
Gúr Nándor (MSZP).....	29831
Szilágyi György (Jobbik).....	29832
Witzmann Mihály (Fidesz).....	29835
Kepli Lajos (Jobbik).....	29836
Gúr Nándor (MSZP).....	29837
Witzmann Mihály (Fidesz).....	29838
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	29839

Az elektronikus hírközléssel és a fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények

módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....29843

Kara Ákos, nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....29843

Felszólalók:

Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	29849
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	29854
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	29856
Dr. Józsa István (MSZP).....	29860
Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	29863

Energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....29865

Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....29866

Felszólalók:

Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	29867
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	29870
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	29874
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	29875

<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	29877
<i>Heringes Anita</i> (MSZP)	29877
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29879
Napirend utáni felszólalók:	
<i>Witzmann Mihály</i> (Fidesz).....	29883
Az ülésnap bezárása	29886

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, TUZSON BENCE államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, MAGYAR LEVENTE államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
18. ülésnapja
2016. november 8-án, kedden
(9.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Tiba István és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 18. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat is, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Napirend előtti felszólalások következnek. „Párizs után Marrakesh - de hol van a magyar kormány felelősségvállalása?” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszony. Parancsoljon, frakcióvezető asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezmény égisze alatt 2015. december 12-én elfogadták a párizsi megállapodást, amelynek célja a globális átlaghőmérséklet-emelkedés 2 Celsius-fok alatt tartása az ipari forradalom előtti időszakhoz képest. Ha a hőmérséklet-emelkedés ezt a mértéket meghaladja, akkor olyan változások következhetnek be a Föld természeti rendszereiben, ami az emberiség egész jövőjét veszélyezteti.

A megállapodást sokan szkeptikusan fogadták Párizs után, hiszen a csökkentés konkrét mértékéről és menetrendjéről nem állapodtak meg. Ami azonban mégis némi optimizmusra adhat okot, az az, hogy a párizsi konferenciát követő egy éven belül teljesült a hatálybalépés két feltétele, amely szerint legalább 55 országnak kellett letétbe helyeznie a ratifikációs okmányát, és hogy ezek az országok a globális kibocsátások legalább 55 százalékáért feleljenek.

A közelmúltban a két legnagyobb kibocsátó, az Egyesült Államok és Kína is letétbe helyezte saját okmányait, csakúgy, mint az Európai Unió. A megállapodásban részt vevő országok tegnap kezdődött marrakeshi első konferenciáján többek között a nemzeti hozzájárulások elégségességéről, további részletszabályokról és a finanszírozási mechanizmusokról döntenek. Lesz is feladat Marrakeshben, ugyanis Párizs előtt, amikor az önkéntes hozzájárulásokat a nemzeti kormányok megtették, az gyakorlatilag arra volt elegendő, hogy ne haladják meg a 3 Celsius-fokos átlaghőmérséklet-emelkedést a vállalások.

De ez az a pont, ahol egyébként elgondolkodhatunk. Úgy látjuk, hogy a világ vezetői még mindig nincsenek tisztában azzal, hogy egy túlterhelt környezeti rendszerben a megfelelő önmérsékletnek

nincs alternatívája, ahogyan Ban Ki Mun ENSZ-főtitkár is fogalmazott, nincs B-terv, mert nincs „béta bolygó”. Ma a világon 10,6 tonna az egy főre jutó éves primeranyag-felhasználás, és mérsékelt megközelítések szerint is 4 tonnára kellene csökkenteni a mértéket, hogy környezetünk képes legyen újratermelni az életünkhöz szükséges készleteket és ökológiai szolgáltatásokat.

Hasonló a helyzet a primer energiafogyasztás terén is. A fenntarthatóság jegyében a globális üvegházgáz-kibocsátás nem lehetne nagyobb, mint amennyit a nyelők képesek megkötni, de most ez kétszer nagyobb. És amíg a kibocsátás folyamatosan nő, a nyelők kapacitása folyamatosan csökken. Ez azt mutatja, hogy az éghajlatváltozás nem kezelhető önmagában, a többi környezeti kérdéstől elszigetelten. Összefügg például a biodiverzitás csökkenésével, a fajok számának és a természetes élőhelyek kiterjedésének zsugorodásával. Mindezekkel világszerte többet és átfogóbban kellene foglalkozni. Ugyanakkor arra is figyelniünk kell, hogy a háttérben itt is jelentős szerepet kapnak a geopolitikai tényezők, gazdasági és versenyképességi megfontolások.

Azt látjuk, hogy egy hosszú távú geopolitikai átrendeződés folyik. Már most sok helyen elkezdődött például a fosszilis energiahordozók támogatásának kivétele, a befektetések átirányítása. Jelentős erőfeszítések eredményei mutatkoznak a megújuló energiaforrások megbízható és gazdaságos alkalmazására, a körforgásos gazdaság megteremtésére, sajnos nem Magyarországon. Ezzel elindul az alacsony szénkibocsátású gazdaságra való átállás, a fenntartható energiagazdálkodás.

A gazdasági átállás mellett azonban kezelni kell az éghajlatváltozás egyéb kihatásait, a kedvezőtlen környezeti hatások mellett a társadalmi és politikai következményeket is, köztük például a klímamenedék kérdését. Egyes források szerint 2050-re akár a több száz milliót is elérheti azok száma, akik azért kényszerülnek otthagyni az otthonukat, mert az a klímaváltozás miatt lakhatatlanná válik.

Magyarország az Európai Unió tagállamai közül elsőként zárta le a párizsi megállapodás belső ratifikációs eljárását, és helyezte letétbe az erről szóló okmányát; egyébként nem véletlenül, hiszen a kormány úgy tesz, mintha nálunk minden rendben volna. Nem elég azzal áltatni magunkat, hogy a gazdasági termelésünk mélyrepülése következtében csökkenő hazai üh-gáz-kibocsátás elégséges az ügy kezelésére. Magyarországnak is felelős szerepet kellene vállalni ebben az együttműködésben. Ez a mi legfőbb érdekünk.

Sajnos azonban nagyon sok kérdés merül fel: mi van a gazdaságunkat új alapokra helyező dekarbonizációs útitervvel, a zöldgazdaság ösztönzésével, az energiahatékonyság javításával, a változó környezeti feltételekhez való alkalmazkodási stratégiával? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mindezekre várjuk a választ. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen frakcióvezető asszony. A választ Szabó Zsolt államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány most is, mint ahogy már a korábbiakban is, határozott álláspontot képvisel a klímaváltozással szembeni küzdelemben. Kezdetől fogva támogattuk a párizsi megállapodás elfogadását, és a legmagasabb szinten, Ader János köztársasági elnök úr részvételével képviseltük magunkat az április 22-i New York-i aláíráson.

Ezt követően Magyarország - mint ahogy ön is mondta - első tagállamként az Európai Unióban a megállapodás nemzeti ratifikációját elvégezte, és május 12-én a Magyar Országgyűlés elfogadta azt a törvényt, ami ratifikálja a párizsi megállapodást. A magyar ratifikációs okmány letétbe került október 5-én, együtt az első európai uniós tagállamokkal. A ratifikációval több uniós tagállammal közösen együtt egy ambiciózus kibocsátáscsökkentést vállaltunk 2030-ig. Ez mintegy 40 százalékkal csökkenti az Európai Unió területén belül az üvegházhatású gázok kibocsátását.

Ezen belül Magyarország élen jár ezen a területen is. 2014-ben már 39 százalékos volt az a csökkentés, amit 1990-hez képest elvégeztünk, és bízunk benne, hogy a következő időszakban is ugyanilyen mértékben tudunk csökkentést végrehajtani. Kimagaslóak vagyunk a megújuló energia területén is, hiszen a képességeinkhez, gazdasági erőnkhez képest, a 13 százalék iránymutatáshoz képest mintegy 14,65 százalék növekedést tervezünk 2020-ig ezen a területen. 2012-ben már meghaladtuk és elértük a 10 százalékos mértéket, ez pedig a 2016-os cél volt. Bízunk benne, hogy ez a tendencia a következő években is tud folytatódni.

A kvótabevételek 50 százalékát a kormány ki-mondottan az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére fordítja, részben a zöldberuházási rendszer keretében - ez a nemzetközi kvótabevételből származik -, részben a zöldfinanszírozási rendszer keretében. Az egész rendszer „Az otthon meleg” programot takarja.

Ezenkívül az Európai Unióban szinte elsőként vagy az elsők között egy új támogatási rendszert dolgoztunk ki a megújuló energia területére. Ez az úgynevezett METÁR-rendszer. Jelen pillanatban folyamatban van az EU-val való egyeztetése ennek a rendszernek, és ha minden optimális, akkor 2017. januártól életbe léphet.

(9.10)

Ez további forrásokat fog biztosítani a megújuló energiát előállító és beruházó cégek, vállalkozások, önkormányzatok részére. Itt szeretném megemlíteni,

hogy az energiahatékonyság területén a következő időszakban 750 milliárdot fogunk elkölteni részben európai uniós, részben magyar forrásokból a területi operatív program, gazdaságélénkítő program és a környezet- és energiahatékonyság területén.

A klímavédelmi tevékenységét Magyarország az első nemzeti éghajlatváltozási stratégiában határozta meg. Tekintettel arra, hogy a párizsi egyezmény újabb gondolatokat vet fel ezen a területen, ezért folyamatban van és az Országgyűlés elé beterjesztésre fog kerülni - reméljük, még ebben az évben - az úgynevezett második éghajlatváltozási stratégia. A kormány nemzetközi szinten is aktív, hiszen 2015-ben mintegy 1 milliárd forintot vállaltunk, hogy a Zöld Klíma Alap részére lehetőséget biztosítsunk nemzetközi fejlesztésekre. Ezzel kapcsolatosan a párizsi klímakonferencián további 1 milliárd forint kötelezettséget vállaltunk, így ez a közpénzalapú kétoldali, háromoldali nemzetközi megállapodás elősegíti a magyar zöldtudás és -technológia nemzetközi szintű megjelenését és elfogadását. Jelenleg zajlik az úgynevezett ENSZ éghajlatváltozási keretegyezmény részes feleinek a konferenciája Marokkóban, amin - hála az égnek, annak, hogy elfogadtuk és ratifikáltuk a megállapodást - mi is részt veszünk, és meghatározó elemei vagyunk szakmailag ennek a tanácskozásnak. A marokkói ülés célja, hogy a párizsi megállapodás részes szabályait kidolgozzuk, és Magyarország aktív tevékenységet vállalt ezen a területen.

Tisztelt Képviselő Asszony! A magyar kormány, mint említettem, nagyon elkötelezett a klímaváltozás megakadályozása érdekében. Amellett, hogy gazdaságilag egy növekvő pályát írunk le, folyamatosan teszünk azért, hogy az elvállalt célok, a bevállalt célok teljesüljenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjából „Az üldözöttek védelmében” címmel Harrach Péter frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólásra. Frakcióvezető úr, öné a szó, parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A parlament elfogadni készül egy határozatot, amely a keresztényüldözés, a közel-keleti és afrikai népiirtás elítéléséről és az üldözöttek támogatásáról szól. Kérdés az, hogy mi történik ott, mi közünk van nekünk ehhez, és miért elsősorban a keresztények támogatásáról van szó. Hogy mi közünk van hozzá, az nyilvánvaló, két okból is. Egyrészt az önvédelem szempontjából, hiszen többször elmondtuk, hogy a migránsáradat megfékezésének legjobb eszköze, ha a kibocsátó országokban segítünk megfelelő életkörülményeket teremteni, rendet és békét biztosítani. Másrészt viszont nyilvánvaló, hogy olyan események történtek, amit nem tűrhet el a világ közvéleménye.

Mik ezek? Gyilkos merényletek. Hogy csak két-tőt idézzek, Tunéziában a kivégzett 22 egyiptomi

kopt keresztényre gondolok vagy a kenyai garissai egyetemen megölt 147 keresztény egyetemi hallgatóra. Emlékszünk a felmérésekre, '14-ben a hitük miatt kivégzett keresztények száma 4344 volt, egy évvel később ez már 7100-ra növekedett. 2400 templomot és más épületet romboltak le, gyújtottak fel, az élő keresztény közösségeket elűldözik hazájukból, és ha a statisztikai adatokat tovább nézzük, azt látjuk, hogy a hitük miatt üldözött ötből négy keresztény. Tehát arra a kérdésre, hogy miért pont a keresztények, az egyik válasz az, hogy ők a legsérülékenyebb közösség, és mégiscsak hozzánk, a keresztény kultúrából kinőtt európaiakhoz közel állnak az etnikailag lehet, hogy különböző, de kulturális hasonlóságot mutató közösségek.

Vannak olyan iszlám országok, ahol a kereszténytelenítés meghirdetett program, hazájukból elűzés vagy a kiirtás. Az is felmerülhet bennünk, hogy vajon miért ilyen távoli országokban gondolkodunk. Erre részben már választ adtam, az önvédelem szempontja miatt, másrészt pedig egyetemes felelősségünk miatt is, hiszen a mi felelősségünk nyilván elsősorban azokra terjed ki, akik hozzánk közel állnak, de ez az egyetemes felelősség minden ember iránt kötelez minket.

Mit tehetünk? Az első lépés természetesen az, hogy feltárjuk a valóságot, a második, hogy kifejezzük együttérzésünket, humanitárius segítséget nyújtunk. Itt meg kell említenünk azt, hogy a magyar kormány megtette kötelességét, hiszen iskola- és kórházépítéshez is hozzájárult, hogy ezzel a megfelelő életkörülményeket biztosítsa abban az országban, ahol ezeket a közösségeket gyengítették vagy üldözték.

De tovább kell lépnünk, hiszen a nemzetközi segítségnyújtásban is részt kell vennünk. Olyan felelőssége van a világ országainak, amiből nem maradhatunk ki. A segítségnyújtásnak természetesen első eszköze a katonai segítség, hiszen a béketeremtésnek ez feltétele. Tudjuk azt, hogy a magyar kormány és a magyar hadsereg részt vesz ebben az akcióban. A második a különböző gazdasági segítségek és természetesen azok az eszközök, amelyeket mi általában humanitárius segítségnek nevezünk.

Egy mondat erejéig talán érdemes arra is figyelmet fordítanunk, hogy ahol keresztényüldözés van, ott segítséget kell nyújtanunk, de a figyelmünket nem kerülheti el a keresztényellenes, bár nem üldözött magatartás sem, ami sok esetben Európában is fellelhető. Gondoljunk csak arra, hogy a keresztény szimbólumokat sok helyen éppen a muszlimok érzékenysége miatt tiltották.

Van tehát szerepe a magyar parlamentnek is egy ilyen határozat elfogadásával. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A frakcióvezető úr elhangzott napirend előtti felszólá-

lására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Szíria, Irak, Nigéria, Észak-Korea, Szomália, Afganisztán, Szudán, Irán, Pakisztán és Eritrea: ez az a tíz ország, ahol a legnagyobb mértékű a keresztényüldözés világszerte. Úgy is mondhatjuk, ez a top 10 ország, ahol a legnagyobb veszélyben van az, aki akár egy Bibliát birtokol vagy imádkozik, összegyűlnek, templomokat építenek, templomba járnak. Ezeknek az országoknak a többsége muzulmán többségű, ugyanakkor van benne kommunista Észak-Korea, és van benne egy egyébként keresztény többségű ország, Nigéria is, vagy legalábbis fele-fele arányban keresztény ország, Nigéria is, de itt bizony olyan szervezetek tevékenykednek szabadon, mint például a Boko Haram, amely igenis létében veszélyeztet sok-sok keresztényt, teljes keresztény településeket, de muszlim kisebbségek akár Kongóban, Etiópiában vagy a Közép-afrikai Köztársaságban is veszélyeztetik a nem kisebbségben levő keresztények létét. Ahogy mondtam, sok esetben egy Biblia vagy egy keresztény kiadvány pusztta birtoklása is súlyos büntetéssel vagy halállal is járhat ezekben az esetekben, akár jogszabályokkal is alátámasztva.

A kétezres évek közepe óta bizonyítottan folyamatosan nő a keresztények üldözése és az üldözött keresztények száma. Sokféle módon jelenik meg a gyakorlatban ez az üldöztetés. Sok esetben elűzik őket, megpróbálják megölni, kiirtani őket, hivatalosan meghirdetett programokban is akár hadseregeknek, akár államoknak a programjában. Több muszlim országban büntetik azt, ha valaki keresztény vallásra tér, ha muzulmán vallásról keresztény vallásra változtatja a meggyőződését. Ez halálbüntetést von maga után.

(9.20)

A keresztény nőket bizonyos országokban büntetlenül lehet megalázni és meggyalázni, szemben más nőkkel, illetve bizonyos országokban rendszeres a keresztény települések elleni támadás.

Nemcsak Magyarország számára fontos a keresztényüldözéssel szembeni fellépés, az erre való figyelemfelhívás, illetve a nemzetközi közösség felszólítása, hanem számtalan nemzetközi szervezet is elfogadott ilyen dokumentumokat. Én magam is elhoztam párat, amelyeket különböző nemzetközi szervezetek mondtak ki. Az Európa Tanács - tehát egy európai minimum szerint; idézem az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének határozatát - felszólít minden európai vallási vezetőt, hogy ítélik el a keresztény közösségekkel és más vallási csoportokkal szembeni támadásokat.

De egy másik európai fórum, az Európai Parlament is hosszan foglalkozott az Iszlám Állammal és a

keresztényüldözéssel. Az Európai Parlament kimondta, hogy az Iszlám Állam nevű terrorszervezet az emberi jogok súlyos megsértését követi el, és ezek határozott elítélésére szólít fel. Az Európai Parlament kimondja, hogy ezek emberiség elleni és háborús bűncselekmények. Szó szerint idézem az Európai Parlament határozatát: „Az Európai Parlament kifejezi véleményét, hogy az üldözés, az atrocitások és a nemzetközi bűncselekmények háborús és emberiség elleni bűncselekményeknek minősülnek; kiemeli, hogy az Iszlám Állam népiirtást követ el a keresztények és a jezidák, valamint más vallási kisebbségek ellen.” De nemcsak az európai kontinensen születtek ilyen határozatok, hanem a tengerentúlon is. Egyrészt idézném az USA külügyminisztériumának közleményét, John Kerry külügyminiszternek a nyilatkozatát: „Az Iszlám Állam népiirtásért felelős az uralma alatt álló területeken élő csoportokkal szemben, köztük a keresztényekkel és másokkal szemben. A Dáes, azaz az Iszlám Állam magát is népiirtónak nyilvánítja ideológiája és cselekményei által, amit mond és amit hisz és amit tesz. Emberiség elleni és háborús bűncselekményekért is felelős az Iszlám Állam, továbbá etnikai tisztogatásokért az említett csoportokkal szemben.”

Hadd idézzem önöknek az Egyesült Államok képviselőházának határozatát, amit a szenátus is megerősített. „Az Iszlám Állam által a keresztényekkel, a jezidákkal, valamint más vallási és etnikai csoportokkal szemben Irakban és Szíriában elkövetett atrocitások háborús és emberiség elleni bűncselekményeknek, valamint népiirtásnak minősülnek.” Az USA képviselőháza minden kormányt, köztük az Egyesült Államok kormányát, nemzetközi szervezeteket, az ENSZ-t, annak főtitkári hivatalát felszólítja, hogy nevezék nevén ezeket az atrocitásokat, nevezék háborús és emberiség elleni bűncselekményeknek és népiirtásnak.

Ha továbbmegyünk, az Egyesült Királyság alsóházának határozatát is idézhetem. Az alsóház Angliában úgy gondolja, hogy a keresztények, jezidák és más vallási csoportok Irakban és Szíriában népiirtást szenvednek el a Dáes - azaz az Iszlám Állam - kezei között, továbbá felszólítják a brit kormányt, hogy haladéktalanul forduljon az ENSZ Biztonsági Tanácsához az elkövetők Nemzetközi Büntetőbíróság előtti felelősségre vonása ügyében. S ugyanígy tudom idézni az ausztrál képviselőház nyilatkozatát is, amely szintén népiirtásnak nyilvánítja ezt a szisztematikus gyilkosságot, túszejtést és kisebbségekkel szembeni fellépést.

Azt hiszem, ha a magyar parlament elfogadja ezt a döntést, egy nemzetközi sorozatba csatlakozik, és azt a minimumot teszi meg, ami az emberiség alapján minimum, viszont összegzi mindezeknek a határozatoknak a tartalmát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egy kis figyelmet kérek, tisztelt képviselőtársaim, mert a

háttérzaj eléggé fölérősödött. S arra is kérek mindenkit, hogy figyeljen oda, éppen miről folyik a vita, mert rendkívül rosszul mutat, ha a pástázó képen nevető emberek vannak, miközben arról van szó, hogy keresztényeket büntetlenül meg lehet alázni, ki lehet végezni. A nézők ezt valószínűleg nem értik és nem is érthetik.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából „Több millióan élnek Magyarországon a létminimum alatt.” címmel Korózs Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Napirend előtti hozzászólásomban három dolgról szeretnék beszélni, egyrészt a szegénységről, a dolgozói és a lakhatási szegénységről. Teszem ezt elsősorban azért, mert a héten van a szociális munka napja, és most van lehetőségünk arra, hogy napirend előtti felszólalásunkban is emlékeztessük képviselőtársainkat erre a megemlékezésre, hiszen már évtizedes hagyomány, hogy a szociális területen dolgozóknak megköszönjük a munkájukat. S két és fél héttel ezelőtt volt a szegénységellenes küzdelem világnapja, és erre vissza kell hogy utaljak.

A napokban látott napvilágot az OECD-nek egy jelentése, amely szerint duplájára emelkedett az éhezők száma. Mintegy öt évvel ezelőtt 17,4 százalékot mértek, és ma már meghaladja a 30 százalékot azoknak a száma, akik nem jutnak megfelelő táplálékhoz Magyarországon. Ez nagyon érdekes, mert mellette megjelent az Élelmiszerbanknak egy kimutatása, amely szerint a magyar társadalom több mint 23, majdnem 24 százaléka a nélkülözők kategóriájába tartozik. Ez nem feltétlenül a mindennapi éhezést jelenti, de az biztos, hogy ezek az emberek megfelelő minőségű élelmiszerhez nem jutnak hozzá.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy a közelmúltban jelent meg egy másik jelentés az Európai Bizottság részéről, amely szerint Magyarországon évente 2 millió tonna olyan élelmiszer kerül kidobásra, amely egyébként még fogyasztható lenne. Azt gondolom, erre valamilyen megoldást kéne keresnie a kormánynak, hogy ez ne így történjen.

Szeretnék néhány gondolat erejéig időzni annál, hogy látjuk azokat az értékeket, amiket a kormány a politikájában a szociális ügyek terén is megjelenít, ezt fordított újraelosztásnak hívjuk. Kedves képviselőtársaim, ma Magyarországon másfél millió olyan ember van, akinek a havi jövedelme nem éri el az 55 ezer forintot, és a leggazdagabbak és a legszegényebbek közötti jövedelmkülönbség ma már közel a harmincszorosára növekedett. Itt kell megjegyezni, hogy az elmúlt években sajnálatos módon növekedett a dolgozói szegénység. Egy-két évtizeddel ezelőtt még azt gondoltuk, hogy a munka megvéd a szegénységtől, de ma már nem így van. Nagyon érdekes és tanulságos az, hogy a diplomával rendelke-

zők körében ugyan alacsony a munkanélküliség, sőt az országban a legalacsonyabb, mégis a diplomával rendelkezők dolgozói szegénysége kétszeresére emelkedett az elmúlt években.

Szeretnék néhány statisztikai adatot említeni önnek, államtitkár úr, mert gondolom, ön válaszol majd rá. Rendszerint elbeszélünk egymás mellett, ettől függetlenül én csak mondom a magamét. Tétélesen megnéztem a Központi Statisztikai Hivatal adatait, és azt láttam, hogy Heves megyében az egészségügyben dolgozók átlagjövedelme 92 538 forint. Azt hiszem, megállapíthatjuk, hogy ennyi pénzből nem lehet megélni. Az egészségügyben nagyon sokan dolgoznak olyanok, akik fizikai munkát végeznek, a kórházak és a rendelőintézetek üzemeltetéséért felelősek és ott dolgoznak. A fizikai munkát végzők átlagos jövedelme 59 381 forint. Ehhez az égvilágon semmilyen magyarázatot nem kell hozzáfűzni! De nem jobb a helyzet az oktatás területén, nem jobb a helyzet a tudományos és műszaki foglalkoztatás területén sem.

A szociális szféra nettó bére 2010-ben, kedves képviselőtársaim, meghaladta a 83 ezer forintot, és a múlt év végére - szintén a KSH adatait mondom - nem érte el a 70 ezer forintot. Ezért nem lehet csodálkozni azon, hogy elhagyják a pályát a szociális területen dolgozók, nem lehet csodálkozni azon, hogy Nyugat-Magyarországon már nincs szociális munkás, mert mindenki Grazban vagy Bécsben dolgozik.

Kedves Képviselőtársaim! Szeretnék néhány dolgot kitérni a lakhatási szegénységet illetően. A múlt héten említettem egy interpellációban, hogy a Nemzeti Bank kimutatása szerint 15 ezer család vár árverésre, körülbelül 400 ezer család várja azt, hogy kikapcsolják nála a villanyt, 200 ezer család, hogy a gázt, és 130 ezer család, hogy a távhőt lekapcsolják náluk. Tudom, államtitkár úr fogja mondani, hogy mennyivel csökkent a rezsitartozásokkal rendelkezők száma. Mégis azt gondolom, kormányzati intézkedés kell ahhoz, hogy Magyarországon legyen egy koherens lakáspolitiká. Nem kerül pénzbe, hogy visszaállítsák a lakhatási támogatást, nem kerül pénzbe, hogy visszaállítsák a normatív adósságkezelési szolgáltatást. És közel 400 ezer üresen álló lakás van ma Magyarországon. Ezek egy huncut fillérbe sem kerülnek, csak kormányzati szándékba. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt képviselő úr, ön egy bombasztikus bejelentéssel indított, majd maga is cáfolta a saját bejelentését, amikor éhezésről vagy éhezőkről beszélt, és utá-

na rögtön áttért az egészséges étkezéssel vagy a napi vitaminszükséglettel kapcsolatos számokra. Ezzel ön is elismerte, hogy olyan számokat kever össze direkt módon, amelyek nem tartoznak össze, de ezt legalább maga is korrigálta saját mondatának a végén.

Igazából nem kell az OECD-ig, az Európa Tanácsig vagy az Európai Unióig menni akkor, ha alapvető társadalmi tendenciákat akarunk látni.

(9.30)

Elég, ha Csaba testvérré egy kicsit jobban odafigyel, aki azt mondta, hogy soha ennyi panaszt nem hallott, mint manapság, és soha ennyi ételt nem látott kidobva a szemetes kukákba, mint manapság. Azt hiszem, ezzel nagyon nagy igazságot mondott Csaba testvér, és azt hiszem, ön is hamarosan eljut majd ennek az igazságnak a közelébe.

Ezért volt fontos a kormányzat számára, hogy a gyermekek számára mindenképpen biztosítsa a napi többszöri és egészséges étkezést. Ezért tettük egészségesebbé az étrendet, ami ellen az ön mellett ülő képviselőtársa tiltakozott a tegnapi napon, és ezért növeltük a forrásokat, amiket sem ön, sem képviselőtársai az MSZP-ből nem támogattak itt a parlamentben, amikor 29 milliárd forintról az idénre 72, jövőre pedig 74 milliárd forintra emeltük a szociális étkeztetésre rendelkezésre álló forrásokat. És az idej az első év, amikor nemcsak év közben, nemcsak a nyári szünetben, hanem a gyermekek a kisebb évközi szünetekben, a téliben, a tavasziban és az őszi-ben is ingyenesen kaptak enni. Ezt fogjuk folytatni, hogy ne legyen a gyermekek számára probléma a napi étkezés.

A Szocialista Párt régi-új alaptételét hozta ön föl, hogy a munkavégzés nem jó a szegénység ellen. Mi abban hiszünk, hogy a munkavégzés a legjobb gyógyír a szegénységre. Nincs annál jobb szociális program, mint ha valakinek munkát tudunk adni, ha valaki a munkajövedelméből tudja eltartani a családját. Márpedig erre igencsak nagy lehetőségük van. Hiszen ha a bruttó átlagkereseteket nézem, 2010 és 2016 első hónapjai között 202 ezer forintról 258 ezer forintra emelkedett. A családok esetében ez 33-34 százalékos bérnövekedést jelent, ami reálkereset-növekedésben is, tehát vásárlóérték-növekedésben is 20 százalékos növekedést jelent. Egyötödével nőtt tehát a családok, a gyermekes családok jövedelmének vásárlóértéke, egyötödével több élelmiszert vagy bármi más tudnak ebből megvásárolni. *(Moraj. - Az elnök csenget.)*

Azt szintén furcsának tartom, hogy ön akár Eurostat-adatokra hivatkozással azt mondja, hogy a jövedelmi szegénység nőne Magyarországon. Gyorsan megnéztem, 31 ezer fővel csökkent, tehát semmilyen mértékben nem igaz az, amit ön mondott, hogy ezek a számok növekednének. A szociális szférában 2014-ben, 2015-ben, 2016-ban egyaránt igyekeztünk többletjuttatásokat adni. Ágazati bérpótlékot és ágazati bérkiegészítést vezettünk be, ez összességében

most már 28 milliárd forint többletjövédelmet juttatott a szociális szférában lévőknek. Sokszor elmondtuk, hogy nyilván ez az első két lépés volt ebben a béremelési programban, és ezt továbbiak fogják követni.

De azért fontos elmondani, hogy egy szakirányú végzettséggel rendelkező gyermekfelügyelő, aki 37 éve van a pályán, 36 ezer forinttal keres most többet, mint három évvel ezelőtt, egy főiskolai végzettségű, pályakezdő családgondozó 43 700 forint bruttó emelést kapott a három évvel ezelőttihez képest, és aki most kezdi szociális tanácsadóként a pályáját, 52 ezer forinttal magasabb fizetéssel indul, mint ha valaki öt-hat éve választotta pályakezdőként ugyanezt a pályát. Amit tudtunk a gazdaság többletjelvénytől, igyekeztünk a szociális szférában lévőknek is megadni.

Ami a lakhatás kérdését illeti, amit szintén említett, tisztelt képviselő úr, ahogy önök a szegénység ellen azzal sem tudtak fellépni, hogy az embereknek munkát adjanak, hiszen az önök idejében 250 ezerrel csökkent azok száma, akik munkába mennének, ők bejelentkeztek munkanélkülinek, ennyivel, 250 ezerrel nőtt a munkanélküliek száma, addig mi 600 ezerrel a munkavállalók számát tudtuk növelni, 600 ezerrel több ember tudja a családját munkajövedelméből eltartani, és nem egyik hónapról a másikra segélyekből próbálja tengetni az életét.

Ennek is és a rezsicsökkentésnek is következménye, hogy ma már, ahogy ön is mondta, csak a számot nem merete kimondani - egyszer mondja ki, higgye el, jól fog esni, hogy az ember néha pozitív eredményekről is be tud számolni -, hogy megkezdődött a rezisztenciával érintett összeg Magyarországon. Míg önök csak a rezi díját tudták emelni, addig mi az embereknek tudtunk több pénzt és kevesebb költséget garantálni. Feleannyival tartoznak az emberek, mint pár évvel korábban, a rezsicsökkentés megkezdése előtt. De mindemellett, azt hiszem, ha más számokat is nézünk, hogy hány embernek van kevesebb gondja hiteltörlesztéssel vagy lakhatással, az ő számuk és pár év alatt 414 ezerrel csökkent.

A lakás megfelelő fűtésének hiánya is 450 ezerrel kevesebb embernek jelent problémát. De ma a devizahitelek miatti kilakoltatás réme sem fenyegeti az embereket, hanem sokkal több támogatás mellett jobb körülmények között tudnak élni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „A bőnyi rendőrgyilkosságról” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Németh Szilárd István képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A bőnyi rendőrgyilkosság kapcsán érdekes, de egyben nagyon aggasztó, nemzetbiztonsági kérdéseket is feszegető összefüggéseket ismerhettünk meg

a tegnapi szakbizottsági ülésen. Különös fontossággal bír ez a mai alaptörvény-módosításról szóló szavazás kapcsán. Talán arra a kérdésre is fény derül, hiszen itt ma minden frakciónak és minden képviselőnek szint kell vallania, mi lehet az oka annak, hogy a nyíltan az illegális migránsok és Brüsszel pártján álló balliberálisok és a paramilitáns szélsőjobbal mutatkozó Jobbik egymással összekacsintva, közösen akarják megakadályozni, hogy a népszavazáson 98 százalékos támogatottsággal meghozott döntés az Alaptörvénybe kerülhessen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egyébként a bőnyi rendőrgyilkosság körülményeiről, az azt megelőző rendőri intézkedésről, a TEK sikeres elfogási akciójáról részletes tájékoztatást kapott a bizottság. Molnár Zsolt szocialista elnök külön kérdéseit is megválaszolták. Mégis olyan, mintha nem is ugyanannak a bizottságnak az ülésén lettünk volna, az ellenzéki elnök simán állít valótlanosságokat a sajtóban. Teszi ezt annak ellenére, hogy a folyamatban lévő bűnügyi nyomozás mellett az országos rendőrfőkapitány belső vizsgálatot is elrendelt, ami a hét végén készül el. Ezért arra kértem minden bizottsági tagot, hogy a belső vizsgálat lezárultáig ne nyilatkozzunk az ügyben, ne veszélyeztessük a nyomozás és a feltárás sikerességét. Meggyőződésem, hogy Molnár Zsolt jobbikos és LMP-s kollégái is csak azért nem tudtak alázenélni a mondandójának, mert ők nem vettek részt a tegnapi ülésen.

Tisztelt Országgyűlés! Az is világossá vált a bizottság ülésén, hogy a migrációs kérdésekben Magyarország és Európa számára komoly kihívást és kockázatot jelentenek a Soros György által pénzelt, minden legális kontrollt nélkülöző nemzetközi hálózatba tömörült, magukat civileknek hazudó szervezetek. Az ő működésük a nemzetállamok meggyengülését, a párhuzamos társadalmak kialakulását, komoly köz- és nemzetbiztonsági kockázatot és terrorfenyegetettséget is jelenthetne, aminek következménye a paramilitáns szervezetek, illetve a szélsőséges politika megerősödése, ami szintén veszélyezteti a közrendet, közbiztonságot és az alkotmányos demokráciát.

Az elmúlt időszak európai terrorcselekményei és a magyar rendőrséget ért támadások is azt bizonyítják, hogy Európa és Magyarország biztonságát ma az illegális migráció és a vele kéz a kézben járó terrorizmus, és az ennek következtében megerősödő szélsőséges, paramilitáns szervezetek veszélyeztetik.

A bőnyi rendőrgyilkosságot is egy szélsőjobboldali hungarista, harci és alaki kiképzéseket tartó szervezet, a Magyar Nemzeti Arcvonal vezetője, idősebb Györkös István követte el. Az MNA vezetői és ideológiai irányítói a szervezethez kapcsolható internetes oldalakon, többek közt a hidfo.hu-n többször egyértelműen kinyilvánították, hogy egy általuk egyszer polgárháborúnak, más alkalmakkor faji háborúnak minősített háborúra készülnek, hol az aktuális politikai hatalom, hol a zsidóság, hol az Európába igyekvő migránsok ellen. Erre a harcra mind erőlköcsileg, mind képzettségük okán magukat tartják a

legalkalmasabbnak azzal a céllal, hogy végül egy hungarista, majd az utóbbi években általuk népi szocialistának titulált, orosz mintára felépített társadalmat, rendszert hozzanak létre.

Az idézett gondolatsorok egyértelműen propagandacélzattal, a külvilág számára készültek. A bónyi rendőrgyilkossággal egy új helyzet alakult ki Magyarországon. Megállapítható, hogy a Magyar Nemzeti Arcvonal vezetője célzott karabélysorozattal kivégzett egy szolgálatban lévő rendőrt. Másrészt olyan fényképes dokumentumok kerültek nyilvánosságra, amelyek a szélsőség és a politika kapcsolatát is felvetik. Sajtóhírek szerint Gyöngyösi Márton, a Jobbik országgyűlési képviselője, a Külügyi bizottság alelnöke a ma már említett, az MNO-hoz tartozó hidfo.hu portál újságírójával, Vona Gábor, a párt elnöke pedig ifjabb Gyórkös Istvánnal, a rendőrgyilkos fiával tart, illetve tartott kapcsolatot.

Mivel az érintett jobbikos politikusok az ügyben nem tűnnek őszintének, ködösítnek, maszatolnak (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), terelnek, ezért a Nemzetbiztonsági bizottság következő ülésén külön és kiemelten kell vizsgálnunk a magyar szélsőjobb oldali, paramilitáris szervezeteket és azok külföldi, illetve hazai politikai kapcsolatait, illetve azt is, hogy milyen veszélyt jelentenek a közrendre, közbiztonságra és az Alaptörvényen alapuló demokratikus jogrendünkre.

Ehhez kérem majd a Belügyminisztérium támogatását. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

(9.40)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Odafigyelek az időre akkor is, ha a képviselőtársaim erre nem figyelmeztetnek. Arra kérem viszont önöket, hogy próbáljanak egy kicsit csöndesebben elgondolkodni mindazon, ami elhangzik.

Az imént elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány részéről Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az Országgyűlés előtt is részvételemet és együttérzésemet fejezem ki az elhunyt rendőrtiszt családjának és a teljes rendőri állományának. A gyilkosság az elmúlt 25 év legdurvább akciója, a szélsőjobb oldali szervezetek vezetői közül eddig rendőrré fegyverrel senki nem támadt.

A Központi Nyomozó Főügyészség hivatalos személy sérelmére, több ember életét veszélyeztetve elkövetett emberölés büntette és lőfegyverrel visszaélés büntette miatt rendelt el nyomozást az ügyben. Az országos rendőrfőkapitány belső vizsgálatot rendelt el a történetek kivizsgálására, amely jelenleg is folyamatban van. A részvét, az együttérzés és a fel-

háborodás mellett meg kell vizsgálni, hogy a szélsőjobb oldali szervezet, a Magyar Nemzeti Arcvonal, amelynek az elkövető alapítója volt, mely politikai párthoz kötődik és mely idegen titkosszolgálatokkal tart kapcsolatot.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kimondhatjuk azt is, hogy az ilyen kapcsolat a magyar emberek biztonságát veszélyezteti. Biztosíthatom a képviselő urat, hogy a magyar hatóságok az összes információt elemzik majd, amelyek a Magyar Nemzeti Arcvonalhoz és az idegen titkosszolgálatokhoz kötődnek.

A Belügyminisztérium a Rendészeti bizottság elé fogja tární a rendőrgyilkosság körülményeit, valamint azt is, hogy milyen félkatonai szervezetek vannak Magyarországon, továbbá, hogy ezek milyen veszélyt jelentenek... (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) - tehát továbbá, hogy ezek milyen veszélyt jelentenek az ország, a magyar emberek biztonságára, és azt is, hogy milyen intézkedések szükségesek ennek a veszélynek a megszüntetése érdekében, tisztelt képviselő úr.

Az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottsága a tegnapi napon 8 órától megtartott zárt ülése keretében részletes tájékoztatást kapott az ügy részleteiről. A bizottság a rendőrség és a szolgálatok részletes tájékoztatása alapján a hatóságok által lefolytatott eddigi eljárást megismerte. A magyar hatóságok megvédik minden szélsőségtől az országot. A magyar embereket megvédik a szélsőjobb oldali támadásoktól és a külföldi titkosszolgálatoktól is.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a magyar hatóságok, a magyar szolgálatok munkáját ebben a nagyon fontos feladatban támogassa. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Arra kérem képviselőtársaimat ismételtelen, hogy foglalják el a helyüket, és legyenek szívesek csendben végighallgatni a felszólalásokat. „Alaptörvény, letelepedési kötvény, és ami valójában mögötte van!” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Mirkóczki Ádám képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt hiszem, hogy Németh Szilárd a felszólalásával maga volt a Fidesz esszenciája. Mindabból, ami az elmúlt időszakban történt, az azzal kapcsolatos megnyilvánulásai, a bizottsági üléseken történő elhangzása tekintetében a kötőszavakon kívül semmi nem volt igaz, az sem, amit kérdez, az sem, amit felvet, és természetesen az sem, amit tényként tállal. (*Németh Szilárd István: Ott sem voltál!*)

Azt elfelejtette az alelnök úr hozzátenni a bizottsági üléshez, hogy sem a Jobbik, sem a Jobbik egyetlen politikusának neve sem hangzott el sem a Terrorrelhárítási Központ, sem az Alkotmányvédelmi Hivatal, sem semmilyen titkosszolgálat részéről, sem

orosz titkosszolgálati vonatkozásban, sem pedig az MNA vonatkozásában. Ennyit erről.

Ami az alaptörvény-módosítást illeti, tekintettel arra, hogy nemcsak hazudnak, hanem a memóriájuk is elég szelektív, érdemes egyfajta kronológiai sorrendet vagy összegzést adnunk. Mi már akkor, sok-sok évvel ezelőtt felhívtuk a bevándorlásra a figyelmet, amikor önök még hallani sem akartak róla. Mi már akkor a határország visszaállítását javasoltuk, amikor önök, úgy, ahogy ma is, elzárkóznak ettől, és még azzal büszkélkedtek, hogy 3500 rendőrt avatunk, és minden kistelepülésre jut rendőr, de természetesen a határainkon akkor sem volt semmi.

És természetesen önök hajlamosak elfeledkezni arról, hogy ki javasolta a műszaki határzárát a déli határainkra, ki biztosította *(Derültség és moraj a kormányzó pártok padsoraiban.)* a honvédség bevetéséhez szükséges kétharmadot az Országgyűlésben, és mindaz a sok-sok *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* javaslat, amelyet önök nagyjából féleves csúszással próbáltak a sajátjukként beállítani, kinek a kútfőjéből származott valóban.

Amikor mi a népszavazást javasoltuk - a röszkei események után vagyunk túl -, önök akkor aláírást gyűjtöttek, nyilván megvolt az okuk rá, hogy miért. Majd fél évvel később, teljesen ütemtelenül, egy népszavazásba kezdtek, amikor szinte már borítékolható volt, hogy nagyon kockázatos, és nem biztos, hogy érvényes és eredményes lesz. Amikor mi alaptörvény-módosítást javasoltunk, önök akkor kezdtek népszavazásba. De természetesen az élet és a történések minden esetben a Jobbikot igazolták, ezért önöknek nem támadni kellene, hanem dicsérni, hogy van egy ilyen ellenzékük. *(Derültség és közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Jaj!)* De természetesen naivak sem vagyunk, megszoktuk ezt önöktől, és higgyék el egyébként, hogy a letelepedési kötvények ügyében is hasonló a helyzet. Amikor önök közel 20 milliárdból egy nagyon furcsa kampányt folytattak, mondhatjuk úgy is, hogy túltolták, akkor ott is terroristákat láttak, ahol egyébként soha nem is voltak. Most viszont, amikor lehet látni, hogy hol vannak igazából a terroristák, ott nem látják, és nem hajlandóak látni.

Szeretném hangsúlyozni azt is, hogy amikor a világ összes biztonságpolitikai szakértője próbál minden kiskaput lezárni, próbálja a titkosszolgálatait megerősíteni, hogy abból a válságövezetből, amit a Közel-Kelet jelent, ne érkezhessenek sem dzsihádisták, sem terroristák, sem terroristákat finanszírozó személyek, akkor mit csinálnak önök ezzel szemben? Néhány kilométerre a fronttól, Erbilben nyitnak egy letelepedésikötvény-kereskedésre alkalmas irodát. Hát, csak gratulálni lehet! Ennyi erővel Abu Bakr al-Bagdadinak nyugodtan küldhetnének állampolgárságot, lehet jönni Magyarországra, csak egyről ne feledkezz meg, 300 ezer eurót pengess be a magyar állam kasszájába! *(Folyamatos zaj.)*

Nagyon furcsa az a helyzet, hogy önök kérnek számon ellenzéki képviselőket, önök kérnek számon

felelősséget, és önök kérnek számon higgadságot. Hát önök azok, akik pénzért, hatalomért gyakorlatilag bármit! Higgyék el, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar emberek nem buták. Folytathatnak akármilyen egyoldalú propagandát, folytathatnak és üzemeltethetnek akármekkora hazugságyárat, senki nem hiszi el azt önöknek, hogy nincs kockázat a letelepedési kötvényekben. És ha csak a Pharaon-ügyből indulunk ki, senki nem hisz önöknek a tekintetben, hogy nem jelent kockázatot Magyarországra vonatkozóan.

Higgyék el, hogy magyarázkodni nem a Jobbiknak kell, hanem önöknek. Önöknek kell majd elmagyarázni egyébként a saját szavazóiknak is, hogy miért fontosabb adott esetben a terroristák mocskos pénze, mint az ország biztonsága. Önöknek kell elmagyarázni, hogy miért nem tudják elengedni az ország biztonsága szempontjából Magyarország egyik legnagyobb korrupciós melegágyát. Ezért nem a Jobbiknak kell magyarázkodnia. Nekünk elég világos az álláspontunk, és egyébként az élet úgyis minket fog igazolni, ugyanúgy, ahogy az elmúlt években minden fontos biztonságpolitikai kérdésben.

És higgyék el, szégyellnie nem a Jobbiknak kell majd magát, hanem önöknek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Közbeszólás ugyanonnan: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Tuzson Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon furcsa az, amiket itt mond, hiszen önökre azért általában az a jellemző, hogy amikor szavakról van szó, akkor nagyon bátrak, de amikor tettekre kerül a sor, akkor mindig gyengévé válnak. *(Mirkóczki Ádám közbeszól.)*

Ha a szavakról beszélünk, akkor nem baj, ha felidézi az ember azt, amit éppen ön mondott a Kossuth rádióban, nem is olyan régen, néhány héttel ezelőtt. Azt mondta, hogy önök bármikor - hangsúlyozom: bármikor - biztosítják a kétharmadot ebben a kérdésben a Fidesz-KDNP számára. Ezt mondták. A „bármikor” egy feltétlen támogatást jelent, egy feltétlen támogatást jelent.

Ettől függetlenül az önök álláspontja folyamatosan változik. Elindult eleinte onnan, hogy feltétel nélkül megszavaznák ezt a kérdést, majd feltételeket támasztottak, szövegszerű feltételeket támasztottak. Ezeket a szövegszerű feltételeket egyébként egy kompromisszum keretében teljesítették a politikai pártok.

(9.50)

Majd létrejött egy olyan szöveg, amellyel önök is egyetértenek, szóról szóra egyetértenek. Márpedig

egy Alaptörvény módosításánál mi a legfontosabb? Az, hogy szövegszerűen és az Alaptörvény politikai célja tekintetében szövegszerűen egyetértsenek a felek. Ha önök nem értenek vele egyet, akkor nyilván szövegszerűen sem kellene egyetérteni vele. De önök folyamatosan összekeverik ezt a kérdést egy másik kérdéssel (*Mirkóczki Ádám: Biztonságpolitikai kérdés!*), a másik kérdés pedig egyértelműen az ország finanszírozásának a kérdése.

Van egy hosszú távú cél, van egy olyan cél, ami valóban képes 100-200 évre is meghatározni az ország sorsát: az, hogy kikkel fogunk Magyarországon itt együtt élni, és erről döntött Magyarországon 3 362 224 ember. Ennyi ember szavazott ebben a kérdésben, létrehozva egy új egységet Magyarországról. Ez az egység nem fideszesekből, nem KDNP-sekből és nem jobbikosokból áll, hanem ezek az emberek Magyarországról álltak ki, és ezek között az emberek között vannak jobbikos szavazók is. Ha önök most összekötik ezt a kérdést egy gazdasági kérdéssel, cserben hagyják a saját választóikat. (*Zaj. - Közbeiktatások a Jobbik padsoraiból.*)

Kérem önöket, van még néhány percük (*Az elnök csenget.*), gondolják azt át, hogy mit szeretnének a következő időszakban, gondolják azt át, hogy mi Magyarország érdeke. Az egy rövid távú kérdés, egy finanszírozási kérdés, ami amúgy is felülvizsgálat alatt áll, hiszen folyamatosan felül kell vizsgálni azt a kérdést, hogy hogyan kell finanszírozni az országot. Ezt teszi a kormány, és a kötvénykérdéseket is (*Szilágyi György: Kettő hiányzik!*), minden kötvényt, minden finanszírozási formát az ország gazdasági lehetőségeinek változása függvényében felülvizsgál, új eszközöket teremt, a régi eszközöket pedig folyamatosan átnézi. Ez folyik most is, és a kormány ebben a kérdésben dönteni fog, aminek része természetesen a letelepedési kötvény is. (*Folyamatos közbeiktatások a Jobbik padsoraiból.*)

De ezt a rövid távú gazdasági kérdést, a másikhoz képest rövid távú kérdést összekeverni azzal, hogy mi az ország érdeke, nagy felelőtlenség, óriási felelőtlenség! Kérem önöket, hogy ne tegyék ezt, ne tegyék, álljanak ki a magyar emberek érdekében, és legyenek végre bátrabbak, döntsenek Magyarország mellett, döntsenek Magyarország érdekében és a magyar emberek érdekében! 3 millió 360 ezer ember volt az, aki döntött, és aki kötelezettséget teremtett; kötelezettséget teremtett nemcsak az itt mögöttem lévő közösség számára, hanem az egész Országgyűlés számára, amelynek önök is a részesei.

Ennek megfelelően önöknek is támogatni kell azt a kérdést, amit szavakban önök már támogattak. Azt mondják, szövegszerűen támogatják ezt az elképzelést, szövegszerűen tudják támogatni az Alaptörvény módosítását - hát, akkor legyenek szívesek és nyomják meg e mellett a gombot!

Van még néhány percük, döntsék el ezt a kérdést! Önök tudják, hogy mit tesznek, önök tudják, hogy ezt miért teszik, és önök tudják azt is, hogy ezt kinek az érdekében vagy kinek a biztatására teszik.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk. (*Zaj.*)

Most 9 óra 53 perc van. Megkérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben. Munkánkat a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy most már arra koncentráljanak, amiről majd a szavazás folyni fog. (*Folyamatos, nagy zaj.*)

Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról** szóló T/12284. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát T/12284/32. számon, összegző jelentését pedig T/12284/33. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Költségvetési bizottság T/12284/32. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 155 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12284/34. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 130 igen szavazattal, 60 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról** szóló T/10903. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozzunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10903. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 131 igen szavazattal, 61 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi egységes költségvetéséről** szóló T/12348. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozzunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12348. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 131 igen szavazattal, 61 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **dohányzás visszaszorításával összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/12371. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12371/8. számon, összegző jelentését pedig T/12371/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta, először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Szávay István képviselő úr javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 130 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12371/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 135 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az előterjesztő írásban kezdeményezte a zárószavazás elhalasztását. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kívánja-e ismertetni kezdeményezésének indokát. (Jelzésre:) Nem kívánja indokolni.

Tisztelt Országgyűlés! A házszabály 51. § (2) bekezdése alapján a zárószavazás elhalasztásáról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Kérdezem önöket, hogy az előterjesztők kezdeményezése alapján elhalasztja-e a tisztelt Országgyűlés a T/12371. számú törvényjavaslat zárószavazását. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a zárószavazást 188 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elhalasztotta.

(10.00)

Soron következik az **épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról** szóló T/12365. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12365/5., összegző jelentését pedig T/12365/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Tör-

vényalkotási bizottság T/12365/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 159 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12365/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 159 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Molnár Zsolt képviselő úr az MSZP-ből jelzi, hogy nem működik a gépe. Kérem a tisztelt technikai személyzetet, vegyék ezt figyelembe, indítsák el a gépét. Köszönöm.

Soron következik az **elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény, valamint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról** szóló T/11762. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/11762/5., összegző jelentését pedig T/11762/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1., 2. és 4. pontjának elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/11762/5. számú összegző módosító javaslatának minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 155 igen szavazattal, 42 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/11762/5. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 155 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom figyelmüket, hogy a T/11762/7. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselő kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11762/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 155 igen szavazattal, 41 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11762/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 155 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása** című T/12458. számú javaslathoz benyújtott összegző módosító javaslathoz történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12458/5., összegző jelentését pedig T/12458/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslathoz döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy ennek elfogadásához az országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12458/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő részét 155 igen szavazattal, 3 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény S) cikkének (2) bekezdése alapján az Alaptörvény módosítására irányuló javaslat elfogadásához az országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításáról szóló T/12458/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatot 131 igen szavazattal, 3 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem fogadta el.

Figyelmeztetem az MSZP-frakciót, mivel egységesen előre be nem jelentett... *(Az MSZP-s képviselők egy-egy A4-es méretű fehér lapot emelnek fel, melyen egy fekete színű helikopter látható, átlósan egy piros csíkkal áthúzva.)* Ó, hát van itt több is! *(Derűtség. - A Jobbik képviselőcsoportjának néhány tagja egy nagy molinót emel fel, amelyen fekete alapon fehér betűkkel a következő szöveg látható: „Az a hazaáruló, aki pénzért terroristát is beenged!” - A molinó jobb oldalán egy kör alakú, narancsszínű logó látható, melyben arab betűket imitáló tipográfiával szerepel a Fidesz neve; az S betű dollárjelet formáz.)* A Jobbik-frakciót is figyelmeztetem, hogy előre be nem jelentett szemléltetést alkalmaznak, ennek megfelelően fogok eljárni.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel... *(Általános zaj.)* - le lehet ülni, mert okafogyottá vált! -

arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslatot, a zárószavazás során a javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény... *(Általános zaj. - Burány Sándor: Vége!)*

Képviselőtársaim! Figyeljék, amit mondom! *(Általános zaj, közbeszólások.)* Felhívom szíves figyelmüket, hogy a zárószavazást a Ház nem fogadta el. Ennek megfelelően most a benyújtott szövegről határozunk, zárószavazás... *(Burány Sándor: Nem! - Általános zaj, közbeszólások. - Vona Gábor: Ennyire fontos ez a törvény?)* Képviselőtársaim, én maradok a forgatókönyvhöz híven, a képviselő hölgyek és urak pedig figyeljék, hogy mit mondom.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény S) cikke... *(Általános zaj. - Dr. Szakács László: Addig szavazunk, amíg át nem megy valami? - Dr. Harangozó Tamás: Még egy esélyt! Még egy esélyt! - Az MSZP képviselői kártya nagyságú piros lapot mutatnak fel. - Dr. Bárándy Gergely: Próbáljuk meg még egyszer! - Közbeszólás az MSZP sorából: A kormány mondjon le! - Rövid szünet.)*

(10.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. Nem fogadta el az Országgyűlés a zárószavazást. Soron következik az egységes elektronikus ügyintézési rendszer... *(Taps és közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiban.)* A forgatókönyvben még egy lap szerepelt, én az alapján léptem. *(Dr. Apáti István: A fénymásoló a hibás! - Közbeszólások.)*

Soron következik **az egységes elektronikus ügyintézési rendszer kialakításához szükséges egyes törvények módosításáról** szóló T/12173. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslathoz történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12173/5. számon, összegző jelentését pedig T/12173/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslathoz döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12173/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 136 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/12173/7. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12173/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő részét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő részét 160 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12173/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 136 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes belügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló T/12174. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12174/6., összegző jelentését pedig T/12174/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Mirkóczki Ádám és Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 157 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12174/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 155 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/12174/8. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12174/8. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 155 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 2 *(sic!)* tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12174/8. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

seget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 155 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló T/12459. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12459/8. számon, összegző jelentését pedig T/12459/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2., 3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Varga László és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 129 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Varga László és Kunhalmi Ágnes indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 126 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Varga László és Kunhalmi Ágnes indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 126 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12459/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 151 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 36 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12459/11. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 152 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 36 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvé-**

nyek módosításáról szóló T/12370. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12370/18. számon, összegző jelentését pedig T/12370/19. számon terjesztette elő.

(10.20)

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 6., 7. és 8. számú, az MSZP képviselőcsoportja a 11. és 12. számú, a Jobbik képviselőcsoportja a 2. és 3. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 6. számú módosító javaslat Szél Bernadett indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az indítványt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 128 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat is Szél Bernadett indítványa. Ennek elfogadása kizárja az 11. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 124 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 11. számú módosító javaslat Demeter Márta és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 126 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 8. számú módosító javaslat Szél Bernadett indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 12. számú módosító javaslat Demeter Márta és társai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 125 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 2. számú módosító javaslat Mirkóczki Ádám indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 125 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat is Mirkóczki Ádám képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

gyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Fidesz képviselőcsoportja a T/12370/18. számú összegző módosító javaslat 4., 6., 7., 8., 16., 17., 19. és 23. pontjairól külön szavazást kezdeményezett. Az összefüggésekre való tekintettel ezekről egy döntéssel határozunk, ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 4., 6., 7., 8., 16., 17., 19. és 23. pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontokat 56 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12370/18. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 149 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 38 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosított szövegről döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12370. számú módosult törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 150 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 37 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a magyar haditengerészek és a hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapijáról** szóló H/11348. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/11348/7. számon, összegző jelentését pedig H/11348./8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/11348/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 191 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/11348/9.

számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 190 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről döntünk**. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Gúr Nándor és Korózs Lajos, MSZP-s képviselőtársaink által „A nemek közötti bérszakadék mérsékléséről” címmel H/11718. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 66 igen szavazattal, 122 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szél Bernadett, LMP-s képviselőtársunk által az „Egyes törvényeknek a súlyos munkaerőhiány kezeléséhez szükséges módosításáról” címmel, T/11610. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 61 igen szavazattal, 127 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Salai R. Benedek, LMP-s képviselőtársunk által az „Egyes törvényeknek a városi közparkok és települési zöldterületek védelme érdekében szükséges módosításáról” címmel, T/11321. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 62 igen szavazattal, 127 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Dúró Dóra, jobbkios képviselőtársunk és képviselőtársai által „Az országgyűlési képviselők, a kormánytagjai és az államtitkárok kötelező vagyongyarapodási vizsgálatáról, valamint - a vagyonyilatkozat-tételi eljárás szigorításával - vagyonuk átláthatóságának a növeléséről” címmel, T/12465. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 66 igen szavazattal, 123 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

(10.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a szavazások végére értünk. Most kétperces technikai szünet következik. (Rövid szünet. - A képviselők egy része távozik az ülésteremből. - Folyamatos zaj.) Arra kérem azon képviselőtársaimat, akiknek el kell hagyni most az üléstermet hivatali feladatuk ellátása érdekében, azok minél hamarabb és minél csendesebben tegyék meg, hogy folytatni tudjuk munkánkat. (Rövid szünet.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII.**

törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12738. számon az informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés. (Folyamatos zaj.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem azokat, akiknek el kell hagyniuk most az üléstermet, hogy azt tegyék meg, és kérem, hogy a beszélgetéseket meg lehetőleg kinn, az üléstermen kívül folytassák le!

Elsőként megadom a szót Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a napirendi pont előadója: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány nevében a közbeszerzési törvény módosítására teszek javaslatot, az azzal összefüggő törvények módosítását illetően is, majd azt követően a szükséges kormányrendeleti átvezetésre való tekintettel is.

Tisztelt Országgyűlés! Mint ismeretes, Magyarország az Európai Unió tagjaként elsőként implementálta, ültette át a közbeszerzési irányelvet, amely három részből áll, és amely 2017-től minden európai uniós tagország számára kötelező.

A törvénymódosítás célja annak a párbeszédnek a lezárása és annak a közbeszerzési kerekasztalnak az összegzése, amit 2016 tavasza óta a magyar kormány a közbeszerzésben illetékes társadalmi szervezetekkel folytatott annak céljából, hogy levonja a tanulságot az elmúlt egy év jogalkalmazását illetően. 2016 májusa óta mintegy 80 társadalmi partner és szervezet bevonásával összegezte a kormányzat azt, hogy az elmúlt egy esztendőben a közbeszerzési törvény használatának és alkalmazásának milyen tanulságai vannak.

Ebből kiemelkednek azok a társadalmi partnerek, amelyek részt vettek a közpénzek felhasználásában, így a vállalkozói érdekképviselések, munkaadói érdekképviselések, kamarák, önkormányzatok és más társadalmi szervezetek is, egészen az európai uniós forrásokat közvetítő pályázati tanácsadók vagy az európai uniós forrásokat felhasználó vállalkozói érdekképviseléseket illetően.

Négy körben zajlottak egyeztetések a társadalmi és civil szervezetek bevonásával. Ezen túl egyeztetés zajlott a Számvevőszékkel, a Gazdasági Versenyhivatallal és más, közpénzfelhasználásra és -ellenőrzésre vonatkozó szervezetekkel és szervezeti egységekkel is.

Természetesen a különböző tárcák álláspontját és tapasztalatait is figyelembe vettük a jogalkotás előkészítése kapcsán, és a közigazgatási államtitkári értekezlet, valamint a stratégiai kabinet ülésén szintetizáltuk azokat, és ennek jegyében terjesztettük elő a kormány javaslatát a tisztelt Országgyűlés számára megtárgyalás és reménybeli támogatás céljából.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ismeretes, Magyarországon az állami és a közforrások felhasználása a közbeszerzési törvényben és a közbeszerzési rendszerben meghatározott keretek között zajlik. Először is, szeretném mindenki számára nyomatékosra tenni, aki a vitában részt vesz vagy a vitát követi, hogy a közbeszerzési irányelv, amely meghatározza a közpénzköltés rendjét az Európai Unió területén, egységesen vonatkozik nemcsak az Európai Unió által biztosított támogatásokra, hanem vonatkozik a hazai forrásokra is. Szeretném ezzel eloszlatni azt a félreértés és azt a bizonytalanságot, hogy a hazai források felhasználására más vagy érdemben a közbeszerzési irányelvtől eltérő jogszabály kialakítására van lehetőség.

A jogalkotás, a magyar törvényhozás mozgásterét érdemben határozza meg és érdemben szabja meg az Európai Unió közbeszerzési irányelve. Magyarország, amikor 2004-ben csatlakozott az Európai Unióhoz, akkor arról döntött, hogy - példának okáért - közbeszerzési kérdésekben a közpénzfelhasználás szabályait, szabályozását illetően hatáskörét együttesen gyakorolja. Tehát Magyarországnak, a magyar törvényhozásnak csak együttes hatáskör gyakorlásra van lehetősége; az irányelv meghatározza azokat a kereteket, amelyet a magyar törvényhozás dönthet el. Ezt szerettem volna nyomatékkal aláhúzni, hiszen számos olyan fölvetés hangzott el a társadalmi egyeztetés alkalmával a vállalkozói érdekképviseletek, az építőipar, társadalmi képviseletek, önkormányzatok részéről, hogyan lehet védeni a magyar ipart, hogyan lehet védeni a magyar gazdasági szereplők érdekeit.

Itt csak zárójelben jegyzem meg, és ajánlom minden képviselőtársam figyelmébe a Magyar Nemzeti Banknak azt a tanulmányát, amely próbálta feldolgozni az európai uniós támogatások útját. Teljesen világos az, hogy a Magyarországnak juttatott európai uniós támogatások 30 százaléka azonnal, első körben visszakerül az Európai Unióba, hiszen az európai uniós támogatások egy jelentős része importot jelent, a támogatott vállalkozások külföldi gépgyártók által biztosított eszközök vásárlására fordítják az Európai Uniótól kapott forrást. Ez praktikus azt jelenti, hogy a Magyarország számára juttatott EU-s források érdemben támogatják például a nagy német ipari vállalkozásokat. Ezt csak azért jegyzem meg, mert a közbeszerzési törvény nem alkalmas eszköz arra vagy csak részben alkalmas eszköz arra, hogy hazai piacvédelmi szempontokat érvényesítsünk, és megpróbáljuk a hazai vállalkozók számára a közforrások egyenlő hozzáférési esélyeit biztosítani.

A magyar gazdasági szerkezet sem teszi könnyűvé az európai uniós szabályozáson túl a közpénzek felhasználását, hiszen mi a magyar állam, mi a magyar törvényhozás érdeke és mi a magyar közérdek? Az, hogy a rendelkezésre álló közforrásokat törvényesen, tisztességesen, átláthatóan, észszerűen használjuk fel, úgy, hogy a magyar állam pénzköltése a magyar gazdaságot segítse, erősítse és támogassa.

(10.40)

Azt gondolom, hogy ebben a képviselőtársaim mindegyike között egyetértésnek kell lennie, azonban hogy miként lehet ezt megvalósítani, ez egy fontos és nem könnyű intellektuális feladat, részben azért, amire már utaltam, hogy az Európai Unió konkrétan meghatározza a magyar kormány mozgásterét és meghatározza a jogalkotás, a magyar törvényhozás mozgásterét, másrészt pedig a magyar gazdaság szerkezete is meghatározza a magyar gazdasági érdekérvényesítés lehetőségét.

A velünk szemben álló politikai ellenfelek, szemben álló politikai érdekek sokszor számonkérlik rajtunk azt, hogy a közpénzek elköltésekor mi vállaltunk a magyar gazdasági szereplőket szeretnénk törvényes keretek között és a verseny keretei között előnyös helyzetbe hozni. Az a kérdés, hogy vannak-e ilyen szereplők. Ha ránéz valaki a magyar építőipar jelenlegi szerkezetére, akkor pontosan láthatja azt, hogy még ma is többségben lehetnek bizonyos területeken azok a külföldi tulajdonban lévő építési vállalkozások, amelyek indulnak a közbeszerzéseken. Tehát amikor a közbeszerzési törvény, Magyarország európai uniós forrásai és a hazai gazdasági fellendülés a gazdaság számára állam által elkölthető jelentős forrásokat hozott, addigra a magyar gazdaság szerkezete úgy alakult át, hogy jelentős külföldi érdekek vannak Magyarországon. Tehát nemcsak a támogatással, hanem a projektek megvalósításával is kerül kifelé az országból az a pénz, amit fejlesztésre fordítunk. Még egyszer mondom, hogy a közbeszerzési törvény csak az Európai Unió által meghatározott keretekben alkalmas arra, hogy ezt a folyamatot ellensúlyozza.

Itt a legnagyobb áttörést azzal érte el az Országgyűlés, és ezt szeretném pozitívan értékelni és nyomatékosan aláhúzni, amikor úgy döntött az új közbeszerzési szabályozásban, hogy nemcsak az ár számít egy közbeszerzési tendernél az értékelési szempontok között, hanem más, társadalmilag fontos szempontokat is figyelembe kell venni. Ilyen például azoknak az aránya és száma, akiket foglalkoztat a közbeszerzési tender nyertese, vagy a legjobb ajánlat szempontjainak kialakításánál figyelembe kell venni azt is, hogy milyen típusú foglalkoztatást erősít. Helyi foglalkoztatás erősítése, halmozottan hátrányos helyzetűek foglalkoztatása, fogyatékkal élők foglalkoztatása például, ez mind-mind olyan szempont, amely kedvezőbb elbírálást jelent. Mint ahogy a környezetterhelés és a környezetvédelmi szempontok is figyelembe vehetők egy-egy beszerzés, egy-egy tender elbírálásánál.

Összességében a társadalmilag és gazdaságilag legkedvezőbb ajánlatot, ami nem feltétlenül a legolcsóbb, kell figyelembe vennie a tender kiírójának. Ez volt a legfontosabb elvi döntése a parlamentnek, amit meghozott, és ez meggyőződésem szerint az elmúlt egy esztendőben kiállta a próbát és megállta a helyét.

A mostani társadalmi egyeztetések hatására nyugodtan mondhatjuk, hogy a közbeszerzési eljárásokat egyszerűsíteni kell, gyorsítani kell és a közpénz elköltésének feltételeit szigorítani kell. Az egyszerűsítés és gyorsítás jogos elvárása azoknak, akik közpénzfelhasználók, például települési önkormányzatok, állam által támogatott szervezetek. A gyorsítás pedig nyilvánvalóan jogos elvárása azoknak, akik egyszerűbb szabályok keretei között szeretnék gyorsabban hozzájutni ezekhez a forrásokhoz, és a beruházások megvalósítását érdemben befolyásolni a megvalósítás praktikus, gyors, hatékony és törvényes lebonyolításával.

Szeretném aláhúzni, hogy Magyarországon egy-egy beruházás megvalósítása, figyelembe véve a tervezési, az előkészítési időszakot, akár 300-400 napot is igénybe vehet, de vannak olyan átlagok, például az útépitéseknél, amikor egy komolyabb útberuházás megvalósítása a tervezés első gondolatától a kivitelezésig hat évet vesz igénybe Magyarországon. Ez nyilvánvalóan nem állhat az állam érdekében, hiszen az idő elhúzódása is drágítja a beruházást, és adott esetben a minőség rovására mehet. Tehát a közbeszerzési törvény egy fontos eszköz lehet, ha nem is az egyetlen és a legjobb eszköz a magyar nemzeti gazdasági szempontok támogatására, a beruházások egyszerűsítésére, gyorsítására és a közpénz felhasználásának szigorítására.

Szeretném elmondani önöknek, hogy milyen kritikák hangoztak el az elmúlt időszakban a közbeszerzési törvényre hivatkozással. Rendszeresen halljuk azt itt a parlamentben, olvassuk az ellenzéki sajtóban is és vannak választópolgárok is, akik szóvá teszik, hogy Magyarországon romlott a korrupciós index, a korrupciós mutató, Magyarország nemzetközi besorolása a korrupciós rangsorokban jelentősen változott, és ennek egyik bizonyítéka, hogy a közbeszerzési eljárások hogyan folynak le Magyarországon, hogyan költjük a közpénzt. Erre tipikus példaként felhozunk néhány esetet. Ilyen eset például az egyajánlatos közbeszerzési eljárás, amikor a közbeszerzési kiírásra egy jelentkező van, és a közbeszerzés kiírója kénytelen kihirdetni azt az egy jelentkezőt. Hogy ez a rossz kiírás vagy a piaci kartell eredménye, ezt nehéz megállapítani. Az Európai Unió jelenleg hatályos szabályai szerint, ahol egy jelentkező van, az nem verseny, és nem minősül valódi közbeszerzésnek.

Hasonlóan problematikus a hirdetmény nélküli eljárások aránya - mondják azok, akik korrupcióra hivatkoznak Magyarországon. Nemcsak az egyajánlattevős, hanem a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárások arányát vagy a hirdetmény nélküli eljárások arányát is számonkérjük rajtunk. Ezt szokták bizonyítékképpen felsorolni, már akik esetleg intellektuális szempontból igényesebben fogalmaznak, és megpróbálják megmondani, hogy de hol is van ez a bizonyos korrupció, akkor ezekre szoktak hivatkozni rendszeresen. Szeretném elmondani önöknek, nem hagyott nyugodni a dolog, ezért az Európai Bizott-

ságtól lekértem a nemzetközi átlagokat. Magyarországon az egyajánlattevős eljárások aránya az Európai Unió 28 tagországából 36 százalék. Ez azt jelenti, hogy minden harmadik közbeszerzési eljárásnál egy ajánlattevő van. Ez Lengyelországban 43 százalék, Romániában 36 százalék, Szlovéniában 39 százalék, Szlovákiában 32 százalék, Cipruson 40 százalék, Lettországon 32 százalék, Litvániában 28 százalék, Bulgáriában 27 százalék, Csehországban 33 százalék. Tehát arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ez nem hazai probléma, hanem nyilvánvaló, hogy a társadalmi-gazdasági átalakulással küzdő országok problémája.

Tehát az az állítás nem állja meg a helyét, hogy Magyarországon az egyajánlattevős eljárások a bizonyítékai annak, hogy a korrupciós helyzet romlott, nagyobb lenne a korrupció, mert az egyajánlattevős eljárások aránya pontosan ugyanannyi, sőt, bizonyos szempontból kedvezőbb, mint mondjuk, Lengyelországban vagy más EU-s tagországokban. Sokkal inkább a gazdasági szerkezet az meggyőződésem szerint, ami ezt indokolja. Mégpedig arra gondolok, hogy Magyarországon a nagy állami közbeszerzési eljárások esetében, például mélyépítésnél vagy magasépítésnél olyan külföldi vállalatcsoportok vannak, akik nyilvánvalóan megegyeznek egymással, és versenyhátrányba hozzák vagy a piacról akár ki is szorítják azokat a kicsi vagy közepes magyar vállalkozásokat, akik ezen a területen próbálkoznak. Azt gondolom, hogy ez világos dokumentáció.

A másik kérdés a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás. Mindig az az Európai Bizottság egyik kritikája, hogy Magyarországon sok hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás van. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy ez sem hagyott nyugodni, és megnéztem az Európai Unió átlagát. Valóban vannak olyan országok, ahol 3 százalék, 6 százalék, 8-10 százalék. Nálunk 13 százalék a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás, amire nyilvánvalóan van szükség bizonyos esetekben, hiszen katasztrófa helyzet esetén, rendvédelmi beszerzések esetén, katonai szükséghelyzet, biztonsági szükséghelyzet, egészségügyi szükséghelyzet esetén fel sem merülhet az, hogy ne kelljen ilyen eszközt igénybe venni. Ez Csehországban 19 százalék, Spanyolországban 11, Lettországon 10, Litvániában 10, Romániában 12, Szlovéniában 19, Szlovákiában 15 százalék, Magyarországon pedig 13 százalék. Szentén szeretném jelezni, hogy nyilvánvaló, hogy ennek a 2004-ben csatlakozott európai uniós régióknak sajátossága, nyilván ez is a gazdasági szerkezettel lehet összefüggésben, hogy ezekben az országokban, ebben az országcsoportban ugyanazok a tendenciák rajzolódni ki. Mindkét adat világos cáfolata annak, amikor ezeket a tendenciákat a korrupcióval próbálják összefüggésbe hozni Magyarországon.

Ezzel együtt szeretném röviden ismertetni azt, hogy miben tervezünk változásokat, és a tételes szabályozás mire vonatkozik.

Először is szeretném elmondani önöknek, hogy egymillió forint fölött valamilyen ajánlatkérés, vala-

milyen verseny Magyarországon kötelező lesz a közbeszerzési törvény módosítása után. Ma ez nem így van. Van egy összeg ma, ami alatt nem kell semmiféle eljárást lefolytatni. Azt gondolom, hogy aki közpénzt használ fel, ez alól természetesen lehet kivételt adni, a végrehajtó hatalom hozhat ilyen döntést, de aki közpénzt használ fel, annak már egymillió forintos értékhatárnál kell valamiféle ajánlatot kérnie. Mint ahogy egy ember úgy vezeti a saját háztartását, hogy a háztartás teljes költségvetéséhez viszonyítva aránylag alacsony kiadások esetében is megpróbálja „versenyeztetni”, hogy hogyan újítsa fel a házát, vagy hogyan használjon bizonyos szolgáltatásokat.

Tehát azt gondolom, a jó gazda gondossága megkívánja azt a magyar állam minden szereplőjétől, önkormányzatoktól és az államtól közvetlenül, hogy szinte bármennyi pénzt költ el, legalább három ajánlatot, ezzel kezdődjön, hogy minimálisan legalább három ajánlatot kérjen annak érdekében, hogy meglassa, hogy az általa egyébként preferált - mert ilyen nyilvánvalóan van - beszállító, mármint házi beszállító, akivel hosszú távú együttműködése van, az versenyképes vagy nem versenyképes ajánlatot tett.

(10.50)

Azt gondolom, a közpénz felhasználása szempontjából általános érvényű dolog az, hogy 1 millió forint fölött - ami egy jelképes határ és lényegében az összes pénzköltést jelenti - a jó gazda gondossága érdekében mindenkinek meg kell győződnie arról, hogy melyik a legjobb ajánlat. 1 millió forinttól kezdődnek a különböző eljárási metódusok, eljárási minták attól függően, hogy milyen összeg felhasználására kerül sor. Ez egy jelentős változás. Természetesen azt fogják majd mondani, hogy ez bürokráciát szül, hiszen lassítja az eljárásokat. Én meg azt gondolom, hogy aki közpénzt használ fel, annak az eljárás tisztaságához fűződő érdeke és a közpénzfelhasználással kapcsolatban az a szempont, hogy lelkiismeretesen a legjobb eljárásra törekedjen, megkívánja ezt az eljárást. A közbeszerzési szervezetekkel szemben - akik közbeszerzéseket írnak ki ajánlatkérői oldalon - fontos követelmény, hogy a vállalkozók jó minőségben teljesítsenek, tehát három árajánlat kérése után a jó minőségben, jó áron való teljesítés és a gazdaságosság szempontjainak kell érvényesülnie.

Azt is szeretném elmondani, hogy 1 millió forint fölött viszont új közbeszerzési értékhatárokat vezetünk be. Ezen valószínűleg majd lesz vita. 2006-ban volt a közbeszerzési értékhatár utolsó megszabása, 2006 óta tíz év eltelt, Magyarországon az ár-érték viszonyok érdemben változtak. Szeretném elmondani, hogy megnéztük a nemzetközi összehasonlítást. Ma a közbeszerzési értékhatárok szempontjából Magyarország azok között az országok között van, ahol alacsonyak a közbeszerzési határok.

A mostani változás a középsávba, a középmezőnybe sorolja Magyarországot. Ebből a legszembe-

tűnőbb változás, amit nyilvánvalóan majd számon fognak kérni rajtunk, az, hogy a meghirdetés nélküli közbeszerzési eljárásban, ahol öt ajánlatot kell majd kérni, 300 millió forint lesz az értékhatár. Aki önkormányzati világban mozog és önkormányzati érdekszövetségekkel tárgyalásban van, az nyilvánvalóan folyamatosan hallotta azt az igényt, hogy emeljük az értékhatárt. Ez egy közbeszerzési eljárás, félreérés ne essék, csak arról van szó, hogy az ajánlatkérőnek ajánlatokat kell kérnie. Osztrák minta alapján vezetjük ezt be, ahol 307 millió forint a határ, Magyarországon 300 millió forint lesz a határ. Öt ajánlatot kell bekérni, amennyiben erre lehetőség van, ezt folyamatosan változtatni kell, tehát nem lehet ugyanaz a kör. Itt nagy nyilvánosságot biztosítunk és nagy betekintést fogunk biztosítani a bekért ajánlatok megismerése szempontjából.

Ez egy közbeszerzési eljárási forma, amely nem nyilvános közbeszerzési felhívással, hanem ajánlatkéréssel indul majd. Ez egy olyan érdemi változás, amely meggyőződésem szerint a helyi vállalkozók számára fontos lesz, és a helyi önkormányzatok számára is, hiszen egyszerűsíteni, gyorsítani fogja az eljárást, és lehetőséget biztosít arra, hogy a közpénz gazdaságosan kerüljön felhasználásra. Teljes egészében osztrák minta alapján vezetjük be ezt a szabályt, és arra törekszünk, hogy az osztrák szabályozást implementáljuk Magyarországon. A közbeszerzési értékhatárok kialakításánál egyébként a közbeszerzési kerekasztal vitájában részt vevő társadalmi szervezetek szempontjait vettük figyelembe, amikor a szolgáltatásokra vonatkozó értékhatárt vagy a beruházásokra vonatkozó értékhatárt emeljük és kialakítjuk.

Szeretném azt is elmondani, hogy a nyilvánosság érdekében milyen lépést fogunk tenni. 2016 decemberével megkezdődik az elektronikus közbeszerzés kialakítása, amely két lépcsőben, 2017 nyarán és 2017 végén fejeződik be. Ez azt jelenti, az a célunk, hogy egy év alatt a teljes magyar közbeszerzési rendszer elektronikus legyen, nemcsak a közbeszerzési ajánlatok benyújtása, hanem az ajánlatok sorsának követése is. Ez jelentős mértékben fogja növelni a transzparenciát és az átláthatóságot.

Hogyan érinti ez a közbeszerzési törvény-módosítás jelen pillanatban a vállalkozásokat? Először is az ajánlatkérők érdekeit szeretné védeni a törvény-módosítás azzal, hogy kizárja a közbeszerzési versenyből azokat, akik az ajánlatkérő bizalmával visszaélnek, nem jó minőségben és nem a vállalt áron teljesítenek. Megteremt egy jogintézményt az új közbeszerzési törvény-módosítás, amely arra vonatkozik, hogy aki visszaél az ajánlatkérő bizalmával, nem teljesít jó minőségben vagy nem az ígért vállalási áron teljesít, azt a közbeszerzési eljárás folyamán a különböző szervezetek, hatóságok 90 napra kizárhatják az összes magyar közbeszerzésből. Szeretnénk visszaszorítani azt a tendenciát, hogy valaki a közbeszerzésben nyer, majd ezt követően próbálja a feltételeket és a mozgásterét folyamatosan bővíteni. Ennek több eszköze is van, például egy kormányrende-

let, amiben a pótmunkák arányát 30 százalékban korlátozzuk, amihez plusz állami támogatást biztosítunk, és ehhez is különleges eljárás kell átesni.

Magyarországon, ahol a 2007-2013 közötti fejlesztési ciklus zárásra került és az új fejlesztési ciklus indul, komoly tanulságai vannak a beruházások végrehajtásának. Az egyik ilyen tanulság, hogy a nyertes ajánlattevő nyilvánvalóan a beruházás elhúzóására vagy a költségek növekedésére hivatkozva folyamatosan próbálja tágítani a mozgásterét, folyamatosan próbálja érvényesíteni a többletköltségeket. Ennek határt kell szabni. Az egyik ilyen határszabás, hogy az ajánlatkérő folyamatosan a közbeszerzési szervezetekhez és kérheti azt, hogy ezt az ajánlattevőt 90 napra zárják ki, mert visszaélt a bizalommal, nem jó minőségben és nem megfelelő áron teljesített. Ezt rendkívül fontos intézkedésnek szánjuk a következő időszakra.

Másrészről pedig a vállalkozások adminisztratív terheit szeretnénk egyszerűsíteni, azt szeretnénk, ha a közbeszerzési eljárás gyorsabb lenne, egyszerűbb lenne, így az értékhatárok, a hirdetménnyel kapcsolatos feltételek és a teljesítési feltételek is érdemben fognak változni. Jelentős változás lesz a 300 millió forintos meghívásos eljárás, mert az a helyi vállalkozói szektor, a kis- és középvállalkozók számára kedvező lesz a mi megítélésünk és véleményünk szerint.

A valódi verseny érdekében kialakítunk egy új intézményrendszert. Nagyon nagy kérdés az, hogy mi történik akkor, ha egy közbeszerzési eljárásra az ajánlatkérő csak egy ajánlatot kap. Először is kialakítjuk annak a jogi háttérét a közbeszerzési törvénnyel, hogy az ajánlatkérő dönthet úgy, hogy amennyiben egy ajánlat érkezik, és ezt előre világossá teszi a közbeszerzési eljárás meghirdetésekor, akkor ezt az egy ajánlatot nem kell hogy elfogadja, hanem érvénytelenítheti a közbeszerzést.

Ma ez nem így van, ma a közbeszerzés érvényesítésére fedezet hiányában van lehetőség. De az egy ajánlatkérő esetében élhet egy olyan eljárással a közbeszerzés indítványozója, hogy ha egy ajánlatkérő van, akkor új eljárást fog indítani. Annak érdekében, hogy ez átlátható legyen, a kormány vindikálja magának a jogot, hogy ezt előírhasse az ajánlatkérők számára. Tehát állami ajánlatkérőnek a kormány előírhatja, hogy ezzel az eljárási módszerrel élnie kell, és a kormány biztosít egy jogot saját magának arra, hogy ha valaki nem élt a kötelező eljárás előírásával, egy ajánlat érkezik, az állami szervezet el akarja fogadni, akkor lehetősége van a kormánynak arra, hogy egy miniszteri döntéssel megakadályozza az egy ajánlat elfogadását és érvénytelenítse a közbeszerzési eljárást.

Meggyőződésem szerint ez megfelelő garancia az egyajánlatos eljárások visszaszorítására. De félreértés ne legyen, miután itt gazdasági folyamatokról van szó, amiket az állam csak részben tud befolyásolni, léteznek olyan területek és piacok, ahol monopóliumok vagy kartellek vannak, és azok visszaszorítása nem csak a kormány feladata. De az eszköz-

rendszer jelentős mértékben bővül, és jelentős mértékben fog erősödni a következő időszakban.

A közzétételről, az elektronikus nyilvánosságról már beszéltem, ami a hozzáférhetőséget illeti.

A közbeszerzési törvénnyel kapcsolatban szeretném azt is elmondani önöknek, hogy a fellebbviteli rendszeren is érdemben fogunk változtatni, nemcsak a különböző fórumok összetételét, hanem a különböző fórumok jogát illetően is, illetve a tekintetben is, hogy milyen felülvizsgálatra nyílik lehetőség abban az esetben, ha egy közbeszerzési eljárás vesztese jogorvoslatot kér. Ennek a rendjét újraszabályozzuk, pontosítjuk, és meghatározzuk azt is, hogy ebben az esetben milyen mozgástérre van lehetőség, illetve milyen lépések megtételére nyílik lehetőség.

Azt szeretném javasolni a tisztelt Országgyűlésnek, hogy vegye figyelembe a közbeszerzési kerékasztalon elhangzott észrevételeket, amelyek a vállalkozói érdekképviselők részéről fogalmazódtak meg, vegye figyelembe azt, hogy a magyar állam érdeke az, hogy a szerződés teljesítésével kapcsolatos feltételek jelentősen szigorodjanak. Arra próbáljuk rászorítani a vállalkozókat, hogy a pályázatukban, a közbeszerzési ajánlatban megígért minőségben és áron próbálják teljesíteni a beruházások megvalósítását is. S természetesen egyetértünk azokkal, akik mindenféleképpen az átláthatóság növelését kérik számon a közbeszerzési eljárásról, ezért a hirdetmény nélküli rendkívüli eljárások számát érdemben korlátozzuk és jelentős mértékben vissza is fogjuk szorítani. Szeretném figyelmeztetni önöket arra, hogy a szerződés semmisségével kapcsolatban érdemi változások következnek be, amelyek szintén az ajánlatkérő érdekeit kívánják védeni.

Ezek azok az elvi és gyakorlati szempontok, amelyek alapján kezdeményezzük a közbeszerzésekre vonatkozó joganyag módosítását törvényi és kormányrendeleti szinten. Meggyőződésem szerint az önök döntése egy évvel ezelőtt eredményes és sikeres volt, a magyar közbeszerzési rendszer érdemben javult. Most ahhoz kérjük a támogatásokat, hogy az elmúlt egy év tapasztalatait át tudjuk ültetni, és az Európai Bizottság észrevételeit is képesek legyünk érvényesíteni annak érdekében, hogy Magyarországon a közpénz felhasználása még inkább a közérdeket szolgálja.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretben. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Galambos Dénes képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

(11.00)

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisz-

telt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Az előttünk fekvő, a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/12738. számú törvényjavaslat a lényegét illetően - és itt szeretnék rögtön egy pillanatra megállni; nyilvánvalóan lesznek olyan mondataim, amelyek a Lázár János miniszter úr expozéjában foglaltakkal egyeznek - három pontban foglalható össze. A közbeszerzési törvény egyes területeken szigorodik; a második, hogy a közbeszerzési eljárás egyszerűbbé válik; a harmadik szcenárió pedig, hogy az elbírálás gyorsabb lesz.

A törvény módosítása nem egy hirtelen ötlet eredménye, ahogy miniszter úr expozéjában szintén jelezte ezt. Idén március óta folynak az egyeztetések a közel 80 érintett társadalmi és szakmai szervezettel. Az egyeztetések során több visszajelzés is érkezett, amelyek elsősorban arra vonatkoztak, hogy a verseny nem elég éles, és ennek következtében sokszor előfordul, hogy csak egyetlen ajánlattevő van. A mostani javaslat célja az, hogy minél több ajánlattevő lehessen, és akár érvénytelennek minősüljön az eljárás, ha túl kevés a jelentkező.

A mostani törvénytervezet előzménye az is, hogy a 2015. évi CXLI. törvény a 2014-ben elfogadott új uniós közbeszerzési irányelvek átültetésével jelentősen megújította a hazai közbeszerzési szabályozást. Jelen törvényjavaslat, amellyel, hogy levonja a közbeszerzési törvény hatálybalépése óta eltelt egy év gyakorlati tapasztalatait, jelentős szigorítást vezet be a közpénzek felhasználása során az ajánlatkérői és az ajánlattevői oldalon egyaránt.

Tisztelt Ház! A fentiek alapján a törvénytervezetnek nem lehet más célja, mint a közbeszerzési eljárások lefolytatását segítő, azokat gyorsító és egyszerűsítő eljárási megoldások bevezetése. Az egyszerűsítés és a gyorsítás pedig egyúttal hozzájárul az uniós forrásból megvalósuló projektek hatékonyabb megvalósításához. A közbeszerzési törvény módosításának másik fontos célja az uniós források felhasználásával kapcsolatban az Európai Bizottság részéről folyamatosan hangsúlyozott probléma, a verseny alacsony szintjének kezelése. Engedjék meg, hogy kiemeljek néhány fontos intézkedést, amelyek a fenti célokat szolgálják.

Az érdemi verseny elősegítése érdekében jön létre az az új szabály, amelynek értelmében eredménytelené kell nyilvánítani azt a közbeszerzési eljárást, amire az eljárás során nem nyújtottak be legalább három ajánlatot. A tárgybéli eredménytelenségi ok bevezetésével az Európai Bizottság azon kritikájára kívánunk reflektálni, amely szerint túl magas az egyajánlattevős közbeszerzési eljárások száma. A törvényjavaslat ezzel megerősíti a közpénzekkel való tisztességes és ellenőrizhető gazdálkodás követelményét azáltal, hogy a szerződő partner gazdasági megfontolásokon alapuló kiválasztását a közbeszerzési értékhatárok alatt is konkrét szabályokkal biztosítja.

Szeretnénk visszaszorítani a versenyt nélkülöző, hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárások magas

arányát is. Ezért a törvény előírja majd, hogy a Közbeszerzési Hatóságnak minden hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás esetén részletes indokolással ellátott döntést kell hoznia, amelynek alapján a tárgyalásos eljárás jogalapjának megalapozottsága egyértelműen megállapítható.

Az átláthatóságra vonatkozóan is szigorú tájékoztatási szabályokat állapít meg a törvényjavaslat. Rugalmasabb eljárási kereteket biztosít az ajánlatkérőknek az a könnyítés, amely szerint a módosító hirdetményeket elegendő feladniuk az eredeti ajánlattételi, illetve részvételi határidő lejártáig, azoknak a korábbiakkal ellentétben nem kell addig megjelenniük.

A tervezet egyértelművé teszi, hogy részajánlattétel biztosítása esetén az ajánlatkérők részenként is kötelesek a közbeszerzés becsült értékét, tárgyát és mennyiségét meghatározni. A módosítás következtében egyszerűsödni fognak a legkisebb értékű beszerzések szabályai, ugyanakkor átláthatóbbá válik a közbeszerzési eljárások lefolytatása, és nő a verseny. A módosítás az árubeszerzés és a szolgáltatásmegrendelés esetén 18 millió forintról 15 millió forintra csökkenti az értékhatárt, amely felett a közbeszerzések nyilvánosan meg kell hirdetni, így emelkedik a nyilvános verseny számára megnyitott közbeszerzések száma is. A módosítás kizárólag építési beruházásokra tartja fenn a nyilvánosan meg nem hirdetett, közvetlen felhívással induló beszerzések lefolytatásának kötelezettségét. Ez az eljárási típus a jövőben 300 millió forintos értékhatárig alkalmazható.

A nyilvánosság és a beszerzések transzparenciájának biztosítása érdekében a javaslat előírja azt is, hogy az ajánlatkérő köteles a honlapján és a közbeszerzési adatbázisban nyilvánosan közzétenni az eljárást megindító felhívást, a közbeszerzési dokumentumokat és az ajánlattételre vonatkozó, arra felhívott gazdasági szereplők megnevezését, valamint a bontási jegyzőkönyvet is.

A javaslat, ahogy miniszter úr jelezte - szintén szeretnék visszautalni az expozéjára -, a közbeszerzési értékhatárokat árubeszerzés és szolgáltatás megrendelése esetén 8 millió forintról 15 millió forintra, építési beruházások esetén 15 millió forintról 25 millió forintra, szolgáltatási koncesszió esetén pedig 25 millió forintról 30 millió forintra emeli. Az ajánlatkérőknek azonban lehetőség szerint ilyenkor is gondoskodniuk kell három ajánlat bekéréséről, és beszerzéseikről kötelesek lesznek tájékoztatást adni.

A közbeszerzésekért felelős miniszter a külön jogszabályban foglaltak szerint jogosult a közbeszerzési értékhatárt el nem érő beszerzések ellenőrzésére. A törvénymódosítás ugyanakkor az értékhatárok alatt is előírja három ajánlat bekérését. A kapcsolódó felhatalmazó rendelkezés szerint a kormány az ajánlatkérők nemzeti értékhatárt el nem érő szerződéseinek megkötésére meghatározhat az előbbinél sokkal részletesebb követelményeket, és az ajánlatkérők beszerzéseikről kötelesek a közbeszerzésekért felelős miniszter részére tájékoztatást adni.

A javaslat elvégzi a támogatott gazdasági szereplő közbeszerzési kötelezettségének enyhítését is. Egyrészt könnyítést jelent, hogy nő a közbeszerzési kötelezettséget eredményező támogatási összeghatár 25-ről 40 millió forintra, másrészt bővül a törvényi kivételek köre, és a törvényben foglalt kivételi körök mellett lehetőség nyílik arra is, hogy a kormány egyedi határozatban felmentést adjon a közbeszerzési kötelezettség alól.

Az ajánlatok szakmai színvonalának emelését szolgálja az a rendelkezés, amely szerint a nagyobb értékű beszerzések esetében az ajánlatok és a részvételi jelentések összeállításába az ajánlattevők felelős, akkreditált közbeszerzési szaktanácsadót kötelesek bevonni.

A közbeszerzési törvény módosítása az előbbieket mellett törekszik a közbeszerzési szerződést elnyert vállalkozások felelősségének erősítésére is, és egy új kizárási jog bevezetésével szankcionálja a teljesítés során jogsértést elkövető ajánlattevőket. A gyakorlatban sokszor okoz problémát az alvállalkozói közvetlen kifizetés rendszere, ezért ezt a törvénytervezet megszünteti. Helyette kizárólag építési beruházások tekintetében a korábban a piac szereplői által megszokott kétféle kifizetési rendet vezeti be a javaslat végrehajtási rendeleti szinten.

A tervezet hatályon kívül helyezi azt az előírást is, amely szerint a nyertes ajánlattevő 50 százalékot meghaladó mértékben nem vonhat be alvállalkozót a szerződés teljesítésébe. A javaslat pontosítja a közbeszerzési jogsértés esetén a szerződés érvénytelenségével kapcsolatos igényérvényesítési lehetőség egyes kérdéseit is. A szerződés közbeszerzési jogsértés miatti érvénytelensége iránt a közbeszerzési eljárásban részt vett valamennyi ajánlattevő csak akkor indíthat pert, ha a szerződés érvénytelenségére vonatkozó közvetlen jogi érdekét igazolja.

Tisztelt Ház! Az előzőekben részletezetten is ismerttettem főbb elvek, illetőleg a gyakorlati alkalmazhatóság bemutatása mellett kérem önöket arra, hogy az általános vitában mondják el azokat a véleményeket, amelyek a törvényjavaslat alapvető téziseit kívánják növelni, hozzászólásaikkal támogassák a törvényjavaslat általános vitáját, és kérem, támogassák azt. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Tóth Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Ön a szó.

TÓTH CSABA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy jól működő gazdaságban a közbeszerzés nagyon fontos, hiszen a törvény kijelöli, hogyan pályáztassa meg az állam a munkára vagy a szolgáltatásra jelentkezőket. A hazai közbeszerzési jogszabályi környezet alapvetően megfelel az uniós irányelveknek, a jogalkalmazás terén azonban komoly prob-

lémák merültek fel az elmúlt időszakban. Az Európai Bizottsággal kötött partnerségi megállapodásban az szerepelt, hogy az uniós források felhasználásának előfeltételeként meghatározott közbeszerzések működésére vonatkozó követelményeket Magyarország nem teljesíti, ezért intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy a közbeszerzési rendszer megfelelően működjön.

(11.10)

Az új operatív programok brüsszeli elfogadásának egyik feltétele volt a közbeszerzési szabályok megújítása. A parlament tavaly fogadta el az új közbeszerzési törvényt, amelyetől azt remélték, hogy gyorsabb, egyszerűbb és jogszerűbb lehet az eljárások lebonyolítása. Most azonban a kormány jelentősen módosítaná az egy évvel ezelőtt hatályba lépett közbeszerzési szabályozást.

Érdemes odafigyelni azonban a Transparency International Magyarország ezzel kapcsolatos véleményére, miszerint a benyújtott törvényjavaslat nagymértékben megkönnyítheti, hogy a közpénzek átláthatatlanul kerüljenek haveri zsebekbe. A dolog pikantériája, hogy mindezt a közpénzek felhasználásának szigorítása és a közbeszerzési verseny élénkítése jegyében tenné a kormány - áll a Transparency közleményében. A valódi társadalmi egyeztetés nélkül a parlament elé került törvényjavaslat nem fog segíteni a verseny fokozásában, nem fogja elősegíteni, hogy több ajánlat érkezzon a felhívásokra, vagy hogy bővüljön a nyertesek köre és hatékonyabbá váljanak ezáltal a közbeszerzések. A magyarországi és az európai uniós források kezelését és felhasználását jellemző korrupciós kockázatokat egyrészt maga a közbeszerzési szabályozás, másrészt a gyenge szabályok elégtelen végrehajtása idézi elő. A szabályoknak formálisan megfelelő közbeszerzési eljárások sem mentesek a korrupciótól.

Nézzük most a benyújtott törvényjavaslat néhány pontjával kapcsolatos konkrét észrevételeket! Az általános indoklás (1) bekezdése szerint jelen törvényjavaslat célja, hogy jelentős szigorítást vezessen be a közpénzek felhasználása során az ajánlatkérői és az ajánlattevői oldalon is egyaránt. Ezzel a törvénymódosítással azonban ezek a célok nem fognak maradéktalanul megvalósulni - várhatóan.

A törvényjavaslat 2. §-ában szabályozni kívánják az 1 millió forintot elérő, de a nemzeti értékhatárokat el nem érő értékű beszerzéseket oly módon, hogy a törvény rendelkezéseit kizárólag annyiban kell alkalmazni, amennyiben a törvény végrehajtási rendelete azt majd előírja. Álláspontom szerint azonban erősen vitatható ezen új bekezdésnek a Kbt. személyi és tárgyi hatályára vonatkozó rendelkezései közt történő szerepeltetése, tekintve, hogy nem közbeszerzésekről van szó, az értékhatárookra figyelemmel.

A szabályozás változtatása mindenképpen indokolt, azonban ellenkező esetben a Kbt-n belül el-

lentmondások lehetnek, amelyet egy alacsonyabb szintű jogszabály, a végrehajtási rendelet nem tud feloldani. Célszerű lenne, hogy ezeket a kis értékű beszerzéseket egy önálló, a Kbt.-től elkülönülő jogszabály szabályozza. Fontos megjegyezni a tervezett végrehajtási rendelet ismerete nélkül, hogy önmagában az is súlyos többletterhet fog jelenteni az ajánlatkérők számára, hogy az 1 és 15 - építési beruházás esetén 25 - millió forint beszerzéseiket megfelelő adatszolgáltatással le kell jelenteniük. A javaslat azonban ezenfelül azt is kimondja, hogy ezen beszerzések tekintetében bizonyos vonatkozásokban a Kbt.-t kell alkalmazniuk az ajánlatkérőknek, amely kötelezettség jóval nagyobb terhet fog róni az ajánlatkérőkre az eddigiekhez képest 1 és 8, építési beruházás esetén 15 millió forint értékű beszerzéseik tekintetében, ami semmi esetre sem lehet a cél.

A 3. §-ban a támogatásban részesülő gazdasági szereplők kapnak könnyítést: egyrészt nő a közbeszerzési kötelezettség támogatási összeghatára 25 millióról 40 millióra, másrészt bővül a törvényi kivételek köre, és még arra is lehetőség nyílik majd, hogy a kormány határozatában felmentést adjon a közbeszerzési kötelezettség alól. Ugyanakkor nem derül ki, hogy a kormány milyen esetekben adhat felmentést. Ez könnyen azt eredményezheti, hogy a cégek nem a közpénzek legolcsóbb felhasználásának módját keresik majd, hanem inkább a kormány kegyeit.

A 15. §-ban újabb adatszolgáltatást kérnek az ajánlattevőtől arra hivatkozva, hogy ez majd növeli a közbeszerzések átláthatóságát. Azonban ezzel a rendelkezéssel indokolatlanul tovább bővül az ajánlatkérőket terhelő feladatok köre. Az ugyancsak a közbeszerzési adatbázisba feltöltendő összegezés eleve tartalmazza a kapacitást nyújtó szervezet megjelölését, valamint azt, hogy mely alkalmassági előírás tekintetében került sor az igénybevételre.

Ellenben az ajánlatkérőknek lassan új munkaköri pozíciót kell létrehozni arra, hogy a rendszerbe való feltöltést intézzék, hiszen az ilyen jellegű feladatok száma és időigénye mára jelentősen megnőtt. Az 50. § módosítása a szolgáltatás megrendelésének tekintetében megszünteti az ajánlattevő 50 százalékos saját teljesítésére vonatkozó előírást. Miután semmivel nem indokolják, joggal merül fel a kérdés, hogy miért csak a szolgáltatások esetében szűnik meg az 50 százalékos szabály.

Összességében megállapítható, hogy a törvény-módosító javaslat újabb rendelkezéseivel számos többletterhet jelent az ajánlatkérők számára majd. Ugyanakkor számos nyitott kérdésre nem ad semmiféle választ. Így például az alvállalkozói kifizetések kérdései, az előleg, az áfaproblémák, engedményezés, valamint a fő- és alvállalkozói viszonylatban felforruló szerződést biztosító mellékkötelezettségek rendezésének kérdései változatlanul nyitottak maradtak.

Miután csak egy éve lépett hatályba az új Kbt., így még az arra épülő joggyakorlatnak esélye sem volt kialakulni. Ez a jelenlegi törvény-módosítás azt

eredményezi majd, hogy kiszámíthatatlanná teszi a közbeszerzéseket mind az ajánlatkérők, mind az ajánlattevők számára. Az elmondottak alapján az MSZP-frakció a törvényjavaslatot jelen formájában nem tudja támogatni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az önök előtt is ismeretes, a közbeszerzések útján történő beszerzések egyre nagyobb nemzetgazdasági jelentőségre tesznek szert, továbbá a közbeszerzési eljárásoknak az európai uniós támogatások felhasználása tekintetében is kiemelkedő szerepük van.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A tisztelt Ház által alkotott 2015. évi CXLI. törvény a 2014-ben elfogadott új uniós közbeszerzési irányelvek átültetésével jelentősen megújította a hazai közbeszerzési eljárást, úgy a közbeszerzési eljárásokra vonatkozó részletszabályokkal, mint a közbeszerzésre vonatkozó jogszabályi környezettel, valamint a közbeszerzésekkel kapcsolatos intézményrendszerrel együtt.

Az új Kbt. így hozzájárult egyrészt ahhoz, hogy a verseny tisztasága, az átláthatóság és az egyenlő bánásmód alapelvei ne csak a szerződéskötésig tartó folyamatban, hanem a szerződés teljesítésének teljes szakaszában is érvényesüljenek, másrészt a társadalmi és gazdasági szempontból előnyös közbeszerzések megvalósításához, harmadrészt pedig az európai uniós támogatási források minél szélesebb körű felhasználásához.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A jelen törvényjavaslat levonja a Kbt. hatálybalépése óta eltelt egy év gyakorlati tapasztalatait, jelentős szigorítást vezetve be a közpénzek felhasználása során az ajánlatkérői és az ajánlattevői oldalon egyaránt. A jelen törvényjavaslat a közbeszerzések szereplőinek széles körű visszajelzése alapján vezet be gyakorlati alkalmazást segítő intézkedéseket, melyek alapján az egyes rendelkezések pontosítása mellett a közbeszerzési eljárások további gyorsítását és egyszerűsítését célzó rendelkezések kerülnek a törvénybe. A törvényjavaslat legfőbb célja a közpénzekkel való tisztességes és ellenőrizhető gazdálkodás követelményeinek a további fokozása és a közbeszerzéseken a verseny további erősítése.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most tekintsük át, hogy gyakorlati szempontból a törvényjavaslat által melyek a különösen jelentős módosítások. Elsőként említeném a közbeszerzési eljárások szabályainak módosításán belül a nemzeti eljárási rend reformját. A módosítás árubeszerzés és szolgáltatásmegrendelés esetén 18 millió forintról 15 millió forintra csökkent az értékhatárt. Ezen értékhatár felett a közbe-

szerzéseket egy összefoglaló tájékoztatás közzétételével nyilvánosan kell meghirdetni.

Ugyanakkor az egyszerűsítést szolgálja, hogy a módosítás kizárólag építési beruházásokra tartja fenn a nyilvánosan meg nem hirdetett, közvetlen felhívással induló beszerzések lefolytatásának lehetőségét. Ez az eljárási típus a jövőben 300 millió forintos értékhatárig alkalmazható.

A tisztességes versenyt és a vállalkozások szélesebb körének a közbeszerzéshez való hozzáférését szolgálja az az új rendelkezés, amely szerint az ajánlatkérő az ajánlattételre felhívni kívánt gazdasági szereplők személyét eljárásaiban változtatni köteles.

(11.20)

A rendelkezés hatékony eszközként szolgálna az esetleges korrupciós kapcsolatok kialakulásának megelőzésére, hiszen megakadályozza az egyes szállítók bebetonozását azon beszerzéseknél, amelyek nem kerülnek hirdetésménnyel meghirdetésre. A nyilvánosság és a beszerzések transzparenciájának biztosítása érdekében a törvényjavaslat előírja, hogy az ajánlatkérő köteles honlapján és a közbeszerzési adatbázisban is nyilvánosan közzétenni az eljárást megindító felhívást, a közbeszerzési dokumentumokat, az ajánlattételre felhívott gazdasági szereplők megnevezését, valamint a bontási jegyzőkönyvet, melynek alapján követhető, hogy kik tettek ténylegesen ajánlatot az eljárásban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az előbb említett nemzeti eljárási rend reformjához kapcsolódóan az Országgyűlés elé benyújtásra került a Magyarország központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény módosítására vonatkozó javaslat is. A törvényjavaslat lényegében a több mint tíz éve változatlan, nem közszolgáltató ajánlatkérőkre irányadó nemzetközi közbeszerzési értékhatárokat árubeszerzés és szolgáltatás megrendelése esetén 8 millió forintról 15 millió forintra, építési beruházás esetén 15 millió forintról 25 millió forintra, szolgáltatási koncesszió esetén pedig 25 millió forintról 30 millió forintra emeli.

A közbeszerzési eljárási kötelezettség értékhatárának emelkedése jelentős egyszerűsítés a legkisebb értékű beszerzések esetén. A közbeszerzési eljárások a nemzeti eljárásrendben alkalmazható egyszerűsítések mellett is olyan szigorúan szabályozott eljárásrendet követelnek meg, amely az ajánlatkérők részéről speciális szakértelmet kíván. A közbeszerzési eljáráshoz kapcsolódó kötelezettségek és szigorú eljárási kötöttségek egy 8 millió forintos beszerzés esetében aránytalan terhet jelentenek az ajánlatkérő szervezetek számára, amely indokoltá teszi a nemzeti közbeszerzési értékhatárok emelését.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvénymódosítás az értékhatárok emelkedésével párhuzamosan a közbeszerzési kötelezettség alá nem tartozó beszerzések szabályozott és ellenőrizhető megvalósítása

érdekeiben az értékhatárok alatt is előírja három ajánlat bekérését. A kapcsolódó felhatalmazó rendelkezések szerint a kormány az ajánlatkérők nem közbeszerzési eljárás keretében megkötött, nemzeti értékhatárt el nem érő értékű szerződéseinek megkötésére meghatározhat az előbbinél részletesebb követelményeket, továbbá az ajánlatkérők beszerzéseiről kötelesek a közbeszerzésekért felelős miniszter részére tájékoztatást adni. Ezzel a szabályozással jelentősen csökken, 8 millió forint helyett 1 millió forintra az az értékhatár, amely felett ajánlatkérők jogszabályban rögzített követelményeknek megfelelően választják ki a szerződéses partnereiket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekből megállapítható, hogy a törvényjavaslat által a közbeszerzések még egyszerűbbek és egyidejűleg gyorsabbak is lesznek, valamint átláthatóságuk is még inkább növekedni fog. Mindezek alapján kérem, támogassák a közbeszerzésekről szóló 2015. CXLI. törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/12738. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Apáti István képviselő úr. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A közbeszerzési rendszer és maga a közbeszerzési törvény, illetőleg a közbeszerzéseket szabályozó teljes szabályanyag a magyar gazdaság különösen nagy teljesítményű motorja kellene hogy legyen, hiszen évente ezermilliárd forintnyi nagyságrendben fordul meg pénz a közbeszerzési rendszeren keresztül, ezermilliárdos nagyságrendben költenek el az ajánlatkérők akár uniós forrásokat, akár valósítanak meg saját költségvetésből beszerzéseket. Úgy is mondhatnám egy, A Gyűrűk Ura című trilógiából vett hasonlattal élve, hogy a közbeszerzés egy varázspálca, egy varázshot tudna lenni a mindenkori kormányzat kezében, csak nem mindegy, hogy azt a varázspálcát Szürke Gandalf vagy Szarumán tartja a kezében. Ha sok Szarumán jelenik meg a rendszerben, akkor Szauron hatalma végtelenre duzzad, végtelen nagy lesz, és előbb-utóbb legyőzhetetlenek lesznek a korrupció gonosz varázslói.

De hogy a méltán híres filmes hasonlatból át-evezek a törvényjavaslat, a törvény szövegének elemzésére, vitába kell szállnom rögtön Lázár miniszter úrral, ugyanis Tóth István János és Hajdú Miklós több tízezer magyar közbeszerzést vizsgált meg, és az ő számaik jelentősen eltérnek attól, amit a hirdetés nélküli vagy egyajánlattevős eljárások kapcsán a miniszter úr itt az előbb ismertetett. Az stimmel, az megegyezik a miniszter úr által elmondottakkal, hogy a magyar közbeszerzések - a 2011 és '13 közti időszakot kivéve - több mint egyharmada,

36 százaléka volt hirdetmény nélküli, vagy szerepelt benne legfeljebb egy ajánlattevő, egy gazdasági szereplő.

Ebben a tekintetben sem állunk jól uniós összehasonlításban, ugyanis az előbb jelzett két úriember által készített elemzés szerint a csehek és a szlovákok 20 százalék alá vitték le ezt az arányt, az uniós átlag pedig inkább az egy számjegyű mértékhez közelít, sok esetben az 5 százalék körül van, tehát itt a kimutatások, az elemzések között van némi ellentmondás. Majd kérem államtitkár úrtól ennek a feloldását vagy az erre történő válaszadást, mert most már külön kíváncsiak vagyunk arra, hogy milyen számok a hitelesek. Uniós összehasonlítás nélkül, 36 százalék olyan eljárás, amely vagy hirdetmény nélkül indul, vagy pedig egy ajánlattevő szerepel benne, úgy hiszem, hogy az gyanús, mindenfajta összehasonlítás nélkül gyanús.

Nemcsak a verseny hiánya vagy az előbb jelzettek miatt az erősen korlátozott volta, hanem az átláthatatlanság is problémákat jelent, amely bizony 2010 óta jelentősen nőtt. A két tényező együtthatása, egymást erősítő hatása pedig igencsak erősíti vagy növeli a korrupció mértékét, illetve a korrupció kockázatát.

Lehet az értékhatárok megemelését azzal indokolni, hogy eltelt 10 év, és éppen elég 10 esztendő ahhoz, hogy felülvizsgálják ezeket az értékhatárokat. Lehet abból a szempontból is vizsgálni, hogy különösen az önkormányzati ajánlatkérők, különösen a kistéleplési önkormányzatok számára ez egy jelentős könnyítés lehet, hiszen vélhetően jóval kevesebb közbeszerzési eljárást kell emiatt lefolytatniuk, de ezzel együtt könnyen lehet, hogy a fürdővízzel kiöntjük a gyereket, mert a korrupciós kockázat is növekszik azzal, hogy árubeszerzésnél, szolgáltatás megrendelésénél 8-ról 15 millióra, építési beruházásnál 15-ről 25 millióra, szolgáltatási koncesszióknál pedig 25-ről 30 millióra emelik ezeket az értékhatárokat.

A korrupciós veszély még akkor is növekszik, ha a másik oldalról elmondják, hogy na de a nettó 1 millió forintot elérő, közbeszerzési határt meg nem haladó beszerzések esetében három árajánlatot kell bekérni. Rögtön már egy módosító indítvány irányába elvive a vitát, hozzátenném, hogy három egyező tárgyú árajánlatot, hiszen három azonos egyező tárgyú ajánlatot adjanak be az ajánlatkérők vagy az ajánlattevők, nehogy ez esetleg valamilyen mozgásteret biztosítson bármilyen visszaélésnek. De ez csak egy apró pontosítás, hogy három egyező tárgyú árajánlatra kell gondolni. Főleg az értékhatár megemelésénél van még itt egy olyan probléma, amit 2010-ben az akkori új közbeszerzési törvény megalkotásánál önök idéztek elő, nevezetesen, teljesen felborították a 2003 és 2010 közötti időszakhoz képest az egybeszámítás, illetőleg a részekre bontás tilalmával kapcsolatos szabályokat.

Azt kell hogy mondjam, sajnos idáig jutottunk e tekintetben, hogy szigorúbbak és ilyen szempontból jobbabbak voltak azok a szabályok, amelyek 2003 és '10-

ben voltak hatályban az egybeszámítást érintően. Elképzelhető, én el tudom fogadni azokat az érveket is, hogy helyenként már-már túl szigorúak voltak és olyan beszerzéseket is egybe kellett számítani, amelyeknél felmerülhet gazdasági, műszaki vagy bármilyen észszerűség a tekintetben, hogy külön kell őket venni, de gyakorlatilag szélesre nyitották azokat a kapukat, hogy amit csak lehet, az ajánlatkérők szétbontanak, gyakorlatilag nem számítják egybe, és így részekre bontva, feldarabolva, elég kreatívan vagy túlzottan kiterjesztően értelmezve ezeket a rendelkezéseket, rendszerint már a mostani 8, illetőleg 15 milliós szolgáltatási koncesszióknál a 25 milliós értékhatárt is ki tudták játszani, a most megemelt 15 és 25 milliós, illetőleg 30 milliós értékhatárt pedig még könnyebb lesz emiatt kijátszani. Erre a problémára folyamatosan 2010 óta minden közbeszerzési törvény vitájában felhívtam az önök figyelmét, de valahogy ez az üzenet eddig még nem ment át.

(11.30)

Ellentétben azzal, amit viszont helyeslően vagy dicsőítően tudok megjegyezni, hogy egy hat és fél éves, közel hétesztendős küzdelmet sikerült megnyerni - megnyernie a Jobbiknak, illetve megnyerni személy szerint nekem - azzal, hogy most már akkor nem három vagy nem négy, hanem most már öt ajánlattevőnek kell megküldeni az ajánlattételi felhívást. Nyilvánvalóan ez sem jelent bombabiztos megoldást, de jelentős előrelépés mindenképpen, hiszen a sok évig hatályban lévő szabály alapján azért két segítő ajánlatot könnyebb volt összetákolni, mint most, amikor majd négyet kell esetleg, hogyha valakik visszaélésre készülnek, mert azért láthatjuk a most folyamatban lévő eljárásokból, hogy minél többen tudnak „egy buliról”, minél többen készülnek akár bünszövetségben, akár bünszervezetben büncselekmények elkövetésére, annál kockázatosabb számukra, annál nagyobb a lebukás veszélye, annál nagyobb annak az esélye, hogy a hatóságok valahogy, akár titkos nyomozás révén ennek a nyomára akadnak. Hiszen minél több embert vonnak be, minél több szereplőt, annál több lehet az elégedetlenek aránya, és azért egy ilyen éles helyzetben egy elégedetlen „gazdasági szereplőnél” veszélyesebb nem lehet azok számára, akik bűnöző tevékenységet kívánnak folytatni.

Ami pedig itt a gazdálkodó szervezeteknél a 25-ről 40 millióra történő összeghatár-emelést jelenti, hogy 25 milliós uniós vagy költségvetési támogatást kaptak, jelen állás szerint, ha a 25 milliót elérte a támogatás mértéke, akkor elvileg közbeszerzésre voltak kötelezettek, most ezt 25-ről megemelik 40-re. Pontosan egy évvel ezelőtt államtitkár úrral sokat birkóztunk ezen, próbáltam én is abba az irányba elvinni, hogy a nem költségvetési szervek esetében az uniós vagy magyar költségvetési támogatások esetében célszerű lenne egyébként nemcsak az összega-

tár emelésén elgondolkodni, hiszen itt azért másfajta kockázat áll fenn, nem a klasszikus korrupciós kockázat, hanem egyébként a támogatási intenzitás százalékban kifejezett mértékéhez kellene kötni a közbeszerzési kötelezettséget.

Én a gazdálkodáshoz, a családi gazdaságok működéséhez, az agráriumhoz kötődő szabályokat vagy tevékenységet ismerem közvetlenül és emiatt sokkal jobban, és bizony, azért egy 50 százalékot nem meghaladó támogatási intenzitás esetén, különösen kisebb összegű, összeghatáru támogatások esetén meglehetősen kétes lehet az, vagy meglehetősen megnehezíti a támogatás jogszerű felhasználását az - túlzottan is megnehezíti -, hogyha közbeszerzési kötelezettséget írnak elő, mondjuk, olyan kis- vagy közepes családi gazdaságok részére, akik nyilvánvalóan nem felkészültek erre. Még ha az eljárás lebonyolításához szükséges források, mondjuk, rendelkezésre is állnak, akkor nagyon komoly szakemberhiánnyal küzdenek, és itt másfajta pénzügyi vagy gazdasági kockázat áll fenn. Nyilván egy gazdálkodó vállalkozónak nem érdeke, hogy saját magát „meglöpja”, ott inkább az lehet a probléma, hogyha a pályázat költségvetését túlköltségeli, és ezáltal törvénytelenül vagy éppen adott esetben büncselekményt megvalósító módon a legfeljebb 50 százalékos támogatási intenzitást próbálja kreatívan jóval 50 százalék fölé, 70, 80 vagy 90 százalékra növelni.

Tehát nyilván ennek a kizárására, ennek a kockázatnak a csökkentésére kell figyelni, de alapvetően azt nem tartom egy ördögtől való vagy a valóságtól elrugaskodott elképzelésnek, hogy egyébként az ilyen jellegű összeghatárokat érdemes lehet megemlíteni, de csak akkor, hogyha a támogatási intenzitás is megjelenik a szabályanyagban. Magyarul: az 50 százalékot meghaladó mértékűknél kellene konjunktív feltételként az összeghatárt érintő szabályozással meghatározni vagy előírni a közbeszerzési kötelezettséget, mert másik oldalról, hogyha most akár egy mezőgazdasági vállalkozó, egy agrárcég többségében nem az uniós vagy a költségvetési pénzből valósít meg egy beszerzést, hanem 50 százalékot elérően saját pénzét teszi bele egy adott beszerzésbe, akkor egyébként is lehet azon vitatkozni, hogy mennyire korrekt előírni számára ilyen nagyon komoly adminisztrációs terhet jelentő kötelezettséget.

Ez tehát egyébként még az önök szempontjából legjobban védhető része talán ennek a módosításnak. Az már egyáltalán nem védhető, amely „kivéve a gyevi bírót” alapon a kormány részére egyedi kormányhatározatban lehetővé teszi, hogy különböző gazdasági szereplőket mentesítsen az eljárás alól. Itt sem taxatív, sem példalózó jellegű felsorolás nincs. Olyan jól hangzó, rendkívül kreatív fogalom meghatározások, mint a közpénzek hatékony felhasználásának célja, a gazdaságilag legkedvezőbb módon történő forrásfelhasználás lehetnek azok az indokok, amelyek a kormánynak ezt a döntését megalapozhatják, csak éppen azt nem mondják meg egyelőre, hogy mi számít ennek.

Tehát gyakorlatilag itt kénye-kedve szerint az adott döntéshozó - éppen a kormány - diszkrecionális jogkörében eljárva, bárkit mentesíthet szinte bármilyen eljárás alól, épp emiatt helytálló az az előbbi kijelentés az egyik ellenzéki képviselőtársam részéről, hogy itt a kormány kegyének a keresése valószínűleg nagyüzemben fog folyni, és jelentősen felgyorsul, nagyobb méreteket fog ölteni.

Amivel nagyon nem tudunk egyetérteni, az építési beruházások esetében a 100 milliós értékhatár 300 millió forintra történő megemelése. Mivel itt mindig nettó összegekről beszélünk a becsültérték-meghatározásnál, ez bruttóban már közel 400 millió forintnyi, közel félmilliárdos közpénzfelhasználást tesz lehetővé oly módon, hogy gyakorlatilag a nyilvánosság teljes vagy nagymértékű kizárásával valósul meg mindez.

A mostani szabály úgy szól, hogy nettó 100 millió forintig áll fenn ez a fajta lehetőség az ajánlatkérőknek, most ezt megemelik 300-ra. Most 100 millió forint fölött legalább 5 munkanapra ki kell tenni, tehát nyilvánossá kell tenni a hirdetményt. Azon is el lehetne gondolkodni, fogunk erre vonatkozólag indítványt beadni, hogy ezt a minimum 5 munkanapot is meg kellene emelni talán 8-ra vagy 10-re, minél tovább legyen nyilvános, és azon kívül is meghatározott számú szereplőt meg kell hívni az eljárásba. Azért ez a 300 millió forintos értékhatár, gondolják végig, már - maradjunk csak az önkormányzatok világában - viszonylag nagyobb méretű települések jelentősebb intézményfelújítási munkálatainál is lehetővé teszi - függetlenül attól, hogy hány szereplőt, hármat, négyet vagy ötöt kell meghívni az eljárásba - a mutyit, az összejátszást, és igazából a közbeszerzési eljárást egy könnyebb vagy nehezebb, bonyolultabb vagy egyszerűbb papírgyártással, papírmunka elvégzésévé silányítja le, amely normális esetben nem lehet senkinek sem a célja.

És még egyszer vissza kell térni itt a hirdetmény nélküli eljárásokra, kifejezetten a hirdetmény nélküli eljárásokra. Nem arról beszélek, ahol azon kívül ezzel együtt vagy enélkül egy ajánlattevő ad be csak ajánlatot. 13 százaléknyi, az Unió erősen kifogásolta is ezt a mértéket, ez az értékhatár-háromszorozás lényegében ezt az arányt növeli, és a gazdasági versenyt még jobban fogja torzítani.

Ami pedig itt a kartellezés alóli felmentések esetét illeti, ez pontosan megint olyan „kivéve a gyevi bírót” jellegű szabályozás. Itt az előbb említett módon a bizonyos gazdasági szervezetek egyedi felmentése ködös, homályos megfogalmazások alapján, ami gyakorlatilag csak azon fog múlni, hogy ki milyen befolyással rendelkezik, ki, milyen lobbierővel rendelkezik, ki milyen könnyen tudja elérni ennek a döntésnek a meghozatalát. Ne legyenek ilyen kartellezés alóli felmentések, meg egyáltalán senki ne kapjon felmentést, aki súlyos mértékben vétett a közbeszerzési szabályok ellen.

Nagyon szép ez a miniszter úr által is elmondott 90 napos szabály, tehát hogy 90 napra az összes

magyarországi közbeszerzésből ki lehet zárni olyanokat, akik súlyos szerződészegéseket követtek el. Túl azon egyébként, hogy az ilyen ajánlattevőknek a kedvét már, mondjuk, a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződésekben - jellemzően építési beruházásokról beszélünk - a jelentős mértékű késedelmi vagy éppen meghiúsulási kötbérrel is el lehetne venni attól, hogy bármi rosszban sántikáljanak vagy bármit, bármilyen visszaélést megpróbálnak elkövetni.

Amit pedig idő hiányában lehet, hogy csak később lesz időm kifejteni, most csak úgy megemlítem, amit egyébként nagyon hiányolok, nem tudok kibújni a bőrömből mint korábbi jegyző, mint önkormányzatnál több évig dolgozó képviselő, most már politikai szereplő, hogy elvették a dokumentációs díj beszedésének a lehetőségét az önkormányzatoktól. Korábban kiválóan működött ez a rendszer, ez semmi másra nem volt jó, csak arra, hogy a közbeszerzési eljárások lebonyolításával felmerülő igen-igen tetemes költség egy részét, jobb esetben pedig egészét sikerült ebből fedezni. És akkor majd itt kell visszatérni arra az óriási problémára, hogy akár nemcsak a kicsi, hanem a közepes méretű településeknél, sok esetben amúgy a tízezer fölötti városoknál sincs közbeszerzési szakember, nincs akkreditált közbeszerzési szakértő, korábban hivatalos közbeszerzési tanácsadónak hívták.

Tehát szakember sincs, humánerőforrás-hiány is van, pénzügyi problémák is vannak, ezeknek az orvoslására sürgősen ki kellene valamit találni, akár ennél a módosításnál, akár majd a még átfogóbb módosításnál erre vissza kellene térni. Ez óriási hiba volt, hogy ezt a lehetőséget elvették, legalább az önkormányzati ajánlatkérőknek vissza kellene adni, de akkor majd innen folytatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hadházy Ákos képviselő úr. Parancsoljon képviselő úr, öné a szó.

(11.40)

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A közbeszerzési törvényről beszélünk elvileg. Nagyon sokan, amikor meghallják azt a szót, hogy közbeszerzési törvény, akkor gyorsan lezárják a hallásukat, nem figyelnek oda, egy unalmas szó. Ezt a törvényt jó lenne elnevezni máshogy. Van, aki itt Kbt.-nek hívja, az még inkább egy semleges dolog. Ez a törvény tulajdonképpen lopástechnikai törvény, tehát ha a valóságot akarnánk kifejezni, akkor talán ezt a nevet kéne adni, hogy lopástechnikai törvény, akkor „Ltt.”-ről lehetne beszélni.

A kormánypártok, az államtitkár úr, miniszter úr átestek egynéhány stádiumon. Ahogy a gyásznak is vannak stádiumai, amikor a korrupció beismeré-

sének stádiumáról van szó, akkor eljutottak odáig onnan, hogy azt mondták, nincs itt semmi. A miniszterelnök úr még nem esett át ezeken a stádiumokon, még a múltkor is azt mondta, hogy Magyarországon zéró tolerancia a korrupcióval szemben. A miniszterelnök úr még nincs itt, most nincs itt, de nem esett át ezen a stádiumon, de önök már átestek. Önök azt mondják most már, először azt mondták, hogy van egy-két eset, aztán utána azt mondták, hogy tényleg rendszerszintűek a problémák, de ez csak az előző kormány óta van úgy, most meg már azt mondják, hogy igen-igen, majd most már változtatni fogunk. Cinikus beszédeket hallunk, ez az egész törvényjavaslat tulajdonképpen a cinizmus emlékműve lehetne, tehát mondhatnánk „Ct.”-nek is, a cinizmus törvényének.

Azok, akik néznek esetleg, nem sokan, egy ilyen vezérszónoklatot, vannak itt főnt vendégek is, akik nézik, azoknak el kell mondani, egy közbeszerzés lehet nyílt közbeszerzés, lehet meghívásos közbeszerzés. A nyílt közbeszerzés azt jelenti, amikor kiírják bizonyos felületekre, és bárki jelentkezhethet és adhat ajánlatokat arra, hogy az államnak valamit eladjon vagy megcsináljon. A meghívásos közbeszerzéseknél viszont polgármester vagy valaki, aki éppen kapott egy kis állami pénzt és efelett rendelkezhet, az meghív három ajánlattevőt.

Az az érdekes és az a nagyon fontos, hogy nyílt közbeszerzés esetén is, tehát ma, amikor kihirdetnek valamit, hogy lehet üzletet csinálni, a mai körülmények között mégis, ahogy hallottuk, az esetek 30 százalékában egyetlen ajánlat lesz, az pedig, aki egyetlen ajánlatból választ, vagy ostoba és hülye, vagy pedig korrupt, hiszen akkor, ha nem tudja azt az alapvető közigazdasági törvényszerűséget, hogy több ajánlatból választva valószínűleg jobb ajánlatot fog kapni, akkor vagy hülye vagy pedig szándékosan lebeszélte ezt a beszerzést.

Megvannak a technikái. Kérdés lehet, hogy nyílt közbeszerzés esetén hogy lehet, hogy még sincs jelentkező. Tehát lehetne az, hogy olyan jól megy a magyar gazdaság, hogy egy óvodaépítésre senki nem akar jelentkező, és úgy kell keresni ezeket a jelentkezőket. Megvannak a technikák, hogy a nyíltan meghatározott közbeszerzés... *(A beszélgetést folytató dr. Apáti István, Volner János és dr. Lukács László György felé fordulva:)* Elnézést kérek, amikor olyan sokan vagyunk, akkor megértem, de amikor kevesen, akkor nehezebb. Tehát a nyíltan meghirdetett közbeszerzésre hogy lehet, hogy csak egyetlen jelentkező van? Ezek azok a technikák, hogy mindenki tudja, hogy nem érdemes indulni, hiszen úgysem fognak nyerni. Hogy lehet ezt megcsinálni? Korábban az volt a technika, hogy nagy referenciákat kértek, tehát úgy írták ki a közbeszerzést, hogy csak egy bizonyos cég feleljen meg ennek a dolognak. Ma már azért ennél kifinomultabbak a dolgok.

Ma úgy szokták csinálni, két technika van, az egyik az, hogy kizárjuk az ajánlattevőt, tehát erre nagyon szép példákat lehet mondani. Szekszárdon

például egy köztisztasági vagy egy takarítási pályázat volt, lehetett jelentkezni, hogy az önkormányzat iskoláit meg a sportcsarnokot lehet takarítani. Mit tesz Isten? Indult rajta egy képviselő, Fajszi Lajosnak hívták, annak a cége is elindult, de valahogy jött egy ellenséges ajánlat, aztán az meg 10 százalékkal olcsóbb ajánlatot tett. Mi van itt? Baj van. Ilyenkor azt kell csinálni, hogy át kell nyálazni a sok száz oldalas ajánlatot. Találtak egy olyat, hogy elfelejtették beírni, hogy a sportcsarnoknak a férfi WC-jében elfelejtették beírni, hogy ki fogják cserélni a szappant hetente - a szappant nem ők adják, csak ők cserélik ki -, ezt nem árazták be, erre hivatkozva kizárták a pályázatból. Tudunk ennél nagyobb dolgokat is, zártak önök már ki egy hirtelen ellenséges ajánlattevőnek minősített üzletembert amiatt, mert az őáltala megadott hajó fedélzete néhány négyzetméterrel eltért a megfelelőtől; ugye, Simicska úrról van szó. Őt ott akkor szerették volna kizárni évekig a közbeszerzésekről e miatt a baki miatt. Tehát a kizárások, a szigor úgymond ennek az egyik eszköze.

A másik eszköz, amivel el lehet lehetetleníteni az ellenséges ajánlattevőt - *(Csepreghy Nándornak:)* nem önnek mondom, önök ezt nagyon jól tudják, tehát ezt inkább a kamerának mondom -, az pedig az, amikor azt mondják, hogy szubjektív módon is lehet értékelni egy ajánlatot. Tehát nemcsak azt nézzük, hogy megfelel-e azoknak, amiket beírtunk, és nemcsak azt nézzük, hogy mennyi pénzért adták azt az ajánlatot, hanem megnézzük, hogy mondjuk, milyen színvonalú egy ajánlat, mondjuk, egy tanulmányról milyen színvonalú ajánlatot adtak be. Itt meg lehet vásárolni - ilyen is volt Szekszárdon, meg lehetett vásárolni - egy szakembert, és a szakértő azért a pénzért megírta, hogy a legtöbb pontot az fogja kapni, akit éppen meg akartak bízni a polgármesteri hivatalban. Tehát ilyen technikákkal meg lehet tenni azt, hogy a nyílt közbeszerzésnél is ma már mindenki tudja, hogy egyetlen nyertes fog nyerni, és pedig az, aki megbeszélte önökkel, a polgármesterrel vagy bárkivel ezt a beszerzést.

A meghívásos eseteknél, tehát amikor meghívunk három ajánlattevőt, ez még egyszerűbb, hiszen ott csak azzal a három ajánlattevővel kell megbeszélni a dolgokat. Nagyon sokszor nem figyelnek a részletekre sem. Itt a klasszikus példája, itt van egy kis pici háromszög ebben a Házban, egy Bermuda-háromszög, az európai uniós pénzek eltüntetésének a Bermuda-háromszöge, itt egymás mellett ül - most nem ül, mert nincsenek itt - Simonka képviselő úr, Mengyi képviselő úr és Varga Gábor képviselő úr. *(Közbeszélés a Jobbik soraiból: Szakértők.)* Ők ennek a szakértői, igen, őket kellene idehívni, de nincsenek itt, mert nagyon jól tudják, hogy miről van szó. Gyakorlatilag Pusztatömlőn, Dél-Békésben, Cecén és Lajoskomáromban, egymástól 200 kilométerre van Cece és Pusztatömlő, ugyanazt a három céget hívták meg ajánlattételre egy egészségügyi szűrésre, vérnyomásmérésre és vércukormérésre 16 millió forintért.

Ez a három cég nem volt egészségügyi cég, ezek budapesti belvárosi cégek voltak. Nyilvánvalóan a több ezer vagy több tízezer magyarországi cégből, hogy ugyanezt a három céget hívják meg, ez csak akkor működhetett, ha ők ezt szépen megbeszélték egymással. Nem lehet rá magyarázat, de ez egy nagyon szép dolog.

Azt kell mondanom, hogy ezután felmerül a kérdés, hogy miért beszélünk itt erről, tehát Kbt.-ről vagy „Ltt.”-ről, lopástechnikai törvényről minek beszélünk itt, hiszen ki lehet játszani, és azt kell mondani, hogy bármilyen törvényt hozunk, ki lehet játszani, a sebességmérést is ki lehet játszani, ha nem tartatják be a sebességeket. Egy dolog miatt van jelentősége, az mégis az, hogy vannak közbeszerzések, az pedig a nyilvánosság. Tehát az a beszerzés, ahol a közbeszerzés le kell hogy folyjon, az azért nyilvános dolog, azért, mivel ezeket nyilvános adatbázisokban meg lehet keresni. Tulajdonképpen így bukott le az Öveges-program, így jutottunk el odáig, hogy ma már a közép-dunántúli NAV nyomozó hatósága áttette az Öveges-programot a központi NAV nyomozó hatóságához, mert azt mondta, hogy ez egy olyan ügy, amit csak központi szervezéssel, magas szintű központi szervezéssel lehetett megcsinálni, és gyakorlatilag azt mondja, hogy különösen nagy értékű, folytatólagosan, bünszövetségben elkövetett csalássorozatokról van szó. Ezt az ügyet egy állatorvos le tudta buktatni két kutyának a vizsgálata közben, mert ezek a közbeszerzések bekerültek ezekbe az adatbázisokba. Az a beszerzés, ahol nincsen közbeszerzési eljárás, nem fog bekerülni ezekbe az adatbázisokba.

Gyakorlatilag mondhatják önök, hogy ez a közbeszerzési törvény, ahol közbeszerzés van, ott a közbeszerzés sokkal hatékonyabb lesz. Azonban az egész törvény leglényege tulajdonképpen az, hogy ezek után jóval kevesebb közbeszerzésről legyen szó, hiszen eddig 8 millió forint fölötti beszerzéseknél kellett ezt lefolytatni, ezután 15 millió forint lesz, az épített beruházásoknál 15 millió forint helyett 25 millió forint fölé továbbmennek, mert eddig - ezt is azoknak mondom, akik esetleg megnézik, ez pár ember -, ha valaki egy magáncég volt, de európai uniós támogatást költött el, az is közbeszerzést igényelt, és azt is ki kellett tenni ezekbe az adatbázisokba. Eddig 25 millió forint fölött, most már 40 millió forint lesz ez a határ, éppen azért, hogy ezeket ne kelljen bejelenteni, és az a hülye állatorvos - itt elmondták, hogy hülye -, az ne vegye észre ezeket a dolgokat.

(11.50)

Emelik ezeket a határokat. Sőt, odáig mennek, benne van ebben a törvényben, hogy a kormány, ha úgy gondolja, akkor a kormány azt mondja egy beszerzésre, hogy itt nem kell közbeszerzés. Ezért gondoljuk azt, maga ez a törvényjavaslat tulajdonképpen

semmi más, mint amit itt szoktak csinálni, a cinizmus törvénye.

A szigorításról azt mondták, ma már többször hallottuk, itt három dolog van, hogy itt szigorítanak, meg gyorsítanak, és majd nemcsak a pénzösszegekről, hanem majd a minőségről is beszélni kell. A szigorítást nem nagyon látjuk. Egyetlenegy van, ez a kizárás, hogy majd ki lehet zárni 90 napra azt, aki nem jól teljesített. Ahogy mondtam, maga a szigorítás ilyenkor, ha önök használják ezt az eszközt, arról szól, hogy aki esetlegesen nem tetszik, azt majd valamilyen mondvascinált okból kizárhassák.

Hogy több szubjektív elemet szeretnének az elbírálásukba beletenni, tehát kevésbé a pénzösszeg legyen a meghatározó, hanem a kivitelezés minősége, ez szintén arra való, ahogy az első példákat elmondtam, hogy majd esetleg egy szakértőt meg lehessen fizetni, és elmondhassa, hogy zárjuk ki ezt a céget a továbbiakban.

A gyorsításra meg tulajdonképpen semmilyen adatot nem találtunk ebben a törvényjavaslatban. Annyi van, hogy ha elektronikusan lehet beadni anyagokat, akkor öt nappal lehet csökkenteni a határidőket. Egyébként maga a gyorsítás nagyon jól hangzik. Annyi gyorsítás történik ebben a javaslatban, hogy felemelik a közbeszerzési értékhatárokat. Ha nincsen közbeszerzés, akkor valóban gyorsabbá válik, de akkor ez meg már nem ennek a törvénynek a hatása.

Egy történetet hadd mondjak el. Szekszárdon egy 5 millió forintos beszerzés kapcsán - tehát nem kellett közbeszerzést tartani - a Provital Kft.-t bízták meg közbeszerzési tanácsadással, egyébként ugyanarra a feladatra másodszor. Mint az Óveges-ügyben, ebben az ügyben is nyomoznak. Ezt úgy csinálták, hogy kiírta ezt Szekszárd város polgármestere, meghívott három céget, egynapos határidővel, hogy egy nap alatt kell beadni az ajánlatot. Hát, mit ad Isten? A baráti ajánlatok valahogy nem érkeztek be, ezért a gazdasági bizottság visszavonta, és adott 3 nap határidő ajánlatot. Igaz, hogy abban meg benne volt a hétvége. Igenis, önök nagyon jól tudják, hogy a közbeszerzésnél nagyon sokszor nagyon komoly dokumentációt kell letenni. Ezek már most is sokszor nevetségesen rövid idők. Akkor, ha az ajánlattevő valóban abban a pillanatban ismeri meg a feltételeket, akkor nagyon sokszor a 2 hónap, a 2 hét vagy a 4 hét is nagyon rövid idő lenne. Akkor persze, ha előtte már fél évvel megbeszélték a részleteket, Tiborcz úr - ugye, a miniszterelnök vejéről van szó - LED-es lámpáinál a polgármester már akkor egyeztetett Tiborcz úr cégének a felelős emberével, amikor még csak arról volt szó, hogy a megvalósíthatósági tanulmányra adjunk-e be pályázatot, már akkor a részleteket beszélték meg. Ezért van az, amit itt Lázár úr mondott, hogy van, amikor évekig tart az előkészítés, mert elő kell készíteni, hogy hogyan lopjanak. Ezért hívják vagy hívhatjuk a közbeszerzési törvényt lopástechnikai törvénynek is. *(Dr. Apáti István közbeszólása.)*

Lehetne javítani, és ezt el kell mondanunk, ha valaki mégis nézi ezt, és nemcsak tízszemközt vagy húszszemközt vagyunk itt, elmondhatjuk, hogy lehetne olyan törvényeket hozni, amelyek valóban csökkentik a lopás lehetőségét. Nyilvánvalóan önmagukban a törvényekkel nem lehet megszüntetni minden lopási lehetőséget.

És az is nyilvánvaló, mint minden törvénynél, itt is, hogy nagyon fontos, hogy ezek közül mi az, amit be is tartatnak. Egészen biztos vagyok benne, és ez sajnos szubjektív dolog, de talán mégsem annyira szubjektív, mert én már körülbelül a negyvenedik olyan sajtótájékoztatót tartom, amiket hetente tartunk *(Kucsák László közbeszólása.)*, és amiket eddig egyetlenegy jogi úton nem tudtak megtámadni, pedig elég komoly állításokat tettem. Tehát én azt gondolom, hogy amíg önök vannak kormányon, hozhatnak bármilyen törvényt, addig ezek a jelenségek nyilvánvalóan meg fognak maradni. Egyetlen dolog igenis zavarja önöket, a nyilvánosság. Érzik azt, felméri, hogy az emberek érzik és tudatában vannak ennek a virsajtának, amit önök csinálnak. Ezért kellett ebbe a törvénybe szépen beletenni azt, hogy a közbeszerzéseket csak jóval nagyobb tételeknél kell megtenni, mint eddig. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, Apáti István képviselő úr jelentkezett ismételt felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ami nem fért bele a 15 percbe, és egy igen érdekes része ennek a szabályozásnak, az az, ami itt a Simonka-ügy kapcsán kezdett kibontakozni, hogy nevezetesen ugyanazok a szereplők, ugyanazok a gazdasági szereplők tűntek fel ajánlattevőként olyan közbeszerzési eljárásoknál, amelyek földrajzilag egymástól akár több száz kilométer távolságban folytak vagy valósultak meg, vagy kötöttek meg ilyen eljárások eredményeként szerződéseket, legyenek ezek akár szolgáltatás-megrendelések vagy építési beruházásba tartozó közbeszerzési eljárások.

Értem én, hogy formálisan kell tenni egy lépést annak érdekében, hogy legalább el lehessen azt mondani vagy el tudják mondani magukról, hogy ezt önök megszüntetik, hiszen az ajánlatkérőknek majd változtatni kell az ajánlattételre felhívott gazdasági szereplők között, tehát azok között, akiket egyszerűbben, konyhanyelven fogalmazva, meghívunk majd ezekbe a közbeszerzési eljárásokba, és ez önmagában már garancia lesz arra, hogy nem tűnhetnek fel ugyanolyan gazdasági szereplők több hasonló vagy éppen azonos típusú közbeszerzési eljárásban. Ez nagyon jól hangzik, csak attól tartok, hogy ebből semmi nem lesz. Ennek a hatékonysága a korrupció megfékezése, meg a kartellezés, meg a különböző

visszaélések szempontjából körülbelül olyan, mintha egy AK-47-es lövedéket egy profi golyóálló mellény helyett kartonpapírral próbálnánk kivédeni vagy megállítani. Ez semmit nem fog érni, semmilyen érdemi védelmet a korrupcióval szemben nem tud biztosítani.

Mint ahogy felhívtam a figyelmüket - most még egyszer nyomatékosan megteszem - arra a két, „kivéve a gyevi bírót” jellegű szabályozásra, amely egyrészt egyedi felmentést biztosítana gazdasági szereplőknek, másrészt, és erre nem volt igazából időm a vezérszónoki felszólalás végén, a kartellezés miatti kizárások alól adhatnak egyedi felmentéseket. Tessék nekem megmondani, erre mi szükség van?! Ha egyszer be akarják hozni azt, hogy a súlyos szerződésszegést elkövető ajánlattevőket legalább 90 napra kizárnák valamennyi magyarországi közbeszerzésből - ami egyébként helyes irány, túl azon, hogy a megfélemezésükhez, az elkerüléshez, illetve a megelőzéshez vannak egyéb szerződéses eszközök is -, akkor mi szükség van arra, hogy a másik oldalról pedig egy kartellezés miatti kizárás alól majd felmentéseket adnak, vagy egyéb ilyen diszkrecionális hatáskörben, jogkörben hozott döntéseket építenek be a szabályanyagba?

Amit pedig a kistéleplési önkormányzatok képviselőiben nyomatékosan kérnék, hogy hacsak nem ütközik uniós szabályba, mert attól félek, hogy ilyenkor mindig ezek az érvek kerülnek elő, a dokumentációs díjról beszélek megint, ilyenkor, amikor könnyítés lenne, pláne a kistélepléseknek, a kistéleplési önkormányzatoknak, vagy egyébként olyan felvetése, ötlete, javaslata van a Jobbiknak, amellyel remélem, hogy önök is egyetértenek, akkor általában az az érv szokott előkerülni, hogy nagyon jó, kiváló felvetés, csak éppen az uniós jogszabályok ezt nem engedik. Nagyon nyomatékosan kérem, hogy vizsgáljuk meg annak a lehetőségét, hogy a lehető leghamarabb, akár már 2017. január 1-jétől kezdődően vissza tudjuk hozni, vissza tudjuk csempészni azt a szabályozást - az előbb, amikor még csak megemlítettem ezt, akkor láttam több bólogatást, több helyeslést az önök részéről -, hogy legalább az önkormányzati ajánlatkérők, legalább a 10 ezer lélekszám alatti településeken - én meggyőződhetek arról is, hogy más szempontokat hozunk be, hogy akár a halmozottan hátrányos helyzetű térségekben, lélekszámra vagy lakosságszámra való tekintet nélkül, vagy bármi egyéb szabályozással, de legalább a kis- és közepes méretű önkormányzatok, legalább az ilyen térségekben - szedhessenek dokumentációs díjakat. Legyen arra lehetőségük, hogy a közbeszerzési eljárások lebonyolításával összefüggésben felmerülő költségeik legalább részbeni fedezésére meg tudjanak nyitni és tudjanak használni egy ilyen jogcímet.

Egy egyszerű példát hadd mondjak el önöknek, akár támogatásból valósul meg a közbeszerzés, akár uniós támogatásból, akár magyar költségvetési pénzből, akár éppen az adott önkormányzat saját költségvetéséből, az én ismereteim szerint valahol 0,5-2

százalék között szórnak a közbeszerzési bonyolítói díjak, az akkreditált hivatalos közbeszerzési szakértő díjai.

Ha mondjuk, 2 százalék fölé megy meredeken, az már megint kezd egy kicsit gyanús lenni, olyan 0,5-2 százalék között szokták ezeket meghatározni. Gondoljunk abba bele, hogy egy kistéleplés Észak- vagy Kelet-Magyarországon az intézményfelújításhoz tizenegynéhány év után vagy tizenöt év küzdelem után, mondjuk, végre elnyer 100 millió forint körüli forrást, és jó esetben egyébként - az nagyon jó eset - a közbeszerzési eljárás díja, a bonyolító, a szakértő díja belekalkulálható a költségvetésbe, akkor ez a probléma kipipálva.

(12.00)

Ha mondjuk, olyan jellegű a támogatás, hogy nem lehet vagy nem egészében lehet belekalkulálni, akkor több százezres vagy milliós szakértői díjjal kell számolnia. Ha költségvetési pénzből valósítja meg a közbeszerzési eljárást, ott még ilyen lehetőség sincs, ott aztán végképp a zsebbe kell nyúlnia, hogy a szakértőt ki tudja fizetni.

Az én személyes tapasztalataim szerint ezen települések 90-99 százalékánál egyáltalán nincsen közbeszerzési szakértelemmel rendelkező köztisztviselő, sok esetben a jegyző vagy az aljegyző, vagy valamelyik osztályvezető, főosztályvezető sem rendelkezik ilyen képesítéssel, mint ahogy nem is lehet törvényi előírás tenni, hogy ilyen képesítést kötelező jelleggel szerezzenek meg, vagy kötelezően alkalmazzanak az önkormányzatok ilyen szakértelemmel rendelkező személyeket, akkreditált közbeszerzési szakértőket.

Egy akkreditált közbeszerzési szakértő már a pályafutása megkezdése után viszonylag rövid idő alatt olyan helyzetbe kerül, hogy nem éri meg neki egy önkormányzatnál, még egy nagyobb önkormányzatnál sem dolgozni, mert sokkal többet keres a piacon, sokkal jobban jár, ha egyéni vagy társas vállalkozás formájában végez közbeszerzési szakértői tevékenységet. Tehát se szakember nincs, se pénz nincs, általában egyik sincs ezeknél az önkormányzatoknál.

Egyébként az akkreditált képzések tekintetében erre is ki lehetne találni, 2005 tájéka jól működött ez a rendszer, többször hirdettek meg, a mostaninál gyakrabban OKJ-s képesítéseket. Ha az önkormányzatok beiskoláznának ilyen képzésekre olyan köztisztviselő vagy közszolgálati tisztviselő kollégákat, akik éreznek magukban elhivatottságot, kedvet ahhoz, hogy megtanulják ezt az igen-igen nehéz szakmát, legalábbis kezdetben elméleti síkon, akkor mondjuk, ehhez központi költségvetési támogatást is igénybe tudjanak venni, hogy ahol egyáltalán van erre alkalmas köztisztviselő, az tudja képezni magát. Elég drága egy ilyen képzés, az önkormányzatnak ez is nagy terhet jelent. Ez lehet az egyik javaslatom, ami fő csapásirányt jelenthet a szakemberképzés

költségeinek fedezésére, ezzel segítvén az önkormányzatokat.

A másik pedig az, hogy ha nem rendelkezik ilyen szakemberrel, nem tud ilyen embert a képzésre beiskolázni, akkor legalább a dokumentációs díj intézményének visszacsempészésével legyen lehetőség arra, világossá téve a szabályozásban, hogy ne csak az ajánlattételi felhívás meg - idézőjelbe teszem - a papírmunka lebonyolításával kapcsolatos nyersanyagköltségeket lehessen fedezni, hanem legyen lehetőség arra is, hogy az akkreditált közbeszerzési tanácsadó díjával bezárólag, legfeljebb a tanácsadó díjának mértékig, illetve azzal arányos mértékben próbálják meghatározni ezeket a dokumentációs díjakat, mert óriási segítség ez az önkormányzatoknak.

Jól emlékszem arra, hogy pontosan tíz évvel ezelőtt, 2006-ban, amikor Kocsord községben olyan szerencsés helyzetbe kerültünk, hogy általános iskolát tudtunk felújítani és informatikai beszerzésnek néztünk elébe, akkor speciel nem lehetett betervezni abba az uniós pályázatba a közbeszerzési eljárás lebonyolítási díjait, és nagyon-nagyon jól jött az, hogy dokumentációs díjakat tudtunk szedni az ajánlattevőktől - hál' istennek, jelentkeztek többen is, főleg az informatikai eljárásra egyébként -, és gyakorlatilag abból a közbeszerzési eljárás lebonyolításával kapcsolatos összes költséget ki tudtuk fizetni, ezáltal teljes mértékben tehermentesíteni tudtuk az önkormányzatot, ami igen-igen jól jött. Akkor még volt rá lehetőség, most sajnos már nincs.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Kérem, hogy a szakemberképzés állami támogatásával vagy pedig a dokumentációs díj intézményének visszahozatalával támogassuk legalább a hátrányos helyzetű térségekben lévő kistélepülési önkormányzatokat. Köszönöm szépen. *(Dr. Lukács László György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Csizi Péter képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport, kettő perc.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem szót, mert vissza szeretnék egy kicsit térni a miniszter úr exozéjára. Fontos, hogy amikor a közbeszerzési törvény módosításairól beszélünk itt a parlamentben, akkor megvizsgáljuk azt, hogy az elmúlt öt-hat-tíz esztendőben mi történt. Én azért emlékszem arra a tíz évvel ezelőtti időszakra, amikor olyan lazán kezelte a közbeszerzési törvény a közbeszerzéseket, hogy mondjuk, Pécs városában egy 4,5 milliárd forintos építési beruházásnál, Európa kulturális fővárosához kapcsolódóan, a Tudásközpont építését egy

olyan cég nyerte el mint a legolcsóbb ajánlatot tevő, amely cég egyébként nem rendelkezett munkavállalókkal.

Az eredményhirdetés pillanatában is már lehetett látni, hogy azért az összegért nem lehet felépíteni azt az épületet, amit előtte egyébként a mérnökök megálmodtak és ami az engedélyezés során engedéllyel rendelkezett. Utána ez a cég mindent megpróbált annak érdekében, hogy különböző trükkökkel megszerezze azt a szükséges pénzügyi forrást, ami elegendő az épület felépítéséhez, egyébként pedig már a szükséges garanciális intézkedéseket sem tudtuk a múltban ezen a cégen behajtani, hiszen a cég az építést követően eltűnt, az alvállalkozók egy részét pedig nem fizették ki. Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, ezek a múltban voltak.

A mostani módosítás is, az egy évvel ezelőtti módosítás is gyakorlatilag számos olyan garanciális elemet adott a helyi önkormányzatoknak, amelyek már az ilyen szerencsevadászokat a rendszerből kizárták, és ilyen és ehhez hasonló történetek, amelyek mindennaposak voltak a szocialista kormány idején, ma már nem jelennek meg. Úgyhogy, bár vannak biztos kritikák, jogos kritikákat is el tudunk fogadni, de azt nem lehet mondani, hogy a közbeszerzési törvényünk az elmúlt években nem lett élet-szerű és nem a helyi érdekek és a magyar érdekek szerint változott. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben kért szót Hadházy Ákos képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen a szót. Csak erre a felszólalásra gondoltam azt elmondani, hogy két kommunikációs panel van, amit önök sulykolnak, de tulajdonképpen összefügg a kettő. Azt mondják, ma már nem titkolják, nem is próbálják cáfolni, hiszen cáfolhatatlan az a rengeteg eset, ami ma már napról napra kijön, olyan eseteket, amelyek miatt korábban kormányok azonnal bedőltek volna, napról napra látunk. És amit ön itt tett... - nyilván ezt írták elő, hogy ezeket kell mondani, és mindig azt mondják, hogy mert a másik is ezt csinálta.

Azok az emberek teszik a legtöbbet a korrupcióért, akik azt mondják, hogy korrupció mindig volt, mindig lesz, ezután is lesz, nem lehet vele mit csinálni. Nem igaz, meg lehetne ezeket szűrni, csökkenteni lehetne, valóban nem lehet azt mondani, hogy ne legyen ilyen. Ez a törvényjavaslat, amiről ma szó van, nem alkalmas erre, ez egy lopástechnikai törvényjavaslatnak a továbbfoltoztatása. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tájékoztatom, képviselő úr, hogy kettőperces felszólalásra nem tudok lehetőséget adni, hiszen most... *(Jelzésre:)* Bocsánat! Parancsoljon, képviselő úr! Akkor ezt a következő körnek tekintjük most már, annyira egy-

másba érnek ezek a felszólalási körök. Ön a szó kettő percben.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A tisztelt képviselőtársamra szeretnék én is reagálni. Csak azt próbáltam meg felvázolni önök előtt, hogy honnan indultunk, és az első közbeszerzési törvény, ami megszületett Magyarországon, és amivel egyébként az első uniós ciklusunkat végigcsináltunk közösen, mennyire nem volt életszerű, és mennyire nehezítette például, mondjuk, az uniós pénzek lehívását és elköltését. Gondoljunk csak arra, hogy sok esetben azért nem sikerült uniós pénzt helyi fejlesztésre elkölteni, mert a közbeszerzési törvényben lévő, egyébként jogos eljárási paraméterek nem illeszkedtek a pályázathoz, és nemes egyszerűséggel a közbeszerzés lefolytatására a szükséges időkeretet követően a kivitelezésre már nem volt idő, és nem lehetett az uniós szabály szerint lefolytatni a teljes beruházást és az elszámolást. Kifutottunk az időből, a nap végén pedig elestünk helyi pályázati és fejlesztési forrásoktól.

Például az egy évvel ezelőtti módosítás nagy előnye az olyan keretközbeszerzéseknek az indítása, amelyekkel már idejekorán el lehet indítani a közbeszerzést, hogy az minél inkább látható módon, minél inkább elfogadható módon és versenyt generálva valósuljon meg, és majd egyébként amikor az európai uniós pályázati összeg megérkezik az adott településre, az adott pályázóhoz, akkor már nem kell időt húzni a megvalósítással, hiszen eljutunk oda, hogy azonnal elkezdhetjük az építkezést, a beruházást vagy a beszerzést.

(12.10)

Ez is egy olyan módosítás, ami életképessé tette a rendszert, ami gyorsította az európai uniós pénzek felhasználását, és gyakorlatilag helyben komoly megvalósulást eredményezett.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalókat nem látok, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Ön a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Engedjék meg, hogy a zárzó előtt érdemben reagáljak néhány képviselői felvetésre a teljesség igénye nélkül, és előre jelezzem, hogy a kormány nyitott a módosító indítványok tekintetében érdemi vitát folytatni a pártok által már itt is felvetett módosításokról, azonban egy-kettő tekintetében mégis szeretnék szóbeli kiegészítést tenni.

Elsőként: Tóth Csaba képviselő úr lényegében expozéját végighallgatva az mindenképpen egy

örömteli megállapítás, hogy az MSZP legkomolyabb kritikája ezzel a törvénytervezettel kapcsolatban lényegében úgy foglalható össze, hogy túlságosan is magasra emelkedik az ajánlatkérők adminisztratív kötelezettsége.

Hadházy képviselő úrral nem sok dologban értek egyet, egyetlenegy dologban azonban igen, hogy a korrupció elleni harcnak valóban az egyik leghatékonyabb vagy legjobb eszköze maga a transzparencia, a transzparencia pedig a nyilvánosságtól függ, a nyilvánosságtól, amely ebben a tekintetben sokkal szélesebb lehetőséget kap, mint a korábbi közbeszerzési törvények esetén.

Őn szóba hozta az előző közbeszerzési törvényt, amelyet egy évvel ezelőtt tárgyalt a parlament, és nekem volt szerencsém abban a vitában is részt venni, akkor is elmondtam, hogy egy olyan törvényről beszélünk, amit várhatóan az Országgyűlésnek a következő hónapokban vagy években számtalan alkalommal elő kell vennie. Nem tudunk ma sem... - és ez a törvényi módosítás sem lesz olyan típusú szabályozás, ami évtizedekre előre úgy betonozza be a magyarországi közbeszerzések rendszerét, hogy ahhoz ne kelljen hozzányúlni.

Én azt gondolom, hogy minden ilyen módosítás abba az irányba mutat, hogy hogyan lehet a közpénzek felhasználását hatékonyabbá tenni, hogyan lehet lényegében, ha úgy tetszik, az ellenzék kezéből kivenni azt a muníciót a transzparencián keresztül, hogy vélt vagy adott esetben valós korrupciós ügyek emlegetésével próbálja meg vagy tudja támadni a kormányt; utóbbi esetben, azt gondolom, teljesen helyesen teszi a kötelezettségét, az első kategóriába tartozó ügyek esetében pedig ez értelemszerűen az ellenzéki létből fakadó kötelezettség.

Azzal a kérdéssel, amit a képviselő úr megemlített az árazás kapcsán, illetve a transzparencia kapcsán vagy a beérkezett ajánlatok összevetése kapcsán, egy nagyon fontos vitát kapargat képviselő úr, mert az eddigi közbeszerzési gyakorlat Magyarországon abba az irányba mutatott, hogy a legolcsóbb ajánlatot tekintjük mérvadónak, és az alapján kell a kormánynak döntenie, hogy a beérkezett ajánlatok közül melyik a legolcsóbb. Ezzel még egyet is lehet érteni, csak akkor az olcsóságot kell definiálni. Mert ha megnézi az 1990 óta Magyarországon felhasznált közpénzeket, akkor nagyon kevés olyan beruházással találkozunk a teljes értékelés alá vett körben, ahol a kivitelezést megelőzően beadott árak közül, amelyik a legolcsóbb volt, valóban olyan árat is produkáltak a beruházás végére. Ennek az egyik lelegeklátásabb példája a 4-es metró beruházása, ahol közel egy árduplázás keletkezett. Tehát az az ár, amivel a kormány lényegében egy támogatást adott a Fővárosi Önkormányzatnak a 4-es metró beruházásának elindítására, és az az ár, ami a beruházás tényleges bekerülési költsége volt, a kettő a folyamat végén már köszönőviszonyban nem volt egymással.

Ezért mi azt mondjuk, hogy egy olyan értékelési rendszerre van szükség a közbeszerzések tekinteté-

ben, amely akkor, amikor árat értékel, nemcsak azt veszi figyelembe, hogy a kivitelezési ár ténylegesen mit jelent, hanem azt is figyelembe veszi, hogy milyen egyéb költségek rakódhatnak rá, illetve annak a projektnek a fenntartási költségei - amelyek a közbeszerzés keretében valósulnak meg, a közbeszerzés teszi lehetővé ennek a megvalósulását - milyen terhet jelentenek a kiíró önkormányzatnak, állami cégnek vagy adott esetben kormánynak. Ez az az ár, amit a kormánynak mindenképpen figyelembe kell vennie akkor, amikor értékeli a beérkezett ajánlatokat, és ebben a tekintetben tudja valóban összehasonlítani az almát az almával. Tehát nemcsak az ajánlati ár fontos, hanem a teljes projekt összes költsége, és ebben a tekintetben azokat az egységeket is figyelembe kell venni, amelyek a későbbiekben árváltoztató tényezők lehetnek.

Apáti képviselő úr, ha szóba hozta A Gyűrűk Urát, és A Gyűrűk Ura mitológiai szereplőit, akkor, ha a kormány szerepét kéne megtalálnom ebben a mondavilágban vagy mondakörben, én azt gondolom, hogy a tündék szerepe lehet helytálló, amit a mindenkori kormánynak magáénak kell vallani. *(Dr. Józsa István tapsolva: Szép! Nagyon szép!)* Köszönöm szépen Józsa képviselő úr elismerő szavait. *(Burány Sándor: Az elméletnek szól, nem a gyakorlatnak.)* Ebben a tekintetben azt gondolom, hogy a kormány szerepe vagy feladata világos.

Itt képviselő úr több kérdést is szóba hozott, amelyre azonban érdemben szeretnék reagálni. Egyrészt: a legutóbbi közbeszerzési törvény-módosításnál pont önnel folytattuk le azt a vitát, amit ön is felemlített, hogy a mezőgazdasági beruházók esetében az értékhatár egy jelentős kérdés abban a tekintetben, hogy hol tesszük kötelezettségünké a közbeszerzések lefolytatását, hiszen az egy olyan adminisztratív kötelezettséget jelent számukra, amit ők nehezen viselnek.

Én már akkor is azt mondtam önnek, hogy a kormány nyitott a jövőben megfontolni azt, hogy ezt a határt emeljük, és ez ebben a törvényjavaslatban konkrétan szerepel: a korábbi 25 milliós javaslatot 40 millióra emeljük. Azt szeretném mondani, ezzel a 40 milliós értékhatárral a mezőgazdasági családi vállalkozások több mint 90 százalékát már le tudjuk fedni. Még mindig vannak olyanok, aki efelett vannak, de most már azt lehet mondani, hogy tömegében az ő kérdésüket kezelte ez a javaslat. Látható volt az elmúlt egy év tapasztalata alapján - ami elegendő idő volt ahhoz, hogy újra hozzá lehessen nyúlni ehhez a törvényhez -, hogy itt a módosítás nem jár azzal a kockázattal, hogy a kormány az Európai Bizottság felé újabb fekete pontot szerezhet abból fakadóan, hogy nem tudja a transzparenciát teljes egészében garantálni.

Az öt ajánlatkérő megkeresésével kapcsolatban azt gondoljuk, itt megint egy számvitát le lehet folytatni, hogy mennyi az elégséges; a három nem volt az, az öt már több ennél, de hat kellene, majd hét kellene. Én ugyanennél a pontnál azt szeretném

javasolni, hogy amennyiben a Jobbiknak észszerű érvekkel alátámasztott javaslata van, akkor erre is nyitottak vagyunk, hogy ezt megvitassuk a következő napokban és hetekben.

Képviselő úr említett egy számadatot is, ahol azonban szeretnék egy pontosítást tenni. Ön azt mondta, hogy az egyajánlattevős eljárások számának aránya az Európai Bizottság számtalan tagországában egy számjegyű, míg Magyarországon magas ez a 36 százalékkal. Nincs olyan európai uniós tagállam, ahol a tagállamon belüli ajánlattételek vagy egy ajánlattal lefutott közbeszerzések száma 10 százalék alatti lenne. A legalacsonyabb valóban Ausztria 10 százalékkal, a legmagasabb Horvátország 44 százalékkal. De ha a környékbeli országokat szeretném összehasonlítani, akkor Csehország 33 százalék, Ciprus 40 százalék - nem mint környékbeli ország -, Lettország 32, Magyarország 36, Lengyelország 43, Románia 36, Szlovénia 39, Szlovákia 32. Tehát csak olyan számok állnak az Európai Bizottság hivatalos statisztikája szerint rendelkezésre, ahol mindenhol két számjegyű ez a szám. Kétségtelen, hogy a kormányzati közbeszerzési szabályozásnak abba az irányba kell mozdulnia, amely irány lehetővé teszi ennek a számnak a csökkentését.

Ugyancsak egy visszatérő ellenzéki támadás - és semmiképpen sem konkrét ügyeket szeretnék itt megvédeni, de mégis egy elv mellett ki szeretnék állni. Magyarország 1990 óta nyitott piacgazdaságként működik. Amennyiben az ország különböző pontjain egy adott ajánlattevő képes valóban minőségben a legjobb szolgáltatást nyújtani és árban versenyképesnek lenni, akkor én ott nem látok szabálytalanságot, és nem látok problémát abban, hogy ugyanez a szolgáltató az, aki adott esetben Battonyán és Székesfehérváron valamilyen szolgáltatást nyújt, függetlenül attól, hogy milyen szolgáltatástípusról beszélünk.

A probléma ott kezdődik, ha ezeknek a szolgáltatásoknak akár a minősége, akár az ára kikezdehető. Tehát én azt gondolom, hogy azokban a vitákban nem érdemes részt venni, ahol a vita egyedüli érve vagy a kritika egyedüli érvrendszere abból áll, hogy azt mondjuk, hogy azért, mert van két egymástól távol eső település, ott ugyanaz az ajánlattevő végez egy szolgáltatást, önmagában ez a korrupció gyanúja. Nem! *(Dr. Harangozó Tamás: Nem ez a baj, államtitkár úr, hanem az a baj, hogy politikai kapcsolatok...)* Azt kell megvizsgálni, hogy akár politikai kapcsolatok vannak a háttérben, akár nincsenek *(Dr. Harangozó Tamás közbeszól. - Az elnök csenget.)*, képviselő úr, akár politikai kapcsolatok vannak a háttérben, akár nincsenek, ha ez a szolgáltató minőségben és árban a legolcsóbbat tudja hozni, akkor nem probléma, hogy ők végzik a szolgáltatást.

Amennyiben minőségileg vagy árban megkérdőjelezhető az ő munkájuk, akkor pedig jogosak az önök kritikái, és akkor jogosak azok a kritikák, amiket megfogalmaznak e rendszerrel kapcsolatban. Önmagában csak az, hogy egy magyar vállalkozás itt

és ott is szolgált, önmagában nem a korrupció gyanúja. Ha ezzel egyet tudunk érteni, akkor azt gondolom, már léptünk előre.

(12.20)

A dokumentációs eljárások tekintetében, amit a kisebb önkormányzatok esetében képviselő úr említett, az ajánlattételi felhívás közzétételi díjának az eltörlése pont ezt a segítséget szándékozott támogatni. De nyitottak vagyunk arra is, hogy ezt a további díjtételek, illetve a szedhető díjak tekintetében megnezzük. Kíváncsi vagyok a konkrét szövegszerű módosító javaslatára, mert amennyiben az nem jelent ellentmondást bármelyik vonatkozó európai uniós szabállyal, akkor a kormány megfontolja annak az elfogadását és akceptálását. Azt kérem tehát, hogy egy konkrét szövegszerű javaslatot legyen kedves benyújtani.

Hadházy képviselő úrral már nehezebb helyzetben vagyok. Ha már itt a mitológiai alakok és a mitológiai történetek írói kerültek napirendre, képviselő úr munkásságát Tolkien, Andersen és Grimm magasságában tudom értelmezni. Mégis arra szeretném sarkallni a képviselő urat, amennyiben komolyan gondolkodik abban, hogy azt a bizalmat, amit az LMP választói a pártjának adtak 2014-ben, ki szeretné tölteni - még ha politikai felszólalásaiban teljesen illegitimnek tekinti is az itt ülő képviselők munkáját -, tisztelje meg a saját választóit azzal, hogy valóban érdemi hozzászólásokat tesz egy-egy vitához, és nem olyan közhelyeket hangoztat sokszor és hangosan, amelyek statisztikailag sem állják meg a helyüket.

Azt képviselő úr is nagyon jól tudja, hogy az elmúlt években - ha csak a 2010 óta tartó időszakot vesszük figyelembe - több ezer közbeszerzés zajlott Magyarországon. Azoknak az ügyeknek egy része, amelyeket ön napirendre vesz, valóban a büntetőjogi kérdések közé tartozik. Ezekben az ügyekben a rendőrség, az ügyészség nyomozást folytat. Szeretném felhívni képviselő úr figyelmét, hogy Magyarország egy demokratikus államberendezkedésű ország, ahol a hatalmi ágak szét vannak választva egymástól. Ha a rendőrség egy folyamatban lévő ügyben nyomozást folytat, onnantól kezdve a kormánynak nincs más kötelezettsége, mint a rendőrségi megkeresés esetén minden adatot, minden információt a rendőrség rendelkezésére bocsátani, és ha vádemelés történik, akkor meg a bíróságnak van jogköre eljárni. Azt javaslom, hogy miközben a pártkönyveket cserélteti egyik pártból a másikba, legalább ennyi időt fordítson arra is, képviselő úr, hogy a magyar államberendezkedés alapvető szabályaival tisztába kerül.

Összességében annyit szeretnék még elmondani a nyitóvita zárszavaként, hogy ez a közbeszerzési törvény alapvetően három célt szolgál. Szigorítás abban a tekintetben, hogy magasabb betekintési lehetőséget, nagyobb hozzáférési lehetőséget ad akár az érdeklődő közvéleménynek, akár a politikai pártoknak

vagy bárkinek, aki az európai uniós források vagy a hazai források felhasználásában a transzparenciában látja a szabályosság garanciáját. Egyszerűsítést ad abban a tekintetben - és ez egy évek óta tartó tendencia -, hogy azt a kormányzati szándékot, ahol lehetőség van erre, szolgálni lehessen, amely szerint a magyarországi kis- és középvállalkozói hálózat bekapcsolása a közberuházásokba egy kiemelt stratégiai célkitűzés.

És igenis vannak olyan elemei, amelyek a gyorsítás irányába mutatnak, hiszen Magyarország versenyképességét ezeknek a beruházásoknak a gyors kivitelezése igencsak meghatározza, és a gyorsaság ebben az esetben egyet jelent abban, hogy Magyarország el tud lépni a versenytársaihoz, a régió európai uniós és nem európai uniós szomszéd országaihoz képest.

Elnök Úr! Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát, zárszavát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. Egyben kérem a frakciókat - mivel a ParLex rendszer működése most már hatályos -, hogy az elnök úr által kiküldött levélnek megfelelően a szükséges formanyomtatványon szíveskedjenek majd a módosító javaslatokat benyújtani. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény, valamint a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12699. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2016. június 13-án fogadta el az Országgyűlés a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvényt, amelynek elfogadásával a klasszikus diplomáciai feladatok mellett a külgazdaságot, valamint a kulturális és tudománydiplomáciát is magában foglaló külügyi igazgatás megeremtésével nemcsak egységesedett, hanem jelentős mértékben ki is szélesedett, ki is bővült a magyar külpolitika eszköztára. A most tárgyalandó törvényjavaslat természetesen változatlanul meghagyja a júniusban elfogadott törvényt koncepcióján, ugyanakkor az elmúlt hónapok során a jogalkalmazás kapcsán számos olyan kérdés és technikai részlet merült fel, amihez úgy érezzük, hogy ezen új körülmények közepette mindenképpen indokolt hozzáigazítani a jogi szabályozást, tehát gyakorlatilag egy egészen új rendszer finomhangolásáról szól ez a mostani törvényjavaslat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvény a külképviseletek működésén túl a tartós külszolgálat alapvető rendelkezéseit is magában foglalja. Ez a jogszabály szerkezetileg kettős, tekintettel arra, hogy önálló fejezettel szabályozza Magyarország Európai Unió melletti állandó képviseletének működését is, amire annak összetettségéből és kiemelt szerepéből fakadóan van szükség. A korábban elfogadott törvény rendelkezései ezen Európai Unió melletti állandó képviseletünkön kívül minden külképviselet tekintetében 2017. augusztus 1-jével lépnek életbe. A törvény kettős szerkezetéből fakadóan egyes rendelkezések összhangjának a megteremtése külön figyelmet érdemel.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvény most benyújtott módosítása tehát az elmúlt időszakban felmerült, a mindennapi működésből fakadó problémákat kívánja kezelni, valamint technikai pontosításokat is tartalmaz, amely módosítások azonban, mint már mondtam, nem változtatnak semmilyen módon a törvény koncepcióján és eredeti szabályozási mondanivalóján. A közszolgálati tisztviselők-ről szóló törvény módosítása révén most majd lehetővé válik a zömében adminisztratív, titkársági feladatokat végző, e tekintetben szakképesítéssel nem rendelkező, gimnáziumot végzett, érettségizett ügykezelők kihelyezése is.

A törvényjavaslat újdonságként vezeti be a külképviselet által foglalkoztatott házastárs fogalmát. Ezen új foglalkoztatási formával lehetőséget kívánunk biztosítani, hogy azt az életszerű helyzetet is normálisan lehessen kezelni, ha egy kihelyezett munkatárs házastársa vagy élettársa is ott tartózkodik a kihelyezett munkatárssal, és a nyelvtudása, szakképzettsége őt alkalmassá teszi arra, valamint kész arra, hogy a külképviseleten munkát vállaljon, akkor ennek jogi akadálya ne merülhessen fel. Természetesen a házastárs, illetve élettárs alkalmazása csak a kormánytisztviselő külszolgálatának idejére, a szükséges fedezet és az elvégzendő munka vagy betöltetlen munkakör rendelkezésre állása esetén lesz lehetséges. A magyar joghatóság kiterjesztése erre a munkavállalói kategóriára azért is indokolt, mert ezáltal a bérjellegű juttatásaik után az adó-, valamint egyéb járulékkerhek levonása a magyar jog alapján további nehézségek nélkül tud megtörténni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenleg hatályos szabályozás szerint a tartós külszolgálaton lévő kormánytisztviselő házastársa, amennyiben a fogadó államban vállalt munkát és Magyarországon a tartós külszolgálatra tekintettel fizetés nélküli szabadságot vett igénybe, akkor a kormánytisztviselő tartós külszolgálat alatt nem szerezte meg a nyugdíjhoz szükséges szolgálati időt. A jogszabály új rendszere megkönnyíti azt is, hogy a házastárs külszolgálaton töltött ideje alatt szolgálati időt és ezáltal a későbbiekre nyugdíjjogosultságot szerezhessen.

Ez a megoldás, azt gondolom, nemzetbiztonsági szempontból is kifejezetten előnyös, mivel abban az

esetben, ha a házastárs a fogadó államban vállalt munkát, nem a külképviseleten, akkor eddig le kellett mondania az őt megillető mentességekről.

(12.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! A kizárólag vagy elsődlegesen európai uniós szakpolitikai kérdésekkel foglalkozó diplomaták kihelyezése tekintetében rögzítésre kerül az európai uniós ügyekért felelős miniszter egyetértési joga. Ezekon túlmenően, részben vagy egészben ilyen kérdésekkel foglalkozó diplomaták tekintetében a felkészülésükkel és szakmai vizsgakövetelményeik megállapításával kapcsolatos jogosultságok szintén az európai uniós ügyekért felelős miniszter hatáskörébe kerülnek. A módosítás eredményeként, amennyiben az Országgyűlés azt elfogadja, a külképviseletekről és tartós külszolgálatról szóló törvényben rögzített javadalmazási rendszer kiterjesztésre kerül a honvédelemért felelős miniszter közvetlen alárendeltségébe tartozó külképviseleti szervezeti egységekbe kihelyezett kormánytisztviselőkre és a kormányzati ügykezelőkre is. Itt alapvetően a katonai attaséi hivatalokról beszélünk.

Szintén e törvényjavaslat alapján javasoljuk módosítani az illetményelőleg nyújtásának szabályait is. Ez a szolgáltatás vagy lehetőség nemcsak egy alkalommal és nemcsak a kihelyezéskor lesz, lenne, amennyiben az Országgyűlés elfogadja, igényelhető. Bevezetésre kerül továbbá a költségtérítés-előleg nyújtásának lehetősége, például az évente fizetendő iskolai tandíjak esetében is. Ez mindig probléma volt külképviseleten dolgozó családok kollégák számára, amikor előre kellett fizetni a tandíjat vagy az óvodai nevelési díjakat, az komoly pénzügyi nehézségeket okozott. Most ezzel ezt a nehézséget is kezelni kívánjuk.

A törvényjavaslat lehetővé teszi továbbá, hogy a külképviseletek vezetői, természetesen előzetes központi engedéllyel és az abban foglalt szabályok szerint támogatást, adományt vagy segílyt nyújtsanak, felajánlást és más, ellenérték nélküli kötelezettséget vállaljanak. Sajnos több esetben előfordult, még a környező térségekben is, hogy egy-egy természeti katasztrófa nyomán a külképviseletekhez fordult segítségért az adott fogadó állam kormányzata vagy éppen város önkormányzata, és bizonyos bürokratikus nehézségek miatt minimális segítség nyújtására is csak nagyon-nagyon nehezen kerülhetett sor. Gondolok itt, mondjuk, ezer üveg palackozott vízre; tehát ilyen mértékű problémákkal is szembesültünk. Most az ilyen jellegű adományok, segílyek nyújtásának lehetőségét, természetesen bizonyos határig, szeretnénk megkönnyíteni.

A törvényjavaslat fontos eleme, hogy a módosítás révén majd a módosított törvénybe kerülnének bele a 2017. évre, tehát a jövő évre vonatkozó deviza-illetmény-, valamint lakhatási, vegyes, továbbá óvodáztatási és iskoláztatási költségtérítési alapok. Ezeket minden évben a költségvetési törvényben kell

megállapítani, de tekintettel arra, hogy a 2017-es költségvetés elfogadására előbb került sor, mint hogy az Országgyűlés elfogadta volna ezt a vonatkozó törvényt, amelynek módosításáról most tárgyalunk, ezért nem tudtuk még beépíteni ezeket az alapokat. Ezért a mostani törvénymódosítást használjuk fel arra, ez ad arra lehetőséget, hogy ezek az alapok beépítésre kerüljenek a jövő esztendőre, 2017-re.

Ezekén túl, amit itt elmondtam, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, még néhány technikai pontosítás szerepel a törvényjavaslatban annak érdekében, hogy a teljesen új külügyi rendszerben a jogalkalmazás úgy történjen, hogy valóban minél hatékonyabb külpolitikát tudjunk folytatni, felhasználva annak kibővült eszköztárát. Tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy ezt a törvénymódosítási javaslatunkat vitassa meg, és lehetőség szerint támogassa.

Egyúttal pedig engedjék meg, hogy köszönetet mondjak a parlament valamennyi pártjának, kormánynon és ellenzékben egyaránt, hogy a tartós külszolgálatról és külképviseletekről szóló, teljesen újfajta kezdeményezéseket tartalmazó törvényről szóló tavaszi, nyár eleji vitákban konstruktívan vettek részt. Módosító javaslataik közül így néhánynak az elfogadására is sor kerülhetett. Köszönet a konstruktív javaslatokért, és köszönet azért, hogy megosztották velünk korrekt módon azokat az elképzeléseiket, amelyek alapján a kibővült eszköztárral rendelkező magyar külpolitika a lehető leghatékonyabban tudja szolgálni Magyarországot és a magyar gazdaság érdekeit.

Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BALLA MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat nagyon fontos azok számára, akik külszolgálatot teljesítenek. Hiszen a magyar kormány számára is mindig fontos volt hazánk nemzeti érdekeinek védelme, külföldön való képviselete, egy kedvező Magyarország-kép kialakításában pedig a diplomácia jelentős szerepet vállal. Pontosan ezért fontosak a külszolgálattal kapcsolatos külképviseleti szabályozásban azok a módosítások, illetve az új kerettörvény, amit elfogadtunk ez év nyarán, június 13-án, hogy az állomáshelyeken dolgozó diplomatáink minél jobb és alapvetően rugalmasabb körülmények között, egy olyan rendszerben dolgozhassanak, amelyben mindenkinek megfelelő eszköze van arra, hogy munkáját elvégezhesse.

Pontosan ezért fontos az, hogy miután a Külügyminisztériumnak és a kormánynak a külügyi feladatai kibővültek, szükségessé vált egy stabil és

mégis rugalmas új külszolgálati rendszer kiépítése. A törvény kihirdetésével egyszerre egységesedett és kibővült a magyar külpolitika eszköztára, amely egy átláthatóbb rendszert eredményezett, illetve több garanciát is beépített a külszolgálat támogatására.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvény megalkotása előtt többféle joganyag állt rendelkezésünkre, de éveken keresztül szó volt arról, hogy egy olyan kerettörvényt kell létrehozni, amely kifejezetten a külszolgálatot, a külkapcsolati, diplomáciai feladatokat ellátó szervezeteket, illetve külképviseleteinket segíti. Tehát ezt az úgynevezett átfogó külpolitikai vagy külügyi törvénynek neveztük. Ez azért is fontos, mert az elmúlt éveket követően végül is az idei évben sikerült ezt megvalósítani.

Azt is tapasztaltam, hogy a tárgyalási folyamat során módosító javaslatokat is benyújtottunk, illetve több olyan vélemény is elhangzott, ami beépült a törvénybe. Azt gondolom, hogy ezzel egy erősebb, gyorsabb reagálási képességekkel rendelkező külképviseleti rendszert tudunk kialakítani. A törvény elfogadását követően tapasztalható volt, hogy az életben, a hétköznapokban vannak olyan kihívások vagy olyan tapasztalatok, amelyek alapján magán a törvényen finomítani kell, alapvetően részben technikai módosításokat kell alkalmazni. Ez történt a törvénnyel, és ez történik most is. Hiszen azok a technikai pontosítások, illetve a különböző akadályok elhárítása most alapvetően ebben az új módosítási csomagban lehetőséget fog arra adni, hogy maga a törvény is sokkal jobban alkalmazható legyen majd a külszolgálati feladatok elvégzésekor.

Maga a módosítás több olyan élethelyzethez is alkalmazkodik, amely szerint például, ha a házastárs szakmai képzettsége vagy felkészültsége megfelelő, akkor akár a külképviseleten való foglalkoztatása is lehetővé válik, tehát nem lesz jogi akadálya. Vagy nagyon fontos dolog az is ebből a szempontból, hogy adott esetben a családtag vagy házastárs el tud olyan munkát végezni, amire egy külön alkalmazottat kellene még az érdekelt követségen, külképviseleten fölvenni, de ezt meg tudják oldani adott esetben házastárson keresztül. Ez talán gazdasági szempontból sem mellékes.

(12.40)

Nagyon fontos az is, miután a módosítás tartalmazza azokat a finomításokat, amelyek a 2017-es költségvetésre is hatással lehetnek, hiszen a költségvetésben már nem lehet elhelyezni ezeket a tételeket, de kiemelten fontos az is, hogy az adott külképviseleten dolgozók részesülhessenek övodáztatási-, iskoláztatási költség-térítési támogatásban, tehát ennek az alapnak a létrehozásában, vagy akár a lakhatási- és a vegyes költség-térítési alap létrehozása is benne szerepel a mostani módosításban, hiszen ez nagyon fontos abból a szempontból, életszerű helyzet, hogy a külképviseleten dolgozó beosztottak, illetve diploma-

ták hogyan tudják az ottani családi életüket megszervezni, adott esetben egy más ország körülménye-
ihez igazodva.

Azt gondolom, hogy maga a módosítás arról is szól, hogy a külképviseleteken dolgozó diplomatáink, az ott dolgozó szakemberek - legyen szó akár a Honvédelmi Minisztérium által vagy akár az európai ügyekért felelős minisztérium által delegált diplomatáinkról is - a lehető legjobb körülmények között tudják elvégezni azt a nagyon fontos munkát, amit hazánk nemzeti érdekei védelmében és azok képviselő-
letében kell hogy megtegyenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon fontosnak tartom kiemelni az átfogó szabályozást és ennek a finomhangolását mindannyiunk számára, különösen azoknak, akik látjuk azt, hogy külföldön a diplomatáink milyen munkát kell hogy elvégezzenek, mennyire szerteágazó feladatrendszerrel dolgoznak az egyes követéségeinken. Fontosnak tartom, hogy a parlamenti pártok ezzel a törvényjavaslattal vagy a külképviseleti törvény bizonyos részeinek a módosításával még jobban támogassák őket ebben a munkájukban.

Engedjék meg, hogy a Fidesz-frakció nevében is kérjem ehhez a többi parlamenti párt támogatását is, hiszen egy olyan ügyről van szó, amelyet mi mindannyian, akár a Külügyi bizottságon belül is fontosnak tartunk, hogy Magyarország külügyi érdekképviseletében a legfontosabb segítők, egyáltalán a kormány, az ország legfontosabb segítői és megjelentői a külképviseleten dolgozó diplomatáink. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz sorai-
ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Ahogy az előttem szólók és Szijjártó miniszter úr hangsúlyozta itt korábban, hogy a mindennapi működésből és a nyáron elfogadott törvényjavaslat óta eltelt tapasztalatokból következően bizonyos módosításokra van szükség, illetve képviselőtársam is kiemelte azt, hogy fontos a finomhangolás, ezt alapvetően problémának látom.

Tehát két törvényt módosít ez a javaslat. Az egyik a külképviseletekről szóló törvény, amit nyáron fogadott el az Országgyűlés. Ez úgy történt, hogy hónapokon keresztül tartó hercehurca előzte ezt meg, és míg egyébként azt gondolom, hogy lett volna értelme egy ilyen törvénynek akkor, ha az egy külszolgálati életpályáról szól, tehát egy kiszámíthatóságot határoz meg azok számára, akik egyébként ténylegesen fontos munkát végeznek Magyarország külkapcsolatai és képviselete szempontjából, mind a külképviselet-vezetők, mind pedig a munkatársak, ennek, azt gondolom, hogy igenis lett volna értelme.

Akkor egyébként azért tartózkodtunk annak a törvénynek a parlamenti szavazásakor, hiszen nem mondhatni azt, hogy különösebben bármit hozzátett volna az eddigiekhez ennek a törvénynek az elfogadása. Az is igaz, hogy túl sokat talán nem rombolt. De megint látszik az a fajta meggondolatlanság, hogy valamihez hozzányúl a kormányzat, nem gondolja át kellőképpen, és azt gondolom, hogy igen, a mindennapi működésből igenis fakadhatnak tapasztalatok, ez természetes. De én a magam részéről remélném, hogy a Külügyminisztériumban még dolgoznak olyanok, akiknek megvannak azok az évtizedes tapasztalataik és olyan tapasztalatok, amiket tudnak hasznosítani, az ő véleményüket, szaktudásukat és szakemberek véleményét, akár most már külsős szakemberek véleményét kikérve, illetve a pártokkal való egyeztetéssel, azt gondolom, hogy lehetett volna egy olyan külszolgálati életpályáról szóló törvényt alkotni, amihez egyébként nem kell rögtön hozzányúlni.

Itt megjegyezném, hogy ilyenformán csalódás volt még nyáron az, hogy amikor a Külügyi bizottság is tárgyalta a külképviseletekről szóló törvényt, akkor a Külügyminisztériumnak egyetlen képviselője sem volt jelen ebben a vitában, tehát érdemi párbeszédet sajnálatos módon nem tudtunk folytatni. Nyilvánvaló, hogy egyébként a külügyi terület és a külképviseletek működése és a hatékonysága szintén egy olyan dolog, amiben lehetőleg konszenzus, de leginkább párbeszéd lenne szükséges. Tehát rengeteg aggályunk volt az előző törvényvel kapcsolatban is, ténylegesen inkább azt éreztük, hogy a szorgos munka látszatát keltve valamit le kellett tenni az asztalra, ami egyébként nagyobb kiszámíthatóságot és segítséget nem jelentett.

Most emellett, ahogy egyébként miniszter úr is említette, itt a középszintű szakképesítéssel kapcsolatban is vannak változások az ügykezelői munkakörrel kapcsolatban, és kérdéses, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénytől eltérően egyébként miért kell szakképesítésnek nem minősülő középiskolai végzettséggel lehetőséget teremteni az ügykezelői kihelyezésre; illetve azoknak, akik jelenleg kihelyezett kormányzati ügykezelők, nem kell középfokú végzettséget igazolniuk.

Emellett többen kiemelték a külképviselet által foglalkoztatott házastárs kategóriát, ami most kifejezetten törvénybe iktatásra kerül, és ez azért is érdekes, mert a házastárs foglalkoztatására, általában, mondjuk, beosztott diplomaták esetében, eddig is volt lehetőség, tehát ez egy eléggé furcsa változtatás, és azt gondolom, nem nagyon indokolható, hogy miért kell ezt feltétlenül törvényben kiemelni. Ráadásul azzal, hogy ilyenformán a munkatársak közé pluszfóként a házastársat is beszámítják, ezáltal azok a vezető konzulok, jelöltek, akik kinevezésre kerülnek, ha ők egyedülállóak, akkor sajnos hátrányba fognak kerülni mindenféleképpen azokkal szemben, akiknek egyébként házastársuk van. Tehát azt gondolom, hogy ez csakúgy nevezhető akár diszkriminációnak, mindenféleképpen különbségtételnek, mint

ahogy a külképviseletekről szóló törvény lényegében a kormány kénye-kedve szerint tud differenciálni a külképviseletek között. Tehát több olyan pontja van a javaslatnak, ami ténylegesen inkább egy utólagos fabrikálást mutat.

Többen említették itt a költségtérítési alap létrehozását, megállapítását. Ez tényleg fantasztikus, nem látjuk, hogy hogyan fogják rá biztosítani a forrásokat. A '17-es költségvetés elfogadásra került, a bázisszámokat pedig nem a költségvetési törvény, hanem a külszolgálati törvény tartalmazza. Tehát kérdés az, hogy egyébként erre a '17-es évre például hogyan lesznek források.

Tehát az előbb említett aggályok miatt az MSZP-frakció nem fogja támogatni ezt a módosítást. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a frakciók jelen lévő képviselőit, hogy kíván-e még valaki élni a vezérszónoki felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, így a vezérszónoki felszólalásokat lezárom.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel a független képviselők nem vesznek részt a vitában, így most a képviselői felszólalások következnek. Írásban senki nem jelentkezett. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ez egy rövid, de meggyőződésem szerint mégis egy szükséges és egyben hatékony törvénymódosítás. Arról van szó, hogy aki már látott már belülről külképviseletet, annak van fogalma arról is, hogy milyen elszigeteltségben is képesek dolgozni és kell hogy dolgozzanak időnként az ott lévők. Ezért az a gesztus és lépés, amely közelebb hozza a családot ehhez az intézményhez, meggyőződésem szerint önmagában megér egy-két szót. Kifejezetten sokat jelent az egy külképviseleten - és most nem feltétlenül egy európai külképviseletre gondolok, de a világ egy távoli pontján lévő magyar külképviseletre -, ha az ott dolgozó egyfajta családi érzéssel is találkozik.

(12.50)

Meggyőződésem, hogy az ott dolgozóknak mind az elkötelezettségét, mind pedig a jobb munkáját segíti. Ez tehát egy komoly előrelépés.

A másik dolog, ami miatt szót kértem, az az, hogy előttem is sokáig kétséges volt, meg kell mondanom őszintén, hogy vajon azt a fajta kettős vállalat és tevékenységet, amely egyfelől a külképviseletet, másfelől a külkereskedelemmel való kapcsolatot is tartalmazza, mennyire lehet megvalósítani. Azt gondolom, ez a kormány elkötelezettségét mutatja abba az irányba, hogy ezt a kettősséget továbbépíti, s minthogy eddig ez sikeresnek bizonyult, nyilván-

valóan néhány helyen, apróbb helyeken hozzá kell nyúltni.

Azért is kértem szót, hogy világossá tegyem azt, ami ellenzéki oldalról már felmerült, hogy túl gyakran lenne-e a módosítás. Azt gondolom, hogy igény szerint egyfelől, másfelől pedig egy olyan helyzetben, ahol egy alapjában véve új rendszer, a külgazdaság és a külképviseletek együttese működik, ott bizonyos kérdések, új és új problémák is felmerülnek. Inkább arra biztatnám a kormányt, hogy amikor egy-egy ilyen probléma felmerül, akkor nem kell tovább tolni, hanem bátran be kell hozni a Ház elé.

A magam részéről támogatom az előterjesztést. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Magyar Levente jelzésére:)* Igen. Magyar Levente államtitkár urat illeti a szó.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm az összes észrevételt. Érdemben Demeter képviselő asszony meglátásaira reflektálnék röviden, mert ezek voltak kritikai hangvételűek. Igyekszem legjobb tudásom szerint kielégítő válaszokat adni a felmerült kérdésekre.

Először is, ami a külszolgálati életpályamodell bevezetését illeti, ahogyan ezt a korábbi vitában is jeleztük, ez szándékunkban áll. Erre most különböző okok miatt nem láttuk még elérkezettnek az időt, de dolgozunk azon, hogy a következő években megszülessen egy ilyen szabályozás valamilyen formában. Azt gondolom, hogy miután ez egy több évtizedes restancia, hogy nem voltak elrendezve ezek a kérdések, a külképviseletek működése és a külszolgálaton lévő diplomaták munkakörülményei vonatkozásában volt egy sor szabályozatlan aspektus, mindenképpen üdvözlendő és egy jelentős előrelépés az, hogy egyáltalán idáig el tudtunk jutni. Még egyszer mondom: évtizedek után - hadd ne minősítsem ezeket a körülményeket, amelyek korábban fennálltak - végrevalahára volt erő és szándék arra, hogy hozzájárjunk ehhez az egyébként rendkívül komplex szabályozási rendszerhez. Az, hogy 2016-ban elfogadásra került a törvény, egy mérföldköve ennek a munkának, de természetesen további lépések is következnek ebből az első intézkedésből. Az a kérésem a képviselő asszonyhoz, hogy jóindulattal szemlélje ezt a kísérletet, hogy egy olyan rendszert vezessünk be, amely mind a külképviseleten dolgozók munkakörülményei, mind pedig a költséghatékonyság szempontjából törekszik a maximumra.

Tisztelt Képviselő Asszony! Elképzelhetőnek tartom, hogy a közeli jövőben is lesznek még olyan

aspektusai ennek a - még egyszer mondom - rendkívül komplex problematikának, amelyet törvényi szinten kell szabályozni. Igyekszünk folyamatosan finomhangolni a rendszert. Ez nem egy olyan kérdés, mivel egy dinamikus rendszerről van szó, amit egyszer el lehet rendezni, és onnantól kezdve nem kell hozzányúlani.

Ráadásul van egy nagyon praktikus megfontolás is a mögött, hogy most 2016 végén kezdeményezzük ezt a technikai jellegű módosítást. Ez pedig nevezetesen az, tisztelt képviselő asszony, hogy a módosított törvénybe kerülnek be azok a 2017. évre vonatkozó devizaillesztmény-, lakhatási, vegyes, valamint óvodáztatási és iskoláztatási költségtérítési alapok, amelyeknek az elfogadására korábban nem volt lehetőség, ugyanis az eredeti törvény a 2017-es költségvetési törvény elfogadása után került megtárgyalásra és elfogadásra.

Ezzel a restanciával mindenképpen foglalkozni kellett, és annak érdekében, hogy az a politikai célunk teljesüljön, és azt gondolom, ez egy legitim stratégiai törekvés, hogy a V4 átlagához közelítsük, sajnos alulról, a diplomataink fizetését, az szükségessé tette ezt a technikai jellegű módosítást. Ha minden mástól el is vonatkoztatunk, ezt muszáj volt meglépnünk, egyszerűen azért, mert a költségvetési törvényt rendkívül hamar - mondhatom így - fogadta el az Országgyűlés '16-ban, és természetesen egy sor szabályozás ez után került csak rögzítésre. Tehát az a kérésem, hogy erre a szempontra legyenek tekintettel, hogy a juttatások rendezése és - még egyszer - a V4-átlaghoz közelítése, mert sajnos a V4 átlagos bérszintje vonatkozásában alulról lógunk ki a sorból, egy olyan cél, ami, azt gondolom, támogatható az MSZP részéről is.

Tisztelt Képviselő Asszony! Felvetette a diszkrimináció kérdését. Szeretném leszögezni, hogy ez a törvényjavaslat, illetve a módosító javaslat semmifajta diszkriminációt nem vezet be senkivel szemben, sem családi állapotot nézve, sem más tekintetben. Természetesen a házastársakra vonatkozó könnyítés, mert végső soron erről van szó, akkor vonatkozik az illetőre, ha olyan helyzetben van, hogy ez a családi állapota szempontjából egy releváns intézkedés. Egyébként pedig nem jár semmivel rosszabbul az, aki nem családos, vagy nincs házastársa, illetve nem él bejegyzett élettársi kapcsolatban.

Sajnálom, hogy az MSZP nem tudja támogatni ezt a módosítást. Ezzel együtt tudunk élni, nekünk kárt nem okoz, viszont azt gondolom, nem egy szerencsés gesztus annak a sok száz munkatársnak a szemében, akik igekeznek helytállni a világ legkülönbözőbb pontjain. Még egyszer: ez a törvény módosítás és a nemzeti érdekek mentén történő mindennapi munkájukat hivatott megkönnyíteni.

Köszönöm minden olyan pártnak a támogatást, amelyek látják a jó szándékot e mögött az alapvetően nem politikai, hanem sokkal inkább technikai jellegű törvény módosító-javaslat mögött. Számítok a jövő-

ben is hasonló támogatásukra, mert minden bizonynyal lesznek még e téren fontos megvitatandó kérdések a tisztelt Ház asztalán.

Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény, valamint az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12714. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, ön é a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat jelentősen hozzájárul Magyarország biztonságához, valamint a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni fellépéshez. A benyújtott törvényjavaslat részben a rendőrségről szóló törvényt, részben pedig az elektronikus hírközlésről szóló törvényt javasolja módosítani. Engedjék meg, hogy a javaslat tartalmáról adjak ismertetést a tisztelt Országgyűlésnek.

A közjogi méltóságok, a védett személyek vagy a kiemelt állami szervek elhelyezését szolgáló létesítményekkel kapcsolatban számos minősített adat keletkezik. Ilyen például az építési beruházások során keletkezett építészeti tervdokumentáció vagy a személyvédelmi feladatok ellátása során, annak kapcsán keletkezett adatok. A létesítmények biztonsága érdekében indokolt ezeknek az adatoknak a védelme. A törvényjavaslat javasolja módosítani a rendőrségről szóló törvényt, és eszerint ezek az adatok 30 évig nem lesznek nyilvánosak.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén a rendőrségről szóló törvény módosítása szükséges azért, hogy a rendőrség harmadik országbeli személyek ujjnyomatát a terrorizmus elleni fellépés érdekében kezelhesse. A rendőrség ujjnyomatot jelenleg kizárólag a személyazonosság megállapítása, illetve az ujjnyomatnak a vízuminformációs-rendszerben tárolt adatokkal történő összevetése céljából vehet le. Az így rögzített ujjnyomatadat azonban csak a személyazonosság megállapításáig kezelhető, ezt követően haladéktalanul törölni kell.

Tisztelt Országgyűlés! A módosítási javaslat alapján a rendőrség a hatálybalépéstől számított öt évig a határrendészeti nyilvántartásban kezelheti azoknak az ujjnyomatát, akik hazánk államhatárát nem a határátkelőhelyen, nem a határátlépési ponton lépték át, vagy személyazonosságukat hitelt érdemlően nem tudták igazolni.

(13.00)

Tisztelt Országgyűlés! A közelmúlt eseményei felhívták a figyelmet a feltöltőkártyás szolgáltatásokkal való visszaélések megelőzésére, ennek a megelőzésnek a fontosságára is. Erre vonatkozik a javaslat következő része, ezt a célt szolgálja az elektronikus hírközlésről szóló törvény szigorítása, az erről szóló javaslat. Ez fekszik most a tisztelt Ház előtt.

A módosítás hazánk nemzetbiztonsági, bűnmegelőzési és bűnüldözési érdekeire, különösen a terrorizmus elleni fellépésre tekintettel szükséges, amiatt indokolt. Az új szabályozás alapján a szolgáltatás előfizetője az előfizetést nem értékesítheti tovább. Harmadik személy részére történő SIM-kártya átadás előtt a szolgáltatót tájékoztatni kell a harmadik személy azonosító adatairól, ellenkező esetben a szolgáltató felmondhatja a szerződést. A szolgáltató köteles az előfizető adatait előzetesen ellenőrizni és rögzíteni. Sikeres ellenőrzés hiányában az előfizetői szerződés nem köthető meg.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat átmeneti rendelkezésben rögzíti, hogy a szolgáltató a feltöltőkártyával rendelkező előfizetőket értesíti arról, hogy a személyazonosságuk ellenőrzése szükséges. 2017. július 1-jén megszűnnek azok a szerződések, amelyek esetén az előfizető személyazonosságának ellenőrzésére nem kerül sor.

Tisztelettel kérem a tisztelt Országgyűlést, képviselőtársaimat, hogy az előterjesztett törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek, hiszen ez is hozzájárul Magyarországhoz, a magyar emberek biztonságához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és bízunk abban, hogy a javaslatot, a benyújtott törvényjavaslatot a tisztelt Ház támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A belügyminiszter által benyújtott törvényjavaslat - mint ahogy államtitkár úr is mondta - két törvény módosítását indítványozza. Egyrészt a rendőrségről szóló törvény kapcsán a rendőrségi adatkezelés, adatfeldolgozás általános szabályai egészülnek ki új rendelkezésekkel, az állam működése, illetve a lakosság ellátása szempontjából is kiemelten fontos létesítményekkel kapcsolatos szabályozáson is módosítana a javaslat.

A szabályozásba fontos garanciális szabályok is beépítésre kerülnek. A rendőrségről szóló törvény másik módosítása a rendőrség harmadik országbeli személyek ujjnyomatát a terrorizmus elleni fellépés érdekében a határrendészeti nyilvántartás részeként kezelhesse, és azt megfelelő szabályokkal körbeírva átadhassa.

Ez év szeptemberében derült ki az az eset, hogy egy hajléktalan nevére 200 ezer feltöltős SIM-kártyát vásároltak szervezett bűnözők. A kártyák egy része a párizsi és a brüsszeli terrorcselekményeket végrehajtó terrorista sejt tagjaihoz vándorolt. Ezt követően a Belügyminisztérium ígéretet tett, hogy átnézi a hatályos szabályozást, és szükség esetén módosításokra tesz javaslatot. Ennek megfelelően került benyújtásra a jelenlegi javaslat, amely az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosítására tesz javaslatot, és ennek tekintetében ezen SIM-kártyákra vonatkozó szabályozás és az azokra vonatkozó adatkezelés módosítását indítványozza.

Magyarország nemzetbiztonsági, bűnmegelőzési és bűnüldözési érdekeire tekintettel szükséges a hatályos szabályozás szigorítása. A módosítás ezért rögzítené, hogy ezeket az úgynevezett feltöltős előfizetéseket nem lehet továbbértékesíteni, és az előfizetői szolgáltatás igénybevételét lehetővé tevő SIM-kártyát harmadik személynek abban az esetben lehet átadni, ha az azonosításhoz szükséges adatokról a SIM-kártya átadását megelőzően a szolgáltatót tájékoztatták. A szolgáltató köteles lesz az előfizető megfelelő adatait ellenőrizni és rögzíteni. Sikeres ellenőrzés hiányában az előfizetői szerződés nem lenne megkötendő a jövőben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot, hogy ezek a szükséges változások életbe léphessenek, mert ezekkel a módosításokkal a biztonsági kockázat csökkenthető. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP fontosnak tartja az anonim SIM-kártyák jelentette biztonsági kockázat megszüntetését szolgáló valódi szabályozás kidolgozását és kész abban együttműködni. Azonban a kormány által beterjesztett törvényjavaslatot a jelenlegi formájában szemfényvesztésnek, sőt, átverésnek tartjuk, szakmailag minősíthetetlen, erkölcsileg vállalhatatlan, a magyar emberek biztonságát, akár életét veszélyeztető, a korrupciót tovább mélyítő javaslatnak tartjuk.

Mint emlékeztet, a kormánypárti Magyar Idők október elején számolt be arról a korábban csak zárt biztonsági üléseken elhangzott információról, hogy „egyetlen hajléktalan személy nevére hozzávetőlegesen 200 ezer feltöltős telefonkártyát vásároltak magyarországi szervezett bűnözői körök a Magyar Telekomtól”.

Majd a Fidesz vezetői úgy háborogtak a 200 ezer SIM-kártyán, mintha hat éve nem is ők kormányoznának. Igen, valóban a szolgáltatók felelőssége is,

hogy ezrével adtak el ugyanannak a személynek SIM-kártyákat anélkül, hogy erről a hatóságok felé jelzéssel éltek volna. De tegyük fel a kérdést: hol voltak éveken keresztül a nemzetbiztonsági szolgálatok és a rendvédelmi szervek? Ha ezeket az anonim SIM-kártyákat valóban a szervezett bűnözés használta, akkor az hogy nem tűnt fel a szervezett bűnözői köröket elvileg megfigyelés alatt tartó szerveknek? Vajon kiket figyelnek a magyar hatóságok, ha nem azokat a köröket, amelyeknek szüksége lehet az úgynevezett anonim SIM-kártyák nyújtotta védelemre?

Orbán Viktor rádióinterjújában azt mondta: „Fel kell tenni azt a kérdést, lehet-e Magyarországon úgy telefonkártyákat használni, hogy azoknak nemzetbiztonsági célból történő megfigyelése lehetetlen.” A miniszterelnök szerint erről egyenesen és nyíltan kell beszélni a parlamentben.

Tehát beszéljünk nyíltan és egyenesen itt a parlamentben, képviselőtársaim! Amit a kormány most e probléma kezelésére előterjesztett, az egyszerűen szemfényvesztés. A hatalmas újítás az lesz, hogy a szolgáltató köteles lesz a SIM-kártyát megvásárló személyazonosságát leellenőrizni. Az a rossz hírem van, hogy a bűnözők által használt és kihasznált 200 ezer SIM-kártyát megvásárló hajléktalan személy adatai mind a 200 ezer esetben meg fognak egyezni a hatósági nyilvántartási adatokkal. Tehát ugyanazokkal a résztvevőkkel az üzlet pörög tovább, ahogyan eddig is. Ezen a kormány törvényjavaslata mit sem változtat.

Ugyan azt is beleírták a törvényjavaslatba, hogy a SIM-kártya bejelentés nélkül nem adható át más személynek, nyilván ettől össze is rezzent minden szervezett bűnözői kör és terrorista. És mi történik, ha a bűnözők által behálózott SIM-kártyákat százegzerszámra vásárló személyek fittyet hányanak erre a szabályra? Semmi.

Ha egyáltalán kibukik, hogy továbbadta a SIM-kártyát, akkor a szolgáltató 15 napos határidővel felmondja a szerződést - ennyi a szankció. Miközben az anonim kártyát néhány hívás erejéig felhasználó bűnöző vagy terrorista 15 nappal később már arra sem emlékszik, hogy volt ilyen telefonja. Ilyen szabályok mellett, mint amiket ez a törvényjavaslat tartalmaz, 2015 nyarán a magát Iszlám Államnak nevező terrorszervezet terroristái ugyanúgy zavartalanul lebonyolíthatták volna a telefonhívásaikat itt, Budapesten, mint ahogy az szégyenletes módon meg is történt.

A Fidesz és a kormány az anonim SIM-kártyák problémájának megoldását ígérte. Amit azonban az Országgyűlés elé terjesztettek, egy nagy nulla; teljes fegyverletétel a távközlési multinacionális cégek előtt. Ordít a javaslatból, hogy nem merik vagy nem akarják korlátozni a telefonszolgálatoknál jól jövedelmező SIM-kártya bizniszt. Ezzel azonban a magyar emberek biztonságát teszik kockára. Holott, ha a kormány akarná, fel tudná számolni az anonim SIM-kártyák feketepiacát, hiszen erre többféle megoldás is elképzelhető.

Az MSZP azt javasolja, hogy a telefonszolgáltatókat hasonló bejelentési kötelezettség terhelje, mint a pénzmosás elleni törvények alapján a bankokat. Azaz hasonlóképpen, ahogyan a bankoknak jelenteniük kell a gyanús pénzmozgásokat, úgy a telefonszolgáltatókat is kötelezni kell a törvény erejénél fogva a gyanús, tömeges SIM-kártya-vásárlások jelzésére.

Javaslatunk szerint a szolgáltatóknak jelezniük kellene, ha ugyanaz a személy egy éven belül több mint 20 feltöltőkártyás SIM-kártyát vásárol. Ezt a jelzést a Terrorrelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ, ismertebb mozaiknevén a Tibek felé lehetne megtenniük a szolgáltatóknak. Ilyen szabályozás mellett a hatóságoknak valóban rálátásuk lenne a SIM-kártyákkal való visszaélésre utaló gyanús jelekre, és meg tudnák tenni a nemzetbiztonsági szempontból szükséges intézkedéseket.

(13.10)

Ha valóban a SIM-kártyákkal való visszaélések felszámolása a cél, akkor a kormány vonja vissza a törvényjavaslatát, és például a mi javaslataink mentén új törvényt terjesszen elő. Persze az sem elképzelhetetlen, hogy a SIM-kártyákra vonatkozó súlytalan, mondhatni, kamu javaslat csupán a figyelemelterelést szolgálja. Talán így akarják elterelni a figyelmet az előterjesztés azon rendelkezéséről, ami nem nyilvánossá minősíti az összes fontosabb állami intézmény működésére vonatkozó adatot.

Persze, bizonyos körben szükség lehet a fontos állami létesítményekre vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalának korlátozására, ahogy eddig is volt. Azonban a törvényjavaslat szerint a szabályozás látványosan és nyilván szándékosan elnagyolt. Ez alapján könnyedén eltitkolhatóvá válnak az állami szervek épületeinek építésére, felújítására, működtetésére vonatkozó adatok. Mindez egy újabb átláthatatlan csatornát teremt a közpénzek kiszivattyúzására. E tekintetben a gyanakvásra még inkább okot ad, hogy e nyilvánosságot korlátozó rendelkezéseket ismét a már folyamatban lévő eljárásokra is alkalmazni rendelik.

Emlékeznek még rá, milyen ügyekben kísérletezett ilyen korlátozó rendelkezésekkel a Fidesz, ugye? Például a Magyar Nemzeti Bank alapítványai esetében akarták így megakadályozni, hogy kiderüljön, miként vesztí el a Magyar Nemzeti Bank vagyona közpénzjellegét, és gazdagítja a fideszes haverokat és rokonokat.

Tisztelt Országgyűlés! Ez a javaslat vállalhatatlan. Vonják vissza, aztán kezdjenek el gondolkodni azon, hogyan lehetne ezt az óriási nemzetbiztonsági rést valójában befedni! Kezdetnek itt van a mi javaslatunk. Kérem, gondolják át vagy hozzanak jobbat! Jó munkát kívánunk!

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A két törvényt érintő módosítás abba a törvénymódosítási sorba illeszkedik, amely Magyarország, a magyar emberek biztonságát, illetve annak megerősítését szolgálja. A migránsválság megjelenése óta a magyar emberek biztonságát, a magyar családok biztonságát a magyar kormány egyedülként kezelte felelősséggel, következetességgel és eredményesen. Az Európát évek óta fenyegető szervezett és irányított migrációs betelepítés 2015 óta jelent meg fenyegető módon Magyarországon. Mindannyian láttuk, hogy az illegális bevándorlók százezrei törvényellenesen, erőszakosan, félelmet keltő módon, a magyar hatóságokat és a magyar jogszabályokat semmibe véve gázoltak át hazánk területén.

A magyar törvényes rend helyreállítása és polgári védelme érdekében hármas védelmi rendszert építettünk ki: fizikai, jogi és fegyveres védelmi rendszert. A rekordgyorsasággal megépített déli határvédelemmel egy időben szigorítottuk a meglévő jogszabályainkat, és új védelmi jogszabályokat alkottunk. Ezek között olyan jogszabály-módosításokat tettünk meg, mint amilyen a most tárgyalt is, amelyet a fokozódó terrorfenyegetettség tesz szükségessé.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény, valamint az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosítására részint azért van szükség, hogy fokozottabbá válhasson az alkotmányos rend, a nemzetbiztonság, a bűnmegelőzés szempontrendszerre szerinti fontos létesítmények biztonsága. A létesítményekre vonatkozó fontos adatok megismerhetőségét, illetve nyilvánosságra kerülését szabályozza a módosítás, amely egyben tartalmazza az alkotmányos garanciát is azzal, hogy a már említett adatokhoz való hozzáférés korlátozását maximális időtartamhoz köti.

Tisztelt Ház! Az egész Európát sújtó terrorveszély miatt növelni kell Magyarország védelmi képességét, amit messzemenően szolgál a törvénymódosítás további részeként a harmadik országbeli személyek ujjlenyomatának átadásával kapcsolatos paragrafus, amelynek értelmében az a határrendészeti nyilvántartás részeként kezelhetővé és átadhatóvá válik.

Szintén a migránsválsággal összefüggésben jelentkező terrorveszély elleni fellépést, a nemzetbiztonsági, bűnüldözési és -megelőzési célt szolgálja azoknak a hatályos jogszabályoknak a szigorítása, amelyek az előre fizetett díjú előfizetői mobilhálózat-szolgáltatásokkal való visszaélést akadályozzák meg. Gyakorlatilag a törvénymódosítás a szolgáltatást igénybe vevők azonosításával, illetve az előfizetői személyazonosságának ellenőrzési feltételeinek módosításával biztosítja a visszaélések megelőzését. Az

elektronikus hírközlés óriási léptékben fejlődő korában kötelességünk és felelősségünk számolni azzal, hogy a bűnelkövetésben, a terrorcselekmények előkészítésében, az embercsempészetben és további, közösségi biztonságot fenyegető veszélyhelyzet előidézésében fontos szerepet kapnak az elektronikus digitális eszközök. Ezért a bűnmegelőzésnek, a terrorelhárításnak e területen mindent meg kell tenni a törvényes rend, a közbiztonság érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP frakciója a felsoroltak miatt támogatja a törvénymódosítást, amire tisztelettel kérem képviselőtársaimat, a parlament többi frakcióját is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Kezdeném nagyon röviden azzal, és összességében is elég rövid leszek szerintem, hogy a törvényjavaslat céljával maximálisan egyetértünk. Az tarthatatlan, hogy egy ekkora biztonsági rés a XXI. században jelen legyen, amely meg is mutatkozott ezekkel az ominózus SIM-kártyákkal történő visszaélés tekintetében.

Abban azonban már van vitánk, hogy ez a javaslat ezt a biztonsági rést, ezt a hatalmas kockázatot megszünteti-e. Szerintünk nem, egész egyszerűen azért, mert továbbra is megmaradnak olyan kiskapuk, és pont annyi időintervallumot hagy egy-egy előfizetéssel rendelkező személy részére, amely lehetőséget biztosít adott esetben egy tervezett bűncselekmény elkövetésére, és lehetőséget biztosít arra is, hogy adott esetben ezeket a bűncselekményben használt fontos adatokat, amely a SIM-kártyákat jelenti, továbbadja, eltüntesse vagy egyszerűen csak eldobja magától. Ezáltal nem segíti sem a hatóságok munkáját, sem a titkosszolgálatok munkáját.

Abban is őszinte leszek, hogy nem tudom, létezik-e olyan konstrukció vagy olyan jogi megoldás, amely ezt a hatalmas kockázatot egyszer s mindenkorra meg tudná szüntetni. Ebben nyilván sokféle álláspont van, sokféle vitát fogunk még folytatni. Én abból tudok kiindulni, amit a közelmúltban a Nemzetbiztonsági bizottság egyik ülésén a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat vezetője és munkatársai mondtak, akik egyértelműsítették, hogy érdeksérelmek nélkül lehetetlen megoldani és lehetetlen bezárni ezt a biztonsági rést. És akkor megint ahhoz a dilemmához jutunk el, mint oly sokszor, amikor ilyen kényes ügyekről beszélünk, hogy meddig terjed az egyén szabadsága, és a saját jogai és saját személyes adatainak védelme, és hol húzódik az ország vagy a nemzet biztonságának határa.

Azt gondolom, hogy nyilván egyes esetekben az előbbi a fontos, más esetekben pedig az utóbbi. Ezt

azért mondom, mert valószínűleg nincs olyan tökéletes verzió, amely ezt mind a két fél megnyugtatása tekintetében kezelni tudná, azt azonban én javaslom, és nyilván ha nem következik fogamatja annak, amit mondok, nem kerülöm inkább a forró kását: javasolnék egy ötpártit akár szakértői szinten a Belügyminisztériumban; ahogy megtettük azt a különleges jogrend bevezetése kapcsán, ahogy megtettük azt a mobilalkalmazások kapcsán, és amit szerintem államtitkár úr is és minden frakció tud igazolni, hogy eredményes és hatékony volt, ha egy ilyen fontos kérdésben a parlamenti frakcióval rendelkező pártok akár szakértőik, akár szakpolitikusaik révén egy konszenzust el tudnak fogadni. Én ebben a kérdésben azt látom, hogy ez most elmaradt, és nyilvánvalóan nem azért, mert a Belügyminisztériumnak nem áll ez szándékában, hiszen ha a minisztériumok által összehívott ötpárti egyeztetésekre gondolok, akkor szerintem toronymagasan a Belügyminisztérium vezeti ezt a képzeletbeli rangsort.

(13.20)

Úgyhogy én ezúton is arra kérném államtitkár úr által a belügyminiszter urat, hogy érdemes lenne lefutni legalább egy ilyen kört ebben az esetben is.

Nyilván próbálunk módosító indítvánnyal hozzájárulni ennek a javaslatnak a jobbá tételéhez, de annyiban legyünk őszinték egymással, hogy ez nem fogja megoldani ezt a kérdést, egészen egyszerűen azért, mert egyrészt a mobil-előfizetést biztosító szolgáltatók nem hatóság, nem rendelkeznek és nem is rendelkezhetnek olyan eszközökkel, amelyekkel ők garanciálisan, hitelt érdemlő módon tudnák ellenőrizni azokat az előfizetőket, akikről adott esetben tudnunk kellene hogy kapcsolatba hozhatók-e vélt vagy valós jövőbeli bűncselekményekkel, tehát akik adott esetben nemzetbiztonsági kockázatot jelentenek. Másrészt pedig nincs szankció azon esetekben, amikor az előfizető elmulasztja azokat a kötelezettségeket, amelyeket az új szabályozás szerint meg kellene tennie a telefonszolgáltatások cégeivel szemben. De ha nincs szankció, akkor én azt gondolom, hogy ilyen esetekben az eredményesség nem várható el. Kicsit hasonló ez, mint a büntető törvénykönyv számos más esetében, hogy ott büntetőjogi felelősségünk teljes tudatában teszünk vagy nem teszünk valamit. Itt ilyen nincs. Van egy olyan kötelezettség, hogy milyen személyes információkat és adatokat kell rendelkezésre bocsátani, de mivel nem hatósággal szemben kell ezt megtenni, én azt gondolom, hogy ezt a biztonsági kockázatot nem fogjuk tudni ilyen módon kezelni.

Összességében tehát a törvényjavaslat céljával maximálisan egyetértünk, ez egy olyan potenciális kockázat a XXI. században, amelyet valamilyen módon... - ha nyilvánvalóan nem lehetséges tökéletesen és százszázalékos garanciát vállalni ilyen kihívásokra, de valamilyen módon szűkítsük azon lehetőségek

körét, amelyek visszaélésre alkalmasak e tekintetben is. És én ezúton is javaslom, hogy próbáljunk meg egy frakciók közötti - a Belügyminisztériummal közösen, adott esetben a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat munkatársait is javasolnám meghívni egy ilyen egyeztetésre - konszenzusos álláspontra jutni. Természetesen, ha jól értesültem, akkor csütörtökig lehet módosító indítványokat benyújtani, addig megpróbálunk ehhez... - de abban az egyben egyetérték én is az előttem felszólaló MSZP-s képviselőtársammal, hogy nyilván én más aspektusból nézem és más politikai céllal mondom, hogy lehet, hogy szerencsésebb lenne ezt nem szavazásra bocsátani, hanem egy konszenzusos javaslatot hozni be a Ház elé, és úgy lefolytatni ezt a vitát. De természetesen a Jobbik abban érdekelt, hogy ezt az elég komoly nemzetbiztonsági kockázatot valamilyen úton-módon kerüljük.

Úgyhogy mi nyitottak vagyunk minden egyeztetésre, ahogy eddig is tettük, és természetesen módosító indítványainkkal megpróbálunk hozzájárulni, hogy ez egy jó javaslat legyen. De őszintén megvallva, a jelenlegi tervezet szerintünk nem fogja kezelni a már elmondottak miatt ezt a problémát, pedig igenis szükség van rá. És én azt gondolom, hogy a Belügyminisztérium helyesen teszi, hogy foglalkozik ezzel a kérdéssel, ezzel a problémával, de szerintünk ez így még kevés lesz ehhez. Úgyhogy kíváncsian várom a folytatást, mi készek vagyunk minden egyeztetésre annak érdekében, hogy az ország biztonsága ezen a téren is javuljon. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A helyzet az, hogy én abban reménykedtem, hogy azért húzódik ennek a törvényjavaslatnak a benyújtása és megtárgyalása, mert egy nagyon kiérlelt és alapos javaslatot fogunk kapni a Belügyminisztériumtól. Na most, le kell szögeznem, hogy az LMP a céllal egyetért, tehát nyilvánvaló az, hogy ez nem lehet pártpolitikai kérdés, de ezt a konkrét javaslatot, ami az elmúlt időszak munkája eredményeként az önök tollából megszületett, megkéséttnek és kevésnek tartjuk. A helyzet az, hogy én szerintem az alap - és nem is szabad pártpolitikai érveket idekeverni -, hogy százezres nagyságrendben egy személy nevére nem lehet Magyarországon SIM-kártyákat vásárolni, ne lehessen ezt megtenni, illetve minden olyan kiskaput be kell zárni, ami a terrorizmust segíti elő. Viszont a helyzet az, hogy ez a javaslat ennek a célnak az elérésére kevés.

Hozzá kell tennem, hogy itt érdeksérelem nélkül nem oldható meg a helyzet letisztázása, ugye erről

volt szó itt, jobbikos képviselőtársam említette ezt. Én ennek egy másik aspektusát szeretném kiemelni, nem is feltétlenül az egyén szemszögéből megközelítve a problémát, hanem sokkal inkább a cégek, a szolgáltatók szempontjából. A Lehet Más a Politika szerint alap ugyanis, hogy a szolgáltatók üzleti érdeke nem írhatja felül a magyar emberek biztonsággal kapcsolatos követelményeit, és a kormánynak az a kötelessége - és nekünk viszont kötelességünk az Országgyűlésben együttműködni ennek érdekében -, hogy az üzleti érdek semmilyen szinten ne áshassa alá azt a munkát, amit a mai világban terrorizmus ellen nekünk meg kell tennünk. Na most, államtitkár úr, elnagyolt törvényjavaslatokkal nem fogunk előrejutni, bár azt elismerem, hogy az irány jó, ezzel fontos foglalkozni, de valóban egy megkésett törvényjavaslatról van szó. Én a mai napig azért pontosan nem látom tisztázva azt, hogy hogy fordulhatott egyáltalán elő, hogy egy ilyen hiba a rendszerben benn maradhatott. És a további hibák megelőzésére meg fontosabbnak tartom egy kimunkáltabb törvényjavaslat elkészítését.

Ilyen szempontból mi nyitottak vagyunk arra, hogy akár egy ötpárti egyeztetés keretében, egy pontos szakmai munka keretében állítsunk elő egy olyan komplex törvényjavaslatot, ami utána az írmagját is kiveszi annak, hogy ilyen visszaélések előfordulhassanak Magyarországon. És szeretném megemlíteni ennek az ügynek a nemzetközi vetületét is, tehát arra is gondolnunk kell, hogy ha Magyarországon eredményt érünk el, az nem jelenti azt, hogy aki mondjuk, terrorista szándékokkal szeretne SIM-kártyához jutni, az egy szomszéd országba átmelve és ezt megtevére ne élhetne vissza a magyar emberek biztonságával itt a hazánkban.

Tehát én azt gondolom, hogy ennek a történetnek itt koránt sincsen vége, sőt - ne sértődjenek meg - ez még kezdésnek is kevés, mert én azt gondoltam, hogy ennyi idő alatt egy komplexebb javaslatot fogunk itt megkapni; főleg azok után, hogy pénznek láthatóan a kormány nincsen szűkében, több milliárdot költöttek el a bevándorlás problematikáját a terrorizmussal könnyelműen összemosó kommunikációs kampányokra.

Én azt gondolom, hogy ez az a pont, amikor már tényleg le kellene állni azzal, hogy adott esetben egy ilyen törvényjavaslatot is valaki pártpolitikai érdekek szerint közelít meg. Én látom azt, hogy korábban hány LMP-s jó törvényjavaslat esett áldozatul annak a kormányzati dacnak, ami mindig az ellenzék javaslata irányába mutat, holott szerintem pontosan a magyar emberek biztonsága érdekében kellene önöknek felülemelkedni ezen a törésvonalon, és például a most beadandó módosító javaslatokat teljesen más szemmel kellene nézni. Én azt gondolom, hogy önök tényleg az egész országért felelősek, nem lehet azt megcsinálni, hogy kormányoldalról egy ilyen kis csonka törvényjavaslatot tesznek le az asztalra, és utána majd esetlegesen az ellenzéki módosítókat elkaszálják. Sőt, én is visszamennék a kez-

detekhez, két lépést vissza, és egy normális szakmai munka keretében kellene letenni egy olyan javaslatot, ami utána a biztonságot tudja szavatolni a magyar emberek számára.

Úgyhogy én is ezt tudom javasolni, aláhúzva azt, hogy a céllal természetesen egyetértünk, ezt már többször deklaráltuk is, de ezt a törvényjavaslatot ebben a formában kevésnek érezzük, megkésettnek érezzük. Az eltelt hónapok alatt én abban reménykedtem, hogy egy komplexebb munkára kerül sor a minisztérium háza táján, én szeretném, ha ezt az Országgyűlés keretei között tudnánk akkor megtenni, és egy mindenki számára vállalható, jó törvényjavaslatot tudnánk együtt letenni az asztalra. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Mivel független képviselők nem vesznek részt a vitában, írásban előre senki nem jelentkezett, kérdzem, kíván-e valaki felszólalni még. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr, nagyon röviden. Élénk meglepetéssel tapasztaltam azt a heves kirohanást, amit a Szocialista Párt részéről a törvényjavaslattal kapcsolatban hallhattunk. Azért is okozott ez meglepetést számomra, mert én azt gondoltam, hogy ha ellenzéki oldalról valamilyen kifogások felmerülnek, akkor azok elsősorban a magántitok kérdésével foglalkoznak, vagy talán azokkal a kérdésekkel foglalkoznak, amelyek a személyiségi jogokat érintik, talán azoknak a nyilvánartásával foglalkoznak. De úgy tűnik, hogy olyan értelemben pozitív a változás, hogy mint ha már az ellenzék is érezné, hogy a jogszabályoknak szolgálnia kell a teljes körű vagy a lehető legteljesebb körű biztonságot. És itt látok egyfajta, azt kell mondanom, elmozdulást, amely e pillanatban még nem ér össze, de talán sok szempontból közelíthet egymás felé.

Az ugyanis aligha vitatható, hogy a Belügyminisztériumnak az volt a szándéka ezzel a törvényjavaslattal, hogy egy ellenőrzöttebb és mindenképpen biztonságosabb helyzetet tudjon teremteni azon a területen, amit a törvény szabályoz.

(13.30)

Szeretném kiemelni a törvény szabályozásai közül: meggyőződésem, hogy ha azok az adatok a Belügyminisztérium rendelkezésére állnak, amelyeket most kérnek, és amelyeket most el kívánnak érni, az nagymértékben segíti azt a munkát, amely nélkül biztonságot teremteni nem lehet. Valamit azonban figyelembe kell venni: nemcsak arról van szó, elsősorban arról is, hogy a biztonság garantált legyen, de másrésről arról is, hogy nyilvánvalóan azok a jogok,

amelyek a magántitokhoz fűződnek, azok garantáltak legyenek. A törvény erre törekszik.

Még egy nagyon fontos része van ennek a dolognak, amit nem szabad elfelejteni. Óriási vívmánya napjainknak az, hogy egyáltalán az a fajta kommunikáció, amely kialakult, az működik, és ez a kommunikáció közelebb hozza az embereket. Tehát én érzékelem azt a kettősséget, amelyet a Belügyminisztérium itt igyekezett feloldani, meggyőződésem szerint egyébként helyesen és jól, amely ezeknek a feltételeknek eleget tesz. Ezért én azt gondolom, hogy az a helyes, ha átgondolják az álláspontjukat ellenzéki oldalon is, és támogatják a javaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további hozzászólásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót államtitkár úrnak, aki a zárszót mondja el.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Legelőször is szeretném megköszönni azoknak a frakcióknak és azoknak a képviselőtársaimnak a hozzászólását, akik támogatásukról biztosították a javaslatot, így Vas Imre képviselő úrnak, aki a Fidesz részéről, valamint Firtl Máttyás képviselő úrnak, aki a KDNP részéről, valamint Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, aki a Fidesz részéről biztosította támogatásáról a javaslatot. Én abban bízom, hogy ez a támogatás a jövőben is és a szavazásnál is jelentkezni fog, és támogatni fogják.

Ami pedig az ellenzéki képviselőtársaimat illeti, kezdem Harangozó Tamás képviselő úrral, aki érzelmeiktől túlfűtött, kirohanásokkal tarkított hozzászólást tett a javaslattal kapcsolatban, szemfényvesztésnek, átverésnek, biztonságot veszélyeztetőnek nevezte ezt a javaslatot. Tisztelt Képviselőtársam! Sajnálom, hogy nincs itt, és nem a szemébe mondhatom, hogy a kormánynak, a Belügyminisztériumnak az volt a kifejezett célja, hogy a tapasztalatok alapján a lehető legnagyobb biztonságot tudjuk elérni, ezért is nyújtottuk be ezt a javaslatot, és hogy egyébként figyelemmel legyünk azokra a személyiségi jogokra, amelyekre Turi-Kovács Béla képviselő úr nagyon helyesen felhívta a figyelmet, mert ha átbillent volna ez a javaslat a másik irányba, akkor meg azért kaptunk volna, hogy bezzeg micsoda antidemokratikus ez a javaslat.

Én azt gondolom, hogy szögezzük le világosan a kormányzati szándékot ebben az esetben, nevezetesen azt, hogy ezeket a visszaélési lehetőségeket kiszűrjük, és ezzel a biztonságot, a magyar emberek biztonságát javítsuk, és a terrorizmus kockázatát a lehető legkisebbre, nullára szorítsuk vissza. Tehát ez volt a cél, ezért született meg a törvényjavaslatnak erre a részére vonatkozó javaslat. Harangozó képviselő

úrnak ugye azt követelte, hogy vonjuk vissza. Nem vonjuk vissza ezt a javaslatot, mert még egyszer mondom, az a cél, hogy egy jó törvényt, egy nagyobb biztonságot nyújtó törvényt alkossunk meg itt közösen a parlamentben.

Mirkóczki Ádám képviselő úr hozzászólását köszönöm, aki azt mondta, hogy a célokkal, a céljával egyetért, és ötpártit javasol.

Úgyisintén ezt a javaslatot fogalmazta meg Szél Bernadett képviselő asszony is az LMP képviselőjeként. Én azt tudom mondani, hogy ezt a javaslatot megfontoljuk, továbbítom miniszter úrnak. De azt gondolom, hogy addig is, amíg ez a kérdés eldől - és egyébként itt közbevetem, hogy a Belügyminisztériumnak gyakorlata a parlamenti pártokkal való egyeztetés annak érdekében, hogy a legjobb javaslatot tudjuk elfogadni és a parlament elé terjeszteni -, tehát addig is, amíg ebben a kérdésben döntés születik, arra biztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy ha tudnak jobbat, tudnak jobb megoldást, mi nyitottak vagyunk rá.

Tehát azt gondolom, hogy a módosító javaslatok beterjesztésével ezt a javaslatot lehet javítani. Mi nyitottak vagyunk erre, mert azt gondoljuk, hogy nemzeti ügy, nemzeti kérdés a biztonság. Ezt többször elmondtuk, és hajlandóak vagyunk e tekintetben vagy ennek érdekében minden javaslatot érdemben megfontolni, úgy, ahogy a Hszt.-nél, egyéb törvényeknél. Még egyszer mondom, azt a célt tartjuk fontosnak, hogy a magyar emberek, Magyarország biztonsága érdekében a lehető legjobb javaslatot tudjuk előterjeszteni, illetőleg a parlamentben elfogadni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer szeretném megköszönni a vitában elhangzott kiegyensúlyozott véleményeket. Harangozó képviselő úrnak pedig azt tudom mondani, hogy a javaslatait, illetőleg az értékelését visszautasítom, amit a törvényjavaslattal kapcsolatban érzelmeiktől túlfűtötten és megalapozatlanul elmondott. Bízunk abban egyébként, hogy a módosító javaslatokkal együtt egy jó törvényt tudunk elfogadni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Kazah Köztársaság közötti megerősített partnerségi és együttműködési megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12724. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Előként megadom a szót Csepregy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, ön a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja, hogy előmozdítsa az Európai Unió és Kazahsztán, és ezáltal Magyarország és Kazahsztán közötti kapcsolatok elmélyítését. Mint az tudható, az Európai Unió és a Kazah Köztársaság közötti kapcsolatok kereteit jelenleg rögzítő partnerségi és együttműködési megállapodás még 1999-ben lépett életbe. Az azóta eltelt időszakban az Európai Unió és a Kazah Köztársaság közötti kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok fejlődése nyomán a Kazah Köztársaság a közép-ázsiai térségen belül az Európai Unió első számú partnerévé vált. Erre csak néhány példát említenék. A kazah külkereskedelmi forgalom mintegy 40 százaléka az Európai Unióba irányul. A Kazah Köztársaság az EU piacára exportált olaj mennyiségét tekintve Oroszország és Norvégia után a harmadik legnagyobb exportőr a nem kőolaj-exportáló országok szervezetének tagállamai között.

A kazah gazdaságban felhalmozott külföldi tőke több mint egyharmadát az Európai Unióból érkező befektetések teszik ki. A kétoldalú gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok dinamikus fejlődése mellett a közép-ázsiai térséget is érintő regionális és globális fejlemények a Kazah Köztársaság aktív regionális és nemzetközi szerepvállalása, valamint az EU kül- és biztonságpolitikai együttműködésének elmélyülése, az EU és a Kazah Köztársaság között kétoldalú együttműködési keretek újragondolásának igényét erősítették fel közel húsz évvel az eredeti partnerségi együttműködés, megállapodás életbe lépését követően. Az Európai Unió és tagállamai és a Kazah Köztársaság közötti új, megerősített partnerségi és együttműködési megállapodás aláírására 2015. december 21-én került sor Aszتانában. A megállapodás hatálybalépésének feltétele, hogy mindegyik uniós tagállam, így Magyarország is ratifikálja azt.

A megállapodás az Európai Unió Közép-Ázsiával foglalkozó politikai és gazdasági részvétele szempontjából is kiemelt jelentőséggel bír. A megállapodás a politikai párbeszéd megerősítésével, a számos területre kiterjedő együttműködés fejlesztésével hatékonyabb kapcsolatot alapoz meg az Európai Unió és a Kazah Köztársaság között. Tartalmazza az emberi jogokra, a nemzetközi büntetőbíráóságokra, a tömegpusztító fegyverekre, a kézi és könnyű fegyverekre és a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó uniós standard politikai záradékokat. Kiterjed a jogi együttműködésre, a jogállamiságra, a terrorizmusra, a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelemre is.

A megállapodás a kereskedelemmel kapcsolatos rendelkezéseket is tartalmazza, amelyek kedvezőbb szabályozási környezetet teremtenek a Kazah Köztársaságban működő vállalkozások számára, ezáltal gazdasági előnyökhöz juttatva azokat. A megállapodás szerint a felek a legnagyobb kedvezményes elbánást biztosítják egymás részére, és együttműködést

irányoznak elő az egészségügy, a környezetvédelem, az éghajlatváltozás, az energiaügy, az adóügy, az oktatás és a kultúra, a foglalkoztatási és szociális kérdések, a tudomány és a technológia, valamint a közlekedés területén is.

(13.40)

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy néhány gondolatot szóljak a magyar-kazah kapcsolatról is. Magyarország az elsők között, 1991. december 26-án ismerte el a Kazah Köztársaság függetlenségét. A közelmúlt eseményeit felidézve 2012 májusában megalakult a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Magyar-Kazah Tagozata, valamint a Kazah-Magyar Üzleti Tanács is. A 2013 novemberében aláírt oktatási, tudományos megállapodás értelmében évente kölcsönösen 45-45 ösztöndíjas hallgatót fogadunk.

A kétoldalú kapcsolatok fejlődését az is jól mutatja, hogy Nazarbajev kazah elnök 2015-ös budapesti látogatása során Orbán Viktor miniszterelnökkel stratégiai tanács felállításáról állapodott meg. A Magyar-Kazah Stratégiai Tanács alakuló ülésére a Magyar-Kazah Gazdasági Együttműködési Kormányközi Bizottság legutóbbi, ötödik ülésének keretében 2016. október 17-én, Aszتانában került sor. A 2016. március 31-én alapított Magyar-Kazah Pénzügyi Alap pedig a kazah mezőgazdasági szektorban, úgymint élelmiszergyártás, -feldolgozás és -forgalmazás, állattartás és -feldolgozás, agrárgépek gyártása és forgalmazása, a magyar vállalati szféra számára is perspektivikus ágazatokban tervez tőkebefektetéseket végrehajtani. A 2017-es aszتانai világiállításra Magyarország hivatalos úton is jelezte részvételi szándékát, valamint elkötelezettségét az előkészületekben történő segítségnyújtásra.

A 2015. évi adatok szerint a Kazah Köztársaság Magyarország 58. legfontosabb kereskedelmi partnere. A Független Államok Közössége államait tekintve a 4. helyen áll, Közép-Ázsiában pedig továbbra is a legnagyobb partnerünknek számít. A kétoldalú külkereskedelmi forgalom a 2016. január és július közötti időszakban 7,3 százalékkal nőtt az előző év azonos időszakához képest, és 101,2 millió dollárt tett ki. Külkereskedelmi többletünk 33,2 millió dollárt tett ki a 2016. január és júliusa közötti időszakban, ezért bízunk benne, hogy a megállapodás további lépést jelent a Kazah Köztársaság és Magyarország gazdasági és politikai kapcsolatainak továbbfejlesztésében.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár úr is említette, az előttünk fekvő nagy terjedelmű javaslat, amely az Európai Unió és tagállamai, valamint a Kazah Köztársaság közötti partnerség és együttműködés kereteit foglalja össze, az élet szinte minden területét felöleli. Többek között kitér az emberi jogokra, a jogi együttműködésre, a jogállamiságra, tartalmaz kereskedelemre vonatkozó rendelkezéseket, amelyek kedvező szabályozási környezetet biztosítanak a kazah vállalkozások számára, de támogatja az előrelépést a közlekedés, a tudomány-technológia, az egészségügy, a környezetvédelem, az energiaügy és a szociális szféra területén is. A békét és a biztonságot célul kitűzve segíti a terrorizmus, a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelmet. De hogy a kapcsolatokat szorosabbra fűzzük és az együttműködés számos formáját megtaláljuk és megerősítsük, nem új Magyarország és Kazahsztán vonatkozásában.

Előző év novemberében én állhattam itt önök előtt, amikor az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény, a kiadatási egyezmény és a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló javaslatok általános vitáját folytattuk. Akkor beszéltem a soknemzetiségű, sokfélekezetű, 16 milliós népességnek otthont adó ország természeti értékeiről és az azokban rejlő lehetőségekről. Szóltam gazdasági kapcsolatainkról is.

Akkor elmondtam, hogy a 2013-as adatok alapján Kazahsztán a FÁK-országok közül Magyarország harmadik legfontosabb gazdasági partnere. Ezt azóta a 2015-ös adatok is megerősítették. Szóltam arról is, hogy a kazah piacon a MOL a legjelentősebb befektető. Kazahsztán földgáz- és kőolajtartalékait tekintve a világ első tíz országa között van, így nem kis lehetőség, hogy a magyar olajipari cég 2004 óta jelen van az országban, és ott csaknem 200 millió dollárt fektetett be a gáz- és olajmezők feltárásába. Az utóbbi tesztfúrások is eredményesek voltak. Olyan mezőt sikerült találni, mely a MOL jelentős tartalékát képezheti majd.

Ahogy korábban is elmondtam, Kazahsztán Magyarország stratégiai partnere, széles a két ország közötti együttműködések köre. Idetartozik a mezőgazdaság is. Ezért örvendetes, hogy az elmúlt időszakban megkezdte működését a Kazah-Magyar Mezőgazdasági Beruházási Alap, amely konkrét mezőgazdasági projekteket finanszíroz. Ezenkívül létrejött, ahogy államtitkár úr is mondta, egy Kazah-Magyar Pénzügyi Alap is, amelybe mindkét fél 10-10 millió dollár indulótőkét fektetett.

Kapcsolataink erősítésében szintén kiemelkedő, hogy néhány héttel ezelőtt, október 17-én megalakult a két ország gazdasági együttműködését erősíteni kívánó Stratégiai Tanács. A Magyar-Kazah Stratégiai Tanács elsődleges feladata a stratégiai jelentőségű kérdések áttekintése, az előrelépést szolgáló javaslatok és ajánlások kialakítása. Ezenkívül figyelmet

fordítanak a kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlesztésére, a nemzeti és nemzetközi források bevonásának lehetőségeire.

Egy évvel ezelőtt örömmel számolhattam be arról, hogy amint korábban is megjelentünk Kazahsztánban, például 2015-ben élelmiszeripari, építőipari és olajipari kiállításokat rendeztünk, úgy a jövőben is szeretnénk jelenlétünket biztosítani, amelynek egyik kiemelkedő állomása a 2017-es, a kazah fővárosban rendezett világkiállítás. Ezt a jó hírt most is meg tudom erősíteni, amelyben komoly előrelépés is történt, hiszen Varga Mihály miniszter úr októberben látogatást tett az asztanai világkiállítás helyszínén. Ez egy komoly városfejlesztési projekt, melyet 170 hektáron valósítanak meg, és ahol az érdeklődők az energetikával és megújuló energiával foglalkozó projekteken, fejlesztéseken kívül turisztikai és művészeti programokkal is ismerkedhetnek. Az expóra közel 5 millió látogatót várnak, így ottani megjelenésünk jó lehetőség lesz országunk bemutatására, megismertetésére.

Azonban amikor a kazah-magyar kapcsolatokról beszélünk, nem szorítkozhatunk csupán a gazdasági szegmensekre. Varga Mihály miniszter úr látogatása alkalmával elmondta, hogy Almatiban egy olyan pedagógiai központot hoznak létre, mely a Pető Intézet szakmai irányításával dolgozik majd, és ez csak egy a gazdasági vonatkozásokon túlmutató együttműködések közül.

A kazah-magyar népet összekötő kun-kipcsák kapcsolatok, a kulturális, történelmi, rokoni szálak a kazah köztudatban széles körben és mélyen gyökeresnek. Én tagja vagyok az Interparlamentáris Unió Magyar-Kazah Baráti Tagozatának, és ilyen minőségben is és a Lakiteleki Népfőiskola Mándoky Kollégiumának egykori hallgatójaként, Mándoky Kongur István özvegyének és fiának jó ismerőseként örömmel számolhatok be képviselőtársaimnak arról, hogy az Almatiban található 154. számú általános iskola az ismert turkológus kutató, Mándoky Kongur István nevét viseli. Az intézményben élő hagyomány a névadó munkásságának elmélyült tanulmányozása és a népeinket összekötő szálak oktatása, ápolása. Az élő emlékezet másik szép példája, hogy Almatiban utca is őrzi Mándoky Kongur István nevét.

Mindezeket azért tartottam fontosnak elmondani, hogy lássuk, hogy az előttünk fekvő javaslat, mely az Európai Unió és tagállamai, valamint a Kazah Köztársaság közötti partnerség és együttműködés megerősítését szolgálja, nem idegen testként lóg az országaink kapcsolatrendszerén, hanem azt erősíti és új alapokra helyezi. Ezért tórogatok kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Velez Árpád képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 2011. április 13-án a Tanács határozatot fogadott el, amelyben felhatalmazta az Európai Bizottságot arra, hogy tárgyalásokat folytasson az Európai Unió és Kazahsztán közötti megerősített partnerségi és együttműködési megállapodásról. A megállapodásról szóló tárgyalások 2011 júniusában kezdődtek. Az EU és Kazahsztán 2015. január 20-án parafálta a megállapodást.

(13.50)

A megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló tanácsi határozat 2015. október 26-i elfogadását követően a megállapodást december 21-én írták alá, annak későbbi időpontban való megkötésére is figyelemmel.

A Kazahsztánnal kötendő megerősített partnerségi és együttműködési megállapodás az Európai Unió Közép-Ázsiában való fokozottabb politikai és gazdasági részvételének fontos lépése. A megállapodás a politikai párbeszéd megerősítésével, számos területre kiterjedő együttműködés fejlesztésével hatékonyabb kapcsolatot alapoz meg az Európai Unió és Kazahsztán között.

Tartalma tekintetében a megállapodás három kulcsfontosságú területre épül: a politikai párbeszéd és együttműködés, kül- és biztonságpolitika terén, a kereskedelem és üzleti tevékenység területén és az ágazati együttműködés területén. A megállapodás határozatlan időre jött létre, és hat hónapos felmondási idővel felmondható. Hatálybalépésétől kezdődően a megállapodás egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt a Kazah Köztársaság közötti 1995. január 23-án aláírt partnerségi és együttműködési megállapodás helyébe lép.

A megállapodás tartalmazza az emberi jogokra, a nemzetközi büntetőbíróságra, a tömegpusztító fegyverekre, a kézi- és könnyűfegyverekre és a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó uniós sztenderd politikai záradékokat. Kiterjed a jogi együttműködésre, a jogállamiságra, a terrorizmus, a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelemre is.

A megállapodás a kereskedelemmel kapcsolatos rendelkezéseket is tartalmaz, amelyek kedvezőbb szabályozási környezetet biztosítanak a Kazahsztánban működő vállalkozások számára, ezáltal gazdasági előnyökhöz juttatva azokat. A megállapodás együttműködést irányoz elő az egészségügy, a környezetvédelem, az éghajlatváltozás, az energiaügy, az adóügy, az oktatás és a kultúra, a foglalkoztatási és szociális kérdések, a tudomány és a technológia, valamint a közlekedés területén. A megállapodás fontos lépést jelent az Európai Unió Közép-Ázsiában való fokozottabb politikai és gazdasági részvételéhez.

Ezzel egyetértve az MSZP országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik üdvözlí az Európai Unió és a Kazah Köztársaság között létrejövő megerősített partnerségi és együttműködési megállapodás létrejöttét, és reméljük, hogy tartalommal is sikerül megtölteni a szerződést. A kormány úgynevezett keleti nyitás programja óta élénkült Magyarország és a Kazah Köztársaság közötti kapcsolat és kereskedelem, ezt el kell ismerni. 2013-ban kereskedőház is nyílt az országban, azonban mostanában erről nem nagyon lehetett hallani. Sőt, Varga Mihály miniszter úr egy októberi nyilatkozatában már meg sem említette ezt, hiszen a jövőbeni sikereket már csupán a Magyar-Kazah Beruházási Alaptól és a Magyar-Kazah Stratégiai Tanácstól várja.

A múltban az európai uniós ügyekkel foglalkozó bizottság ülésén e keretek között már kaphattunk egy tájékoztatást a nemzeti kereskedőházakról, azonban jó lenne a közeljövőben egy hasonló beszámolót hallani, mérleget vonva azok eredményességéről is. Az elmúlt évek során ugyanis kiderült, hogy többmilliárdos veszteséget termeltek a kereskedőházak, 2013 és 2015 között 5,5 milliárd forint elköltése után csupán 2,8 milliárd forintnyi megkötött üzletet sikerült felmutatniuk.

Ezzel szemben szeptemberben olyan híreket olvashattunk, hogy hét új iroda megnyitását tervezi a Külgazdasági és Külügyminisztérium. Jó lenne tehát végre tisztán látni ezen a területen is. Én ezt kérem államtitkár úrtól. S kérem azt, hogy az Európai ügyek bizottságának ülésén ismételten kaphassunk majd ezzel kapcsolatban egy megfelelő szakmai tájékoztatást.

Visszatérve az előtünk fekvő konkrét javaslatra: a magunk részéről nemzeti ellenzéki pártként fontosnak tartjuk, hogy ne csak gazdasági, hanem kulturális területen is élénküljön a két ország közötti kapcsolat, hiszen Kazahsztán és térsége rendkívül gazdag kulturális kincsekben is. S erre fogunk törekedni akkor is, ha a magyarok felhatalmazásából a 2018-as választásokat követően megkapjuk a kormányzati felhatalmazást.

Bízom benne, hogy az előtünk fekvő egyezmény a magyar-kazah kapcsolatokra kedvező hatást fog gyakorolni. Mi a saját eszközeinkkel ezen fogunk dolgozni. A megfelelő nemzetközi fórumokon is minden esetben ilyen irányban szótunk megfogalmazni a véleményünket, hiszen azt mi is számtalanszor egyértelművé tettük, hogy a keleti nyitás politikáját - amennyiben azt következetesen és hitelesen képviseli a kormány - természetesen támogatni tudjuk, viszont ezek a garanciák is szükségesek lennének ehhez, és az a bizonyos beszámoló, amire a kereskedőházakkal összefüggésben utaltam.

Az előttünk fekvő megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot a Jobbik képviselőcsoportja természetesen támogatni tudja.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők nem vesznek részt a vitában. Írásban előre senki nem jelentkezett felszólalásra. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy akar-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom, és megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Csepreghy Nándor: Nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván zárszót mondani.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyszerű bejelentés körének bővítésére és az építésügy területén érvényesítendő további bürokráciacsökkentésre vonatkozóan az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12723. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány otthoneremtési politikájának egy újabb elemével találkozhatnak ebben a törvényjavaslatban, még hozzá a lakáshoz jutás és az építkezések megkönnyítése érdekében egy újabb lépés meghozatalához érkezünk.

Itt érdemes felidézni, hogy az Országgyűlés által tavaly meghozott döntések következtében a 300 négyzetméter összes alapterületű lakóingatlanok esetében a korábbi engedélyezési eljárás helyett lényegében egy bejelentési kötelezettség hárult az építetőkre, aminek az eredménye a statisztikai számokban már konkrétan tükröződik, hiszen míg 2015-ben összesen 6500 építési engedély kiadása történt meg, addig a törvény elfogadását követően egészen a mai napig 13 258 bejelentést tettek az építetők, ami azt jelenti, hogy igenis pozitív hatása volt az építőiparra nézve ennek a változtatásnak.

Azt gondoljuk, hogy a kormány lakáspolitikáját, illetve otthoneremtési politikáját ez a döntés nagyban mozgatta. Az elmúlt pár hónapban felmerült a kérdés, hogy miért csak az új lakások esetében alkalmazhatják ezt a szabályt az építetők. Megfogalmazódott a javaslat arra, hogy bővítés és átalakítás esetén is, amennyiben az össz-négyzetméterszám nem haladja meg a 300 négyzetmétert, akkor ugyan-

ezt a lehetőséget lehessen használni, az önk előtt fekvő javaslat pedig konkrétan erre tesz javaslatot.

Azt gondoljuk, hogy az észszerűsítés köréhez tartozik még annak az ellentmondásnak a felvetése, hogy hogyan lehet olyan eset, amikor lakóépület építhető egyszerű bejelentés alapján, de a hozzá közvetlenül csatlakozó tereprendezésre már engedélyt kell kérni. Itt láthatják, hogy azoknak a felmerülő problémáknak a megvitatása is napirendre kerül, amiket az Országgyűlésben ellenzéki képviselők már az első vita alkalmával felvetettek, illetve utána különböző szakmai szervezetek ezt visszajelzésben megtették és nem tartják ezt indokoltnak. Ezért a kormány javaslatot tesz, hogy ebben az esetben a kapcsolódó tereprendezési és támfalépítési munkák az egyszerű bejelentési kötelezettség keretei között legyenek elvégezhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Új igények új kérdéseket hívnak életre. Gondolnunk kell arra, hogy ha egy meglévő ház bővítése tíz év elteltével sem fejeződik be, akkor hogyan járunk el. Tehát szeretnénk foglalkozni az esetleges megkezdett, de valamilyen okból kifolyólag be nem fejezett épületekkel is annak érdekében, hogy minél kevesebb torzó maradjon az országban.

(14.00)

Az új építésű házakra vonatkozó teljes bontási kényszerű bővítés esetében nem akarjuk alkalmazni, mert nem indokolható, hogy a meglévő ház bővítésének bontása az eredeti állapotnál kedvezőtlenebb helyzetet teremtsen. Meglévő lakóházak bővítése esetén a visszabontás csak olyan mértékű lehet, hogy az az eredeti állapot állékonyságát ne veszélyeztesse, rendeltetése szerinti használatát pedig ne akadályozza.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el. A jegyzői székben Ikotity Istvánt Gúr Nándor váltja fel.)

A javaslat tartalmaz még két kisebb, ugyanakkor ügyfélbarát és bürokráciacsökkentést eredményező módosítást. Az egyik biztosítja, hogy az energetikai tanúsítványokat ellenőrző Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara ne csak az eddigi véletlenszerű ellenőrzést alkalmazhassa, hanem lakossági bejelentés alapján is ellenőrizhessen és adott esetben szankcionálhasson. Így a lakosság nem csupán bírósági úton tud érvényt szerezni érdekeinek, hanem a tanúsítás során visszaélés tapasztalása esetén is.

A másik szerint a hatósági ellenőrzések során a feltárt és jegyzőkönyvben rögzített szabálytalan építési tevékenységek esetén a hatóságnak az eddigi 90 napos határidő helyett azonnal meg kell indítani az eljárást, és a hatósági ellenőrzés sem lehet több 60 napnál.

Összességében tehát az önök előtt lévő törvényjavaslat megvalósítja 1. az egyszerűbb bejelentés körében az építetők és a szakmai szereplők felelős, szabad tevékenységének lehetőségét; 2. hozzájárul a gyorsabb és jobb minőségű építkezésekhez; 3. végezetül pedig biztosítja az elégséges állami felügyelet meglétét.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Fontos, az emberek mindennapjait meghatározó és érintő törvénymódosítás fekszik előttünk. Ahogy államtitkár úr expozéjában jelezte, az új lakóépületek egyszerű bejelentésének bevezetésével 2016. január 1-től megvalósult a korábbi engedélyezési eljárást felváltó, lényegesen egyszerűbb rendszer, egyelőre - amíg el nem fogadjuk ezt a törvényjavaslatot - a 300 négyzetméter összes hasznos alapterületet meg nem haladó új lakóépületek vonatkozásában. Ami fontos volt még, hogy a korábbi, bonyolultabb ÉTDR szisztémát, az építésügyi hatósági rendszert felváltotta az elektronikus építési naplóba történő feltöltés. Ezzel mintegy egyablakos módszerrel sikerült az új építésű lakások esetében ezt a bürokráciacsökkentő és egyúttal az építetők érdekét is szolgáló rendszert bevezetni.

A választókerületemben örömmel tapasztalom, hogy élve azzal a lehetőséggel, amely a családi otthonteremtési kedvezményre építetten lehetőséget teremt új lakások építésére, az új elektronikus lehetőségekkel és az építési naplóval egyre jobban élnek az építetők. Ebben az évben már tapasztalható a településeken, a telekállomány növekedésének függvényében az új lakások építése. Természetesen nagyon fontos az, hogy azokat a polgárokat, akik bővíteni kívánják vagy szerkezetátalakításokat szeretnének végrehajtani, ne terhelje a túlzott bürokrácia, hiszen nincs is ok arra, hogy megkülönböztetést tegyünk az új házak építése és a bővítések, illetőleg szerkezeti átalakítások között. Ezért időszerű, ahogy államtitkár úr is jelezte, hogy a meglévő épületek bővítése esetén is a polgároknak ne kelljen felesleges hivatali köröket lefutni, és hasonlóképpen vehessék igénybe azt a rendszert, ami most úgy tűnik, jól működik, már a gyakorlati tapasztalatok alapján.

A javaslat célja röviden fogalmazva az, hogy az eddigi kedvező tapasztalatokra támaszkodva a lakóépületek bővítése, átalakítása adminisztrációs terheinek további csökkentését elvégezze. Jelenleg az egyszerű bejelentés alapján új lakóházak építhetők,

ahogy az előbbiekben mondtam. A meglévő lakóépületek jelentős hányadánál van igény olyan bővítésre, átalakításra, ami összességében nem éri el a 300 négyzetmétert. Ezek a munkák jelenleg építési engedély alapján végezhetőek, de a léptékükben, műszaki elvárásaikban nem jelentenek nagyobb kihívást, feladatot, mint az új építésű lakások.

Az egyszerű bejelentéssel több és hangsúlyosabb feladatot kapott az ellenőrzés, a tervezői felügyelet, ami lényegében alapja az adminisztráció csökkentésének és a jobb minőség biztosításának. A tapasztalat azt mutatja, hogy a fokozott tervezői közreműködés, tervezői művezetés és a szigorú tervtartalmi követelmények további adminisztrációscsökkentésre adnak lehetőséget. Ilyen terület a változásbejelentés intézménye, ami szerint a bejelentéstől úgy lehet szabályosan eltérni, ha az építetők a módosításokról ismételt változásbejelentést tesz, még akkor is, ha a változás során minden szabályt betart, és az épület hasznos alapterülete nem haladja meg a 300 négyzetmétert. Ennek tartalmát a bejelentéskor senki sem ellenőrzi, kontrollt előzetesen csak a tervezői művezető, utólagosan az építésfelügyelet biztosít.

Összhangban a társadalmi igényekkel, szakmai visszajelzésekkel, a javaslat szerint a meglévő lakóépületek bővítése, átalakítása, ahogy jeleztem, a továbbiakban egyszerű bejelentés alapján végezhető, amennyiben a bővítés során nem haladja meg a hasznos alapterület a 300 négyzetmétert. Ezzel nemcsak az engedélyezési eljárás alól mentesülnek az építetők, de várhatóan ösztönzőleg fog hatni a meglévő épületállomány korszerűsítésére is.

Az egyszerű bejelentésre jelenleg vonatkozó tervtartalmi követelmények és a kötelező tervezői művezetés jobb alapot nyújt a jobb minőségű épületek építéséhez a 300 négyzetméternél kisebb lakóépületek körében, mint eddig az az engedélyezési eljárás szabályai alapján az történt. Az engedélyezés erre a körre vonatkozó előírásai szerint a kivitelezés az úgynevezett alapesetben az engedélyezési terv alapján történhetett, nem volt szükség részletesebb kivitelezési műszaki dokumentációra. A gyakorlat azt mutatta, hogy sok esetben a kivitelezés megfelelő tervek hiányában esetlegesen nem megfelelő minőségben történt, annak ellenére, hogy a formai szabályokat betartották.

A javaslatban feloldásra kerül az a gyakori elmentmondásos helyzet, hogy a lakóépület építését lehet egyszerű bejelentés alapján végezni, és ahogy államtitkár úr jelezte, a terepmunkát adott esetben nem. A továbbiakban a kapcsolódó területrendezési és támfalépítési munkák is az egyszerű bejelentés keretein belül végezhetőek, hiszen ezek az épülettel egy műszaki egységet képeznek. Gondot kellett fordítani arra is, hogy a meglévő épületek esetében, ha azok 10 éven belül nem készülnek el - szintén utalok államtitkár úr felvezetésére -, a kötelező visszabontás csak olyan mértékű legyen, hogy az eredeti állapotnál kedvezőtlenebb helyzet ne alakuljon ki. Ezért a bővítéssel épülő házak a javaslat szerint csak olyan

mértékben és módon bonthatóak vissza, hogy a viszsamaradó rész állékonysága, állagvédelme rendelkezés szerinti használatot biztosítson.

A módosítás a fentiekén túl elősegíti, hogy a hatósági ellenőrzés a 60 napos időtartam alatt lefolytatódjon, valamint a feltárt szabálytalanságok körében a jogkövetkezmények alkalmazására induló eljárás haladéktalanul meginduljon, ezáltal az ügyfél számára a bizonytalan helyzet időtartama csökken, a kivitelezési tevékenység folytatása és befejezése minél hamarabb megtörténhet.

Az építésügyről szóló törvény 38/C. § (6)-(7) bekezdéssel való kiegészítése biztosítja, hogy lakossági bejelentés alapján is történhessen ellenőrzés és szankcionálás. Így a lakosság nem csupán bírósági úton tud érvényt szerezni érdekeinek, ha a tanúsítás során visszaélést tapasztal.

Ugyancsak államtitkár úr jelezte a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara, a BPMK számára adott azon jogosítványt, hogy a gyanús, példátlanul sok hibát vétő tanúsítók alaposabb ellenőrzését elvégezze, a közvetlen szankcionálási folyamatot felgyorsítsa. A további szankciók biztosítják a visszaélések számának csökkentését, a tanúsítványok minőségének javítását.

Tisztelt Ház! A választókerületben szerzett gyakorlati tapasztalatok alapján örömmel üdvözlöm személyesen is, mint vezérszónok is, azt a jogos lakossági, állampolgári igénynek eleget tévő, az építetők irányában baráti és pozitív támogatást tartalmazó törvényjavaslatot, ami előttünk fekszik. Kérem, hogy a részletes vitaszakasz lezárása után a most, az általános vitában elhangzottak alapján támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Galambos képviselő úr. Most megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(14.10)

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Alapvetően egy pozitív célkitűzés, hogy az építésügy területén egy egyszerűsítési jogalkotást folytasson a kormányzat és a parlament, különösen a lakóépületek területén, megkönnyítve ezzel az építeni szándékozók munkáját, és segítve, hogy egyre több új lakás épüljön Magyarországon. Erre szükség van, mert azt hiszem, 2012 volt az az év, amikor sikerült utolérni a XX. századi mélypontot, az 1911. évi újlakás-építés számadatát - ha jól emlékszem, 800 új lakást adtak át. A számokat emlékezetből mondom, úgyhogy csak a jellegét kívánom hangsúlyozni, hogy szükség van a lakásépítés fellendítésére.

Az is pozitív, bár az eltelt rövid idő miatt még nem nagyon beszélhetünk tapasztalatokról, hogy mit

jelent ez új építés esetén, hogy elegendő a bejelentési kötelezettség, és bízva a fokozottabb tervezői közreműködésben, amit nagyon helyesen előír ez a szabályozás, hogy a végén tényleg olyan épületek születnek, amelyek a használatbavételi engedélyt meg tudják kapni. Tehát én úgy gondolom, hogy nincs még elég sok eset ahhoz, hogy ezt igazából értékelni lehessen.

Van olyan aggály, hogy túl sok felelősséget rak át ez a szabályozás a tervezőre, a tervezői közreműködésre. Mi van, ha a végén derül ki, amikor már ott áll az a több tízmillió értékű lakóingatlan, hogy a tervező másként gondolta, mint ahogy az engedélyező azt el szokta bírálni, és a meglévő épület esetén kellene tisztázni ezeket a problémákat? Naiv állampolgárként én felvetem, hogy ez akár a korrupció lehetőségét is súlyosbítja, mert amíg valaki nem kap engedélyt, és ne adj' isten, a kenéssel sem jut eredményre, akkor otthagyja a területet, és vált egy másik területre. Ha viszont már beépítette azt a szerencsés esetben akár százmillió forint értékű objektumot, akkor már nagyobb késztetést érez, hogy bármi áron engedélyeztesse. Tehát, ahogy mondják a pesti utcán, a dellát is megnyomja egy kicsit, ami nemkívánatos jelenség egy ilyen engedélyezési folyamatban. Tehát ez a része, én úgy gondolom, még nem bír kellő tapasztalattal.

A másik, amit tanult kollégám, Galambos dr. említett a bevezetőjében, a jelen előterjesztés tárgyát képező megközelítés, hogy nemcsak az új építés, hanem a meglévő lakóépületek átalakítása vagy 300 négyzetméterig történő bővítése is hasonló bejelentési egyszerűsítésre jusson, az ő fogalmazása szerint nincs ok megkülönböztetésre. Ezzel viszont vitatkoznék, van ok megkülönböztetésre - ha nagyon egyszerűen akarnék fogalmazni, akkor életveszély. Tehát életveszélyes lehet egy egyébként akár félszáz vagy száz évvel ezelőtt épült lakóingatlan átalakítása oly módon, hogy nincs kellően szabályozva, előre engedélyezési tervekben szabályozva, hogy mit, mennyire, milyen módon bontanak le, milyen módon ellenőrzik a statikai állapotát, és hogyan bővítik ki. Tehát ez a jogi egyszerűsítés, hogy nincs ok megkülönböztetésre, műszakilag valószínűleg nem állja meg a helyét, mert vannak olyan esetek, amelyekben igenis meg kell különböztetni. Tehát ez az egyszerűsítés véleményünk szerint hordoz magában kockázatokat.

A bejelentésről, illetve ennek a későbbi folyamatáról kormányrendeletben kívánunk határozni, ami a jogalkotás, a törvényalkotás szintjén egy szokásos megközelítés, hogy majd a részleteket később leírják, de ha ezeket a részleteket írják, akkor erre szeretném felhívni a figyelmet, hogy az átadás idejére az eredeti statikai állapot felmérése, illetve ennek megerősítése mindenképpen az engedélyezési kritériumok között kellő súllyal szerepeljen, mert ebből komoly problémák lehetnek. Nem akarom az ördögöt a falra festeni, de nagyon röviden szólva, ez életveszély.

A másik, hogy a tervezőre bíznak nagyon sok döntési pontot egy épülettel kapcsolatban. Erre azt is

mondhatnám, hogy ugrás a sötétbe, ugyanis tervezőből is van nagyon sokféle. Az egy dicséretes dolog, hogy a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara ilyen komoly jogosítványokhoz jut - nagyon jó véleményekkel vagyok a kamara működéséről, nemcsak azért, mert a tagja vagyok, hanem ismerem is a működésüket, és az általuk rendezett szakmai fórumok keretében is meg tudtam győződni róla, hogy egyre erősödő szakmai színvonalon végzik a munkájukat -, ezzel együtt egy tapasztalt tervezőnek vagy egy pályakezdő tervezőnek a találati valószínűsége meglehetősen más, és ez csak az építés végén derül ki. Erre mondom én azt, hogy ha valaki egy pályakezdő tervezővel, akinek már, mondjuk, jogosítványa van a kamarai névjegyzék alapján, de esetleg nem végzett vagy kevés építést vitt végig, egy kicsit olyan, hogy ugrás a sötétbe, majd a végén kiderül, hogy hova érkeznék.

Tehát van kockázata az enyhítésnek, ennek a történetnek. Itt, ahogy említettem, a tervezőre is nem biztos, hogy kezelhető kockázat adódik, tehát lehet, hogy túlzott kockázat, ugyanakkor a már említett Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamarára is, aki valahol felelősséget vállal nemcsak a közvetlen ellenőrzési tevékenysége, ami már a hatósági jogosítványok közé is tartozhat, hanem a névjegyzék megállapítása szintjén is.

Van egy olyan terület, amire vonatkozóan konkrét módosítási javaslatot is kívánunk betenni, ez pedig az építést tekintve az átmeneti rendelkezések. Nem életszerűtlen az a helyzet, hogy ha életbe lép ez az egyszerűsítés, mondjuk, az átalakításokra, van egy eset, amit már a korábbiakban többször elutasítottak, emiatt az építetők félretettek, azt most előveszik, amire korábban nem kaptak engedélyt, és biztos fognak találni megfelelő tervezői közreműködőt, aki kis átalakítással azt a véleményt fogja kialakítani, hogy ez működőképes, és a végén derül ki, hogy amit korábban a hatóság többször elutasított, azt megépítik, és akkor mi van. Tehát én úgy gondolom, hogy ezeket az átmeneti eseteket, ami egyszer már került engedélyeztetésre és elutasításra került, annak valami külön eljárást kell kidolgozni itt az egyszerűsített szabályozás keretein belül is.

A jelenleg hatályos szabályok értelmében a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara független ellenőrzési rendszert működtet az energetikai tanúsítványok tekintetében. Ez alapértelmezésben egy nagyon korszerű rendszer, ez a *third party* rendszer eredményesen működik a világ fejlett területén, ahol a független szakértők tényleg adnak arra, hogy ők függetlenek legyenek, se az építetőtől, se a hatóságtól ne fogadjanak el nyomást, ilyen tekintetben egy valós műszaki véleményt, tehát ami jelenleg az ÉMI vagy más, TÜV szakmai apparátusok területében eddig is megvolt, azt egy szélesebb körben meg tudják ítélni, ki tudjanak adni ilyen tanúsítványokat.

Eddig úgy történt, hogy az évente véletlenszerűen kiválasztott energetikai tanúsítványokat ellenőrizték; mostantól azt mondja ki a törvény, hogy bár-

mely kiadott tanúsítványt ellenőrizhetik, ami alapvetően a biztonság irányába történő elmozdulás a szabályozásban. Ezen túlmenően a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara közvetlen szankcionálási lehetőséget kap a szakmagyakorlókval és a kivitelezőkkel szemben: figyelmeztetést, bírságmegállapítást, a tevékenység folytatásához szükséges szakmai jogosultság felfüggesztését, a tevékenység folytatásának megtiltását, valamint képzési és ismételt vizsgakötelezettség előírását is alkalmazhatják.

(14.20)

Ez már nagyon erős, nagyon súlyos jogosítvány, tehát ehhez már egy igen komoly apparátust kell működtetni. Én úgy gondolom, erre képes lehet a kamara, de azért a szabályozónak is figyelni kell arra, hogy ki ellenőrzi az ellenőrt, mert az nem megy, hogy a törvény által kap egy felhatalmazást ez a kamara, és őt meg senki nem tudja szakmailag ellenőrizni, felülbírálni. Tehát erre, a másodfok lehetőségére mindenképpen gondolni kell.

Változás az előterjesztés szerint, hogy ha az építésfelügyeleti hatóság ellenőríz és szabálytalanságot állapít meg, ekkor 90 nap helyett 60 napja lesz arra, hogy az intézkedésekre irányuló eljárást megindítsa. Ez egy célirányos dolog. Megint kapacitás kérdése, hogy ennek eleget lehessen tenni.

A hatályos szabály alapján jogszerűtlen az építési tevékenység, ha az egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenységet a bejelentett és a kormányrendeletben meghatározott mértékű változás bejelentésétől eltérően végzik. Ehelyett az lesz a jogszerűtlen a későbbiekben, ha a 300 négyzetméter összes hasznos alapterületet meghaladva végzik ezt az építést, bővítést és átalakítást. Félő, hogy ez túlzott egyszerűsítés.

Nem egészen világos, hogy a kormányzat mióta készül erre a módosításra. Látszik bizonyos szakmai egyeztetés hatása, a közigazgatási bürokrácia csökkentését érintő egyes törvények módosításáról szóló T/12475. számú törvényjavaslat 15. alcíme, a 27-28. § ugyanis már tartalmazta a módosítások jó részét. Az Igazságügyi bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslata elhagyja ezeket a szabályokat.

Úgy tűnik, hogy a mérnöki kamara új jogosítványainak egyeztetése folyt az elmúlt időszakban, ez lehet még a háttérben, mert a most benyújtott törvényjavaslat azzal egészült ki a korábbiakhoz képest. Megjegyzendő, mindkét javaslatot az ön minisztere, Lázár János nyújtotta be, tehát különös, hogy ez így épül egymásra.

Az indoklás azt állítja, hogy az egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenység körének kiterjesztésére, a meglévő lakóépületek bővítésére, tartószerkezetet érintő átalakítására jelentős társadalmi igény van. Az átalakítás eddig is csak akkor volt engedélyköteles, ha a tartószerkezetet is érintette, egyébként bejelentésköteles volt eddig is. Szakmai kérdés, hogy a meglévő épületekben a bővítés egyszerű bejelen-

téshez kötése milyen következményekkel jár majd, nem megy-e az építmény-, illetve az életvédelem a biztonság rovására.

Nem világos, hogy mennyiben hat az épületek biztonsága ellen, ha az egyszerű bejelentés során eltérnek a bejelentési kivitelezési dokumentációtól, például növekszik az alapterület. A hatályos szabályozás szerint erre változásbejelentést kellene tenni. A hatóság csak a bejelentés megtörténtét vizsgálja, a tartalmát nem, az esetleges szabálytalanságok feltárását majd az építésfelügyeleti ellenőrzéstől várja. A módosítás erre hivatkozással megszünteti a változásbejelentés intézményét. A módosításoktól az építési tevékenység nem válik jogszerűtlenné, kivéve, ha ezt a bűvös 300 négyzetmétert túllépi.

Tehát összességében nem látjuk biztosítva a korrupciós kockázatok csökkenését - ellenkezőleg: növekszik -, valamint az építmények élet- és vagyonbiztonságának a kockázatsökkenését. Úgy látjuk, hogy ez az egyszerűsítés növeli a kockázatot, és pótlólagos intézkedésekre van szükség, hogy megfelelő szinten lehessen tartani. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Józsa képviselő úr. Megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Jegyző asszony, öné a szó.

(Gelencsér Attila elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Megmondom őszintén, egy kicsit zavarban vagyok, hogy ehhez a törvényjavaslathoz most hozzá kell hogy szóljak, mert ahogy Józsa képviselőtársam az előbb elmondta, erről a javaslatról betűre két héttel ezelőtt már vitatkoztunk ebben a Házban, csak akkor nem ön ült itt, hanem Kovács Zoltán államtitkár úr. Tehát most nyugodtan meg lehetne nyomni a replay gombot, és azt, amit én két héttel ezelőtt mondtam, vissza lehetne játszani magnóról, hogy ne kelljen a Ház türelmét feleslegesen igénybe venni, de ha már lehetőség adódott, és ha nem Kovács Zoltán államtitkár úrnak, hanem önnek kell végighallgatnia a hozzászólásomat, akkor kérem, hogy tegye ezt meg türelemmel.

Megismétlem azokat az érveket, amiket akkor is felhoztam. Tehát az egész történet akkor kezdődött, amikor Rogán Antal miniszter lett. Egy borús decemberi napon, kísértatva azután, ahogy a miniszteri esküjét letette, annak ellenére, hogy a Miniszterelnökség azt megelőzően hosszas egyeztetést folytatott a különböző kamarákkal, ahogy itt hallhattuk, számtalan kérdésben merült fel az Étv. módosítása, egyszer csak a felhatalmazással egyébként nem bíró miniszter úr - tehát a témában egyébként nem ő lett volna az illetékes - benyújtotta ezt a 300 négyzetméter alatti építkezésekkel kapcsolatos törvényjavaslatát, módosítását. És ezt a Ház kivételes sürgősséggel

el is fogadta, gyakorlatilag 24 óra alatt. Bevezette ezt a magyar jogtörténelemben eléggé egyedülálló, mondjuk így, ellenforradalmi javaslatot.

Miért mondom ezt így? Azért, mert az elmúlt 26 év egy nagyon komoly változást jelentett a magyar építéstörténetben, egyáltalán a településrendezésben, a területrendezésben is. Tehát új fogalmak jöttek létre, korábbi intézmények megszűntek, új intézmények alakultak, és egy nagyon hosszú, fáradtságos munka és bizony sok küzdelemmel és érdekvesztéssel járó küzdelem után alakultak úgy ki a jogszabályok, ahogy kialakultak ma Magyarországon.

Miért is volt olyan hosszú ez az út? Egy mondat erejéig hadd térjek ki erre, mert én azt gondolom, ennek is el kell egyszer hangoznia a magyar parlamentben. Én azt gondolom, hogy egyes, egyébként SZDSZ-es településvezetők bizonyos érdekköröknek való kedvezése volt, ami az építéssel kapcsolatos jogszabályok esetén kifejezetten a rendezetlenségre és a kuszaságra játszott rá, mert a vadkapitalizmus idején nem volt cél az, hogy ebben az egyébként rendkívül fontos és a nemzetgazdaság szempontjából rendkívül jelentős ágazatban egyrészt átláthatóság legyen, másrészt pedig mindenkor és egyértelműen a közösség érdekei érvényesülése számára alkossanak jogszabályokat.

Így aztán nemcsak az OTRT, tehát az országos településrendezésről szóló törvény, az egyes kiemelt övezetek törvénye, hanem maga az Étv. is eléggé későn született meg ahhoz képest, hogy mikor volt a rendszerváltozás. Tehát nehezen alakult ki az, hogy egy település a saját helyi építési szabályzatában, illetve szabályozási tervében milyen jogosítványokat vagy milyen kötelezettségeket írhat elő egy épített számára. De ez megtörtént, a rendszer kiépült; úgyahogy, de működött. Valóban voltak benne hiányosságok és nehézségek, de egy működőképes rendszer volt. Finomhangolásra nyilván szükség lett volna.

Ebbe, mondjuk így, trollkodott bele Rogán miniszter úr ezzel a lépésével. Én nem vitatom azt, hogy ha valakinek építési szándéka van, akkor nehéz és fáradtságos út előtt áll, hogy a hivatalok packázásait és buktatóit, hogy úgy mondjam, kikerülje és ezeket megugorja, de mégiscsak azért születtek azok a bizonyos jogszabályok, hogy védjék a teljes közösség érdekét.

(14.30)

Így tehát egy helyi építési szabályzatban 2015 decemberéig 21-22 pontot lehetett kötelező jelleggel előírni, aminek meg kell felelnie egy épületnek, nem csak az építménymagasságnak, nem csak a szintterületi mutatóknak, a kötelező zöldfelületnek vagy mit tudom én, és így tovább, beépítési százalékknak, de még azt is, hogy adott esetben milyen színezésű lehet egy adott épület, milyen építőanyagokat használhatnak, és így tovább. Ebből a nagyon sokfajta kritériumból összesen négy maradt meg, amit kötelezően

figyelembe kell venni az egyszerűsített bejelentés során. Mindez azonban egyrészt a településkép védelmének a sérülésével, másrészt pedig az ügyféljogoknak a sérülésével jár.

Ezt akkor, az akkori vitában részletesen elmondtuk és kifejtettük, hogy ez bizony egy nagyon rossz irány, amit most a kormányzat felvállalt különböző belső csatározások eredményeképpen; nem jó irány. Hála istennek, 2016-ban megszületett a településképi törvény, a településkép védelméről szóló törvény, ami ezt a rendszert vagy ezt a kisiklást próbálta volna valamilyen módon visszarendezni és újra az eredeti kereteket megadni; igaz, nem a helyi építési szabályzatban előírt módon, hanem egy másik keretet biztosítva, de mindenesetre valamilyen módon a közösség újra a kezébe vehette volna a sorsának az irányítását. Hozzáteszem, és ez most egy kérdés is az államtitkár úr felé, hogy vajon hol van az a kormányrendelet, amit 2016 júniusában megígérték, ami a településképi törvénynek a végrehajtási utasítása? Mert szép és jó, hogy van egy ilyen törvényünk, amivel védhetjük az egyes településeinknek az összképét, de mindenesetre ez semmit nem ér, hogyha nincsen hozzá végrehajtási utasítás, ami apróra kibontva ezt a jogot egyértelműsíti, hogy mivel lehet élni vagy mivel nem.

A másik az ügyféljogoknak a kérdése, ami továbbra sem tisztázott, mert az, hogy egy szomszédos házban vagy egy szomszédos telken elkezdődik egy háznak az építése és az azt körbevevő ingatlanok tulajdonosai semmit nem tudnak arról, hogy mi fog történni, mekkora, milyen nagy, milyen széles, milyen hosszú fog mellettük épülni, és hogy az őket mennyire fogja zavarni, ez szerintem egy nagyon rossz irány, és mivel ez nem a Ket. szerinti hatósági eljárás folyamán alakult ki, ezért nincs is hová fellebezni, nincs is kinél panaszkodni, hiszen egy törvény biztosítja ezt a jogot.

Bizonyos értelemben az, amit most önök itt elénk terjesztettek, ez egy logikus lépése, logikus következménye annak, hogy ha már 300 négyzetméter nettó területig lehet építési engedély nélkül, tehát hatósági engedély nélkül építkezni, akkor lehessen bővíteni is, átalakítani is és a többi, és a hozzá szükséges terepmunkát, adott esetben támfalépítést is megcsinálni 300 négyzetméterig. Csakhogy ez ezeket a problémákat, ezt az egyébként sok esetben elgenyvesedő problémákat jelentő helyzetet nemhogy megoldaná, hanem még tovább is mélyíti, mert valóban rendkívül szélesre tárja ezután a kaput minden építés előtt gyakorlatilag, ami ma Magyarországon egy kistelepülés életében előfordulhat.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy mint ahogy eddig sem, ezt a fajta irányt nem tudjuk támogatni. Önök a bürokráciacsökkentésről szóló törvénybe tették volna bele két héttel ezelőtt - hacsak ki nem vették volna - ezt a javaslatot, mondván, hogy az építési eljárások kapcsán nagyon sok a gubanc, most leegyszerűsíttem az önök állásfoglalását, és ezt ki kell egyenesíteni, egyszerűbbé kell tenni az emberek számára az eljárásokat és az utat. Majd Kovács Zol-

tán érvelése szerint azért vették ki, merthogy az Étv.-nek egy átfogó módosítása van folyamatban, és hogy ez egy másik törvényben lesz rendezve.

Na, gondoltam, végre itt van az a rég várt javaslat, ami esetleg rendet tesz és visszatérünk az eredeti elgondolásokhoz, az eredeti útvonalba, csak azt összességében egyszerűsítve és összességében átláthatóbbá téve az állampolgárok számára. Mert kétségtelen tény az, hogy ha ma valaki Magyarországon építkezni akar, akkor mintegy 70 jogszabálynak, 70 törvénynek és kormányrendeletnek kell megfelelnie, ez túl sok. Ez átláthatatlan, rendkívül keszokusza, és valóban adott esetben visszaélésre is adhat lehetőséget, de azt végképp nem gondoltam volna, hogy az Étv. átfogó módosítása azt jelenti, hogy amit akkor, két héttel ezelőtt önök beletettek egy törvénybe, azt kivesszük és egy új törvénybe, egy picit még feldúsítva, egy-két momentummal kiegészítve újra elénk tárják.

Tehát azt gondolom, hogy ez egy nem jó út. Továbbra is itt van a kormányzat előtt ez a hatalmas feladat, hogy az építési jogszabályok dzsungelében tegyen rendet, de úgy, hogy az igazságos legyen, a köz javát szolgálja, és hogy az önkormányzatok kezéből a rendeletalkotási szabadságot ne ragadja ki, és ne korlátozza őket semmilyen értelemben. És vég-eredményben még egyszer kérdezem, államtitkár úr, hol van a településkép védelméről szóló kormányrendelet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom, és megadom a szót államtitkár úrnak, aki láthatóan válaszolni akar a vitában elhangzottakra. Öné a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Engedjék meg, hogy a kritikus pontokra reagáljak és megköszönjem a Fidesz támogató hozzászólását.

A Józsa képviselő úr által felvetettek: amikor ezt az egész módosítást megkezdtük az építés ügyét érintő törvények, különböző szabályok módosítása kapcsán, akkor az a cél lebegett a kormány szeme előtt, hogy két szempontot kell figyelembe venni: hogyan lesz több lakás, hogyan lehet több otthon megépítését támogatni és hogyan lehet mindez kevesebb bürokráciával. Ez beilleszkedik egy nagy csomagba, amit már képviselő asszony említett, a bürokráciacsökkentés egészébe, ami az egész állam, az állampolgárok, az állami cégek viszonyrendszerét kell hogy tisztázza.

Valóban ezek a kérdések, amiket ön felvet, ezek legitim kérdések, képviselő úr, abban a tekintetben, hogy mi lesz a garancia, mi a törvényi garancia arra,

hogy ami megépül, az valóban úgy épül meg, amit a szabályok megszabnak, akkor, hogy ha nincs engedélyező szerepe a hivataloknak, hanem tudomásulvételi szerepe van.

Egyrészt itt azok a garanciák vannak meg, ami a tervezői és kivitelezői művezetés a teljes projekt életciklusa során, megfelelő biztosítékokkal az építetető irányába, hogy ha valamiért mégis előáll az az állapot, hogy amit ő megépített, az nem felel meg a szabályoknak, akkor ő legalább pénzügyi garanciát kapjon arra vonatkozóan a tervezést aláíró és a kivitelezést felügyelő mérnököktől, hogy annak van egy pénzügyi garanciája. Ennek egy pénzügyi konstrukció kell legyen a háttérben, ami megadja azt a biztosítékot, hogy ha valóban olyan hiba keletkezik, ami nem a megrendelőnek, az építetetőnek a felelősségi körében róható fel, hanem a kivitelezést és a tervezést koordináló mérnököknél, akkor az építetető pénzügyi biztosítékot kap.

Mivel teljes egészében objektivizáltuk azt a feltételrendszert, hogy egy szabálytalan építést követően mi az, ami fennmaradhat, és mi az, ami nem maradhat fenn, ezért én nem látom azt a mozgásteret, amit ön említett, hogy a dellával vagy a pénzügyi motiválás eszközével a fennmaradási engedélyt meg lehet szerezni, hiszen nincs a hatóságoknak ebben a tekintetben szubjektív elbírálási jogköre.

Tehát amennyiben az épület nem felel meg azoknak a paramétereknek, amit az építési szabályzatok rögzítenek, akkor ott nagyon világos bontási kötelezettség keletkezik a végén. Az a vita, ami egy budai villa kapcsán merült fel az elmúlt években, nem fordulhat elő például ennek az új szabályozásnak a keretében.

Az a kérdés egy valóban érdekes kérdés, amit ön felvetett, hogy tervező és tervező között is értelem-szerűen van különbség, és mi a garancia arra vonatkozóan, hogy egy fiatal tervező, aki nem rendelkezik olyan szakmai tapasztalattal, mint egy idősebb tervező, az olyan minőségű munkát tud letenni, mint amit a megrendelők elvárnak. Itt egyrészt ki szeretném fejezni a kormányzatnak azt a meggyőződését, hogy bízunk a felsőoktatási rendszernek a teljesítőképességében. Ez a kérdés jogosan tevődhet fel akkor is, hogyha valakinek valamilyen okból kifolyólag kés alá kell feküdnie a kórházban, és hogyha egy fiatal orvos műti, annak valószínűleg kevesebb rutinműtét van még a kezében, mint egy idősebb orvosnak. De ott megvannak azok a belső szakmai szttenderdek, ami a szakmai előremenetelt biztosítja, és ebben a kamarákkal való együttműködést és a kamaráknak az ellenőrzési jogkörét ebben a tekintetben megerősítve, egy ilyen típusú szakmai garanciát látunk ebben az intézkedésben.

(14.40)

Nem tette fel kérdésként, de azért merült fel itt a budapesti szakmai kamarának a kiválasztása, mert a létszámát tekintve ez az a szervezet, amely kellően

nagy kapacitásokkal rendelkezik arra, hogy ezt az ellenőrző, kontrollfunkciót el tudja látni, és azért nem az országos kamara, mert mint fellebbviteli fórum a döntéseivel szemben így másodsorban lényegében beléphet.

A képviselő asszony több kérdést is érintett. Az, hogy a kérdés így két héten belül visszakerül, az az, hogy a Kovács államtitkár úr által képviselt bürokráciacsökkentő általános, vagy mondjuk így: salátának nevezhető javaslatait fogta egybe, ez pedig csak az építésügyi történetekről szól.

Amit ön hiányolt, a településkép-védelmi törvényt követő kormányrendelet, az már kormányközi egyeztetésen, közigazgatási egyeztetés előtt van, és november folyamán várhatóan megjelenik, tehát november folyamán a kormány tudja tárgyalni, november végén, december elején meg is tud jelenni, az idei évben lezárja ezt a kötelezettségét a kormányzat.

Valóban értem a kérdést, amit az ügyben tetszik feszegetni, hogy a rendszerváltás óta kialakult építésügyi szabályozásnak volt egy koherens egysége, amit a kormányzat megbontott ezzel az intézkedésével, de pont az a célunk, hogy ha az állami bürokráciát csökkenteni akarjuk - és most nem a létszámoldalaról beszélek, hanem az intézményrendszeri akadályokról meg az adminisztratív akadályokról -, akkor gyökeresen hozzá kell nyúlni azokhoz a szabályokhoz, amely szabályok alkalmazását kell az építésügyben végrehajtani, és azt gondolom, hogy az irányok, akár az építési bejelentések drasztikus duplázódása a tavalyi évhez képest, azok mind-mind azt igazolják vissza, hogy igenis van piaci igény ezekre az egyszerűsítésekre.

Vannak olyan kérdések, amelyeket ma még nem látunk ebben a tekintetben, de azt a szándékot tudom csak megerősíteni a képviselő asszony irányába is, hogy a kormányzat nyitott arra a jövőben is, hogy újra és újra megnyissa ezeket a fejezeteket, amennyiben az élet azt kikényszeríti, és a bürokráciacsökkentésnek az intézkedéssorát csak akkor tudjuk ténylegesen végigvinni, hogyha hozzájárulunk olyan szabályozói eszközökhöz, amelyek alapvetően kiskorúként tekintenek lényegében az állampolgárookra, és nem feltételezik róluk, hogy megfelelő műszaki tudással a háttérükben, amit egy tervező, egy művezetői kivitelezés oda tud tenni, ők valóban képesek betartani azokat a szabályokat, amelyeket a törvény betűje szerint be kell tartani. Valóban egy sokkal kiegyenlítettebb viszonyrendszert feltételez, amiben vannak veszélyek, vannak lehetőségek különböző buktatókra, de azt gondolom, ezt a szabályozási eszközökkel a kormány tudja kezelni.

Elnök úr, köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csepreghy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig soron következik az **egyes állami és önkormányzati tulajdonú ingatlanok in-**

gyenes átadásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12734. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvényben előírt, a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvények értelmében a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvények célja a közérdek szolgálata, a közös szükségletek kielégítése és a természeti erőforrások megóvása, valamint a jövő nemzedékek szükségleteinek figyelembevétele. Az Alaptörvénybe foglaltak alapján sarkalatos törvényként megalkotott, nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény meghatározza a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény megalkotásának, a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény megalkotásának, a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény megalkotásának és a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény megalkotásának felelős gazdálkodásnak a követelményeit, rendelkezik az állam és a helyi önkormányzat kizárólagos tulajdonának és kizárólagos gazdasági tevékenységeinek köréről, továbbá a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyongazdálkodásról és feltételeiről.

A törvény alapján az állam, illetve a helyi önkormányzatok kizárólagos tulajdonába sorolandók többek között a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvényben meghatározott területek és parkok. A nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény rögzíti azonban azt is, hogy ha a törvény a helyi önkormányzat feladatát más helyi önkormányzat feladatáéval vagy állami feladatáéval, illetve állami feladatot helyi önkormányzat feladatáéval állapít meg, a feladat ellátását közvetlenül szolgáló és az ahhoz szükséges helyi önkormányzati, illetve az állami vagyongazdálkodásról szóló törvényben meghatározott feladatot átvevő részére történő tulajdonba adása nyilvántartási értéken való átvezetéssel ingyenesen megtörténhet. Ez a rendelkezés arra is vonatkozik, ha az állam vagy az önkormányzat közfeladat részét képező feladatot ad át, s az ennek a feladatnak az ellátását közvetlenül szolgáló és ahhoz szükséges vagyonelem tulajdonjoga kerül ingyenes átruházásra.

Tisztelt Országgyűlés! A jelen törvényjavaslat célja tehát, hogy a felsorolt közparkok és egyéb közterületek kialakítása és fenntartása feladatának átadása mellett a feladat ellátását közvetlenül szolgáló és ahhoz szükséges állami és önkormányzati tulajdonú közpark, illetve ilyen funkciót betöltő ingatlanok ingyenesen az önkormányzatok, illetve az állam tulajdonába kerüljenek.

A törvényjavaslatban a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló, a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló, valamint az állami vagyongazdálkodásról szóló törvény alapján a parkingatlanokhoz kapcsolódó kötelező feladatok átadásáról, valamint a közfeladat-ellátáshoz szükséges 35 állami tulajdonú ingatlan 22 helyi önkormányzat részére történő ingyenes átadásáról történik

rendelkezés. Az átadásra kerülő ingatlanok közül hat ingatlan külön jogszabály szerinti védeltséget élvez, mert műemlék vagy Natura 2000-es terület. Ez a védeltség természetesen nem szűnik meg, a tulajdonátörvényekkel a kedvezményezett önkormányzatok is kötelesek a védeltségre vonatkozó jogszabályokat minden esetben betartani. Ezen túl a törvényjavaslat a budapesti Erzsébet tér részét képező, a közpark fenntartásához kapcsolódó, a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában álló további négy ingatlan állami tulajdonba adásáról is rendelkezik.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy a törvénytervezetben meghatározott vagyongazdálkodással az érintett ingatlanok a nemzeti vagyongazdálkodás körén belül kizárólagos tulajdonban maradnak. A nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény alapján a kizárólagos állami és önkormányzati tulajdonú vagyonelemek a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvényben foglalt szűk kivételtől eltekintve nem idegeníthetők el. Vagyongazdálkodási jog, jogszabályon alapuló, továbbá az ingatlanra közérdekből, külön jogszabályban feljogosított szervek javára alapított használati jog, vezetékgazdálkodás vagy ugyanezen okból alapított szolgálat, továbbá a helyi önkormányzat javára alapított vezetékgazdálkodás kivételével nem terhelhetők meg, biztosítékul nem adhatók, azokon osztott tulajdon nem létesíthető.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény megalkotásának, a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény megalkotásának elvét is szem előtt tartó jellegére tekintettel kérem, hogy a törvényjavaslatot és a kormány szándékait támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket, és köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő javaslat célja, hogy az állami tulajdonban álló közpark és hasonló ingatlanok a törvény erejénél fogva ingyenesen az önkormányzat tulajdonába kerüljenek. A javaslat mellékletében szereplő közparkok fenntartása és üzemeltetése jelenleg az állam feladata, a közparkok fenntartásához kapcsolódó állami feladat önkormányzatok részére történő átadásával egyidejűleg sor kerül a feladatellátást szolgáló ingatlanok átadására is. Szeretném jelezni, hogy a javaslatban meghatározott vagyongazdálkodással az érintett ingatlanok a nemzeti vagyongazdálkodás körén belül, továbbá immáron nem állami, hanem önkormányzati kizárólagos tulajdonban maradnak.

Az Alaptörvény 38. cikk (1) és (2) bekezdése alapján megalkotott nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény rögzíti, hogy a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény megalkotásának, a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény megalkotásának, a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény megalkotásának, a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló törvény megalkotásának felelős gazdálkodásnak a követelményeit, rendelkezik az állam és a helyi önkormányzat kizárólagos tulajdonának és kizárólagos gazdasági tevékenységeinek köréről, továbbá a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyongazdálkodásról és feltételeiről.

tetésnek megfelelő és a mindenkori társadalmi szükségletek kielégítéséhez szükséges, átlátható, hatékony és költségtakarékos működtetése, értékének, állagának megőrzése.

(14.50)

Az állami tulajdonban álló ingatlanportfólióban számos olyan közpark, park található, amely állami közfeladat ellátásához nem szükséges, ugyanakkor az önkormányzati feladatok hatékony ellátásához hozzájárulhat.

Az előterjesztés és a javaslat másik része az Erzsébet tér mint közpark állami feladatot képező üzemeltetéséhez kapcsolóan további, a tér részét képező, Budapest Főváros Önkormányzata tulajdonában álló ingatlanok állami tulajdonba adásáról rendelkezik. Ezzel egy tulajdonjogilag is egységesen kezelhető és üzemeltethető közparki terület alakítható ki. Az Erzsébet tér mint közpark üzemeltetése körében a zöldfelületek fejlesztését és karbantartását az állam Belváros-Lipótváros, Budapest Főváros V. Kerület Önkormányzata útján az erre a célra nevesített támogatás biztosítása mellett látja el. Az ingatlanok részét képező felületek fejlesztésére és karbantartására vonatkozó üzemeltetési szerződést az állam nevében a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. köti meg.

Tisztelt Ház! A fenti praktikus szempontokra tekintettel kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Manningér képviselő úr. Megadom a szót Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Akkor, amikor a közösségi vagyon különböző szeleteinek különböző közösségek számára történő juttatásáról beszélünk, akkor nem egy új keletű kérdéskörrel beszélünk. Az én emlékezetem egészen biztosan visszanyúlik a rendszerváltás időszakáig, emlékszem még az úgynevezett vagyonátadó bizottságokra, ahol az ilyen típusú ingatlanok felosztása zajlott, tulajdonképpen akkor dőlték el először, hogy mely ingatlan lesz a kisebb közösségek tulajdona, a frissen létrejött önkormányzatok tulajdona, és melyek azok az ingatlanok, amelyek állami tulajdonba kerülnek. Ez a munka azóta is folyamatosan zajlik, hisz ez valóban egy jelentős, mondhatni hatalmas területet felölelő munka, nagyon változatos, és az, hogy az elmúlt 30 évben is tudtunk ezzel foglalkozni, és rendszeresen visszavisszatérő téma volt, azt jelenti, hogy mindig találunk újabb és újabb megoldandó feladatokat.

Az is tisztán látható és jól megfogalmazható, hogy ez egy kormányokon átívelő vagy átnyúló feladatkomplexum, gyakorlatilag a rendszerváltás óta

nem volt olyan kormány, ahol ne történtek volna hasonló típusú vagyonátadással foglalkozó döntések, illetve esetenként még komplett döntéssorozatok is.

Én azt gondolom, és amikor elkezdtem olvasni ezt az előterjesztést, akkor bólogattam közben, hiszen arról van szó, hogy az ország különböző területein található, az állam tulajdonában lévő területeken, amelyek közparkként funkcionálhatnak - ki is írtam magamnak, hogy milyen változatos ez a kép: Abaliget, Békéscsaba, Debrecen, Kecskemét, Orosháza, Pécs, Siófok, Zalaegerszeg, de még sorolhatnám, hiszen ennél is több településről van szó, az itt lévő területek az állam tulajdonában voltak -, egészen nyilvánvaló, hogy az állam nem képes valamennyi területen jelen lenni, nem képes ezt színvalóan fenntartani, ezért azt gondolom, hogy helyes, ha minél közelebb a közösségekhez, a területet használó közösségekhez történik meg a tulajdonjog rögzítése, aztán a későbbiekben ezeknek a területeknek a használata, illetve annak a feladatként történő rögzítése.

Tehát én helyesnek tartom azokat a célokat, hogy a közösségi tulajdont adjuk azoknak a közösségeknek, ahol használják azokat, helyesnek tartom azt a törekvést, hogy a tulajdon ne váljon el az üzemeltető személyétől, hiszen az újabb konfliktusokat generál, és helyesnek tartom azt az elképzelést, hogy az úgynevezett megosztott tulajdonokat lehetőség szerint rendezni kell, hiszen számtalan esetben fordul elő, hogy egy nagy állami tulajdon közepén egy kisebb önkormányzati tulajdon van, és a működés feltételeit ez nehezíti. De fordítva is előfordulhat ez a helyzet, hogy egy nagy önkormányzati tulajdonnak egy egészen kicsi része állami tulajdonban van, és gátolja annak használatát.

Országgyűlési képviselőként a saját választókerületemben is találkoztam hasonló kérdéssel, és ezt ide a parlament elé is hoztam. Választókerületemben is van egy olyan terület, amelyet az önkormányzat kíván hasznosítani, szolgáltatóházat - nyilvánvalóan közösségi cél, hiszen a közösség számára nyújtanak ott majd szolgáltatásokat -, önkormányzati bérlakások építését tervezi ott az önkormányzat. Ezen belül található egy 78/5390-ed résznyi állami tulajdon, egyébként használaton kívül. A javaslatom úgy szólt - csatlakozva egyébként Révész Máriusz fideszes képviselőtársam javaslatához -, hogy ez kerüljön ingyenesen átadásra az önkormányzat tulajdonába.

Ezért Révész képviselőtársam javaslatához be is nyújtottam egy módosító javaslatot. Érdekes módon azóta teljesen leült ez a törvényjavaslat. S azért nagy csodák nincsenek, most végignéztem ezeket a rajzi számokat, s a Révész képviselőtársam által korábban benyújtott törvényjavaslattal megegyező helyrajzi számú ingatlan bekerült ebbe a javaslat-csomagba, ugyanakkor természetesen az én módosítóm nem került be. Milyen érdekes dolgok vannak; gondolom, nyilván így lehetett kikerülni azt, hogy az egyik fideszes javaslatra igent mondjanak, eközben

egy ugyanolyanra, ami a másik oldalról érkezett, nem. Ezzel valószínűleg megoldható ez a kérdés. Nyilván majd Révész képviselőtársam vissza is vonja ezt a törvénymódosító javaslatát, amelyet korábban tett. Azt gondolom, nem helyes, ha ez így zajlik, s nem helyes, ha nem a közösségi célokat nézzük, hanem azt nézzük meg, hogy mely párttól érkezett ez a javaslat.

Ugyanakkor az itt felsoroltak teljesen rendben vannak az én megítélésem szerint, hiszen olyan ingatlanokról van szó, ahol valóban a helyi közösség, az adott városok azok, amelyek jól tudják működtetni majd a tulajdonukba kerülő új ingatlanokat. Tehát azt gondolom, hogy eddig teljesen értelmes, érthető, jól indokolható ez a törvényjavaslat, és világos szándék húzódik meg mögötte. Egészen eddig. Továbbolvasva ezt a javaslatot, az egész eddigi elképzelés, az egész értelmes, indokolható és világos szándék fölborul, hiszen ezt követően a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő telkek, ingatlanok a javaslat szerint az állam tulajdonába kerülnének, ez az ingatlan az V. kerületben található. Már megint az V. kerület egyébként.

Érdekes, hogy itt pont fordított a szándék. Itt nem arról szól ez a javaslat, hogy tisztábbak legyenek a viszonyok, hogy egy tulajdonos legyen, és ő legyen az, aki ezért a területért felel, hiszen az állam tulajdonába kerül egy kisebb közösség által használt terület, de az állam már most látja, hogy ezt nem fogja tudni normális módon üzemeltetni, ezért a helyi önkormányzattal kíván szerződést kötni arra, hogy ő legyen az, aki ezt a területet üzemelteti. Tehát míg a törvény első részében teljesen világos és érthető szándékok húzódnak meg, a törvényjavaslat második felében ennek az ellenkezőjére látok példát. Ugyanakkor ebből adódóan ez teljesen érthetlenné válik ilyen módon.

Az elmúlt néhány évben nem egy olyan törvényjavaslatot láttunk, ahol nem látszott elsőre a szándék, de aztán néhány hónap múlva, esetleg egy-két év múlva a szándék világossá vált, és megint csak azt láthattuk, hogy le kívánják nyúlni ezeket a területeket. Szerintem nem lehet bennünket felelősségre vonni azért, ha esetleg ilyen gondolataink támadnak, hiszen ez nem az első ilyen próbálkozása a jelenleg hatalmon lévőknek.

Kerestem, hogy mi lehet az oka ennek az újbóli lenyúlásnak, ennek a teljesen értelmetlen és indokolatlan vagyonátadásnak, amely - ismétlem még egyszer - a Fővárosi Önkormányzat tulajdonából kerülne az állam tulajdonába úgy, hogy utána pedig az V. kerületi önkormányzatnak kellene ezt üzemeltetni.

(15.00)

Megtaláltam ennek az okát. Az indoklás utolsó mondatában található, ahol azt írják, hogy „A közpark üzemeltetése mellett - eddig ez közpark volt, most már emellett - az aktív kikapcsolódás lehetősé-

geit ötvöző közösségi tér megteremtése és működtetése, valamint a törvényben meghatározott egyéb közfeladatok - nem tudom, hogy miért van szükség egy közpark esetében egyéb közfeladatok megfogalmazására -, így különösen a turizmussal kapcsolatos állami feladatok ellátása.” Ne legyen jó jós belőlem, de tartok tőle, hogy itt az elkövetkezendő időszakban valószínűleg valamilyen szálloda fog épülni. De majd akkor visszatérünk erre a történetre.

Tekintettel arra, hogy a törvényjavaslat első része teljesen világos, érthető és támogatható, ugyanakkor a törvényjavaslat második célja az eredeti céllal teljesen ellentétes, ezért számunkra ez elfogadhatatlan. Sajnálom, hogy ezt kell mondanom, államtitkár úr. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezetőjének.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy önmagában is helyes az, ha a kormány időről időre, évről évre áttekinti, hogy mely ingatlanok tartoznak a tulajdonába, és megvizsgálja azt, hogy ebben a portfólióban melyek azok az elemek, amelyek mindenképpen szükségesek a hatékony állami feladatellátáshoz, és melyek azok, amelyek nem tartoznak ebbe bele.

Önmagában azt láthatjuk, ahogy az előttünk lévő törvényjavaslat is mutatja, hogy az állam ezt a vizsgálatot időről időre elvégzi, és ezért van ez a törvényjavaslat most is előttünk. Azt gondolom, hogy önmagában ez a tevékenység is helyes, de ha megnézzük a törvényjavaslat mellékletét, ebben 35 ingatlan szerepel, és ebből 8 érinti szülővárosomat, Nagymarost. Engedjék meg, hogy alulnézetből beszéljek egy kicsit arról, hogy egy-egy helyi közösség, egy önkormányzat számára milyen fontos is egy ilyen döntés.

Nagymaros esetében elmondhatjuk, hogy húsz éve vágyik már arra a Dunakanyar, és annak is a szívében elhelyezkedő Nagymaros, hogy vonzó turisztikai desztináció tudjon lenni, ehhez viszont elengedhetetlen az, hogy turisztikai fejlesztéseket tudjon végrehajtani. Ebben az elmúlt húsz évben sajnos a Dunakanyar nem volt sikeres, hiszen tulajdonképpen Demszky Gábor budapesti lobbijának köszönhetően Budapest és Pest megye egy közös régióba került, így oda uniós fejlesztési források nem tudtak érkezni - Pest megyébe sem, így a Dunakanyarba sem -, így tulajdonképpen érzékelhető fejlesztéseket az önkormányzat, illetve a befektetők az önkormányzatokkal együttműködve nem tudtak végrehajtani.

Ebben a tekintetben, hála istennek, húsz év után változás állt be, hiszen Budapest és Pest megye két külön régióvá vált, sőt ami ennél sokkal fontosabb, a kormány döntött arról is, hogy 80 milliárd forint

összegben egy kompenzációs fejlesztési keretet határoz meg Pest megye számára, amelyből az elmúlt húsz év elmaradt fejlesztéseit legalább részben el tudja indítani.

Nagymaros esetében ennek a gátja éppen az általi tulajdon volt. Nagymaros terve ugyanis már régóta az - Visegrádon, ami Nagymarossal szemben helyezkedik el, van szállodai kapacitás -, hogy Nagymarosra is kerüljön szálloda. Vannak is erre vonatkozó beruházói érdeklődések, azonban Nagymaros önkormányzatának a legnagyobb problémája, hogy a település szélén található sportkomplexumot nem tudja máshova telepíteni, márpedig szállodát csak arra a helyre lehetne építeni, hiszen minden valószínűség szerint termálvíz csak ott található, és a befektetőket pedig ez érdekli.

Nagymaros régi terve már, hogy ezt a sportkomplexumot éppen ezért a város másik felébe telepítse át, amely tulajdonképpen hasznosulatlannal feküdt az elmúlt húsz évben. Még Bős-Nagymaros terve okán az a terület hasznosításra várt, amikor a bős-nagymarosi erőmű terve lekerült a napirendről, így tulajdonképpen az a terület húsz éve már parlagon hevert.

Éppen ezért a nagymarosiak számára egy nagyon fontos döntés az, hogy most a magyar kormány és a Fejlesztési Minisztérium úgy döntött, hogy azokat a közparkokat, amelyek ott helyezkednek el - ezek alapvetően ezen a területen helyezkednek el -, átadja Nagymaros önkormányzatának. Ez tulajdonképpen a fejlesztéshez szükséges dominó első eleme, hiszen akkor át lehet helyezni a sportkomplexumot ide, annak a helyén pedig szállodai beruházás indulhat. Bár maga ez a törvényjavaslat egy külső szemlélődő számára egy kevésbé fontos törvényjavaslatnak tűnhet, ez Nagymaros számára egy kifejezetten fontos stratégiai ügy.

Egyrészt, mondom, az ingatlan tulajdonjogának átadása is nagyon fontos, ezért a KDNP azt támogatni tudja - én magam személyes érintettség okán kifejezetten -, de azt is támogatandónak tartom, ami talán elsősre egy apró részletnek tűnhet, de úgy gondolom, hogy egyszerűbbé teszi a helyzetet, hogy az ingatlanok tulajdonjoga a törvény erejénél fogva külön szerződés nélkül kerül az önkormányzatok tulajdonába a törvény hatálybalépésének napján, amely egyébként az elfogadást követő harmadik nap. Tehát ez tulajdonképpen egyszerűvé teszi a tulajdonba jutást az önkormányzatok számára, felgyorsítja ezt a folyamatot, amely, még egyszer szeretném mondani, Nagymaros település számára kifejezetten fontos.

Úgyhogy a Kereszténydemokrata Néppárt üdvözlö a javaslatot és azt támogathatónak tartjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik képviselő úr. Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, az Országgyűlés jegyzőjének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslat két részből áll, mint ahogy az előbb előttem szólók is ezt már elmondták. Az egyik javaslatot a legmesszebbmenőkig támogatni tudjuk, azaz, hogy az egyes közparkok kerüljenek az önkormányzatok tulajdonába, hiszen náluk van a feladat is, tehát legyen náluk a vagyon is. Ez így eddig teljesen rendben van, logikus és érthető, egyben támogatható javaslat is.

Ezzel kapcsolatban egyetlen rövid kérdésem van. Ahogy az államtitkár úr is ezt idézte, a nemzeti vagyonról szóló törvény szerint ezeket az ingatlanokat nem lehetett volna megterhelni semmilyen értelemben, ennek ellenére a törvényjavaslat egy ponton úgy fogalmaz, hogy úgy adja át a vagyont, hogy terhekkel és kötelezettségekkel együtt. Lehet, hogy ez csak egy jogtechnikai fordulat, ugyanakkor, mivel Dunakeszi esetében van egy olyan ingatlan, ami nemcsak egy közpark, hanem egyben egy épület is, ezért kérdezném az államtitkár urat, hogy van-e bármelyik olyan ingatlanon teher, amit most át kíván adni az állam az önkormányzatoknak.

A másik kérdés az Erzsébet tér sorsa. Az előbbiekben elhangzott az, hogy mennyire furcsa, hogy míg közparkokat az önkormányzatoknak adott át eddig az állam, most éppen fordítva, a Fővárosi Önkormányzattól vonja el egy közpark tulajdonjogát. Valójában inkább csak profiltisztításról van szó, ha jól értem. Hozzáteszem, hogy egyébként egy eléggé baljóslatú javaslat ez, ami előttünk fekszik, mert valóban lehetne az is cél, hogy különböző feladatok megvalósítása érdekében egy tulajdontárgyat az állam magához von, csak éppen ez az a feladat, amiről az előtte lévő paragrafusban önök úgy nyilatkoznak, hogy ez a területileg illetékes önkormányzat feladata lenne, és ott lenne legjobb helye egyébként a vagyonnak, ahol a feladat is van. Ezzel szemben önök ezt a vagyont elvonják, és egyben ugyanazzal a lendülettel a feladatot odaadják az V. kerületi önkormányzatnak. Részben eddig is így volt, most az eddigi két helyrajzi szám helyett lesz összesen hat helyrajzi szám, ami tekintetében az állam a tulajdonos, és az V. kerületi önkormányzat a feladatért felelős.

(15.10)

Tételezzük fel, hogy ez egy jó konstrukció! Szerintem nem jó, de tételezzük fel, hogy jó konstrukció. Nézzük meg, hogy eddig működött-e az életben! Azt kell hogy mondjam, hogy nem. Államtitkár úr, nem tudom, hallotta-e ön, vagy járt-e arrafelé, egészen botrányos körülmények vannak a budapesti Erzsébet téren. Szerintem elképesztő összességében az, hogy egy világváros szívében nappal szépen kifejlett parkányokat lehet látni rohangálni, emberi ürülék, szemét, minden létező mocskok előfordulhat ma Budapesten, az Erzsébet téren. Tehát valószínűleg az

eredeti koncepció, hogy az állam magához vonja ezt a parkot és az V. kerületnek odaadja üzemeltetésbe, nem volt jó. Ez a profiltisztítás, hogy most még több ingatlanrészt magához von az állam és még inkább megterheli az V. kerületet, nem biztos, hogy működni fog, vagy egyáltalában nem valószínű, hogy ez egy jó megoldás lenne.

Én tehát azt kérem az államtitkár úrtól, hogy mielőtt megtörténik ez a végszavazás, tegyék meg, hogy elmennek oda, tesznek egy sétát, egy helyszíni bejárást, és önök, maguk is tapasztalni fogják azokat az egészen elképesztő állapotokat, amelyeket én most önök számára ecseteltem. Nem gondolom, hogy ez bármilyen városban Magyarországon elfogadható lenne, de a turisták által leginkább kedvelt központi közterületeken Budapesten meg végképp nem. Itt tehát sürgős beavatkozása van szükség, úgyhogy mielőtt a törvényt bármilyen értelemben elfogadjuk, kérem, nézzenek utána, hogy az állam a saját tulajdonával milyen módon gazdálkodik, jól vagy helyesen, ha adott esetben az V. kerületi önkormányzatra bízta.

A másik kérdés az, ami itt szintén elhangzott, hogy mi az az egységes kezelésű közösségi tér, amit önök most meg szeretnének teremteni. Ott van a Design Terminál, aminek a sorsa eddig is kérdőjeles volt. Volt olyan időszak, amikor költségvetési szervként működött, most már tudjuk, hogy jövőre nem, hanem egy nonprofit kft.-nek a sorsára bízzák a Design Terminál üzemeltetését, működtetését. Ott van a korábban Gödör Klubnak, most Akvárium Klubnak nevezett vendéglátóhely. Vajon még további építkezésre, valamilyen extra beruházásra számíthatunk-e itt a Belváros szívében? Hely nem nagyon volna neki, legalábbis azon a területen egészen biztosan nem.

A régi városfal által keresztezett nagy udvaron, ami a Fővárosi Önkormányzat épülete mögött a Deák tér felé van, ott volna lehetőség, arra már több beépítési szándék is volt. Legutóbb azt hallottam, hogy ott is egy toronyházat kívánnak építeni, vagy olyan építési szándék merült fel, tehát nemcsak a Metrodom-építkezés Észak-Pesten, nemcsak a Garancsi-féle építkezés a dél-budai részeken, hanem ott is lenne egy egészen extra kivitelezésű toronyház. Én ezt a magam részéről rendkívül rossz ötletnek tartom, ezt azért hadd mondjam el.

Mindenesetre szeretném kérni államtitkár urat, hogy tegye egyértelművé számunkra, hogy a törvényjavaslatban szereplő szövegrészt, miszerint önök itt megteremteni kívánnak egy egységes kezelésű közösségi teret, nem azt jelenti, hogy bármilyen értelemben be fog épülni az Erzsébet tér. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Jelzi Fónagy államtitkár úr, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a támogató vezérszónoki hozzászólásokat és azokat is, amelyek részben támogatták a javaslatot. Engedjék meg, hogy konkrétan is válaszoljak. Részben ez egy törvénytervezet, ezért kérek mindenkit, aki úgy gondolja, hogy ezt módosító indítványokkal teljesebbé lehet tenni, az nyújtsa be a módosítót, és amennyiben az illeszkedik a törvényjavaslat tartalmához és szelleméhez, természetesen azt akként is fogja az előterjesztő kezelni.

Ami Hegedűs Lorántné képviselő asszony észrevételeit illeti, engedje meg, hogy konkrétan válaszoljak a terhekre, tehát hogy a felsorolt huszonvalahány ingatlanon milyen terhek vannak; nem vagyoni jellegűek. Az egyik, ami az egyik generálója volt az egész előterjesztésnek, a budapesti X. kerületi kőbányai Csajkovszkij park ügye, amely teljes mértékben meg- egyezik azzal, amit Hiszékeny képviselőtársunk elő- adott, hogy volt egy túlnyomórészt önkormányzati tulajdonban lévő közpark, és volt valamilyen, 20-25 évvel ezelőtti ingatlan-ügyintézés miatt kimaradt rész, annak a teljessé tétele. Ugyanakkor az egész park műemlék jellegű, tehát ilyen teher van rajta. Van a Döbrököz - 1556. helyrajzi szám -, utánanézem, ez a Werbóczy-várrom és mint ilyen, műemlék- védelem alatt áll, és régészeti védett terület, vala- mint a képviselőtársam által említett nagymarosi területek egy része Natura 2000-es, tehát naturás védelem alatt állnak, valamint a Zsenyve település- hez tartozó terület pedig árterület, illetően nagyvízi meder, tehát mint ilyen is védett. Tehát amikor az adott teherrel való átvételt értjük, akkor ilyen jogi terhek vannak rajta és nem vagyoniak.

Ami az Erzsébet teret illeti, az Erzsébet tér té- máját a korrekt előterjesztés és a javaslat korrekt megítélése érdekében kérem, hogy válasszuk ketté. Az egyik az ön által is említett volt Gödör, most talán Akvárium néven fut. Annak a rendezése az elmúlt években megtörtént, és ekörül van egy olyan - ne- vezük így az egyszerűség kedvéért - járdarész, ez a Deák tér felé is igaz és a másik oldalon is, az ezt a területet körbevevő járda vagy járófelület, amelynek a rendezése állami pénzből megtörtént. A burkolata, a közművek elhelyezése, a köztéri világítása megtör- tént, és lényegében mint létesítmény ez az Akvárium részhez tartozik, illetően az elszámolása is egységes. Tehát ez a négy helyrajzi szám ennek a négy oldalon körbefutó járdának a területe.

Ami pedig az egységes kezelést illeti, eredetileg a szakmai javaslatokban meg kell hogy mondjam, két nagy tér volt, az Erzsébet tér és a Vörösmarty tér. Mind a kettő éppen azért, mert az osztott tulajdon és az osztott megítélés, osztott kezelés odavezetett, amit

ön sajnos teljesen joggal és megalapozottan elmondott, nevezetesen: a rendezetlenség és a káosz. Mind a kettő a fővárosnak és ezen keresztül Magyarországnak két frekvenciált területe, mind a helyben lakók, mind a fővárosiak, mind a két téren valóban nagy számban megjelenő turisták által ezek frekvenciált területek. Nagyon gyorsan hozzáteszem, hogy ne vegyünk fel magunkra olyan púpot mindig, ami nem a miénk. Hogy ezek a közterületek így néznek ki, az bizonyos fokig a nagyfokú turistaáradatnak is köszönhető, de ez nem menti fel a kezelőt a folyamatos rendbetétel kötelezettsége alól.

(15.20)

Éppen ezért tartjuk fontosnak azt, hogy ez egységes kezelésbe kerüljön. A Vörösmarty tér tekintetében a főváros fenntartotta az igényét, ezért az egyetértés érdekében ez a javaslat csak az Erzsébet térrel foglalkozik. De messzemenően egyetértünk azzal - s az egységes kezelés épp arról szól -, hogy ez állami feladat legyen, amit teljes állami háttérfelelősség mellett az V. kerületre adunk át, cedálunk át, hogy szép magyarsággal mondjam.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ez a törvényjavaslat semmilyen tekintetben nem célozza az Erzsébet tér bármilyen további beépítését, ez fel sem merült. Hangsúlyozni szeretném, és ez az előterjesztésben is szerepel, hogy ezek közpark megjelöléssel futottak eddig, és ahogy az expozéban igyekeztem hangsúlyozni, ezeknek az ingatlan-nyilvántartási minősítése a jövőben sem változik. Tehát ami közparkként kerül át, az közpark marad, tehát nem építési telek, nem beépíthető terület, hanem közpark.

Kérem, hogy a mostani válaszzal és ezzel a kiegészítéssel szíveskedjenek a törvényjavaslat szavazásakor megítélni a javaslat támogathatóságát. Köszönöm a figyelmüket. Elnök úr, köszönöm az időt. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti turizmusfejlesztésről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12737. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez év első felében a kormány új irányt szabott a turizmusnak, s ennek keretében

jelentősen átszervezte a turizmus állami irányítását. Ennek indoka az a felismerés volt, hogy a turizmusban mint a nemzetgazdaság kiemelkedő jelentőségű ágazatában - amely a GDP-nek mintegy 10 százalékát adja - jelentős növekedési lehetőség van, ez azonban megítélésünk szerint csak a korábinál hatékonyabb irányítási struktúrával bontakoztatható ki.

Közös érdekünk, hogy a turizmus a mainál nagyobb mértékben járuljon hozzá Magyarország versenyképességéhez. A kormány stratégiai célja a külföldről beutazó turisták tartózkodási idejének meghosszabbítása, magyarországi költségeinek növelése, valamint a belföldi turisztikai fogyasztás szintjének emelése. Nem feltétlenül több turistára, hanem hosszabb ideig maradó, jelentős vásárlóerejű vendégre, magyarán jobb vendégre van szükségünk, a mennyiség helyett tehát a minőségre kívánjuk helyezni a hangsúlyt.

Az állam 2016 előtt jellemzően a létező turisztikai kínálatához biztosított marketingkommunikációs támogatást, de a törvényjavaslatban megjelenő új koncepcióval több irányú feladatot vállal fel. Amellett, hogy a turisztikai marketingnek is meg kell újulnia, az államnak magasabb szintre kell emelnie és összpontosítania kell a fejlesztések koordinációját, illetve intézményei útján egyes kiemelt fejlesztések megvalósításáról saját magának kell gondoskodnia.

A korábbi turisztikai reklámtevékenység mellett a törvényjavaslat állami feladatként határozza meg a turizmus szakmai fejlesztését is. Ebben a szemléletben az a filozófia tükröződik, hogy nemcsak árulni kell a terméket, hanem ugyanilyen fontos feladat a termék fejlesztése is. Mindezt egy megújult szervezeti rend is támogatja, a korábbi széttagolt irányítási tervezési struktúra helyett létrejött a Magyar Turisztikai Ügynökség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az említett célok elérése érdekében a törvényjavaslat több szabályozási tárgykört érint, és lefekteti az alapjait, illetve megteremti a jogi, szervezeti kereteit a következő évek turisztikai fejlesztéseinek. Ennek érdekében létrehozta a turisztikai desztináció fogalmát, amely egy márkaként pozicionálható turisztikai fogadóterületet jelent. A desztináción belül megalkotja a kiemelt turisztikai fejlesztési térség kategóriát, ez pedig egy olyan desztináció, amely a külföldről beutazó turizmus szempontjából kiemelkedő jelentőségű vagy célzott fejlesztéssel azzá tehető. Meghatározza a turisztikai fejlesztés és a kiemelt állami turisztikai beruházás fogalmát. A turisztikai fejlesztés közvetlen turisztikai fejlesztést jelent, vagy olyan fejlesztéseket, amelyek közvetlenül a turizmust is szolgálják; a kiemelt állami turisztikai beruházás pedig száz százalékban az állami tulajdonban álló ingatlanokon megvalósuló jelentős turisztikai fejlesztéseket jelent.

Az új turizmusfejlesztési koncepció lényege, hogy Magyarország nem egy egységként, 93 ezer négyzetkilométerként fejlesztendő turisztikai célterület, hanem az országon belül vannak olyan egységek, amelyekre kiemelt állami figyelmet kell fordíta-

ni, és amelyekhez az ösztönzőrendszereket igazítani kell. A törvényjavaslat szerint a turisztikai fejlesztések tervezési alapegysége a turisztikai desztináció. Ez nem közigazgatási és nem területfejlesztési egység, hanem önálló szakpolitikai kategória. Technikailag egy földrajzilag meghatározható térség egyedi kulturális tartalmat is hordozó megjelölése, amely önálló márkaként pozicionálható, ezért egységes koncepcióba történő koncentrált fejlesztéséhez nemzetgazdasági érdek fűződik.

Tisztelt Országgyűlés! A turisztikai desztináció kínálati és keresleti kategória is egyben. Nemcsak fejlesztési célterület, hanem egyúttal releváns fogadóterület, vagyis úti cél. Mivel az utazási döntést desztinációs szinten, azaz térségi szinten hozzuk meg, ezért a belföldi turisztikai kereslet élénkítésének az az alapja, ha minél több jól márkázható utazási célterületet tudunk hatékonyan fejleszteni és megfelelően kommunikálni. A belföldi piacon számos ilyen desztinációnak van létjogosultsága. Ez azért fontos, mert ott lehet szervezni a nemzetközi turizmust, ahol működik a belföldi turizmus. A belföldi kereslet élénkítése fontos vásárlóerőt képez majd bizonyos feltörekvő desztinációkban is. Nemzetközi szinten egyelőre kevesebb markáns úti cél fogalmazható meg.

A törvényjavaslat rögzíti a desztináció kialakításának és fejlesztésének alapvető szakmai célját, valamint szabályozza kialakításuk eljárási rendjét. A turisztikai desztinációk rendjének, rendszerének szakmai fejlesztésével kapcsolatos előkészítő feladatokat a törvényjavaslat a Magyar Turisztikai Ügynökségre telepíti. A desztinációk és a kiemelt turisztikai fejlesztési térségek kijelölése pedig ezen előkészítő munka alapján a kormány feladata lesz.

A törvényjavaslat szakpolitikai keretek közé illeszti a már meghatározott, folyamatban lévő és jövőbeni fejlesztéseket. Azonnali feladat a beruházásoknak, továbbá a fejlesztési források tervezésének és felhasználásának, majd később a márkapítésnek és a piaci kínálatnak az összehangolása. Jelenleg biztosan láthatóak a Sopron-Fertő és a Balaton kiemelt desztináció tervei; ezekről a kormány egyébként a közelmúltban tárgyalt. Előkészítés alatt állnak Észak-Magyarország - ez a tokaj-zempléni vidék, valamint a Felső-Tisza vidéke - és Budapest, továbbá a fővárost körülölelő zöldgyűrű tervei is. Kezdeményezések vannak folyamatban továbbá a Tisza-tó és a Dráva-Mura vidéke kapcsán is.

Terveink szerint 2017-ben lehatárolunk és kijelölünk mintegy húsz-harminc turisztikai desztinációt, és ez alapján megkezdhető ezek hosszú távú márkakoncepciójának szakmai előkészítése az adott térség szereplőivel és a létező TDM-szervezetekkel - együttműködésben.

Ezek közül 2018-ig három-négy, összesen pedig öt-hat kiemelt desztináció meghatározására és fejlesztési elképzeléseinek jóváhagyására kerülhet sor.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat másik fő szabályozási tárgyköre a fejlesztések megvalósítá-

sához kapcsolódik, megteremti a százszázalékos állami tulajdonban vagy vagyonkezelésben álló ingatlanokon megvalósuló kiemelt turisztikai beruházások vagyoni jogi kereteit. Ezen beruházások megvalósítására az állam száz százalékban állami tulajdonban álló nonprofit gazdasági társaságokat alapíthat. Ezen cégek a beruházások megvalósítása mellett ellátják majd az adott desztinációk márkapítését szolgáló projektmenedzsmentet, koordinációs és márkakommunikációs feladatokat is.

(15.30)

A Magyarország és a hazai vállalkozások versenyképessége szempontjából húzóágazatnak, stratégiai fontosságú területnek számító turizmus fejlesztése kiemelten fontos feladat, ami párthovatartozástól függetlenül támogatásra érdemes. A törvényjavaslatban megfogalmazottak a turisztikai desztinációk révén a turizmusfejlesztési lehetőségek biztosításán túl a kulturális, örökségvédelmi, természeti, ökológiai értékeknek a jelenkor és a jövő generációk számára történő közvetítéséhez és megőrzéséhez is hozzájárulnak.

Mind ezekre tekintettel kérem, hogy a törvényjavaslatot megvitatni és a kormány célkitűzéseit támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Fontos törvényjavaslat fekszik előttünk, amely több olyan problémát orvosol, ami a turizmus területén az utóbbi időben felmerült. A turizmus az utóbbi években Magyarországon ilyen formában is sikerágazat, rendkívül fontos, hiszen 338 ezer embernek közvetlenül ad munkát, a GDP 9,8 százalékát tette ki a tavalyi évben. Azt is elmondhatjuk, hogy '14-ről '15-re is sikert tükröző adatokról számolhatunk be. A külföldi turisták száma 17 százalékkal emelkedett, a belföldi vendégéjszakák száma 7 százalékkal, a külföldieké 4 százalékkal emelkedett. Sikeres volt a gyógyturizmus is, láthatjuk, különösen Budapest ér el rendkívüli sikereket a turizmusban az utóbbi időben.

Természetesen, ha elemezni akarjuk a helyzetet, akkor a jelenlegi sikerek mellett is fontos az, hogy növeljük a versenyképességet, hiszen valóban, a régióval összemérve még számos teendő adódik. Az első és leglátványosabb probléma, amit az előterjesztés jelez, hogy a turisztikai szolgáltatók relatíve kevés és relatíve kis vásárlóerejű turista elcsábítása, illetve megtartása érdekében az árakban tudnak versenyez-

ni egymással, ami törvényszerűen minőségproblémákhoz vezethet, illetve konzerválhatja az olcsó, még éppen elfogadható minőséget a kínálati oldalon, és ritkán vezethet belső indíttatású minőségi fejlesztéshez.

A második probléma a turisztikai kínálat térbeli és időbeli koncentrációja. A hazai turizmust területi koncentráció jellemzi. Az összes vendégéjszaka kétharmada a Budapest, a Közép-Duna-vidék, illetve a Balaton és a Nyugat-Dunántúl régiókban realizálódik. A külföldi vendégforgalom erősen Budapestre koncentrálódik, a belföldi turizmus kevésbé koncentrált. A területi koncentráció mellett az időbeli koncentráció is létezik, nagyon erős a szezonális a magyarországi turizmusban.

A harmadik strukturális probléma, hogy a turisztikai fejlesztések tervezéséhez nem szolgálnak alkalmas keretként a kialakult közigazgatási egységek és területfejlesztési kategóriák. Az egy-egy turisztikai ajánlatcsomagként megjeleníthető turisztikai fogadóteret komplex módon kell fejleszteni, és nem külön-külön egy-egy attrakciót. Ez a megfontolás és munkamódszer áll több európai ország, például Ausztria, Olaszország turisztikai sikerei mögött is. A turisztikai desztinációk kijelölése és a kereteik között működő szolgáltatók teljesítményének mérése és értékelése teszi lehetővé a szakpolitikai és fejlesztéspolitikai döntések megalapozását.

Tisztelt Ház! 2016 tavaszán a kormány új irányt szabott a turizmusnak. Ennek keretében jelentősen átszervezte a turizmus állami irányítását. Ennek indoka az a felismerés volt, hogy a turizmusban, ami a nemzetgazdaság kiemelkedő jelentőségű ágazata, jelentős növekedési potenciál van, de ez csak a korábbinál hatékonyabb irányítási struktúrával aknázható ki. A cél az, hogy a turisztikai marketingmunka újuljon meg, mind volumen, mind attraktivitás, mind technológia tekintetében. Az állam emelje magasabb szintre és összpontosítsa a fejlesztések koordinációját, az állam intézményei útján maga gondoskodjon egyes kiemelt fejlesztések megvalósításáról.

A fenti célok érdekében a korábbi turisztikai marketingaktivitás mellett, illetve helyett állami feladatként meg kell határoznunk a turizmus szakmai fejlesztését, vagyis hogy ne csak áruljuk a terméket, hanem feladat a termék fejlesztése is. A törvényjavaslat rögzíti, hogy a hazai költségvetésből és az európai uniós forrásokból megvalósuló turisztikai fejlesztések tervezése az állam feladata, valamint kimondja, hogy a turisztikai tervezés alapegysége a releváns turisztikai fogadóterület. Definiálja a turisztikai desztináció általános fogalmát, meghatározza a fejlesztések célját, valamint a desztináció fejlesztésével kapcsolatos alapvető állami feladatok ellátásáért való felelősség címzettjét.

A javaslat meghatározza a turisztikai fejlesztések tervezésével kapcsolatos legfontosabb állami feladatokat, és rögzíti, hogy azokat a Magyar Turisztikai Ügynökség Zrt. látja el. Az állami feladatok meghatározása ugyanakkor értelemszerűen nem érinti, nem

korlátozza az önkormányzatok törvényben rögzített turisztikai feladatellátását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ehhez még hadd tegyem hozzá, hogy Magyarország adottságai, hagyományai a turizmus és a vendéglátás területén kiválóak. A meglévő természetföldrajzi, kulturális adottságaink és a vendéglátás terén meglévő mesterségbeli tudásunk kiaknázása érdekében azonban koncepciónálisan új megközelítés szükséges. Az országmárka-kommunikáció és a helyi turisztikai márkák közötti szinten ki kell alakítani, fel kell építeni az eladható térségi márkákat. Jelenleg Magyarországon Budapest és a Balaton az a két turisztikai térség, amelyek önmagukban képesek megjeleníteni a nemzetközi szintű turisztikai kínálatban.

Az ország érdeke e két húzó desztináció fejlesztése mellett harmadik, negyedik, majd további térségek pozicionálása. Meg kell itt említeni természetesen, hogy a húzódesztinációkat is fejleszteni kell, hiszen nemzetközi jellegű turizmust, világhírnevet csak a leghúzóbb desztinációkra, így Budapestre, a Balatonra és remélhetőleg még egyéb borvidékek kifejlesztésére lehet alapozni. Ennek jegyében a törvényjavaslat adta felhatalmazás alapján a kormány meghatározza majd a turisztikai desztinációk rendszerét és magukat a desztinációkat. A turisztikai szempontból kiemelkedő, a beutazó turizmus tekintetében meghatározó fogadóterületeket a kormány kiemelt fejlesztési célterületként, úgynevezett turisztikai fejlesztési térségként határozhatja meg.

Tisztelt Ház! Elmondhatjuk, hogy az elmúlt időszakban a turizmus számos kiváló eredményt produkált, szükség van még a további javításra, a versenyképesség fokozására. Itt egy kitérőt hadd tegyek! Az elmúlt időszakban megjelentek bizonyos cikkek, amelyek a gyógyturizmus sikerességét próbálták meg kétségbe vonni. Ha a számokat nézzük és azt, hogy az elmúlt időszakban, kifejezetten a külföldi turistákról beszélek most, az elmúlt években milyen területeket látogattak meg, akkor Budapest után Hévíz, Bükk és Hajdúszoboszló következik. Tehát láthatjuk, hogy a gyógyturizmus fejlesztése is rendkívül szükséges volt. Természetesen most a részletekre nem térek ki, hiszen valóban egyes fejlesztések, beruházások részleteiben megvitathatók. De azt gondolom, hogy az irány eddig is jó volt, de sokkal fontosabb az eddigiekhez képest is, hogy növeljük versenyképességünket, azaz igényesebb, fizetőképesebb vendégeket is tudunk Magyarországra vonzani, különösen a kijelölt régiókba, ahol ez a lehetőség adott. Azt gondolom, tisztelt Ház, tisztelt elnök úr, hogy olyan javaslat fekszik az Országgyűlés előtt, amely reményt ad arra, hogy a turisztikai ágazat a jelenleginél még hatékonyabb, még professzionálisabb keretek között működjön, ezért kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Manningер képviselő úr. Most megadom a szót Heringes Anita képviselő asz-

szonynak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

(15.40)

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Egy mesebeli törvényjavaslat fekszik most előttünk, amelyben lesznek főurak, hercegek és királykisasszonyok is. Csak az a baj, hogy a magyar emberek nagy része nem ebben a mesevilágban él, és már lassan nem hisz a mesékben.

Nézzük, hogy mi a törvényjavaslat háttere és múltja! 2016 februárjában megjelentek olyan hírek, amelyek szerint Rogán Antal propagandaminiszter tervei szerint a turizmust a jövőben egy erősen központosított állami csúcsszervezetnek, a Nemzeti Idegenforgalmi Ügynökségnek kellene irányítania. Az akkori előterjesztés alapján gyakorlatilag Rogán szerint a teljes ágazatot a városnéző buszoktól a Sziget Fesztiválon keresztül magukévé akarták tenni. Budapest turizmusfejlesztését egy külön cég létrehozásával, a Budapesti Turizmusfejlesztési Szervezettel képzelték el.

Ebbe a cégbe terelték volna a Budapest-kártya értékesítéséből, illetve a saját „hop-on hop-off” városnéző busz üzemeltetéséből származó pénzeket is. Csakhogy az ötlet megvalósításához el kellett volna ragadni az ágazatot a Nemzetgazdasági Minisztériumtól. A nemzetgazdasági miniszter, Varga Mihály viszont annak ellenére, úgy tűnik, nem kért a NIÜ-ből, hogy Rogán Antal egyik turisztikai irányító emberévé pont a királykisasszonyt választotta volna. Rogán nem véletlenül találta meg a turizmust mint az államosítás következő célpontját. Az ágazat a mintegy 33 000 milliárd forint GDP tizedét termeli meg, és sokszor tízezer szereplőt tart el. Rogán Antal februári véleménye szerint nem akarják korlátozni a versenyt, a hatékonyság miatt van szükség a turizmus új állami szervezeteire.

Mostanra a korábbi előterjesztésből törvényjavaslat született, amely már csak a turizmussal foglalkozik. Azt is szükséges megjegyezni, hogy 2016 áprilisában módosították a kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló kormányrendeletet, amelynek értelmében a Nemzetgazdasági Minisztériumot vezető minisztertől, Varga Mihálytól valamilyen meglepő módon elvették a turizmust, mind területi felügyeletét, és átadták a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot vezető miniszternek, Seszták Miklósnak. Úgy látszik, Seszták miniszter úr megtette azt, amit Varga miniszter nem volt hajlandó, összeállt Rogán miniszter úrral a turizmus kiaknázása érdekében.

A törvényjavaslat új definíciói között szerepel a turisztikai térség meghatározása. Ezzel az új fogalommal a kormányzat felülírja a már korábban kialakult közigazgatási egységeket és területfejlesztési kategóriákat. Ezzel egy újabb területfejlesztési szerkezeti egység jön létre, ami átláthatatlanná és ér-

telmezhetetlenné teszi például a több mint ezeréves területi és ágazati igazgatási és területfejlesztési, a mostanra kialakult turisztikai régiók, valamint az EU-s pályázatokhoz kapcsolódó területi jelleggel bíró rendszert. Ezzel az új kategóriával akár át lehet nyúlni a megyék közigazgatási határain. A szolgáltatók szolgáltatási övezetein az EU-s források felhasználásánál egyre több megye forrásait is lehet párhuzamosan felhasználni egy projektre. Ez utóbbi abban az esetben lehet érdekes, amikor a fejlesztés olyan terület határán van, ami egyfelől már nem vagy csak csekély összegű EU-s forrás felhasználását teszi lehetővé, míg a másik harmadik oldalról olyan területet is érinthet, ahol viszont a vissza nem térítendő támogatások intenzitása igen magas. Ebben az esetben az EU-s források olyan helyeken is felhasználásra kerülhetnek, ahol elvileg a térség gazdasági fejlettsége azt nem tenné indokolttá. Kérdés, hogy ezt a típusú pénzügyi felhasználást az EU később mennyire tartja majd jogszerűnek, indít-e majd később újabb kötelezettségzegési eljárást Magyarországgal szemben.

Továbbá ez az új szerkezeti egység a területi sajátosságokat is figyelmen kívül hagyja, ami a különböző fejlettségi szinttel rendelkező települések és a térség adóerő-képességének az összekuszálódásához is vezethet. A gazdaságilag fejlett és fejletlen települések más-más problémákkal és gondokkal küzdenek, amiket az új rendszer nem tud kezelni és megoldani sem. A többszörösen halmozottan hátrányos települések és az ott élők gondjait és helyzetét egy-egy elszigetelt kastélyfelújítás, amiben a helyiek maximum közfoglalkoztatottként vagy betanított segédmunkásként vehetnek majd részt, nem oldja meg. De még az sem jelent érdemi fejlődést az ott lakók mindennapjaiban, ha a létminimum alatti munkabéren dolgoznak majd mint pincér, karbantartó vagy portás ezekben a felújított kastélyokban. A több mint egy éve munkanélküliek foglalkoztatása komoly felkészítést követően valósulhat csak meg, sok esetben valamilyen felzárkóztatási képzést vagy szakmához juttatást követően. Ezt ma nem látjuk.

A turisztikai célú fejlesztések kijelölésére a Nemzeti Fejlesztés 2030 hivatkozik. Ennek értelmében megfogalmazásra került, hogy a turisztikai fogadó területet komplex módon kell fejleszteni és nem külön egy-egy attrakciót önállóan. Ha azonban a jelen törvényjavaslat állítását fogadjuk el, akkor felmerül a kérdés, hogy mostanáig milyen alapon történtek például az EU-s pénzekből megvalósult turisztikai fejlesztések, illetve ezzel a kormány beismeri, hogy mindenféle átfogó koncepció nélkül támogatott és valósított meg mostanáig turisztikai attrakciókat? Akkor az EU-s pénz felhasználása terén milyen önálló turisztikai attrakció lehetett például a 2012-ben megépült Tisza-tavi Ökocentrum vagy a Hatvan városa által jegyzett Zagyva folyó kerékpáros turisztikai fejlesztése?

Felmerül továbbá, hogy mostanáig hány milliárd forintot költött el átfogó fejlesztési koncepció

ció nélkül a kormányzat a turisztika területén az elmúlt lassan hét évben. További kérdésként merül fel bennünk, hogy mi lesz a jelenlegi Magyar Turisztikai Zrt.-vel, mi lesz a Magyar Turizmus Zrt. viszonya az újonnan létrehozott Magyar Turisztikai Ügynökség Zrt.-vel. Két dudás egy csárdában, mint ahogy a közmondás is tartja, nehezen fér meg.

A törvényjavaslat rögzíti, hogy a hazai költségvetésből és az európai uniós forrásokból megvalósuló turisztikai fejlesztések tervezése az állam feladata, valamint kimondja, hogy a turisztikai tervezés alapegysége a releváns turisztikai fogadóterület. Ezzel az intézkedéssel központosítja a kormány a turizmust és az abban részt vevők mozgásterét. Ismét egy újabb terület, amit saját magukévé tesznek. Kézi vezérlés alapján dől el, hogy ki, hol, mikor, mire, mennyi pénzt kaphat. Így kiemelt beruházások közé kerülhetnek például azon kastélyok és kúriák is, amelyek nem is olyan régen állítólag Tiborcz Istvánhoz voltak köthetőek, hozzá és a vele üzletelő török háttérű üzletemberekhez.

A törvényjavaslat rendelkezése alapján a kormány rendeletében majd megjelöli azokat az ingatlanokat, ahol a tervezett állami turisztikai beruházások megvalósulnak és azok száz százalékban az állam tulajdonában állhatnak. Nos, ezek az ingatlanok most még a társadalom széles rétegei előtt nem ismertek, de biztos van, aki már ismeri ezeket. Ezzel az intézkedéssel a parlament döntésén kívülre helyezi annak az eldöntését, hogy mely százszázalékos állami tulajdonú ingatlanokat ad át a Nemzeti Idegenforgalmi Ügynökség, amit aztán minimum harminc évig majd valakik hasznosítanak saját úri huncut kedvük kényérére.

A törvényjavaslat alapján a kormány rendeletében megjelölt ingatlanok tervezett állami turisztikai beruházással érintett része a magyar állam százszázalékos tulajdonában álló társaság vagyongazdálkodásába kerül harminc évre vagy a felek által vagyongazdálkodási szerződésben meghatározott időtartamra. Ennél a pontnál is több kérdés merül fel bennünk. Ha már egyszer eleve százszázalékos állami tulajdonról beszélünk, akkor miért kell átadni egy másik százszázalékos állami tulajdonú gazdasági társaságnak? A harminc évre szóló ingyenes vagyongazdálkodásba adás mellett mi szükség van egy gumiszabály betételére a törvénybe? Lehet, hogy lesznek olyan vagyonelemek, amelyeket nem harminc évre, hanem száz, százötven vagy kétszáz évre adunk oda majd valakinek ingyen bérbe? Egy saját lábán álló család hölgy tagja kistafrungozásáról van szó esetleg, hogy a most létrehozott állami tulajdonú új vagyongazdálkodó kellő pillanatban, mondjuk, amikor a szükséges beruházásokat állami pénzek segítségével befejezték, esetleg véletlenül majd privatizálni fogják. Biztos csak túl nagy a fantáziánk, csak nehogy ez a tündérmese sajnos egyszer valósággá váljon.

A törvényjavaslat az összes érintett közigazgatási egység, hatóság, közüzemi szolgáltató részére a lehető legrövidebb határidőt szabja ki az engedélyek

és hozzájárulások megadására, a legtöbb esetben maximum 15 napot engedélyezve, vagy ha lehet, akkor még rövidebb határidőt ír elő. Még a fellebbezési lehetőségeket is a lehető legminimálisabbra szűkíti. Ezekkel a határidő-rövidítésekkel számos kiskaput nyitnak meg az államinak álcázott magánérdekeket támogató fejlesztéseknek. Az építkezések helyszínei gyakorlatilag régészeti ásatások megszüntetését is lehetővé teszik, ezzel jelentős mértékben károsítja a kormányzat a kulturális és régészeti örökségünket. A törvényjavaslat folyamatosan az állami tulajdon hasznosítását emeli ki azzal a megjegyzéssel, hogy az állami tulajdon később is állami tulajdon marad, azonban egy szó sem esik a törvényjavaslatban az állami javak hasznosításából keletkező haszon vagy nyereség keletkezéséről, illetve annak felhasználásáról és kezeléséről. Erről a jogalkotó valahogy egy szót sem fogalmaz meg, még utalás szintjén sem.

Az érezhető a törvényjavaslat olvasása közben, mintha az új vagyongazdálkodó nem is törekedne az ingyenesen megkapott vagyongazdálkodás hasznosítására. Ezt támasztja alá az a kitétel is, hogy a Nemzeti Idegenforgalmi Ügynökségnek nem lesz visszapótlási kötelezettsége az állami vagyongazdálkodás ideje alatt.

(15-50)

Ezek szerint szabadon, saját belátása alapján tehet vele bármit. Az is nagyon beszédes a törvényjavaslat elfogadása kapcsán, hogy gyakorlatilag átmenet nélkül, az elfogadást követő 15. napon már hatályba is lép ez a javaslat. Nagyon sürgős ez valahogy a miniszter uraknak, az állami vagyongazdálkodás bérbeadása legalább 30 évre! Az MSZP éppen ezért a törvényjavaslatot nem fogja támogatni.

Ellentétes elveken nyugszik a jelen törvényjavaslat, mint az MSZP korábbi 2008-as törvénytervezete. Akkoriban az MSZP a gazdaság szereplőinek, az önkormányzatoknak és a szakmának a bevonásával akarta fejleszteni a turizmust, szemben a mostani törekvéssel, ami központosítással és a közösséggel szemben egyének javára akarja átjárszani a nemzeti vagyont, legalábbis ez a látszat. Azzal, hogy átírják a közigazgatási határokat, hogy megszüntetik a régészeti feltárásokat az építkezések megkezdése előtt, azzal, hogy a közigazgatási ügyintézési határidőt, a hatóságok munkájának határidejét, a közüzemi szolgáltatást végző társaságok feladatvégzésének határidejét irreális rövid időre csökkentik, felújításra vonatkozó szabályt, amit eddig hoztak. Így ismét kiemelik saját érdekeiket az ország közösségéből, és olyan kedvező feltételeket teremtenek önmaguknak, hogy ezeket már földi halandó el sem érheti, csak aki odaszületett.

Azzal, hogy legalább 30 évig ingyenesen bérbe adnak állami tulajdont, azzal, hogy megszüntetik egy gazdasági társaság számára a visszapótlási kötele-

zetséget, amely 100 százalékos állami tulajdonú vagyron hasznosításával foglalkozik, azzal, hogy az újonnan létrejövő vagy felújításra kerülő infrastruktúrákat és közszolgáltatásokat kell a továbbiakban karbantartani, felügyelni, csak a saját hasznukat növelik. Úgy tűnik, hogy az állam egy helyre söpör jó sok ingatlant, azt elkezd felújítani, üzemeltetni, és mindezt állami költségvetésen vagy EU-s forrásból, majd lehet, hogy a hasznot valaki más fölözi le. Azaz, már megint valakinek kedvezünk és piacot teremtünk.

Az előterjesztés egyetlen helyen sem tartalmaz, de még utalás szintjén sem olyan előírásokat, amelyek a mozgásukban korlátozott vagy egyéb fogyatékossgal élő embertársaink számára könnyebbé tenné a megközelíthetőségét a nagy sebbel-lobbal felújításra kerülő, most még állami vagyron részét képező kastélyoknak.

Azt gondoljuk, hogy ez a javaslat megint valakikre íródott. Az az érzésünk, hogy ez a tündérmese megint egyes embereknek lesz jó. Ahogy elmondtam, a főuraknak, a hercegeknek és a királykisasszonyoknak, akik ki lesznek stafírungozva ismételtelen, csak ez a magyar emberek érdekeit nem szolgálja. Éppen ezért az MSZP semmiképp nem támogatja ezt a javaslatot. Köszönöm. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Heringes Anita képviselő asszony. Most megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár úr részletesen bemutatta az előttünk fekvő törvényjavaslat lényegét. Engedjék meg, hogy én csak három olyan fontos problémára világítsak rá, amelyre úgy gondolom, hogy a törvény megfelelő és adekvát válaszokat tud adni.

Láthatjuk, hogy a törvényjavaslat alapvetően azt a célt szolgálja, hogy a turizmus jövedelemtermelő képességét nemzetgazdasági szinten erősíteni tudja. Ez vonatkozik mind a külföldről beutazó turisták tartózkodási idejének meghosszabbítására és költségük, az itteni magyarországi költségük növelésére, mind pedig a hazai turisztikai fogyasztás jelenlegi szintjének további emelésére is. És mi ez az alapvető három probléma, amelyre, úgy gondolom, hogy választ kell adni az intézményrendszer átszabásával, hiszen csak így lehet versenyképesebbé tenni a magyar turisztikai szektort.

Az első, hogy a turisztikai szolgáltatók relatíve kevés és relatíve kis vásárlóerejű turistát tudnak hazánkba csábítani, illetve az is probléma, hogy megtartásuk érdekében alapvetően az árakban versenyeznek egymással, ami törvénytörően vezet ahhoz, hogy minőségbeli problémák adódhatnak; konzerválhatja azt az állapotot, hogy olcsó, még éppen elfogadható minőséget nyújtanak a turisztikai

szolgáltatók kínálati oldalán, és azt is egyértelműen állíthatjuk, hogy ritkán vezet belső indíttatású, minőségi turisztikai szolgáltatásfejlesztésekhez. Ez tehát nem teremt lehetőséget szolgáltatásfejlesztésekre, ami kulcskérdés a turisztikai szektor további fejlődéséhez.

A második probléma a turisztikai, a jelenlegi turisztikai kínálat térbeli és időbeli koncentrációja. Mert ha megnézzük, hogy hogyan töltik el a turisták itt az idejüket, akkor azt láthatjuk, hogy az összes vendégéjszaka kétharmada Budapesten, a közép-Duna-vidéki, a balatoni és a nyugat-dunántúli régióban realizálódik, a külföldiek esetében ez 60 százalékosan ráadásul Budapestet jelenti, míg a belföldi turizmus esetében Budapestnek csekély a jelentősége, a furdővárosok és a Balaton-parti települések a legnépszerűbbek. A területi koncentráció mellett az időbeli koncentráció, tehát a szezonális is erős Magyarországon. Azt láthatjuk, hogy 2015-ben az összes vendégéjszaka több mint 30 százaléka másfélkét hónapra, tehát két nyári hónapra, júliusra és augusztusra koncentrált. Értelemszerűen az a cél, hogy a turisztikai szezont ki lehessen nyújtani, sőt, négy évszakossá lehessen tenni, és Magyarországra ne csak nyáron jöjjenek turisták vagy a turisták nagy része ne csak nyáron jöjjön, hanem jöjjenek tavasszal és ősszel is, és ha lehet, még télen is.

A harmadik strukturális probléma pedig, hogy a turisztikai fejlesztések tervezéséhez nem szolgálnak alkalmas keretként a kialakult közigazgatási egységek és területfejlesztési kategóriák; ugye, ezt a problémát kívánja orvosolni a kormány az újonnan bevezetendő TDM-ekkel. Azt is láthatjuk, hogy korábban elfogadott az Országgyűlés egy „Nemzeti fejlesztés 2030” elnevezésű koncepciót, amely alapján az országos fejlesztési és területfejlesztési koncepcióval összhangban turisztikailag Magyarország nem általában, illetve a turizmus nem bárhol fejleszthető, hanem az olyan térségekre kell koncentrálni, ahol a fejlesztéseknek van létjogosultságuk, amelyek a turisztikai kínálati oldalán az utazási célt kereső potenciális vendég szempontjából felismerhető turisztikai márkák, brandek kialakítását szolgálják. Több európai ország - ha nem megyünk messzire, akkor Ausztriát lehet említeni a szomszédaink közül - turisztikai sikerei mögött is egyértelműen ez a világos koncepció és intézményrendszeri átalakítás figyelhető meg.

A törvényjavaslat szerinti szabályozás lényege tehát a fentiekre tekintettel, hogy a turisztikai fejlesztések tervezési alapegysége a jövőben a turisztikai desztináció legyen. A törvényjavaslat rögzíti továbbá, hogy a hazai költségvetésből és az európai uniós forrásokból megvalósuló turisztikai fejlesztések tervezése a jövőben az állam feladata, valamint kimondja, hogy a turisztikai tervezés alapegysége a releváns turisztikai fogadóterület. Meghatározza a turisztikai desztináció általános fogalmát, a fejlesztések célját, valamint meghatározza a desztinációfejlesztéssel kapcsolatos alapvető állami feladatok

ellátásáért való felelősség címzettjét is. És bár jelen törvényjavaslat nem szól erről, de azt gondolom, hogy ez az intézményrendszeri átalakítás csak akkor lehet sikeres, ha az erre fordított költségvetési forrásokat ha nem is hozzuk egy szintre a nyugat-európai példákkal, mint korábban említettem itt, például talán a hozzánk hasonló méretű Ausztria lehet, legalábbis területileg hasonló méretű Ausztria lehet releváns, de legalább ahhoz közelítjük ezeket a költségvetési forrásokat, és ebből a szempontból nagyon fontos, hogy a korábbi évektől eltérő módon az újonnan létrejövő Magyar Turisztikai Ügynökség lényegesen nagyobb forrással tud gazdálkodni, amely szükséges ahhoz, hogy egyrészt a márkákat, a turisztikai márkákat ki lehessen fejleszteni, illetve ha ezeket a márkákat, ezeket a brandeket turisztikai értelemben létrehoztuk, akkor ezeket reklámozni is lehessen, hatékonyan, célzottan külföldön is.

Összességében tehát elmondható, hogy a jelenlegi törvényjavaslattal a kormány az intézményrendszer akarja átalakítani nemzetközi példák, jó példák alapján. Nem újdonságokról van szó, nem magyar innovációról van szó. Egyszerűen olyan nemzetközi, jól bevált praktikáknak a Magyarországra való áthozataláról, ami segít abban, hogy egyáltalán abban az egyre élesedő nemzetközi versenyben, amely a turisztikai szektorban látható, abban Magyarország fel tudja venni a versenyt a körülöttünk lévő országok turisztikai régióival.

(16.00)

Én bízom abban, hogy ezt a javaslatot, amely a magyar nemzeti turizmus fejlesztési kereteit adja meg, nemcsak a Fidesz és a KDNP, hanem az ellenzéki képviselőtársaim is támogatni fogják. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most folytatjuk a vezérszónoki felszólalásokat. Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának adom meg a szót.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok mindent elmondtak már az előttem szólók, és kormánypartai képviselőtársaim elmondtak sok mindent, amiről szerintem ez a törvényjavaslat nem szól. Ez a törvényjavaslat, legalábbis én nem látom, hogy arról szólna, hogy hogyan fog a magyar turizmus fellendülni, hogyan fogja még nagyobb arányát a magyar GDP-nek adni, és hogyan fog még több magyar munkahelyet teremteni.

Ez a törvényjavaslat számomra, a mi olvasatunkban mindössze arról szól, hogy hogyan lehet egy

újabb ágazatban egy központosítást végrehajtani, hogyan lehet a források elosztását, a beruházások végrehajtását minél inkább központi irányításúvá tenni, és ez természetesen igaz a források elköltésére, vagy ha úgy tetszik, lenyúlására is.

Lehet, hogy azt gondolják kedves kormánypartai képviselőtársaim, hogy már az ellenzék megint rémeket lát, de a rémeket látás általában be szokott igazolódni, és általában sajnos ezek a rémálmok valósággá szoktak válni, a fideszes kormányzat alatt rengeteg példát tudnánk erre felsorolni. Valahányszor önök egy ágazatot központosítanak, és a források elosztását, az irányítást központi kézbe veszik, akkor annak mindig az lesz az eredménye, hogy megjelenik valamely kormányközeli gazdasági szereplő a színen, és akár az itt, a törvényben említett 30 éves bérletek formájában vagy más formában ráteszi a kezét arra az illető állami vagyontárgyra, és a hasznot utána ő fogja bezsebelni ebből a turisztikai beruházásból.

Sajnos a turizmus terén az elmúlt egy évben vagy fél évben nagyon sok furcsaságot is tapasztaltunk, hiszen voltak olyan források, amelyek már úgymond odaigérésre vagy odaítélésre kerültek, mint például a Balaton fejlesztésére beharangozott 300 milliárd forint, ami az ott élők legnagyobb megdöbbenésére egyik napról a másikra lett egy kormányhatározattal visszavonva. Nem értették, és a mai napig sem értik, de most már kezd körvonalazódni, hogy miért kellett a már félig eltervezett vagy különböző tervekben már létező beruházásokat, akár infrastrukturális, akár más beruházásokat egy tollvonással megsemmisíteni. Nyilvánvaló, hogy mostantól ezek a források központosítva lesznek. Akkor is azt mondta Lázár János miniszter úr a balatoni 300 milliárd visszavonása után, hogy nehogy már csak azért, mert egy bizonyos turisztikai célpont, mondjuk, a Balatonnál van, előnyöket élvezzen a pályázat elbírálása során.

Én azt gondolom, hogy ha egy célpont vonzó turisztikailag, akkor igenis, nemzetgazdaságilag előnyöket kell hogy élvezzen, és igenis, többletfigyelmet kell rá fordítani, hiszen attól még, hogy többletforrást biztosítunk egy olyan térségnek, ahol egyébként vonzó turisztikai desztináció nem található, nem biztos, hogy a turizmus fellendülését és élénkülését fogja magával hozni. Természetesen vannak ilyen szempontból kiemelt területek, Magyarországon a külföldi turizmus szempontjából elsősorban Budapest és a Balaton. A belföldi turizmus szempontjából már egy kicsit megosztottabb a helyzet, de a Balaton szintén kiemelt turisztikai desztináció vagy célterület, hogy inkább a magyar kifejezéseket használjuk, hiszen a desztináció egy idegen kifejezés, amit szerintem teljesen feleslegesen hoztuk be a magyar jogalkotáson keresztül vagy a turisztikai szakzsargonon keresztül ebbe a törvénybe is, illetve a turisztikai jog nyelvébe.

Az, hogy milyen fejlesztések valósulnak meg, az megint csak egy Magyar Turisztikai Ügynökség, akár

Orbán Ráhel vagy Andy Vajna, vagy nem tudom, milyen nevek hangzottak vagy nem hangzottak el még ma, de nyilván tudjuk mindannyian, hogy a turizmus tekintetében elsősorban róluk van szó, akik az első számú döntéshozók a háttérből ezeknek a beruházásoknak és pénzeknek az elköltésénél, hogy ezekből a beruházásokból mi fog megvalósulni. Attól félünk, hogy nem elsősorban az észszerűség fogja meghatározni, hogy milyen irányba indulunk most el a turizmus területén, és nem a turisztikai igények fogják meghatározni.

És hol vannak a helyi szereplők? Ez az, amit nagyon hiányolunk ebből az előterjesztésből, hogy akár a helyi önkormányzatok, képviselő-testületek, akár a helyi turisztikai desztinációs szervezetek hogyan fognak tudni véleményt nyilvánítani ezen beruházások kapcsán, mert olyannyira központosítottnak látszik ez a koncepció, ami tulajdonképpen teljes egészében kiiktatja akár, mondjuk, egy önkormányzati település esetében a településképi eljárást.

Hiszen ha mondjuk, kiemelt beruházásról van szó, akkor erre is lehetőség lesz, hogy 15 napon belül le kell zavarni a hatósági engedélyeztetési eljárást, vagy megkérdezni a helyi településen lévő szereplőket, akár az önkormányzatokat, vagy még egyszer mondom: a turisztikai szervezeteket, hogy egyáltalán az a beruházás, amit terveznek, odaillő-e az adott településre, elbírja-e az adott település azt a bizonyos beruházást, hiszen ezt mégiscsak akik helyben dolgoznak, helyben élnek, sokkal jobban tudják, mint hogy mondjuk, egy országos központi szervezetrendszerből ítélkeznek felette, mert esetleg megtetszett egy Balaton-parti ingatlan az előbb említett urak vagy hölgyek valamelyikének, és oda elképzelt egy beruházást, és azt fogja megvalósítani. Vagy nem tudom, hogy esetleg Pharaon úr akar-e még néhány Fejér megyei kastélyt szerezni ezen az úton, de erre is láttunk itt sajnos szomorú példákat az elmúlt időszakban.

Szóval sok mindenre láttunk példát, csak arra nem, hogy az Orbán-kormányzás hat éve alatt úgy igazán fellendült volna a turizmus, és úgy igazán munkahelyek tucatjait vagy ezreit teremtette volna.

Én a Balatonról tudok beszámolni, ahol továbbra is ugyanazok a gondok, mint amiket a 2010-es választási kampányban is már felhoztunk, hogy nem sikerült, és ez a törvény sem fogja megoldani azt, hogy hogyan lehet arról a nyári két hónapról akár fél évre vagy még hosszabb időre kitolni a szezont. Olyan beruházásokat kell hozni, olyan beruházásokat kell végrehajtani, amelyek azt lehetővé teszik, hogy ne csak strandolni járjanak le az emberek a Balatonra, az ott lévő szállodákban ne csak nyáron tudják eltölteni az idejüket, hanem akár egész évben, és erre vonatkozóan kellene koncepciót hozni vagy kellett volna már régen a kormánynak koncepciót letenni az asztalra.

Ehhez képest mindig csak a források, az európai uniós és hazai források elosztásáról van szó minden ilyen úgymond szakmai törvényjavaslatban, egy át-

fogó turisztikai törvénynek a turisztikai marketingtől elkezdve a turisztika számos ágát fel kellene ölelnie. Szükség volna egy ilyen átfogó törvényjavaslatra, mert így ez most önállóan ide behozva, hogy a központi Magyar Turisztikai Ügynökség hogyan fog a beruházások és a források felett rendelkezni, hogyan fogja elhatározni, hogy ki kaphatja meg egy adott állami tulajdonú ingatlan hasznosítását akár 30 évre vagy még hosszabb időre, és ott mit fog végrehajtani, az gyakorlatilag megint csak azt erősíti bennünk, hogy itt is a pénz, mint minden esetben a pénz áll a háttérben, és nem a magyar emberek érdeke. A magyar emberek érdeke nyilvánvalóan az volna, hogy egyrészt a belföldi turizmus erősödjön, és minél több lehetősége legyen a magyar családoknak is belföldön eltölteni a nyaralásukat. Ehhez nyilvánvalóan a másik oldal a bérvizonyok rendezése, de az most nem tartozik ennek a törvénynek a témakörébe.

A másik pedig az, hogy kedvező lehetőségeik legyenek a magyar családoknak, és szintén érdeke a magyar családoknak, hogy a turizmuson belül munkahelyek teremődjenek, amely munkahelyeken ők tudnak dolgozni, elsősorban az adott turisztikai területen élő magyar családok tudnak ebből profitálni, hiszen ők a jövedelmüket ott helyben költik el, és akár a külföldi, akár a belföldi tőke ilyen módon ott helyben fog tudni hasznosulni. Azt gondolom, ezekre a kérdésekre kellene választ adnia a kormánynak.

S ha még egyszer visszatérünk a Balatonra, ott is azt látjuk, hogy az ingatlanok kapcsán nagyon sok nagyon jól hangzó elképzelés megfogalmazódott az elmúlt tíz évben, mondjunk tíz évet, hiszen 2006 óta, akkor indult ez az SCD-örület, amely fejlesztésekből aztán nem lett semmi, de már autóverseny-pályától elkezdve a nemzetközi repülőtérén át, nem tudom, milyen beruházásokat kitaláltak, majd aztán nem valósítottak meg. Ez a helyzet egyáltalán nem látszik változni, mert vagy olyan, hát, nem túl tisztességes külföldi vagy belföldi befektetői körök állnak a beruházások mögött, akik csak az adott ingatlant akarják lenyúlni vagy csak valamilyen pályázati pénzt akarnak lenyúlni, és igazából nem is áll szándékukban az adott beruházást megvalósítani, vagy pedig, akik valamilyen beruházásban szívesen részt vállalnának vagy csinálnának valamilyen vállalkozást, azoknak meg nincs meg a megfelelő tőkékjük hozzá.

(16.10)

És az ingatlanok kijátszása mindig is nagyban folyt, és főleg a Balaton-parti ingatlanok azért rendkívül értékesek mind a mai napig is, de azt látjuk például a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő által vagyonkezelésbe adott Club Aligánál is, hogy tulajdonképpen abból, amit ott elhatározott a beruházó, semmi nem valósult meg. Rendkívül potom áron, feltételekkel kapta meg a Club Aliga egyik felét tulajdonba, a másik felét pedig használatra bérleti szerződéssel, vagyonkezelési szerződéssel, de éppen

talán egy héttel ezelőtt jártam ott a területen, és az látható, hogy az épületek tovább romlanak, pusztulnak le, semmiféle karbantartás nem történik, vagy csak nagyon minimális, hogy az életveszélyt elhárítsák esetleg, de fejlődés az égvilágon semmi, és a Balaton egyik legszebb egybefüggő, nagy területű ingatlanjáról van szó. És az önkormányzat nem tud ezzel mit kezdeni a kormány segítsége nélkül.

Ezeket a kérdéseket kellene megoldani, és jó volna, hogyha ebbe az irányba a kormány előállna egy koncepcióval. Írásbeli kérdéssel is fordultam egyébként a miniszter úrhoz pont az aligai eset kapcsán, hogy nem kellene-e esetleg elgondolkodni ilyen esetekben a vagyongazdálkodási szerződés felülvizsgálatán, hiszen a tulajdonos nem teljesítette a vagyongazdálkodási szerződésben foglaltakat, és az a válasz jött, hogy itt nincsen semmiféle probléma a vagyongazdálkodási szerződéssel. És ez azért előrevetíti azt is, hogy ha ezen törvény alapján megkötetnek majd vagyongazdálkodási szerződések, hogyan és ki fogja ellenőrizni, hogy azok a feltételek, azok a beruházások megvalósulnak-e, azok tényleg úgy valósulnak-e meg, ahogyan az a szerződésben elő van írva, és lesz-e annak következménye, hogyha nem, mert ez egy nagyon fontos kérdés.

Mert hogyha megint csak arról szól, hogy kiadjuk 30-40-50 meg ki tudja, hány évre az ingatlanokat használatba, vagyongazdálkodásra, és cserébe nem történik semmi, akkor megint csak nem fogunk előbbre lépni, megint csak nem élénkül a turizmus, a gazdaság turisztikai ágazata nem növekszik, nem teremtődnek új munkahelyek, ezek pedig kulcskérdések. Mert az, hogy Mészáros Lőrinc 100 milliárdért vasútvonalat épít a Balaton körül, az egy nagyon hasznos és jó dolog - mármint nem az, hogy 100 milliárdért, hanem az, hogy megvalósul, mondjuk, a villamosítása a balatoni vasútvonalnak, amit egyébként meg lehetne talán maximum a kétharmadából, de inkább a feléből is csinálni a szakértői becslések szerint -, de az is nagyon fontos dolog, hogy a közlekedési infrastruktúra hogyan fejlődik.

De higgyék el, a helyieknek sokkal fontosabb lenne az, hogy valódi munkahelyteremtő beruházások jöjjenek létre a turizmus területén, mert egyre többen vándorolnak el ezekről az egyébként népszerű turisztikai célterületekről is, mert igazából nincsen munkahely, igazából nincs megélhetési forma. Most éppen az egyéni szálláshely-szolgáltatónál növelik meg az adó mértékét 32-ről 38 ezer forintra - hogyha jól emlékszem a számra - éves szinten természetesen, ami nem tűnhet egy hű de nagy emelésnek, de aki eddig is éppen csak azon gondolkodott, hogy azt a bizonyos zimmer freiét vagy éppen a szálláshely-szolgáltatását, vagy a kis falusi szálláshelyét fenntartsa-e, az ezek után meg főleg el fog gondolkodni, hogy érdemes-e ilyen befektetésekben, turisztikai beruházásokban gondolkodnia, érdemes-e egyáltalán fenntartania az egészet, vagy pedig eladja az ingatlanát, és vagy Magyarországon belül arrébb megy, vagy pedig elmegy külföldre, mint ahogy oly

sok százezren már megtették azt - ez nyilván nem lehet cél.

A cél az, hogy Magyarországon élénküljön a turizmus, talán ebben, remélem, azért egyetértünk a kormánnyal, az eszközökben, úgy tűnik, hogy nem értünk egyet. Mi nem a pénzek központosítását, a pénzek elosztásának a központosítását szeretnénk elsősorban egy ilyen turisztikai törvényben látni, hanem azt az elképzelést, hogy a kormány hogyan fogja ezeket a kérdéseket megvalósítani. Addig pedig nem tudunk ennek a törvényjavaslatnak sem bizalmat szavazni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én arra kérném tisztelettel önöket, hogy nézzék el nekem, hogy nagyon nehéz másból kiindulnom, mint abból, hogy alapvetően ezeket a jogszabályokat, amikor átnézem, ne abból induljak ki, hogy alapvetően az alapkoncepcióm az, hogy egy jól szervezett bűnözői csoport beépült a magyar jogalkotásba, részben családi alapon működve, és ezek összefonódtak, azért, hogy a jogalkotással segítsék a közvagyon kilopását és a közvagyon kiszervezését saját maguknak. Az alapkoncepció tehát az, hogy minden jogalkotási feladat ezért jön létre, és amikor ebbe belenézek, akkor nagyon-nagyon felidéződik bennem akár a termőföldmútyi, akár a trafikmútyi, hogy gyakorlatilag hogy lehet egy piacot újraosztani, hogy lehet egy ágazatot államosítás segítségével néhány érdekeltnek a kezébe engedni.

Miről is beszélünk? A turizmus ilyen vonatkozásában egy kiváló táptalaj, hiszen nagyon nagy potenciál van benne, érdemi gazdasági lehetőség, és nyilvánvalóan azt, hogy ezzel a gazdasági lehetőséggel hogyan fog tudni élni a következő időszakban az a gazdasági elit, amit a Fidesz-KDNP épít, azt meghatározza az, hogy most részben a forrásokat hogy lehet lenyúlítani, hiszen ez az egyik fő iránya ennek a törvényjavaslatnak, hogy mi legyen a felhasználható központi költségvetési és európai uniós forrásokkal, és az milyen fejlesztéseket szolgáljon, ott van egy nagy lopási lehetőség, és utána nyilvánvalóan hogyha bebetonozzuk ebbe a baráti kört, akkor ez hosszú távon biztosan egy jövedelmező ágazat lesz.

Ez az egész törvényjavaslat szerintem nem más, mint oly sok más területen, mint a felkészülés arra, hogy esetleg egyszer bukhat a Fidesz, és a gazdasági hatalom megszerzésével és átvételével hogy lehet majd átörökíteni - az MSZMP-sek is ezt csinálták annak idején, a politikai hatalom gazdasági hatalommá átörökítésének van a magyar történelemben egyértelmű példája -, és nyilvánvalóan így nehéz szívvel állok fel, és kezdek el erről beszélni. Ugyanis Kepli Lajos képviselőtársammal részben egyetértve

azt kell hogy mondjam, hogy ellenzéki képviselőként persze a turizmus fejlődése és az ebből termelhető javaknak a kitermelése lehet egy közös cél, ami az ellenzéki pártoknak és a kormánypártnak egyaránt fontos, de nem mindegy, hogy hogyan, milyen turizmust építünk. Milyen a koncepció, kocsmaturizmust, prostitúcióturizmust építünk a fővárosra, vagy pedig megpróbáljuk a vidéki térségek megélhetését, a vidéki munkahelyek fenntartását segíteni egy bőlcsebb fejlesztéssel?

Azért fontos ez, mert - most tényleg szakmailag akartam rákérdezni Hollik képviselőtársamnak a gondolataira, tessék megnézni a saját jegyzeteit, amelyekből felolvasta - azok a turizmusfejlesztési központok, amelyeket ön mint frekventált területeket megnevezett, azok egytől egyig olyan térségek, ahol mondjuk, a közlekedési infrastruktúra, az ipari infrastruktúra egyébként rendelkezésre áll. Eleve fejlett térségeket céloz a turizmus, holott ez egy olyan ágazat lehet, amelynek az allokációs tevékenységével el tudnánk érni Magyarországon azon térségeit is, ahol egyébként az ipar fejletlenebb, jelen pillanatban rosszabb a közúthálózat, jelen pillanatban kevesebb munkahely van, és félok, hogy ez a koncepció ezeknek a térségi központoknak vagy a szemléletnek a létrehozásával ezt fogja erősíteni. És ez egy fontos kérdés, hogy milyen célt szolgáljon a turizmus.

Alapvetően az a megközelítem, hogy a turizmus áldás és átok. Lehet nagyon nagy teher egy helyi közösségnek, és lehet nagyon nagy átok, ami kiszolgáltatja, és külső erőforrásoktól teszi függővé a helyi megélhetést és a helyi gazdaságot, és lehet egy áldás, amennyiben egy jövedelemtermelő kiegészítéssel, helyi erőforrásokra épített, fenntartható mértékű látogatottságot elérve, nem plusz-környezetterhelést érve valósít meg turizmusfejlesztést. A probléma pont azzal van, hogy ebbe a feladatba, hogy ezt hogyan lehet kiépíteni, az jó, ha a helyi közösségeknek van beleszólása, az jó, hogyha az innováció megjelenhet, és néhány kiemelt turisztikai attrakció tud embereket vonzani, és oda tudja hívni, mondjuk, egy-egy kistérségbe akár turizmusból származó jövedelmek sokaságát is. Szerinte Európából szerintem mindannyian tudnánk példákat mondani, ahol teljesen ismeretlen, gyakorlatilag egyébként soha nem hallott nevű kistélepusuléseken olyan turisztikai fejlesztések valósultak meg, amelyek onnantól kezdve meghatározóak lettek, a térség motorjai lettek a gazdaságban. Odament utána a repülőgép-forgalom, a repülőgép-forgalommal ment a gazdasági fejlődés, ipar települt mellé, és így tovább. Ez azt jelenti, hogy ez a törvényjavaslat képes befolyásolni a térségek fejlődését, képes hatással lenni arra, hogy később hogyan fognak fejlődni Magyarországon térségei. Viszont azt az aggályos tendenciát látom ebben az egészben, hogy nem biztos, hogy ezt bölcsen fogja megvalósítani, és ennek az egyik fő oka részben az eddigi tapasztalat.

Azt hiszem, hogy ha önök felütik a magyar elektromos médiát, és megnézik azt, mondjuk, a legfon-

tosabb ilyen fősodorvonal honlapokon, hogy miket is lehet látni, csak az elmúlt hetekből ott van a rakamazi eset. Gyakorlatilag lehet látni, hogy százmilliók úgy mennek el, hogy egy önfenntartásra soha nem képes turisztikai fejlesztést hozunk létre, ami utána közvagyont igényel, csak azért, mert valaki kitalálta, hogy az a koncepció jó.

(16.20)

De ugyanígy, és itt nagyon picit nem tudom, hogy kell-e vitatkoznom az MSZP-s képviselőtársammal, ugyanis nem volt világos a megjegyzéséből, hogy a poroszlói ököcentrumot olyan volt, mintha egy picit negatív színben tüntette volna fel. De lehet, hogy nem, és lehet, hogy csak megemlítette, hogy koncepció nélkül jött létre. De tipikusan ott azt látjuk, hogy a poroszlói ököcentrum létrehozása, amely jóformán egy polgármester álma volt és kormánypárti polgármester álma volt, ez egy zseniálisan beindult és jól működő rendszert hozott létre, egy olyat, ami az első évtől kezdve pozitív teljesítményre volt képes, százmillió fölötti forgalommal, és meghatározódott a helyi foglalkoztatásban. Majd arrébb megyünk 8-9 kilométert, Tiszafüred határára, és ott látjuk ezt a szintén médiát megjárt kerékpáros kilátót, ami szintén közel milliárdos fejlesztéssel mindenre alkalmatlan. Nem tart fenn munkahelyet; nem tudja megtartani ott egyetlenegy fejlesztéssel azt, hogy a helyi szolgáltatóknak több legyen a vendégéjszakája; nem tud konkrétan olyan szolgáltatást nyújtani, ami gazdaságilag önfenntartó, és százmilliók mentek el. Ez a kettő egymástól 9 kilométerre van. Ez alátámasztja MSZP-s képviselőtársam azon gondolatát, hogy koncepció nélküli, átgondolás nélküli fejlesztés zajlott. De ez a mindenkori döntéshozók felelőssége, hogy mit engedtek, mit támogattak, és nem csak a pályázók felelőssége!

És mikor van egy-egy ilyen pozitív kezdeményezés, mint amit Poroszlón például láttunk, ami teljesen helyi kezdeményezés volt, és nem központi irány határozta ezt meg, ezt akarjuk ezzel kivenni. Ugyanis ennek a törvénynek a legfontosabb küldetése: központosítani a turizmusfejlesztést, államosítani a turizmusfejlesztést, és azt az innovációt elvenni vidékről, ami lehetőséget teremtene a helyi térségeknek és helyi önkormányzatoknak és önkormányzati együttműködéseknek, hogy közösen gondolkozzanak a jövőjükéről, hogy mit lehet kiépíteni. Nyugodtan keressenek rá, az önök számítógépein is vannak ilyen keresők: ökoturizmus, falusi turizmus. Azon alapvető fogalmak, amelyek meghatározzák a vidék turizmusfejlesztési lehetőségeit, amelyek bekerülhetnek egy-egy ilyen térségi központba, nem szerepelnek a törvényben. Tehát az alapvető turisztikai fogalmak nincsenek benne, amelyekkel építeni lehetne a helyi közösségeket és helyi megélhetést lehetne fejleszteni. Egy bölcs fejlesztés azt igyekezne megvalósítani, hogy az európai uniós források és a központi

költségvetési források hogy tudnak eljutni a lehető legtöbb emberhez, és hogy tudják a lehető legtöbb embernek a megélhetést biztosítani. Ezzel a szemlélettel ellentétesen ez a törvény azt igyekszik megvalósítani, hogy hogy lehet összevonni, centralizálni és központosítani a turizmusfejlesztést egy kormányzat által meghatározott rendszerben, mikor valaki - néhány okos ember, gondolom - leül, és azt mondja, hogy itt van potenciál, ott van potenciál, és csak ezekre kell az EU-s forrásokat, és mindenki más megpusztuljon, annak nem kell turizmust fejleszteni.

Ezek azért fontosak, mert nyilvánvalóan mindig felhördülnek itt sokan, mikor felmerül akár a miniszterelnök úr lányának a neve, akár Andy Vajnáknak a neve, akár Mészáros Lőrincnek a neve, de egyszerűen ténykérdés, hogy abban a folyamatban, amit látunk az elmúlt időszakban, ezek a tendenciák egyértelműen érezhetők.

Kérem, engedjék meg, hogy csak visszautaljak idén év elejére. Idén év elején jelent meg ez a hír februárban: „Zárt körű beszélgetésen magyarázta Rogán Antal miniszter, hogy miért lesz jó a turizmus újfajta állami irányítása. Orbán Viktor turizmustanuló lánya is ott volt, akárcsak Andy Vajna filmügyi kormánybiztos.” Mert hát nyilván ki legyen ott egy ilyen megbeszélésen? „Az egyik szervező ezt azzal magyarázta: Orbán Ráhel mint külföldön tanuló fiatalot hívták meg,” - a nemrég TV2-t megvásároló - „Vajna pedig olyan fontos az országimázsnak, hogy húsz kellene belőle” - mondták ezt Rogán Antalék. „Szakmai szervezeteket is megkérdeztünk, de sokan nem is hallottak az eseményről.” - írta meg a HVG. Idén februárban elindult ez az államosítási folyamat, valahol egy üstben már elkezdték kutyulgatni ezt, ami most itt előtűnik van, és elkezdődött az a fajta államosítás, ilyen háttérrel. Na most, nyilvánvalóan ez nem erősíti a bizalmat abba az irányba, hogy ezt el lehessen fogadni, hiszen a törvényben gyakorlatilag önök lefokozzák és tönkreteszik a helyi közösségeket.

Mondom a konkrét példát: itt vannak a törvény 8. §-ában azok a kitételek, amelyek veszélyt jelenthetnek minden egyes helyi közösségre. A meghatározott fejlesztésekkel kapcsolatban építészeti, műszaki, tervtanácsai véleményt nem kell beszerezni; településképi véleményezési eljárást nem kell lefolytatni; településképi bejelentési eljárásnak nincs helye. Kérem szépen, a helyi közösségeknek kiveszik a rendelkezési jogát! Ez egy olyan központosító törekvés, amikor azt mondják, hogy innentől kezdve a helyi hatóságoknak, a helyi önkormányzatoknak, a helyi civil szervezeteknek és a helyi turisztikai fejlesztésnek ne legyen beleszólása.

Ugyanakkor meg mit látunk folyamatként? Azt, hogy a Fidesz átszervezte a turizmust 2010-től kezdődően, és nem azt igyekezett megcsinálni, hogy hogy lehessen ebből minél többeknek megélhetés, nem, hanem hogy tudja teljes mértékben az összes ütőerén rajta tartani az ujját. Mondhatom az első példát: 2010-ben, ahogy jött a Fidesz, fogta magát,

az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap harmadik tengelyéből származó turisztikai beruházásokból egy mozdulattal kizárta az összes ötezer fölötti települést. Abszolúte nem gondolkozott azon, hogy fejlesztések úgy maradtak félbe szerte az országban, hogy az első ütem elkészült ebből a forrásból, a második ütem pedig soha nem készült el, mert kizárta a fejlesztési forrásokból.

De mondom a másik átrendezést, ha pont ez a turisztikai desztináció ilyen felkapott kifejezés lett: tipikus, egyik kedvenc példám szeretett földművelésügyi miniszterünk esete, aki fogta magát, és azért, mert részesülni akart a kiemelt beruházásokból, a saját települését, Karcagot, ami 40 kilométerre van a Tisza-tótól, betette a Tisza-tavi övezetbe. Ezek a szakmai döntések történtek meg 2010-től kezdődően, amikor gyakorlatilag semmi másról nem szólt a dolog, mint arról, hogy hogy lehet a forrásokat bent tartani a haveroknál.

És ez azért probléma, mert ha ez a törvény így elfogadásra kerül, akkor még inkább azt fogja csinálni a kormányzat, hogy az európai uniós forrásokat, amelyeket az Unió azért ad Magyarországnak, hogy felzárkóztassa Magyarország társadalmát, hogy egy észak-alföldi vagy egy dél-alföldi régióban élő állampolgár lehetőség szerint akár egy főre eső GDP-ben, bár ez egy hülye mérőszám, de általában életminőségben közelítsen az európai uniós állampolgárokhoz, Luxemburghoz, Hollandiához, ezt a forrást megtartja magának az állam, ennek az európai uniós forrásnak itt lesz a helye, hiszen ez a törvény arról szól, hogyan lehet állami tulajdonba kiszervezni a kiemelt turisztikai beruházásokat, és hogyan lehet erre azt a monopóliumot megteremtteni, amire a törvény felhatalmazást ad.

Félreértés ne essék, nem önök az első kormány Magyarországon, amelyik lop (*Derűtség a Jobbik padsoraiban.*), az elmúlt öt-hat (*sic!*) évben láttunk párat, tehát ez nem egy új innováció, hogy megpróbálják a forrásokat megtartani. A probléma azzal van - tehát az, hogy ellopnak pénzeket, már lassan nap mint nap írnak erről a médiában, nem nagyon látszódik, hogy ez sokakat zavarna, de ez egy tény -, hogy ezzel olyan versenyhelyzetbe hoznak bizonyos szereplőket, akik onnantól kezdve, hogyha leállnak az EU-s fejlesztési források és nincs központi költségvetési forrás, a természetes piacon nagyhalként tudnak üzemelni, és soha nem lesz meg az esélye a kis- és közepes vállalkozásoknak, azoknak az agroturizmusban érdekelt kis helyi közösségeknek, amelyek megpróbálnának falusi turizmus eszközével előrelépni, azok a fenntartható turizmust és ökoturizmust szolgáló helyi szervezetek, önkormányzatok örökre lépéshátrányban lesznek, mert ide elmennek százmilliárdok, ők pedig hátrányt szenvednek, mert semmilyen forrásuk nincs, és ezt a versenyhátrányt már nem fogják tudni leküzdeni ebben a megoldásban. Tehát a probléma leginkább az ezzel a törvényvel, hogy alapvetően arról szól - elfogadom, hogy önök nem így látják -, hogy hogy tudják megtartani a

forrásokat, és hogy tudják a haveroknak kijátszani részben a fejlesztési forrásokat, részben pedig az ágazatban lévő gazdasági potenciált, tehát amit a turizmus termelni tud. De a legnagyobb problémája az, hogy ez a központosítás kivészi a helyi közösségek lehetőségeit és az innovációját a turizmus területén.

Én azt gondolom, hogy érdemes lenne a turizmusról beszélni. Azt gondolom, hogy a magyar társadalomban 2018-ban sem lesz választási téma az, hogy milyen Magyarország turizmusa, tehát nem kellene, hogy ez politikai téma legyen. Az kellene, hogy most visszavonni, és gondoljuk át közösen. Ülünk le, és próbáljuk meg megnézni azt, hogy akár az egy főre eső GDP-ben, akár, ha megnézzük az Európai Unióban a magyar régiók helyzetét, hol van szükség leginkább azokra a fejlesztésekre, ami vidéki munkahelyeket tud fenntartani; hol van szükség arra az infrastrukturális fejlesztésre, közúthálózatra, közösségi közlekedésre, ami hozzá tud járulni ahhoz, hogy egy-egy térség felemelkedjen; hol van lehetőség gasztronómiai kínálat bővítésére; hol van lehetőség arra, ahol az ökoturizmus összes elvének érvényesülnie kell; hol van szükség arra, hogy ne pesti jó módúak vegyenek meg falusi házakat sorra, hanem a helyiek próbálják meg a turizmusból a falusi turizmust megvalósítani minél több kis faluban; ugye, ezt a tendenciát látjuk. Tehát ennek az átgondolása szerintem szükséges.

Én azt láttam az elmúlt tizenöt évben Magyarországon ebben az ágazatban, hogy Magyarország nagyon jó turisztikai szakemberekkel rendelkezik, akár a Corvinus Egyetemen, akár más szakmai műhelyeken, nagyon széles látókörű, a világ turisztikai tendenciáit átlátó szakemberek vannak. Nagyon-nagyon jó lenne, ha egy ilyen törvényjavaslattal nem újra a valamilyen célú - nem túl szép szóval - mutyit szolgálnák, hanem megpróbálnák azt az ágazatot segíteni, amiről a törvény szólna. Ebben a formában a frakciónk ezt nem fogja tudni támogatni, de nagyon örülnék a párbeszéd lehetőségének ezen a területen. Köszönöm a szót, elnök úr.

(16.30)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Véget értek a vezérszónoki felszólalások. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Jelenleg két fideszes képviselő jelentkezett, de csak egyiknek tudok most adni szót, így Witzmann Mihály képviselő úrnak adom meg két percen a szót.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Nem terveztem hozzászólni ehhez a napirendhez eredetileg, de Kepli Lajos képviselőtársam hozzászólása mindenféleképpen arra ösztökélt, látom, már nyomja is a gombot, még nem is tudja, hogy mit akarok mondani *(Kepli Lajos: Dehogyanem!)*, de örülök neki, hogy egy érdekes párbeszéd fog kialakulni kettőnk között. Amikor Kepli Lajos

képviselő úrnak a Balatonról, illetve a hazai turizmusról alkotott gondolatait hallgatom, akkor sokszor az az érzésem, hogy talán nem egy országban vagyunk, de abban biztos vagyok, hogy nem egy szemüvegen keresztül nézzük a dolgokat. *(Kepli Lajos: Hála istennek!)* Azt én értem, hogy ha valaki ellenzéki kritikákat, bírálatokat meg kell hogy fogalmazzon, de azért vegyük már észre az eredményeket meg a sikereket is. Én azt gondolom, hogy a 2009-2010-es mélyponthoz képest, ha az elmúlt öt-hat esztendőnek a gazdaságpolitikájában, a turizmusban bekövetkezett változtatásokat, változásokat nézzük, akkor jól látható - majd a napirend utáni felszólalásomban részletesen is ecsetelem ezeket -, hogy mind a turisztikai bevételek, mind a vendégéjszakák, mind a vendégek száma tekintetében akár hazai turizmusban, akár a Balatonnál lendületes és erőteljes, biztató változások következtek be.

Arra is jól emlékszem, tisztelt képviselőtársam, hogy nem is olyan régen, e nyár elején, lassan most már megszokjuk mi, balatoniak - merthogy én egyébként tényleg ott születtem és közel 40 éve ott élek, tehát átéltem a rendszerváltozás előtti, közbeni és utáni állapotokat is a balatoni turizmusban, nem úgy, mint ön -, tehát kezdjük most már azt megszokni, hogy nincsenek olyan szezonok, nincs olyan szezonkezdet a Balatonnál, hogy vészmadarak ne jelenének meg. Kezdjük megszokni azt, hogy ezt nagyon sokan megteszik, de amikor ezt egy ellenzéki képviselő is megteszi - nem olyan régen volt, hogy Kepli Lajos úr megpróbálta bizonyítani azt, hogy az Adria jobb, olcsóbb meg szebb, mint a Balaton, ezt bizonygatta a felszólalásaiban -, azt gondolom, hogy tényleg a realitás talaján kéne megállnunk.

Amikor a 300 milliárdos magyar turisztikai ügynökséges átszervezésről volt szó, akkor Kepli Lajos úr úgy nyilatkozott meg, hogy elvették a Balatontól a forrást; szerencsére azt is tudjuk, hogy nem igaz. Amikor a siófoki rendőrkapitányság élén változás történt, akkor a közbiztonsági helyzetet féltette a turisztikai időszakban Kepli Lajos, azóta drasztikusan növekedtek vagy javultak a közbiztonsági mutatók. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* És még sorolni tudnám itt a tényeket, de kettő perc ennyire volt elég, úgyhogy kérem képviselőtársamat, a realitások talaján értékelje a Balatont és a turizmus helyzetét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Kepli Lajos képviselő úrnak adom meg két percen a szót.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm a reagálás lehetőségét, ha már ennyiszer elhangzott a nevem, akkor mindenképpen úgy gondolom. Witzmann képviselő úr azt mondta, hogy még nem is tudom, mit fog mondani, hát, pontosan tudtam, hogy mit fog mondani, hiszen az elmúlt fél évben valahányszor velem kapcsolatban szólásra emelkedett, mindig ugyanezeket a dolgokat mondta el. *(Witzmann Mihály: Ez az igazság.)*

Nagyon szomorúan hallom, hogy nem tervezte, Balaton-parti egyéni országgyűlési képviselőként ön nem tervezte, hogy hozzászól ehhez a napirendhez, ez elég szomorú, de nyilván ez önt minősíti. Azt pedig már megszokhattuk mind Siófokon, mind országosan, hogy ha a Fidesz szólásra emelkedik, akkor hazugság hagyja el a száját (*Bányai Gábor közbeszól.*), hiszen itt is most jó néhány alkalommal, sőt gyakorlatilag a két perc egy tömény hazugságcsunami volt (*Witzmann Mihály: Vigyázzunk! Azért a büntetőjogi kategóriába ne lépünk bele!*), hiszen én soha nem tettem vonzóbbá egyetlen magyar állampolgár számára sem az Adriát, mint a Balatont (*Witzmann Mihály: Ezek a tények.*), mindössze azt fejeztem ki, hogy ha így folytatjuk, már olcsóbban el fognak tudni menni a horvát tengerpartra nyaralni, mint a Balatonhoz. (*Witzmann Mihály: Próbálja meg, képviselőtársam!*)

Ezt elmondtam, és most is vállalom, hiszen több statisztika és kimutatás is kihozta, hogy valóban, most már a Balaton egyre kevésbé tud versenyképes lenni ezekkel az üdülőrégiókkal. Én pontosan azért mondtam el, és azért mondjuk el minden évben, és azért volt 2010-ben Balatonnal kapcsolatos programunk, és '14-ben is - önnel ellentétben - külön a Balatonnal kapcsolatos programja volt a Jobbiknak, ami kimondta, hogy bizony a turizmusban is munkahelyteremtő beruházások kellene, a turizmusban is a szezon meghosszabbítása kell, és erre konkrét megoldási javaslatokat vázoltunk fel.

Nyilván a kettő perc, a hátra lévő fél perc erre nem alkalmas, hogy önnek ezt elmondjam, de pontosan ismerheti, hiszen ön is a Balaton-parton él. Lehet, hogy ön már gyerekkorában Balaton-parti és turisztikai szakkérdésekkel foglalkozott, mindenestre én is már jó néhány éve ott élek, és pontosan látom, hogy mi az, ami a problémája a térségnek. Azt hiszem, hogy bőven van Siófokon is, volna mit tenni az ön egyéni választókerületében, nézzük csak a siófoki kórházat vagy más egyéb intézményeket és a város helyzetét, és akkor egy kicsit vissza lehet venni szerintem ebből a fiatalos lendületből. Köszönöm szépen. (*Witzmann Mihály: Lajos, azt hiszem, én vagyok az idősebb, úgyhogy ennyit a fiatalos lendületről. - Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Most Hollik István képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Néhány reakciót én is tennék. Egyrészt azt sajnálattal vettem tudomásul, hogy az ellenzéki képviselők mind a saját démonaikkal harcolnak, mindenhol kormánypárti korrupciót látnak. (*Szilágyi György: Ez azért van, mert korrumpáltak vagytok.*) Én nagyon remélem, hogy ez nem azért van, mint amit a magyar bölcsesség szokott mondani, hogy mindenki magából indul ki (*Szilágyi György: Azért van, mert korrumpáltak vagytok, mert loptok.*), hogy önök egyébként, ha kormányra kerülnének, akkor ezt tennék.

De mondjuk, egyelőre - nyomjon gombot, Szilágyi képviselő úr, és akkor elmondhatja a mondandóját - az a helyzet, hogy jó lenne most ezen túllépni. Sallai Benedek is arról beszélt, hogy neki ez a kiindulási alapja. Ezzel, azt hiszem, tartalmi vitát ezután folytatni nem biztos, hogy van értelme.

A másik, elhangzott, hogy tulajdonképpen ez az intézményrendszeri átalakítás, illetve a kiemelt régiók fejlesztése ellehetetleníti a falusi turizmust, az ökoturizmust. Én éppen ezzel ellentétben látom, és szerintem ez a szembeállítás is önmagában hamis, hiszen szerintem a kettő erősíteni tudja egymást. Szerintem nem jó az, ha szembeállítjuk, mondjuk, a Balatont a kistéleplésekkkel, én úgy gondolom, hogy a Balatont is kell fejleszteni. Már nincs elég időm, de majd akkor elmondom személyesen, hogy mik a turisztikai szakembereknek az ezzel kapcsolatos tapasztalásai, de az, Sallai képviselő úr, hogy nincsen elég szállodai kapacitás a Balatonon, ezt a turisztikai szakemberek mondják. Tehát azt mondani, hogy nem szabad a kiemelt régiókat fejleszteni, az szerintem botorság.

A harmadik pedig, a turisztikai szakemberekről beszélt. Én úgy gondolom, hogy Bienert Gusztáv kinevezése kormánybiztosként, aki egy szakember, a piacon dolgozott, és pontosan tudja, hogy hogyan működik, hogyan lehet egy terméket jól felépíteni és eladni, már az ő személye is önmagában garancia arra, hogy egyébként ebben a tekintetben, a turizmus fejlesztése tekintetében előre tudjunk lépni.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Most két percben Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hollik képviselőtársamnak pár dologra reagálnék. Ezek nem a saját démonaink, ezek az ország démonai, és Fidesz-KDNP-nek hívják, tehát hogy jelen pillanatban ezeket sajnos nem mi teremtettük. Ez, amit mindenhol látnak, ez azért van, mert mindenhol van, tehát a korrupció mindenütt ott van, ahol megjelenik a Fidesz-KDNP, tehát nyilvánvalóan ez. (*Közbeszólások a Fidesz és a KDNP soraiból.*)

És akkor rátérünk a szakmai kérdésekre, ha megengedik. A szembeállítás: az a baj, hogy mikor a források jelentős részét lokalizáljuk ezekbe az irányokba, akkor elvonunk máshonnan érdemi lehetőségeket. Tehát ebből adódóan, mikor egy-egy térséget meg akarunk... - tehát a turisztikai desztinációnak a megjelenésével, azt jelenti, hogy egy halom térséget kihagyunk ebből az egész lehetőségéből, és itt ez alapvetően a probléma. Itt nem arról van szó, hogy nem kell a Balatont fejleszteni, erről szó nincs, én ilyet nem mondtam, én azt mondtam, hogy nem jó az, hogyha központosított irányban az állam akarja ezt megtenni, és ez azért fontos, mert az első felszólalásában - csak nem reagáltam rá - mondta a külföldi praktikákat vagy a külföldi példákat.

Tessék már nekem megmondani, hogy melyik európai uniós országban látták ezt, hogy az állam központosítja a fejlesztéspolitikát, és hol van, ahol mondjuk, konkrétan így beavatkozik a piacra!? Kérem szépen, ez gyakorlatilag, amit most csinálnak, ez az államosításnak egy olyan szintje, ami gazdasági szereplőként, mikor így megjelenik, ezzel nyilvánvalóan, miután más a piaci helyzete az államnak, az nem fog tudni versenyképes, normális gazdasági berendezkedést építeni mindenhol. *(Sic!)*

És akkor láttam - már csak egypár gondolat -, láttam, hogy pesti gyerek, ezért csak egy dolgot hadd mondjak el! Eljuttattak turisztikai szakemberek hozzám egy anyagot. Csak Budán, tavasz óta, mondják, a kétszer négy le- és felszállóhely kevés; elmondták mindenütt, hogy nem lehet a Várban a turizmust megcsinálni, kétszeri regisztrációval van, ahol egy óra hosszát várnak a turisták; segítők többször ideoda küldték a 30-50 fős csoportokat megjelölt felszállóhelyek között; 30-60 perces várakozás a Várhegy-gyaloglás után nem várható el, nincs fent parkoló. Tehát nem akarom végigmondani, mert az idő szorít, itt van 8-10 pont, ami olyan gyakorlati hibákat vetít előre, ami azt jelenti, hogy sajnos, akik ezzel foglalkoztak, azok nem kompetens, nem gyakorlati szakemberek, és ezért van nyilvánvalóan az az aggály, hogy esetleg nem a legszerencsésebb irányba megyünk el. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Most Gúr Nándor jegyző úrnak adom meg a szót két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én most csak kérdezni szeretnék ebben a két percben. Államtitkár úr, igazából afelől érdeklődnék, hogy hol van a koncepció, hol van a koncepció a tekintetben példaként, hogy a Nemzeti Idegenforgalmi Ügynökség, tudja, a Rogán-féle elképzelés, a budapesti turizmusfejlesztési szervezet életre hívása és a mai törvénytervezet kapcsán. Tudja, képviselőtársam már említette a vezérszónoklatában, amikor a városnéző buszoktól a Sziget Fesztiválig terjedő lenyúlás szándéka megmutatkozott és megjelent. Hol van az összhang vagy van-e összhang a Magyar Turisztikai Zrt. létrehozását követően a Magyar Turisztikai Zrt. és az ügynökség viszonyrendszerében? Tehát milyen összhang van, vagy éppen milyen elentmondásosságok vannak?

(16.40)

Jobb lenne, ha egy kicsit bővebben szólna, mondjuk, azokról a nemzeti kastély- és várprogramokról is, amelyek három ütemben, 2016-ra az első, 2017-re a második és 2017-2018-ra a harmadik ütemben kerültek eldöntésre kormányhatározattal. Ezekről kevesebbet szólt, pedig a 2016-os folyamatokról most már nyilván sokat lehetne szólni.

Igazából a kérdések lényege ezen túl még arra összpontosítódik, hogy komolyan gondolja, állam-

titkár úr, hogy itt azok a kérdések kell hogy a fókuszban legyenek, amelyekről ön beszél, vagy inkább arról kellene beszélni, hogy ha van koncepció, akkor ennek a koncepciónak a megvalósítása tekintetében lesz-e a turizmus vonatkozásában mértékadó munkahelyteremtés, lesz-e bérnövekedés ezen a területen, vagy ez éppen csak azt szolgálja, amiről itt ma már többen és többféleképpen szóltak, hogy önök központosítani akarnak, a lenyúlás lehetőségét akarják megadni.

Valójában a kérdés vége pedig az, hogy a térségi fejlesztések szándéka az, ami a prioritási sorban az elején van, vagy a haverok még több forráshoz jutásának a megteremtése. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: A kétperces kör most véget ért egyelőre. Most a normál szót kérőknek adom meg a szólás lehetőségét. Manninger Jenő képviselő urat illeti a szó.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): *(Hangosítás nélkül:)* Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Reagálnék néhány dologra. Elhangzott, hogy a turizmusról nyilván egy vitanapot lehetne rendezni, én megpróbálok csak...

ELNÖK: A mikrofont!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnézést, felrakom a mikrofont. *(Megtörténik.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Reagálnék néhány dologra. Legelőször is azt hangsúlyoznám, hogy azt gondolom, az előterjesztésnél azt kell nézni, ha már újság-cikkeket idéztek, akkor azt is olvashatták volna, hogy a magyar turizmus vezetői egyértelműen azt nyilatkozták, hogy ők vállalták azt, hogy növelik a bevételeket, a turizmuságazatból származó bevételeket. Akkor fel kell tételeznem, hogy ez az előterjesztés is azt szolgálja, hogy az ország bevételeit növelik, hogy egészen világosan fogalmazzak, kimutathatóan a következő években, hiszen mint említettem, annak ellenére, hogy a turizmus most is sikeres, még vannak benne tartalékok, vagy ha máshonnan nézzük, akkor javítani kell a versenyképességet, mert a szomszédos régiókban is igen komoly fejlesztéseket valósítottak meg, és maga a turizmus rendszere is kíván dolgokat.

Az MSZP képviselőjének én csak azt tudom mondani, nyilván én tudom, hogy nem személyesen érintett ebben, a meséket akkor még hallgatta, amikor az MSZP kormányon volt, de ha már mesékről beszél, akkor azt mindig úgy kellene kezdenie az MSZP-nek, hogy hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy Magyar Szocialista Párt, amely politikájának a lényege volt a nemzeti vagyon kiárúsítása. És akkor innentől lehet beszélgetni, ha már mesékről akar beszélni.

Szó volt a desztinációról, hogy miért szükséges. Azt tudom mondani, hogy az előterjesztésnek nagyon fontos része a desztináció és a hozzá kapcsoló-

dó marketing fejlesztése. Azért van rá szükség, mert azt valóban lehet látni, hogy Magyarországon bizonyos térségekben még megvan ez a fajta együttműködés, ami egy adott térségre vonatkozik... - a térséget lehet eladni. Az utazó, a turista egy adott térségbe megy, adott igényekkel; és nem is pontosan egy adott településhez vagy egy adott egységhez ragaszkodik, hanem egy adott térséghez, amelyik bizonyos igényeket szolgál, hadd ne menjek bele, hogy ezek pontosan mik. Ezeket kell beazonosítani, ezeket kell bemutatni. Ezért szükséges a desztináció és az ahhoz fűződő marketing. Azt hiszem, ez Magyarországon még sok kívánnivalót hagy maga után, hiszen él a külföldiekben egy bizonyos, Magyarországról alkotott kép, amelyet persze tovább kell vinni, hiszen az is hoz turistákat és abban is vannak értékek, de fel kell építeni új értékeket is, amelyeket be lehet mutatni. Ennek vannak már jelei, akár a Balatonon, akár Budapesten is.

És itt kapcsolódnék ahhoz a megjegyzéséhez, mert Sallai elnök urat nagyon tiszteltem azért, hogy a vidéki értékeket próbálja behozni, és valóban nagyon sok fejlesztést lehet elemezni, hogy hasznos volt vagy nem, de amit ő mond, hogy itt államosítás történik. Ha tényleg olyan zavarosan fogalmaz, hogy a kocsmaturizmust említette, mint amit az állam építeni akar. Nevezzük úgy, ahogy ő mondta: a budapesti kocsmaturizmushoz az államnak semmi köze nincs, és a jövőben sem lesz. Ez kizárólag néhány tehetséges építésznek és a város adottságainak köszönhetően fejlődött, és nagyon hasznosan hozzájárul a turizmus bevételeihez. Semmifajta államosításról sincs szó sem ezen a területen és általában más területeken sem.

Még egy dolgot el kell mondanom, mert itt is elhangzott a Balatonnal kapcsolatos 320 milliárd. Képviselőtársam biztosan értesült már róla, hogy azóta átdolgozták a javaslatot. Bizonyos mértékű átdolgozás történt, és tulajdonképpen még több forrás állhat a Balaton rendelkezésére. De itt sincs központosítás, hiszen gyakorlatilag arról van szó, hogy előtte operatív programokból állt össze, és most, a felülvizsgálat után kissé változhat, de ugyanúgy az európai uniós operatív programokból áll össze az a csomag, amelyet a Balatonra lehet fordítani. Ugyanúgy az irányító hatóságok döntenek, és ugyanúgy figyelembe veszik az egész országot, csak ezen belül megvizsgálták, és össze lehet állítani, hogy mi az, amit a Balatonra célszerű fordítani.

Ugyancsak ebben szerepel a kastélyprogram is. A kastélyprogramot igazából nem is érinti ez az előterjesztés. A kastélyprogram uniós GINOP-forrásokból valósulhat meg, ennek is megvannak a megfelelő előírásai. A turizmusfejlesztésnél általában elmondható, hogy a többségük a GINOP- és a TOP-forrásokból fog megvalósulni, amelyek egyébként biztosítják a területi fejlesztéseket is.

Tehát a TOP-ból több tíz milliárd forintos fejlesztést valósítanak meg, amit a helyi szereplők, a helyi pályázatok önkormányzatai alapján valósítanak

meg, tehát itt sincs szó semmilyen központosításról. A turisztikai ügynökséggel kapcsolatos dolgok kapcsán pedig, mint mondtam, azt ígérték, hogy növelik a bevételeket. Tehát ennek a reményében és a szükséges változtatások igényével kérem azt, hogy támogassák a javaslatot.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem szóltam volna hozzá, de ha már képviselőtársam megszólított, akkor hozzászóllok. Bár megtehettem volna, hiszen az előző ciklusban volt egy úgynevezett Sport- és turizmusbizottság, amelyik mind a sport, mind a turizmus ügyeivel foglalkozott. Azt hiszem, az államtitkár úr is meg tudja erősíteni, hogy ebben a bizottságban a Jobbik Magyarországért Mozgalom és így én is minden olyan kezdeményezést támogattunk, ami a turizmus érdekeit szolgálta. Nagyon sok olyan kezdeményezés volt, ami akkor szerintem jól is indult.

Nem kívántam részt venni a vitában, de ha képviselőtársam felszólított erre, akkor elmondanék egy-két dolgot. Először is, reagálnék arra, amit ön mondott a mi démonainkkal kapcsolatban, hogy mindenki magából indul ki. Nem, nem ezért beszélünk mi arról, hogy korrupció meg lopás, hanem azért beszélünk róla, mert az elmúlt hat évben tapasztalatot szereztünk arról, hogy legyen bármilyen nemes a cél, legyen bármilyen nemes az az ügy, amit önök behoznak a Ház elé, ezekben az ügyekben utána általában megjelenik a korrupció és megjelenik a lopás. Legyen szó akár a sportról, mert a sport valóban nemes cél, hogy sokat áldozunk a sportra, valóban, stratégiai ágazatként, de önök szépen elszedik azokat a pénzeket, amiket, mondjuk, taokedvezményből befolyatnak oda bizonyos emberek.

Az volt nekem a legalja, amikor kerítést építünk a határra, hogy megvédjük az országunkat, akkor önök hajlandóak voltak még a kerítésnél is túlrazásokat csinálni, és bizonyos emberek elraktak belőle pénzt. Itt lezárva, nem a mi démonainkkal küzdünk, hanem azokkal a tapasztalatainkkal, amiket önök csináltak a lopásaikkal, a hazudozásaikkal és a korrupcióval kapcsolatosan.

Ezért fordul meg itt a fejünkben az, ha már említette Bienérth Gusztávot, hogy ez is egy ilyen jó szófordulat önöknél, hogy bármilyen ágazatról van szó, akkor vannak ilyen megbízható emberek. Tudja, volt a megbízható szerencsejáték-szervező, a megbízható kaszinótulajdonos, a megbízható ez meg a megbízható az.

Valószínűleg most Bienérth Gusztáv az a megbízható turisztikai szakember, akire önök rá kívánják bízni ezt a turisztikai ágazatot; az a Bienérth Gusztáv egyébként, akinek a munkásságát ismerhetjük nagyon sokan: 15 éve nagyon jól megél a különböző

olimpiai rendezések és az olimpiai pályázatok ügyével kapcsolatos dolgokból.

Lehet egyébként, hogy ő egy jó turisztikai szakember, az is lehet, hogy majd lesznek megfelelő segítségei, a miniszterelnök úr környezetéből esetleg még más turisztikai szakember vagy szakértő, mondjuk, a lánya, Orbán Ráhel lehet, majd jól együtt tud dolgozni Bienert Gusztávval, és nagyon jól meg tudják határozni azt, hogy milyen turisztikai fejlesztések legyenek ebben az országban; mire kell majd sok pénzt költeni, és melyek azok a régiók, amelyeket fejleszteni kellene.

(16.50)

Egyébként amikor Sallai R. Benedek az előbb felsorolta azokat a kérdéseket, hogy hol kellene ezt csinálni, azt csinálni, amazt csinálni, hát Felcsút környékén még biztos nagyon sok fejlesztésre lenne szükség, hiszen még csak kisvasút van, meg stadion és minden egyéb, majd még lehet fejleszteni ott nagyon sok mindent.

De beszéljünk komolyan! Azt is mondta képviselőtársam, azon lehet vitatkozni, hogy a balatoni településeket fejlesszük vagy kistelepüléseket fejleszünk, ahova majd lehet különböző programokat szervezni, meg oda lehet vinni az embereket, és bevételek lesznek. Egy dolgot elfelejtenek: lehet, hogy a balatoni kistelepüléseket is kellene fejleszteni. Mert ha már arról beszélünk, hogy mennyien mennek a Balatonhoz és mennyien választják az idényben a balatoni pihenést és a balatoni kikapcsolódást, akkor lehetnek ám nagyon rossz tapasztalataink is. Lehet, hogy Siófokon még el is tudnak szórakozni az emberek egy este, de ha onnan elmennék tíz vagy tizenöt kilométert - én egyébként járom a családommal az országot, mert hazai viszonylatban próbálok meg kikapcsolódni, és Magyarországon próbálok meg elkölteni a pénzt -, akkor azt tapasztaljuk, hogy 9 órakor zárva van minden. Főidényben 9 órakor minden zárva van. Ez is pontosan hozzátartozik a turizmushoz.

Meg az is hozzátartozik a turizmushoz (*Bányai Gáborhoz fordulva:*), képviselőtársam, hogy ha jár ezeken a helyeken, hogy Manninger képviselő úr területén egy nagyvárosban olyan adottságok vannak - hogy hozzunk jó példát meg rossz példát -, abban a nagyvárosban véleményem szerint, mint mondjuk, az északi parton más nagyobb településen, csak amíg az északi parton azon a településen elmegy az ember, ott este is megtalálja a kikapcsolódási lehetőségeket, míg ebben a nagyvárosban semmi nincs. Adottságai vannak, és nulla produktum van ezekben a városokban.

De nem az a kérdés, hogy önök mit mondanak, hanem az, hogy mit fognak majd cselekedni ebben az ügyben. De ha már képviselőtársam azt mondta, hogy nyomjak gombot, én meghallgatnám az ön véleményét is, hogy majd elmondja (*Hollik István:*

El fogom mondani.), nagyon jó, akkor legalább tudunk még vitatkozni, és valószínűleg fogunk még gombokat nyomni ezzel kapcsolatban.

Voltak itt szakemberek. Nem akarom megnevezni, mert utána fogják önök, és azonnal el fogják tüntetni, mint ahogy el is tüntették. A Magyar Turizmus Zrt.-nél dolgoztak olyan szakemberek, akikkel mind a kormány, mind az ellenzék meg lehetett volna elégedve. Egyetlenegyszer sem támadtuk ezt az embert, de valamilyen oknál fogva önöknek őt el kellett tüntetniük a Magyar Turizmus Zrt. közeléből, pedig jól végezte a munkáját. Nem mi raktuk oda, nem az ellenzék rakta oda, önök rakták oda, valóban egy szakember volt, fiatal volt, agilis volt, és jól is végezte a munkáját. De valamit biztos nem jól csinált, valakinek nem tetszett, lehet, hogy valaki nem engedte, lehet, hogy ön tudja, hogy kiről beszélek, csak még egyszer mondom, nem akarok neki rosszat, ezért nem akarom megnevezni.

Tehát még egyszer mondom, a legfontosabb az lenne, hogy megfelelően átgondolt, tényleg szakemberekkel alátámasztott, normális turisztikai fejlesztések legyenek, s nem ad hoc jelleggel, hanem előre tervezetten. Az pedig, hogy azt mondjuk itt, hogy az a legnagyobb előrelépés, hogy most éppen desztinációkban fogunk gondolkodni, az én véleményem szerint ez nevetségesen hangzik. Önök hat éve kormányoznak, és most eljutottak odáig, hogy turisztikai desztinációkban kezdjenek el gondolkodni? (*Közbeszólások.*) Most jutottak el idáig, hat év kormányzás után? Képviselőtársam, álljon majd fel, és mondja meg, hogy miért hat év után jutottak el odáig, hogy desztinációkban gondolkozzanak. Vagy mondja el nekem, miért most jutottak el odáig, hogy ennyire fontosnak tartják majd ezeket a strukturális változtatásokat, és kérem, hogy arra is válaszoljon majd nekem, mert tényleg kíváncsi lennék, ön biztosan sokkal több belső információval rendelkezik ezekről a dolgokról, vagy nyugtasson meg minket abban, hogy nem így van, és rosszul gondoljuk, hogy Orbán Ráhelnek semmi köze nincs ahhoz, hogy adott esetben milyen turisztikai fejlesztések vagy milyen turisztikai beruházások lesznek az elkövetkezendő időszakban Magyarországon. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és várom a válaszokat, hogyha tudnak erre válaszolni. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Én is szívesen meghallgatnám Bányai Gábor úr válaszát, de még várunk kell erre, mert a házszabály köt minket. Most jelen pillanatban Sallai R. Benedek képviselő úrnak tudom megadni a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Semmi politikai, csak tartalmi. Köszönöm szépen Manninger képviselő úrnak a reakcióit. Elsőként is én a Fidesz-KDNP-frakció figyelmébe ajánlanám ennek a vitának a lehetőségét. Pont annyian vannak, hogy akár négy vitanapot tudnának kezdeményezni. Ehhez képest, amióta én itt vagyok 2014 óta, egyszer sem kezdeményezett a kormány

vitanapot. Mi meg itt osztozkodjuk az egy-két szavazatainkat, hogy hogy tudjuk összehozni. Én ezt egy nagyon hasznos felvetésnek tartom. S habár már nincs aláírási lehetőségem, de szívesen támogatnám, ha ezt idehoznák a parlament elé, és tudnánk erről beszélgetni, mert ez egy érdekes téma, és fontos lehet az országnak. Ez ügyben biztatom képviselőtársamat, hogy frakción belül tegye meg ezeket a kezdeményezéseket.

Aztán néhány dologban csak kicsi pontosítás. Azt tetszett volt mondani, nagyon fontos az, hogy a turizmus bevételnövelő tevékenysége erősödjön, és hogy a törvénynek ez az alapvető célja. Elnézést, ha nem voltam világos az első felszólalásomban, de pont arra céloztam, hogy nem mindegy az, hogy ez a bevétel hogyan oszlik el, kinél csapódik le és milyen célokat szolgál. Eredetileg nem mentem így bele konkrétan, de Mészáros Lőrinc, a Hunguest hotel-lánc megvásárlása Leisztingertől, a közelmúlt eseménye; Garancsi István, a Kopaszi-gát átvétele szintén Leisztingertől, és hogy nyilvánította azonnal kiemelt beruházássá a miniszter; és még sorolhatnánk.

Ha ugyanaz a tendencia erősödik a turizmus által, mint amit az agráriumban vagy egy halom más területen látunk, hogy néhányaknak a kiváltsága az ezekhez a forrásokhoz való hozzáférés, és az összes állami forrást meg az EU-s forrásokat annak rendeljük alá, hogy néhány embert gazdagítsunk, akkor innentől kezdve nem cél az, hogy a bevétel növekedjen. A turizmus fejlesztése, a bölcs turizmus, a vidékfejlesztő turizmus, a fenntartható turizmus, az cél. Az cél, hogy minél többeknek jelentsen megélhetést, minél többen részesedjenek ebből, minél több szolgáltató legyen, minél több kisvállalkozás részesüljön belőle szolgáltatóként, minél több ember jusson munkavállalóként tisztességes jövedelemhez. Összességében csak az, hogy a bevétel növekszik, nekem nem elégséges biztosíték arra, hogy ez egy jó irány.

Elnézését kérem képviselőtársamnak, én a kocsmaturizmussal nem azt mondtam, hogy ez a koncepció ezt szolgálja, szó sem volt erről, én csak azt mondtam, szintén amellet érveltem, nem mindegy, hogy a turizmus fejlesztésének az irányai milyen minőségbe mennek el. Nem azt állítottam, hogy ez a törvény ezt fogja szolgálni.

Érdekes volt Simon (*sic!*) képviselőtársamnak a Felcsútra való utalása. Alapvetően az a furcsa ebben, hogy én nem is sajnálnám ezt Felcsúttól, mert nekem nem az a bajom, hogy ott van kisvasút, stadion meg ez-az, hanem nekem az a bajom, hogy nincs mindenütt másutt. Bánná a fene, ha minden egyes kistélepülés ugyanennyi fejlesztési forrást tudna kapni! Bánná a fene azt, hogy Felcsút hogy fejlődik! Nekem a gondom azzal van, hogy a desztinációs szemlélet pont azt erősíti, hogy van egy-egy kistérség vagy egy-egy település, amely megkapja a lehetőséget, az összes többi meg elsorvad. Nem az a baj, hogy Felcsúton kisvasút van, hanem az a baj, hogy másik 300-

400 település nem jut fejlesztési forrásokhoz, a leg-alapvetőbbekhez sem, hogy meg lehessen közelíteni. Ezzel van a baj! Ha egyenletes elosztásban próbálnánk ezeket a fejlesztési forrásokat felhasználni, bánná a fene Felcsút kisvasútját! A desztinációs szemlélet ezt a folyamatot erősíti. Azt, hogy kiemelünk területeket, oda összpontosítjuk az EU-s és költségvetési forrásokat, és ezen törekvések kapcsán meghatározzuk a következő gazdasági területet, hogy akkor melyik területek fognak tudni fejlődni ebből, és hol lesz meg a versenyképesség teljes mértékben előrehozva.

És a legutolsó dolog, hogy ha nem haragszik meg Manninger képviselőtársam, tetszett volt mondani, hogy nem célja az államosítás. Kérem szépen, a jogszabály 3. §-a gyakorlatilag arról szól, hogy öt bekezdésben taglalja az állam szerepvállalását. Ez az öt bekezdés mind arról szól, hogy mit lát el az állam, és mindent ő lát el. Gyakorlatilag öt bekezdésben leírja a feladatokat, utána pedig az (5) bekezdésben elmondja, hogy a bekezdésben foglalt feladatokat a Magyar Turisztikai Ügynökség Zrt. útján látja el. Itt külön van egy bekezdés, amelyik az állam feladatáról szól, a (4) bekezdés, ahol konkrétan a)-(től c)-d) pontig mindent leír, hogy az összes szakmai irányelv kidolgozása, a kiemelt területek meghatározása, a turisztikai desztináción belüli infrastruktúra-fejlesztés szakmai tervezése, szakmailag meghatározni, megtervezni, összehangolni az egyes turisztikai... Nem olvasom fel a törvényt, mert önök is ismerik vagy látták ezt a jogszabályt. Ez a teljes államosítás, amikor az állam feladatát konkrétan definiálja a jogszabálynak egy bekezdése, és utána egy másik bekezdése visszautal számos más feladatra. Ez azt jelenti, hogy valaki egy központból meg fogja mondani, hogy adott településen kis Disneylandet csinálunk, strandturizmust csinálunk, gyógyturizmust csinálunk, és tök mindegy, hogy milyen kezdeményezése van a helyi közösségnek, nem feltétlenül számít az, hogy milyen helyi adottságok vannak, valaki ezt meg fogja határozni.

Hollik képviselőtársam nyilván jóhiszemű a saját kormányával, ezért azt fogja mondani, hogy de ez az ügynökség majd figyelembe veszi ezt az egészet, és nyilván alkalmazkodik. De én ebben miért bízzak, hiszen ez sosem működött? Tehát alapvetően nem látható ez az irány, alapvetően az látható, hogy nagyon sok esetben teljesen logikátlan forrásfelhasználással valósulnak meg ezek a fejlesztések, és nem veszik figyelembe a realitásokat.

(17.00)

És önök is! Ez nemcsak az önök kormányának sajátja, az önök kormányát is hallottam nemegyszer, sőt, nagyon sokszor kritizálni a 2010 előtti fejlesztési forrásokat, mikor gyakorlatilag olyan fejlesztések sokaságára fordítottak százmilliókat európai uniós forrásokból, amelyek sajnos, amíg ez az Isten van az

égben, az gazdaságilag nyereséges nem lesz, mert nem tud lenni, mert minden feltétel hiányzik hozzá. A probléma ezzel van, és nyilvánvalóan itt a bizalomhiány, ami az önkormányzatával és forrásfelhasználásával kapcsolatban még hozzájárul ehhez, a szakmai fenntartások mellett.

Ez nyilván erősíti azt, hogy a szavazási magatartást nagyon-nagyon nehezen tudjuk elképzelni, hogy az pozitív irányba hajoljon. Viszont továbbra is felajánlanánk a lehetőséget, hogy ha most ez visszavonásra kerül és történik egy ötpárti egyeztetés, ha megvan a lehetősége annak, hogy átgondoljuk ezt újra, akár egy vitanapon vitázzunk erről a parlamentben, akkor lehet egy olyan cél, ami pártok fölött szolgálhatja Magyarország térségeinek fejlődését. Ehhez kívánok önkönek erőt, hogy néha tudjanak egy picit visszalépni. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Most Hollik István képviselőnek tudom megadni a szót, normál időkeretben.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon szívesen vitatkoznék Szilágyi György képviselőtársammal, csak az a helyzet, hogy öt percig beszélt, és azon túl, hogy mindenfajta rágalmat hangoztatott, konkrétan - odafigyeltem és jegyzeteltem - két tartalmi mondatát tudtam kibozozni a mondanivalójából. Az egyik ilyen nagy bölcsesség volt: „Kérem szépen, normális turisztikai fejlesztéseket kell csinálni.” Gratulálok! Hát, ezzel egyet tudok érteni. Persze hogy nem abnormálisakat, normálisakat, ebben egyetértünk. Ha ez a Jobbik turizmusfejlesztési koncepciója, akkor azt gondolom, ennél azért kicsit több kell.

A második érdemi hozzászólása az volt, hogy „Önök komolyan gondolják, hogy a turisztikai desztináció fogalmát létrehozzuk?” Igen, komolyan gondoljuk. Úgy, ahogy komolyan gondola Salzkammergut is, hogy létrehozza. Az a helyzet, hogy ez az élet rendje. Nem értem, van-e alternatívája a turisztikai desztinációnak? Ha ön tud jobbat, én szívesen meghallgatom, de a világ ebbe az irányba megy, így működnek a turizmus-szervezések más országokban is.

És akkor Sallai R. Benedek néhány szempontot is fölhozott, arra szeretnék reflektálni. Itt a kiemelt régiók tekintetében az a helyzet, hogy vannak földrajzi meghatározottságok. Tehát értem egyébként, és örülnék neki, ha egy borsodi kistelepülésre is tudnánk turizmust vinni, de a Balatont lényegesen jobban fogjuk tudni értékesíteni, mert lényegében a német turisták arra kíváncsiak. Vagy, hogy hazabeszéljek, mert nem budai gyerek vagyok, hanem nagymarosi, dunakanyari gyerek vagyok, nagyon örülnék egyébként, ha a Dunakanyarba, hozzánk jönnének, és azt földrajzilag tartják izgalmasnak, érdekesnek. Magas a hegy, találkozik a vízzel, ezek olyan földrajzi adottságok, amelyek bizonyos magyarországi térségeket kiemelt turisztikai desztinációvá tesznek. Nem valaki kijelöli azt, hanem az élet teszi azzá, mert ezt keresik a turisták. A turisztikai

desztinációnak, illetve a Nemzeti Turisztikai Ügynökségnek is az lesz a dolga, hogy ezeket terméké állítsa össze, és ezeket adja el külföldön - ennyi.

A másik tekintetben egyetérték önnel, hogy a fenntarthatóságra, a munkahelyteremtésre oda kell figyelni, és azt nem lehet csak egyetlenegy régióra koncentrálni. Hadd hozzak ismét a Dunakanyarból egy példát. 8-10 évvel ezelőtt korombeli fiatalok a nagymarosi piacot elindították. Semmi mást nem csináltak, csak az önkormányzattól azt kérték, hogy a főteret használhassák egy ilyen piacnak, nyilván különböző élelmiszer- és minőségbiztosítási szempontok figyelembevételével. A dolog nyolc éve kitűnően megy, és ez a két fiatal, aki anno ezt elkezdte, csak lehetőséget biztosított a helyi gazdáknak ott, hogy a kis portékájukat el tudják adni, ez a két fiatal ma azzal foglalkozik egyébként, hogy ott a helyben fölvasárolt magyar élelmiszereket kiemelt turisztikai desztinációkban, itt Budapesten értékesítse.

Azt gondolom, hogy amikor kiemelt turisztikai régiót fejlesztünk, az kihatással van olyan térségekre is, munkahelyteremtő kihatással is, amelyek nem ehhez a régióhoz tartoznak. Azt gondolom, hogy kiemelt turisztikai desztinációkat megjelölni és azokat fejleszteni, abban semmi probléma nincs. Ez a helyes, úgy gondolom, ez a dolga a Magyar Turisztikai Ügynökségnek. Köszönöm.

ELNÖK: Most megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, normál időkeretben.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Arra, hogy miért érez az ellenzék mindenhol korrupciót, azt tudom mondani, hogy azért, mert mesés vagyonokat látunk bizonyos családoknál hirtelen. Egyszer csak látszik a legkisebb fiú, aki a hamuba sült pogácsával elindult gázszereként, majd Magyarország 38. leggazdagabb emberévé válik hat év alatt. Ezek olyan mesebeli csodák, amiket a magyar lakosság nagy része nem hisz el. Azt tudom mondani, hogy ezekben a mesékben nem hisz, ezért látja azt az ellenzék és egyébként a magyar lakosság nagy része, hogy számos esetben korrupció van, számos esetben maga felé hajlik a kormánytöbbség egyes szereplőinek keze.

A legnagyobb problémánk, és hogy konkrét kérdéseket is még egyszer megismételjek, hátha kapunk rájuk konkrét válaszokat, hogy értjük jól, hogy anno beterjesztette Rogán Antal úr ezt a javaslatot. Majd pedig hirtelen, miután nem történt semmi, és valószínűleg Varga Mihály miniszter úr nem volt hajlandó megtenni azokat a lépéseket, amiket szerinte kellett volna, akkor átszervezik a kormányt, és elveszik a minisztériumnak ezt a részét, a turizmust mostantól nem ő csinálja, hanem megkapja egy másik minisztérium a felügyeletét. Majd látjuk, hogy most működik ez a javaslat.

Nézzük meg a módosítások különböző pontjait, amelyek tényleg mesebeliek. Ha az embernek írnak egy ilyen módosítást, akkor érzi, hogy mintha valakire

írták volna. Mintha valakinek nagyon jót szeretnének csinálni, tisztelt képviselőtársaim. Például tényleg az a kérdés merül föl bennünk, hogy megszüntetik a közigazgatási határokat. Mostantól, ha egy fejlesztés két megye vagy három megye között van, akkor majd kiválasztják, hogy melyik térség az, ahová legjobban lehet európai uniós forrásokat adni, úgy szimpátia szerint. Aszerint, hogy éppen hová tetszik önöknek tenni, és hol jó a beruházás anyagilag.

Ha azt nézzük, hogy 30 évig ingyenes bérbe adják az állami tulajdont úgy, hogy utána senki nem kérdezi meg, hogy mi lesz a nyereséggel, vagy egyáltalán nyereségesen akarják-e csinálni, vagy mi lesz azzal a pénzzel, ami itt befolyik, az is egy nagyon-nagyon jó kérdés. Azt, hogy száz százalékban állami tulajdonú ingatlanokat miért kell átadni egy száz százalékban állami tulajdonú cégnek, végképp nem értjük. Nagyon-nagyon nagy kérdés lenne még, hogy mi lesz akkor a Magyar Turizmus Zrt.-vel, hogy fog együtt dolgozni vagy hogyan fog egyáltalán kapcsolódni a Magyar Turisztikai Ügynökség Zrt.-hez. Ez is egy nagyon-nagyon jó kérdés.

Az is nagyon-nagyon jó kérdés, hogy mi lesz a továbbiakban a régészettel. Hiszen olyan határidőket szabnak, ami a lehető legrövidebb határidő. Tehát ha valaki megszerzi azt az ingatlant, valaki elkezd felújítani, akkor lehet, hogy a legrövidebb határidőkkel be is tudja fejezni. És ami tényleg már csak hab a tortán, ez a mesebeli törvényjavaslatnak tényleg már csak a cseresznyéje a hab tetején, hogy 15 napon belül rögtön hatályba is kell léptetni. Valakinek nagyon fontos, hogy gyorsan átmenjen ez a javaslat. Azt gondolom, ha jól a szívükbe néznek, akkor tényleg azt tudom mondani, amit Sallai képviselőtársam mondott, vonják vissza, álljunk neki rendesen ennek a területnek, mert van lehetőség Magyarországon.

És tényleg senkit nem érdekelne, hogy kisvasút épül Felcsút környékén, ha lenne normális út, normális vasút Magyarország egész területén. Akkor tényleg senkit nem érdekelne. Ha nem zötykölődni kéne például Pakstól Cecéig az úton, és nem látni már lassan, hogy hol van az útfelfestés, akkor tényleg nem zavarna senkit a kisvasút. Csakhogy olyan alapvető dolgok vannak még, amiket nem valósítottak meg, ami sokkal fontosabb a magyar lakosság számára. És igen, képzéseket kéne indítani azon térségekben, amelyek elmaradott térségek, és azokban is meg kéne találni azt a lehetőséget, ami a turizmus számára fontos, amiért van kedve az embereknek odamenni. Olyan kincsei vannak ennek az országnak, amiben lenne mit keresni.

Csak az a bajunk, azt látjuk az elmúlt időszakban, hogy amikor valami ilyen rövid határidőkkel van, ennyire gyorsan el kell fogadni, ennyire látszik, hogy nagyon tündérmesére lett formázva, és látszik, hogy valakinek oda lesz adva mint lehetőség, hogy minél jobban vagyonosodhasson, akkor azt érezzük, hogy ez a magyar lakosság pénzének, a magyar vagyonnak az elherdálása. Tényleg azt érzi már nagyon sok lakos, hogy egyszer csak lesznek itt a főurak, a

nemesek, és lesznek azok az állampolgárok, akiknek ezeket ki kell szolgálni. Ez az érzete mindenkinek, aki ezt a törvényjavaslatot végigolvassa.

Nagyon kérem önöket, vonják vissza, álljunk neki szakmailag kidolgozni egy olyan megoldást, ami tényleg jó a magyar lakosságnak, nem csak egyes családoknak és egyes embereknek. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kétperces kör következik most. Witzmann Mihály képviselő úrnak adom meg elsőként a szót.

(17.10)

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A Kepli Lajos képviselőtársam által elmondottakra reagálnék. Csak a tényyszerűségénél maradva, arra, hogy a fiatalos lendületből vegyünk vissza: ha jól számolom az éveket, akkor pont van köztünk egy év korkülönbség, sajnos az ön javára, úgyhogy én idősebb vagyok. Ennyit a fiatalságról. De kár, hogy nincs igaza.

A valós tények kedvéért szintén néhány adatot mondanék most önnek, képviselőtársam. Balatoni kereskedelmi szálláshelyek bruttó bevételét tekintve 2010-ben nem érte el a 12 milliárd forintot a teljes balatoni bruttó bevétele a kereskedelmi szálláshelyeknek, ez a tavalyi évben majdnem a duplája volt, 21,3 milliárd forint, a 2016. évben pedig az első nyolc hónapban 18 milliárd forint volt, ez időarányosan a tavalyi rekordévhez kapcsolódóan is 6,2 százalékos növekedést jelent.

A 2016-os évről nincsenek teljes adataink, a kurtaxa, az idegenforgalmi adó tekintetében sem, teljes éves adatokat nem tudunk még mondani, de ha csak a három, választóközteremben lévő Balatonparti város, Zamárdi, Földvár és Siófok mutatóit nézzük, Zamárdiban körülbelül 5, Balatonföldváron 8, Siófokon pedig körülbelül 42 ezer vendégéjszakával több, tehát 11 százalékos növekményről beszélünk.

Egyetértek azzal, hogy sok mindenben kellene változtatni, javítani, biztos vannak még ilyen problémás területek, de azért azt ne mondjuk már, hogy a jelenlegi kormánypártoknak nincsen Balatonprogramjuk. Pontosan a Magyar Turisztikai Ügynökség végre az a szakmai szervezet, amely koordinálja a balatoni fejlesztéseket, és soha nem látott mértékű forrásokkal próbálja fejleszteni ezt a térséget.

Én nem emlékszem még, tisztelt képviselőtársam, olyan kormányra Magyarországon, amelyik ennyi figyelmet fordított volna a turizmusra, a balatoni turizmusra, és ennyi fejlesztési forrást is alakított volna oda. Annak a gazdaságpolitikának a sikerességét pedig nem kellene kérdőjelekhez kötni, ami tulajdonképpen akár a rezsicsökkentéssel, akár az szja-csökkentéssel, akár a devizahitelek kiváltásával, akár a családtámogatási rendszerrel, akár a családi adókedvezménnyel, akár a SZÉP-kártya bevezetésével

mindig egy kicsit több pénzt tudott hagyni a magyar családoknál, akik ezáltal többet tudtak költeni a turisztikára, a turizmusra. Ennek az eredményeit látjuk most fizikai alakot öltve az utóbbi évek fejletéseiben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Gúr Nándor jegyző úrnak adom meg a szót, két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, most már többen kérték azt, hogy ne majd a végén egy összefoglaló gondolatsort szembesítsen a parlamentben ülő képviselőkkel, hanem menet közben szóljon hozzá, és az álláspontját rögzítse a felmerült kérdésekhez illetően. Ez azért is fontos lenne, mert akkor talán érdemben is lehetne vitatkozni az elhangzott dolgokkal, akár az ön által elmondottakkal vagy az ön cáfolataival is. Remélem, hogy azért az elkövetkezendő percekben, órákban majd meg fogja mindezt tenni. Mert hát konkrét kérdések hangzottak el, olyanok, hogy: hol van az a koncepció? Miről beszélünk a rogáni elképzelésekhez képest a nemzeti idegenforgalmi ügynökség meg a budapesti turizmusfejlesztési szervezet léte, nem léte és a mai koncepció viszonyrendszerében vagy/és a Magyar Turisztikai Ügynökség Zrt. és a Magyar Turisztikai Zrt. viszonyrendszerében, de akár a már említett kastély- és várprogram tekintetében is, nem az előttünk levő, csak a mögöttünk levő, 2016-os esztendő történéseit szem előtt tartva? Mondhatok konkrét példákat is önnek erre vonatkozóan, Miskolcot vagy Füzet is, nem kibontva a részleteket.

Azt akarom mondani, államtitkár úr és Manninger Jenő képviselőtársam, hogy amikor a képviselők a lenyúlás és a lopás kérdéskörét feszegetik, és gyakorlatilag joggal félnék attól, hogy ez a központosított jellegű törvénymódosítás ezt hozza, akkor ez nem véletlenszerű. Nem véletlenszerű egyszerűen, mert ha számításba és sorba vesszük az elmúlt hat év történéseit, akkor látható példák sokasága tárulkozik elének. Erről majd talán részletesebben, ha szükség-szerű, szólok.

Nem jó az, ha politikai pribékeknek a kezében összpontosul minden a tervezéstől, az előkészítéstől a kivitelezésig. Erre is tudunk példákat mondani, államtitkár úr, biztos ön is ismer ilyet. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most két percben Bányai Gábor képviselő úrnak tudom megadni a szót.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sallai R. Benedek képviselő úrnak - bár elment, de - pár szóban szeretnék reflektálni a mondataira, hisz mindenben ő is a lopást feltételezte a törvényjavaslattal kapcsolatban és a Turisztikai Ügynökséggel kapcsolatban.

Jelzem mindenkinek, hogy két forrás van Magyarországon ma turisztikai fejlesztésre. *(Sallai R. Benedek belép az ülésterembe.)* A gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program keretében belül volt 100 milliárd forint, annak nagy részét, tudtommal 90 százalékát allokálta döntéseivel az előző turisztikai államtitkárság, és most tudtommal majd a Turisztikai Ügynökség folytatja ezt a munkát. Ez a pénz le van kötve, és ennek nagy része a magyar várak és kastélyok, általában véve a várak és kastélyok felújítására, illetve turisztikai gyógyhelyek fejlesztésére fog fordítódni, és nagy része állami tulajdonú, illetve önkormányzati fejlesztést takar. Tehát itt az ügynevezett mutyit, amit ránk akar kenni, szeretném vizsautasítani.

A másik pedig a vidékfejlesztési program, aminek a keretéből talán 90 milliárd forint áll rendelkezésre akár Sallai képviselő úr térsége számára is az ottani falusi turizmus fejlesztési céljaira, illetve más egyéb, a vidéki turisztikát erősítő fejlesztésre, így akár még városképi, településképi szempontból fontos ingatlanok felújítására. Kérem, hogy biztassa a pályázókat, hogy ezzel éljenek. Nem hiszem, hogy ebben bármelyik ügynevezett haverom, haverunk, bárki ne pályázhatna, illetve az ön települései is pályázhatnak az ilyen célokra.

A másik, hogy turisztikai hivatal kell-e, kell-e turisztikai desztináció. Az időm kevés, mármint a beszédre kevés időm van, de elmondom, hogy ha a Bács-Kiskun megyei közgyűlés honlapját megnézik a tisztelt képviselők egyszer - én javasolom, nézzék meg -, van fönt egy francia tanulmány magyarul lefordítva. Franciaország legjobb turisztikai szakértőit hívtuk meg oda a mi megyénkbe 2007-ben, amikor is végigjárták Bács-Kiskun megye összes látványosságát, és elmondták, hogy minden nagyon szép, minden nagyon jó, de nem tudják, miért kell jönni Bács-Kiskunba. Az első, ami hiányzik, a turisztikai hivatal - az országos is, de a megyei szintén hiányzik -, illetve egy komoly helyi attrakció, egy nagy attrakció, ami minden megyébe kellene. Ez irányba maga a törvényjavaslat mutat útirányokat, és javasolom mindenkinek, hogy higgyék el, a hivatali központosított szervezet nélkül soha az életben nem fog megnőni a magyar GDP arányában a magyar turisztikai ágazat. Higgyék el, szükség van rá. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Biztatom Bányai urat, hogy nyugodtan nyomjon még gombot, és akkor lehet majd további felszólalást tenni.

Most Rig Lajos képviselő úrnak tudom megadni a szót, két percben.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is hozzászólnék mint Balaton-parti gyerek, bár nem a legidősebb; szerintem Manninger képviselőtársam a Házban a legidősebb Balaton-parti országgyűlési képviselő. De én nem ezzel a fiatalos lendülettel, inkább nyugodt higgadtsággal,

középkorú, nyugodt higgadsággal sorolnék fel pár tényt.

Balaton-fejlesztési pénzek: 300 milliárdot különített el a kormány, és végighaknizták a Balaton-partot. Összehívták az önkormányzatok képviselő-testületeit, polgármestereket, hogy milyen pályázati lehetőségek lehetnek akár az ő településeiken, és egyből elkezdtek nagyokat álmodni, hiszen ez egy település vágya, hogy fejlődjön, főleg a Balaton-part és az őt kiszolgáló agglomeráció.

Felmerült ilyen lehetőség, hogy vitorlaskikötők és -veszteglők létesítése, a Balaton-parti sétányok fejlesztése, amelyek már évek óta elmaradnak, s ott van a bicikliút kérdése, a Balaton körüli kerékpárút kérdése, amit annak idején olyan rosszul építettek meg, hogy néhány helyen már a fű nő ki. Ezt biztos, hogy fel kell újítani ebből a pénzből, mert máshova ez nem kell hogy elmenjen.

S akkor itt van a kiszolgáló települések, a Balaton-parttól távolabb eső települések kérdése, amelyek igencsak becsatlakozhatnának a vidékfejlesztésbe, illetve a balatoni turizmusba, mert ha rossz az idő a Balaton környékén, akkor az emberek inkább a bakancsos turizmust választják, a borturizmust választják, de ehhez az kell, hogy a Balaton-fejlesztési pénzekről a helyi önkormányzatok dönthessenek, hogy mit szeretnének fejleszteni, és a vidékfejlesztési pénzeknek ezzel összhangban kell lenniük. Hiszen hiába terveznek ők turistaházat, ha nem megy oda fel senki. Az megint csak egy kidobott pénz, egy elszórt pénz, ami nem hasznosul. Ennek a két forrásnak egységesnek kell lenni. S ott van például a badacsonyi kompátjáró. Ott is elhúzták a mézesmadzagot, hogy majd lehet, de abba nem gondoltak bele, hogy vetélytársa lehet a tihanyinak. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Most áttérünk a normál időkeretes fel-szólalásokra. Keppli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Nem fogom kihasználni a normál időkeretet, és valóban igyekszem én is kicsit higgadtabb hangnemet meg-ütni.

Igaza van Witzmann képviselőtársamnak abban, hogy az nagyon jó, ha a vendégéjszakák száma nő a Balatonon vagy akármelyik, a turizmus által érintett területen. Kérdés az, hogy ez összefügg-e a kormány turizmussal kapcsolatos létező vagy nem létező koncepciójával, hiszen két nyarat egymáshoz hasonlítani nem lehet, hiszen egy jobb nyáron nyilván sokkal nagyobb a vendégéjszakák száma *(Witzmann Mihály: 2010 óta nő, Lajos!)*; mármint időjárás szempontjából kedvezőbb nyáron, mint egy rosszabbon.

És sok minden más befolyásolja ezenkívül. Tudom, hogy tendenciát mondott, igen, ezt kiabálja be éppen képviselőtársunk, de én továbbra is azt látom - és cáfoljon meg, ha tud -, hogy nincs fejlesztési koncepció e mögött a tendencianövekedés mögött.

Ha ez valóban létező tendencianövekedés, egyik évben több, másik évben kevesebb, valóban, nem látjuk azt, hogy hogyan próbálja tervszerűen és koncepciószerűen a kormány hosszú távon, egyáltalán mi a célja a Balatonnal.

(17.20)

Tehát tényleg már 2006 óta a Balatonnál élők azt látják, hogy először belebegtették nekik ezeket az SCD-s fejlesztéseket, nem tudom, hány száz milliárd forint értékben, nyilván ez még nem az Orbán-kormány idejére esik, de egyébként a megyei közgyűléseket, akik a Balaton-parti kempingeket eladták, fideszesek vezették már akkor is - ez a 2006 utáni időszakra tehető -, és egyébként potom pénzért. A beruházások nem valósultak meg. Azóta semmiféle felelősségre vonás nem történt azért, hogy a megígért fejlesztéseket ott nem valósították meg. A helyiek sok helyen, mint például Badacsonyan is nem tudtak a saját strandjukra lemenni, mert elzárták előlük a Balaton-parti ingatlanokat.

A Balaton-törvény által 2000-ben, a Balaton-törvény elfogadásakor előírt szabad parti sétányok azóta sem valósultak meg. A belterületi partszakaszok 30 százalékán kellene hozzáférhető szabad parti sétányt kialakítani. Én mióta képviselő vagyok, évente legalább egyszer írásbeli kérdést teszek fel ez ügyben az illetékes minisztériumnak, és mindig mellébeszélést kaptam valódi válasz helyett, hogy mikor meg hogyan lesznek ezek a szabad parti sétányok kialakítva, hogy a magyar emberek egyáltalán hozzáférjenek a Balatonhoz, hogy ne az legyen, hogy kerítésen keresztül meg fizetős strandokon keresztül tudnak csak - különösen az északi parton igaz ez - hozzájutni a tóhoz a vendégek.

Aztán nagyon sok minden más nem lett még megoldva, például az illegális bejárók, a stégek, a kibetonozott medrek ügye, a nádasirtások. Tehát egy koncepciótlanság figyelhető meg, egy gazdátlanság, azt kell mondjam. Nincs egységes gazdája a Balatonnak, nincs egységes fejlesztési koncepció, ad hoc jelleggel történnek beruházások, intézkedések, de leginkább a tó látja ennek a kárát. Azt gondolom, hogy önmagában attól, hogy egy ilyen törvényt idehoznak, amely kimondja, hogy a Magyar Turisztikai Ügynökség desztinációs szinten dönt majd a források kihelyezéséről, még nem lesz ez a helyzet más, nem fog javulni ez a helyzet, hiszen számtalan olyan intézkedés volna szükséges ehhez, amely egy egységes koncepció, egy balatoni stratégia mentén kijelölné végre, hogy merre induljon el a fejlesztés.

Ez természetesen egy turisztikai célpont az összes közül, ami Magyarországon fellelhető, de talán az egyik legnépszerűbb. Bizony enélkül egész egyszerűen nem fog működni, és különösen nem fog működni, ha a helyi érdekérvényesítő szervezeteket vagy akár a települési önkormányzatokat, vagy akár a helyi TDM-szervezeteket ebből egész egyszerűen

kihagyják, és az ő véleményükre senki nem lesz kíváncsi, hanem majd valaki fentről eldönti, hogy ott, az adott településen milyen beruházást fognak turisztikai szempontból kedvezőnek ítélni, végrehajtani vagy támogatni. Ez semmiképpen nem az a jövő szerintem, amit Witzmann képviselő úr is felvázolt.

Valóban, volt itt szó már második balatoni kompról, volt itt szó a balatoni körvasútról, ami egyébként még hasznos is volna, ha megvalósulna, bár most egyelőre ezt sem látjuk, legalábbis az északi oldali részét, ennek a konkrét kivitelezését, de a második komp pedig megint egy olyan ötlet volt, aminek igazán a realitását nem láttuk. Erről is már jó néhány kérdést feltettem írásban is, szóban is, hogy egy olyan területen, ahol akár az átkelési idő meg egyezik a körbeautózási idővel, és az átkelési díj akár még magasabb is lehet, mint az az üzemanyagköltség, amivel körbeautózzák a tavat, miért éri meg, vagy kinek a fejében fogant meg egy második komp gondolata, vagy ha ahhoz megfelelő út, infrastruktúra-hálózat nem kapcsolódik, akkor milyen jelentősége van egy második balatoni kompnak. Ennyi erővel kitalálhattak volna hidat is a Balaton fölé, körülbelül ugyanennyi realitása volna.

Tehát gyakorlatilag akármerről közelíttem meg, mindig ugyanoda jutok vissza, hogy ez az egységes koncepció bizony nagyon hiányzik. Statisztikailag lehet mondani a számokat, Witzmann képviselő úr, hogy 2010-ben mennyi volt, meg 2016-ban mennyi volt, de ha emögött nincsen kormányzati koncepció, akkor nehéz ezt a Fidesz-kormány számlájára írni, mint ahogy akár nő, akár csökken a vendégéjszakák száma. A mellékelt ábra pedig azt mutatja, hogy itt a legtöbbször csak az értékes Balaton-parti ingatlanokról van szó.

Elmondtam a normál felszólalásomban, szintén a korábbi kormány idején történt meg, még az MSZP-kormányok idején, a Club Aliga részbeni eladása, részben pedig vagyonkezelésbe adása. Ott is látjuk, hogy a vagyonkezelés nem feltétlenül jelent jó megoldást. Ott is gyakorlatilag óriási nagy ívű elképzelések voltak, egy komplett városrész felépítését tervezte oda az a beruházó, aki annak idején ezt megvette, megszerezte. Azon lehet vitatkozni, hogy ez jó lett volna vagy nem lett volna jó, meg hogy bűncselekménygyanús körülmények között szerezte egyébként meg, és emiatt a Jobbik feljelentést is tett, amit aztán elutasított az ügyészség, de azt látjuk, hogy most az ő vagyonkezelésében van, és folyamatosan romlik az állaga. Ott van az egykori Kádár-villa környezete, most bárki megnézi, hogy hogy néz ki a Club Aliga területén, siralmas látvány, azt kell mondjam. Azt hiszem, hogy nem szívesen mennék oda én sem a családommal nyaralni jelen állapotában. Pedig egy gyönyörű természeti környezet, a Balaton egyik legszebb partszakasza, és egyszerűen állami vagyonként, vagyonkezelésbe adva tönkremegy a szemünk láttára.

És még jó néhány példát felsorolhatnék azzal kapcsolatban, csak arra nem tudok példát felsorolni,

hogy milyen olyan beruházások valósultak meg ebben az időszakban, amik valóban alátámasztják azokat a számokat, amelyeket Witzmann képviselő úr mondott, hogy ez valóban a kormány koncepciójából adódik, és a kormány odafigyeléséből, vagy nem is tudom, hogy mondta a képviselő úr, hogy nem volt még olyan kormány, aki ennyire odafigyelt volna a turizmusra.

Sajnos, én továbbra sem ezt látom, és higgye el, képviselő úr, hogy mi már jó néhányszor vitáztunk arról, hogy ki a balatoni meg ki nem a balatoni, most tegyük is ezt félre, hiszen ha az Alföldről jövő képviselő lennék, akkor is ugyanúgy felszólalhatnék a Magyar Országgyűlésben a Balaton érdekében, hiszen miért ne aggódhatna bármely magyar állampolgár a Balatonért, miért ne érezhetné szívügyének bárki. De egyébként így meg, hogy a Balaton-parton élek, aztán különösen azt hiszem, hogy jogom van ehhez. Remélem, hogy mind a ketten jó szándékkal és a Balatonért aggódva tesszük ezeket a felszólalásokat, és egyikünk sem nézi ki a másiktól, hogy a hátrányát vagy a kárát szeretné az adott térségnek.

Az aggodásunk azért is tűnik jogosnak, mert most is azt látjuk megint e mögött a turisztikai ügynökség mögött, és ki kell mondani, hogy bizony ott van a háttérben Andy Vajna, ott van Orbán Ráhel, ott vannak a nagyon értékes ingatlanok, és már valóban el is indultak a pletykák, amiket érdemben senki nem cáfolt meg, például Siófok kapcsán, hogy a Balaton egyik nagyon-nagyon értékes ingatlana, ami jelen pillanatban a Balatoni Hajózási Rt. telephelye, az a kis sziget Siófok belvárosában, az majd onnan szépen ki lesz paterolva, mert Andy Vajna szemet vetett rá, és oda majd valamiféle kaszinót vagy nem tudom én, mit fog építeni. Ezek sajnos nem légből kapott dolgok, mert nagyon sok példát láttunk rá, hogy amire szemet vetnek ezek a bizonyos háttérdekek és háttérkörök, azt meg is szerzik maguknak.

Utána el is kezdődött az eszmecsere arról, hogy bizony hogyan lehetne a Sió-zsilib rekonstrukciójával az egész Bahart-telephelyet följebb vagy lejjebb költöztetni - nézőpont kérdése - a Sió mentén egy másik helyre, és felszabadítani azt az igen értékes ingatlant. Bizony nem biztos, hogy a balatoni emberek hasznára, pláne a siófoki emberek hasznára válna feltétlenül ez a beruházás, és remélem, hogy akkor is megengedhetem magamnak, hogy erről beszéljek, tisztelt képviselő úr, ha ön állandóan, helyi vitáink során is a szememre veti, hogy én nem vagyok siófoki. Szerintem ehhez nem kell siófokinak lenni, hogy ezt valaki lássa.

Úgyhogy arra kérem a kormányt, hogy hat év kormányzás után végre egy koncepcióval álljon elő a Balatont illetően, amely koncepció tartalmazza azt, hogy akár vízügyi, akár építészeti, akár turisztikai, akár más egyéb szempontból milyen koncepció mentén haladjunk, mi a célunk egyáltalán a Balatonnal. Turisztikailag szeretnénk hasznosítani, horgászparadicsomot szeretnénk belőle csinálni vagy esetleg valami egészen más ingatlanpanama áldozatává sze-

retnének tenni, mert ehhez mind-mind más eszközök és más célrendszer kell, mert ami jó a fürdőzőnek, mármint vízminőségi szempontból, az nem biztos, hogy jó a horgásznak; ami jó a vízi sportok kedvelőinek, mondjuk, a jet-skiseknek, az megint csak nem biztos, hogy a strandolónak feltétlenül ideális, vagy a vitorlázónak nem jó, aki mondjuk, tengeri jachttal szeretne közlekedni.

(17.30)

Tehát egy csomó-csomó szempont van. A vízszintről már nem is beszélek, hogy ami jó egyébként a turizmus szempontjából, hogy magas vízszintet tartunk, az nem feltétlenül jó az egyes déli parti települések szempontjából, akiket bizonyos időjárási körülmények között előnt a víz. Erre is koncepció kell.

Tehát legyen turisztikai desztináció, és én nem a desztináció létének jogosultságát vitattam, én csupán a kifejezést, hogy miért nem egy magyar kifejezést használunk helyette, ha már itt tartunk, célterület vagy úti cél vagy bármi, csak magyar kifejezés legyen. Ez alapvetően lehet egy jó dolog, csak akkor tényleg egy egységes koncepció mentén történjen meg, és ne az legyen, hogy megvan a forrás, akkor egyvalaki eldönti majd ott fönt, hogy mire fogjuk azt elkölteni, majd megint jön egy másik forrás, azt megint eldöntjük, hogy mire fogjuk elkölteni, és lehet, hogy a két beruházás, mondjuk, üti egymást vagy konkurál egymással, vagy homlokegyenest ellentmond egymásnak, mert nincsen egységes koncepció.

Nem fogom ezt az egységes koncepció kifejezést többször elmondani, azt gondolom, már épp elégszer hallották tőlem itt ma este, képviselőtársaim idejét sem rabolnám tovább. Természetesen, hogy ha olyan válaszok születnek, még a reagálásra fenntartanom a lehetőséget, de egyelőre ennyit szerettem volna elmondani.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban. - Dr. Józsa István: Ne fogd magad vissza, azért, mert nem vagy siófoki, nyugodtan beszélhetsz!)*

ELNÖK: Most Bányai Gábor képviselő úrnak adom meg a szót, normál időkeretben.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót ismét, tisztelt elnök úr. Ha megengedi, kedves Heringes Anita, egy kérdést tennék fel hozzá, bár nem illik ez a műfaj ide a parlamentbe, hogy egymást kérdezzük. Szob, Márianosztra, Nagyirtáspuszta, Nagybörzsöny. Mi jut önnek eszébe erről a négy településről vagy településről? *(Dr. Józsa István: Semmi!)* Az nagy baj, mert gyönyörű kisvasút épült vagy lett felújítva az elmúlt egy év, két év során arrafelé, és épp a múlt hétvégén járhattam arra. Úgy látom, a kisvasútnak sikere van ott is, bár lehet, hogy máshol is sikere van. Én a kisvasutat magát mint fejlesztést

nem dobnám ki csak azért, mert esetleg az ön fejében Felcsút jelenik meg minden kisvasútfejlesztésnél. Óriási jelentősége volt egyébként ennek a börzsönyi térségnek, déli és északi börzsönyi térségnek, hogy megépültek, újraépültek a vasútvonalai, és az a közel 30 kilométeres kisvasúttrendszer Magyarország díszévé válik. Egyébként még lehetne ott is javítani a kereslet-kínálat arányán, mert még több vendéget is elbírna az a vonal.

A másik pedig, hogy szeretném itt megjegyezni, hogy amikor itt a turisztikadesztináció-menedzsmentről volt a vita, hogy miért beszélünk ilyen idegen szavakkal - meg attrakció -, tény és való, ronda, magyartalannak kifejezések. Ezeket valamikor a turisztikai szakma erőltette rá a közbeszédre a turisztikai ágazatban.

De tisztelettel jelzem még egyszer, hogy éppen az új Turisztikai Ügynökségnek a Tourist Zrt., mondjuk, romjain vagy utódjaként elsősorban, higgyék el, ha nincs egy egységes szervező akarat egy országban, bármilyen ágazatban, ahol össze tudják tömöríteni és gyűjteni azon igényeket, amelyek megjelennek egy falusi turisztikában járatos vagy éppen egy nagyobb térségben, egy gyógyhelyfejlesztési programban járatos térségben, vagy az ország nagyobb részében, a Dunántúlon vagy éppen a Balaton környékén, vagy akár a keleti országrészben a Zempléntől kezdve egészen Nógrádig, tudnak valamit gyűjteni az önök és a mi választóink, vállalkozóink által összerakott anyagokból, és ebből nem tudnak összegyűjteni egy egységes, nem koncepciót, mert koncepcióval tele a padlás szerintem minden minisztériumban, minden hivatalban, hanem el tudják mondani, hogy érdemes-e fejleszteni, mondjuk, X. Y., valamelyikünk településén, mondjuk, gyógyhelyfejlesztésbe fogni, amikor még nincs tudtunkkal fűrt kút a termálfvízhez, nem tudjuk, hogy van-e gyógyvíz egyáltalán alattunk, azt se tudjuk, hogy érdemes-e ott ezzel foglalkozni, mert mindentől messze van. Egy olyan központnak, amely képes arra, hogy megmagyarázza önmagának is meg nekünk is, hogy szabad, nem szabad foglalkozni egyes fejlesztésekkel, higgyék el, nagyon nagy jelentősége lesz, hogyha ezt jól csinálják a tisztelt hölgyek és urak.

Ezen túl pedig a marketing. Magyarország azon kelet-európai, közép-európai országok egyike, amelyik a marketingre költi a legkevesebbet, egyébként átlagában a többi közép-európai államhoz képest kevesebbet költünk az országimázsra, az országmarketingre, térségmarketingre, város-, településmarketingre, és a jó bornak kell a cégér. Tehát hogyha végre valaki ezt jól fogja csinálni - mert ezt várom már én is hosszú-hosszú idő óta, hogy ebben áttörés legyen -, akkor Magyarország lehet olyan sikeres a turizmusban, mint a többi közép-európai államnak a fejlettebb részei, illetve azok a, mondjuk, a Mediterráneum térségében élő országok, ahol hatalmas marketingforrásokat biztosítanak arra, hogy minél több északi, déli, keleti, nyugati turista látogassa őket.

A másik pedig, hogy a turisztikai szervezeteknél, itt az attrakciófejlesztésnél egy-két dolgot engedjenek meg elmondanom. Többségükhöz képest volt módom turisztikai fejlesztést menedzselni és irányítani, elszámolni és nem belebukni. Az attrakciófejlesztésnek egy nagy titka van: az nem attól lesz jó attrakció, hogy én kitaláltam és én akarom csinálni, attól lesz, hogy el tudják-e adni, el tudják-e hitetni a vendégekkel, hogy érdemes eljönni, mondjuk, Bajára a halászlén kívül más étel megköstölésére, vagy érdemes-e Békéscsabára a kolbászfesztiválon kívül elmenni másik eseményre. Ezek is attrakciók egyébként, csak ez nem olyan hatású, mint amit naponta be lehetne mutatni. Magyarország ebben nagyon hátrul van az európai rangsorban, nem a mi hibánkból, egyszerűen a történelmi adottságaink, meg a helyi épített és természeti környezeti adottságaink nem teszik lehetővé, hogy az ország nagy részén minden szezonban, minden évszakban lehessen turisztikában vállalkozást folytatni.

Itt szeretném azt is mondani Kepli Lajosnak, hogy ha az, ami ma a Balatonnál van, az koncepciótlanság, akkor szeretnék hozzá gratulálni. Én ritkán jutok el a Balatonra, mert messze vagyunk tőle, én le vagyok nyűgözve attól, amit látok a Balatonon a fejlődésben, amit elérték az ottani vállalkozók, önkormányzatok és mindenki, aki ebben részt vesz.

Alföldi emberként nekem mindig nagy dolog, nagy élmény a magyar tengert meglátogatni, szerintem csodálatos dolog. Éppen a nyáron volt négy napunk, amikor Gyenesdiáson nyaralhattunk - ezt nem tettem rá az oldalaimra, mert nem volt eddig nyilvános, de ott voltunk -, és gyönyörű hely egyébként, képviselő úrnak a körzetében járhattam, inkognitóban. Fantasztikus, amit ott láttam, gyönyörű Keszthely városa. Tehát ami ott folyt koncepciótlanság címen, én azt mondom, hogy szeretnék visszatérni minden évben, hogyha van rá módom és anyagi lehetőségem a gyerekeimmel, meg a családom többi tagjával, hogy menjünk el, és nézzük meg újra a Balaton északi partját.

Ezt a koncepciótlanságot én elfogadnám egész Bács-Kiskunra, Békésre, Csongrádra, elfogadnám minden más keleti országrészre. Higgyék el, nem kell annyira zajongani a Balaton környéki gondokról, mert szerintem ez felesleges jajkiáltás Kepli képviselő úr részéről. Szerintem ott óriási dolgok vannak, és a jet-skit ne is tessék emlegetni, mert attól a háttérben felállt a szőr; a Balatonon tudtommal tilos mindenfajta robbanómotoros eszköz használata. De ezt jelzem, hogy én tudom az Alföldről, talán ön is tudja a Balaton környékéről. *(Kepli Lajos: Ez nem azt jelenti, hogy be is tartják!)*

És akkor itt egy megjegyzés: azt mondta kedves Sallai képviselő úr, hogy a központosítás az milyen galád dolog, mert elveszi a helyi kezdeményezés képességét, meg így, meg úgy, meg amúgy. Aztán ugyanebben a bekezdésben azt mondta, hogy a korábbi fejlesztések összevissza mentek. Képviselő úr, mindegyik fejlesztés helyi kezdeményezésen alapult

eddig. Ezután is valószínűleg úgy fog, mert a magán-szektor nem fog sem Bienerth Gusztáv parancsára, sem államtitkár úr vagy miniszter úr parancsára fejlesztésbe kezdeni, hogyha nincs értelme, haszna, s a többi. *(Hollik István: Így van!)* De ehhez kellene a vállalkozók.

Lehet, hogy önök majd felsorolják az összes fideszes, Fidesz-közeli vállalkozót, aki akar pályázni, akar fejleszteni - hát pályázzon, fejlesszen, de ez szerintem az ön számára sem zárt pálya. De könyörgöm, most akkor az a baj, hogy ha van helyi kezdeményezés és összevissza fejlesztünk, mert van Bács-Kiskunban 119 település, az egész Dél-Alföldön 226, és mindenki akart csinálni valami településképi szempontból fontos fejlesztést. Összevissza történt, mert nem egyeztettük le mi a sarkadiakkal, mondjuk, Jánoshalmán, Kiskunhalason meg Baján, hogy ők mit akarnak, de volt egy rendezőelv, hogy mennyi forrás van, teljesen lerohasztották az akkori döntéshozók, amiben önök közül, és lehet, hogy közülünk is többen részt vehettek.

De az nem koncepciótlanság, hogyha helyben történik egy ilyen döntés-előkészítés, és az sem hiba, hogy nem volt éppen központosítva, úgy gondoljuk, hogy nem volt, de a döntés az mégiscsak Szegeden vagy Miskolcon, vagy Kaposváron, vagy Pécsen születik a régióközpontokban, ott valószínűleg valaki tudta, hogy miért úgy döntött, akár politikai, akár gazdasági értelemben. Tehát én nem hiszem, hogy ennyire kellene egymás korábbi, pontosabban egy-két ilyen gondolatban egymásnak ellentmondó dolgot mondani, mert valamit le akarunk mindenféleképpen dehonesztálni.

És zárásképpen, kedves Szilágyi György képviselő úr, szerintem nem férfias dolog egy hölgyet állandóan, a beszédében ötször felemlegetni, meg az előzőben is ötször, aki nincs itt, nem képviselő, és csak az a főbűne, hogy a miniszterelnök lánya. Illetlenség. Négyszemközt meg kell vele beszélni, hogy mi a baja a tisztelt miniszterelnök úr lányával, szerintem nem méltó egy férfihez egy idegen nőt vegzálni, akit nem ismer, aki nem bántotta önt, aki nem is ismeri önt, meg ön se ismeri őt. Ezt egyedül maximum Heringes Anita tehetné meg, mint nő egy másik nővel szemben, de az sem nőies dolog, hogy egy itt nem lévő embert, aki nem része egyébként a mai vitának, hiába keverik bele, nem illik. Bár nem kell nekem megvédenem a miniszterelnök úr lányát, de higgyék el, hogy ez nem tetszett sokaknak, nemcsak nekem, másnak sem.

Záróképpen: szerintem maga a turisztikai törvény, ami előttünk fekszik, az azt a keretet megadja a magyar turisztikai ágazatnak, ami révén, hogyha lesznek vállalkozó kedvű magyar emberek, nők és férfiak, akik vállalkozni akarnak erre az ágazatra, akkor valószínűleg kitölti azt a keretet, amit neki szabtak a törvény alkotói. Ehhez kívánok egyébként sok sikert magunknak.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(17.40)

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ritka, amikor ilyen párbeszéd zajlik a kormánypárti képviselők és az ellenzék között, mert ritka az, amikor itt vannak így hárman-négyen, akik hajlandóak részt venni a vitában, tehát élek a lehetőséggel, hogyha meg nem haragszanak, és rögtön reagálnék is pár dologra.

Bányai képviselő úrnak az első fontos dolog, amire felhívta a figyelmet, hogy szerintem miben vagyok következtelen, pedig nem arról van szó, hogy akkor ezt törvényben kell szabályozni. Hogyha ezzel foglalkozott az elmúlt évtizedekben - mint ahogy elmondja, hogy ezzel foglalkozott -, akkor tisztában van azzal, hogy minden megyének, a kistérségeknek turizmusfejlesztési koncepciók készültek. A Magyar Turizmus Rt. végigvette az országot, és különböző térségenként, kiemelt térségenként megcsinálta ezeket a koncepciókat.

Tudja, mi volt a baj? Az, hogy a forráselosztás során, amikor pályáztak, senki nem vette figyelembe azt, hogy mi van a koncepciókban. De a koncepciók kialakításában részt vehettek a helyi térségek, beleszóltak a helyi polgármesterek, a helyi turisztikai vállalkozók, és ezt ilyen szintű szabályozással, ha valaki tiszteletben tartotta volna ezeket a koncepciókat, és valaki alkalmazni akarta volna, mondjuk, a fejlesztéspolitikában az EU-s forráselosztásnál, akkor alkalmas lett volna arra, hogy az ilyen jellegű szakmai következtelenségek, mint amikről ön is beszámol, meg én is beszámolok, ne történjenek meg. Akárhány helyen... - én olyan helyen élek, ahol kiemelt terület a gyógyturizmus, az összes környező településen, ott is, ahol soha nem volt strand, mindenhol csináltak egy-egy jó strandot, és most egymással versenyeznek ezek a négyezres, tízezres települések, hogy hogyan vegyék el ugyanazt a pár tízezer vendéget egymástól, mert gyakorlatilag nem volt benne koncepció, hogy melyik milyen szolgáltatásra fejlesszen igazából. És ennek az oka az, hogy...

Itt nem arról van szó, hogy nincs szükség turizmusfejlesztési koncepcióra, az eredeti felszólalásomban arról beszéltem, hogy de, nagyon nagy szükség van rá. Az az állításom, hogy ez a törvény önmagában nem tudja helyettesíteni a párbeszédet a helyi szolgáltatókkal, nem tudja helyettesíteni a polgármesterekkel és a helyi fejlesztéspolitikával, ami gond, és az, hogy ez a központosítás irányába viszi el. Tehát az, hogy idáig voltak következtelenségek, az nagyon nagy probléma, de alapvetően mindig is a pályázati fejlesztések és döntéshozók következtelenségeit indikálja ez, amikor gyakorlatilag anélkül, hogy belenéztek volna abba, hogy mi az, ami egy-egy térségben beleilleszkedik a turizmusfejlesztési koncepcióba, mi az, ami nem, úgy támogattak mindenfélet. Egyébként pedig koncepcióból is volt nyilván

mindenféle, voltak, amelyek tökéletesek voltak, meg voltak olyanok, amelyekbe mindent beletettek, és akkor gyakorlatilag arról volt szó, hogy egy EMVA-pályázatnál vagy itt-ott plusz két pontot lehessen kapni, hogy illeszkedik a koncepcióhoz, és nagyjából ennyi volt a célkitűzés.

Még egy fontos dolgot említett, amiről szintén érdemes vitázni, ez pedig az országimázs és a marketing kérdése. Alapvetően az az érdekes helyzet van, hogy már az előző kormányok idején, tehát nem az Orbán-kormányok idején elképesztő pénz ment a turizmusfejlesztésbe, koncepcióval, koncepció nélkül nagyon sok pénzt ment bele, és most ezeknek a fejlesztéseknek egy jelentős része nem tud gazdaságosan működni, ami pont például a marketinghiányból adódik. Amivel itt koncepcionálisan, mondjuk, a törvénynek vagy a jogalkotónak, de még inkább az ágazatért felelős minisztériumnak foglalkoznia kellene, az az, hogy a korábban megtett fejlesztéseknek miként lehet megvalósítani a nyereségességét elősegítő marketingjét, és hogy lehet kistérségeket, településeket segíteni ezzel. Tökéletesen egyetértünk, hogy ez baj, de a törvényben egy szó nincs erről, hogy ilyenrel foglalkozna. *(Bányai Gábor közbeszól.)* Tehát gyakorlatilag alapvetően nem azokat a problémákat próbálja meg kezelni, amelyekkel jelen pillanatban szembesülünk a vidéki térségekben egytől egyig.

Egyetlen dolgot, nagyon kérem... - tehát felmegy a pumpa bennem, amikor hallom, ez a pályázzon, fejlesszen, és ezeket a gondolatokat. Ez kb. ugyanaz, mint amikor azt mondják, hogy ha tudomásunkra jut egy korrupció, akkor tegyünk feljelentést, tehát ez ugyanaz. 2010-ben, megmondom őszintén - és lehet, hogy sokan megróhatnak érte az ellenzéki sorokból -, én bízom az önök kormányában, én dolgoztam azért, hogy kormányváltás legyen, és folyamatosan próbáltunk fejleszteni.

A 2010-11-es, az Észak-alföldi Regionális Fejlesztési Ügynökség által kiírt turisztikai pályázatokon nem tudtunk olyat mutatni, ami ne Fidesz-érdekeltség lett volna, és sorra adtuk... Tehát milliók mentek el tervezésekre, turisztikai fejlesztésekre, és simán le volt osztva a pénz. Tehát nagyon kérem, hogy ezt ne mondja, mert ez ugyanolyan, mint amikor Pólt Péternél feljelentem valamilyen kormánytagjukat, és megállapítja a bűncselekmény hiányát. Esélyünk nem volt... *(Bányai Gábor közbeszól.)* Rendben van, én nem mondom azt, hogy minden egyes település hasonló, én nem mondom azt, hogy mindenütt általános, én csak azt tudom mondani, hogy vannak olyan negatív tapasztalatok, amikor ezzel az élettapasztalattal, amit én is megéltem '10-től kezdődően, amikor valaki milliókat tett fejlesztésekbe, ismerősök szállodaépítésekbe 10 milliós fejlesztési... - tehát engedélyeztetési eljárásban próbáltak pályázni, és esélyük nem volt. És nyilvánvalóan ezek mind hozzájárulnak ahhoz a rosszhiszeműséghez, hogyha úgy tetszik, amit Hollik képviselő úr számon kér rajtam, hogy bizalmatlan vagyok.

Tulajdonképpen elgondolkoztam ezen, és ezért probléma az, hogyha nem írom meg előre a szöveget, hanem megpróbálok a vitában részt venni, mert rájöttem, hogy én tévedtem, és elnézést kérek Heringes Anita képviselőtársamtól, én mégsem mondom azt, hogy vonják vissza. Azt csinálnak, amit akarnak, mert tulajdonképpen hogyha lopni akarnak, úgyis lopnak, bármi van benne a törvényben, ez a tapasztalat, hogyha le van betonozva, akkor is. Tehát tulajdonképpen az most csak egy részletkérdés, hogy ezzel a jogszabállyal tudnak-e jót tenni, vagy nem tudnak, ez szándék kérdése, és kormányzati alkalmazás kérdése lesz, hogy mi történik ebből. Ebből adódóan rájöttem, hogy nem tudnánk olyan egyeztetést lefolytatni, ahol, hogyha akarja a kormányzat, ne találná meg a rést, ahol pénzt lehet kiszivattyúzni a dologból.

Akkor rögtön még egy dologra reagálok. Az előző kétpercesében említette nekem ezeket a kastélyfelújításokat, önkormányzati fejlesztéseket meg így tovább, és szó szerint azt kérdezte, hogy hol a mutyi. Erre egy mondatban tudok válaszolni: a kétmillió meg a két és fél milliós négyzetméterenkénti felújításnál, ott, amit az önkormányzatok megcsináltak. *(Dr. Józsa István: Úgy van!)* Tehát akárhány példát tudunk mondani szerte a felújításoknál, amikor irreálisan, elképesztően túlrazott fejlesztési programok zajlottak le önkormányzatoknál, és nem kisvállalkozásoknál, mert a kis- és közepes vállalkozások jelentős része azt nézte, hogy hogy tud ügyeskedni, úgy, hogy a legjobban jöjjön ki.

De pont az önkormányzatoknál és főleg a nagyobb önkormányzatoknál az ilyen jellegű fejlesztések, nem mondom azt, hogy kizárólagosan, de nagyon sok esetben, Hadházy Ákos kollégám - akinek valami miatt az a hobbija, hogy éjszakánként ezeket a fejlesztéseket bújja -, akárhány ilyen tud mondani, és akárhány ilyen tudok én is mondani tapasztalatból, ahol kétmillió fölötti négyzetméteráron újítottak fel valamit. És az is fontos, hogy mit... *(Bányai Gábor: Jelentse fel! Jelentse fel!)* Igen, most nem hallatszik a mikrofonba, hogy képviselőtársam mondja, hogy jelentsem fel, jelentsem fel. *(Bányai Gábor közbeszól.)* Én túl vagyok a húsz feljelentésen, anélkül, hogy idáig érdemben bármit megvizsgáltak volna, és soha nem találtak bűncselekményt. *(Bányai Gábor közbeszól.)* Tehát így nyilvánvalóan könnyű tanácsot adni.

De akkor hadd folytassam ezt a gondolatot, hogyha megengedi, Bányai képviselő úr! Mondta ezeket a kastélyokat és az önkormányzati fejlesztéseket. Az a baj, hogy a kastélyok felújításával a legtöbb esetben nem jött létre azért, lássuk be, olyan turisztikai attrakció, ami azt gazdaságilag önfenntartóvá tette volna, a legjobb esetekben sem. Nézze meg csak Hatvannak a példáját! Énszerintem Hatvan egy példás vadászati múzeumot csinált, öröm bemenni, öröm szétnézni - és tönkre fog menni. Ha most nem adják át a vadász kamarának azokat a bevételeket, amelyeket a vadászati engedélyezésből és a vadászati

jegyekből idáig az FM beszedett, 600 milliókat, azért, hogy a kamara átvegye a veszteséget, ott menne tönkre a fejlesztés, mert a legjobb fejlesztéseket sem lehet megfelelő párhuzamos turisztikai fejlesztések és marketing nélkül üzemeltetni. És hiába egy jó cél, hiába egy jó példa, nem sikerül.

De mondok egy másik példát, ami viszont sikerült: Lőkösházán jártam - természetvédelem a szakmám, helyi védett területeket kellett végigjárni -, Lőkösházán, Gyulától nem messze van egy Brédakastély, és egy viszonylag szűk, a „szűk” azt jelenti, hogy 100 millió alatti forrásból, magánbefektetésben felújították az egész kastélyt. Nagyon-nagyon ki voltam először akadáva, mert hatalmas, szép nagy fákat vágtak ki, de utána mégiscsak meg kellett barátkoznom ezzel a dologgal, mert sok más térségi kastélyhoz képest ez a kastély példásan felújításra került, és egy úgynevezett fényfestészeti szolgáltatással, mindenféle színes lámpákkal a fehér falakra rajzolgatva képes ez az attrakció kiegészíteni a gyulai idegenforgalmi szolgáltatásokat, Gyuláról az ott fürdőzők busszal járnak át Lőkösházára, és Lőkösházának a munkahelyteremtéséhez is hozzá tudnak járulni. Vannak ilyen kastélyfelújítások, és vannak olyanok, vannak olyanok, ahol üresen konganak, és be vannak zárva, és fel kell hívni valamilyen portást, hogy engedjen már be bennünket, ha meg akarjuk nézni.

Nem lehet tehát generális szabályozással a hülyeséget szabályozni, mert ott, ahol valaki fel akarna újítani egy kastélyt, ez egy legitim igény, én azt gondolom, hogy az építészeti örökségünk megóvása egy nagyon fontos cél, azt, hogy a kastélyainknak, volt kúriáinknak a megőrzése egy fontos közfeladat, azt nem vitatjuk, az a kérdés, hogy ezt turisztikai forrásokból kell-e csinálni, az a kérdés, hogy turisztikailag fenntartható turizmust - bocsanat, nem az ökoturizmus szempontjából használtam most a fogalmat, hanem gazdasági szempontból -, tehát hogy gazdaságilag fenntartható fejlesztést hoznak-e létre. És a gond nem az, amennyiben bölcs koncepciókkal próbálnak meg a turizmushoz hozzájárulni, mint mondtam az eredeti felszólalásomban, ez egy áldás lehet minden egyes térségnek, mert helyi adottságokra lehet építeni, de hogyha ebben a koncepcióban megjelenik az, hogy gyakorlatilag itt van egy önkormányzati ingatlan, újítsuk már fel, és majd lesz valami, mert most van rá pályázati forrás, akkor ezek a források elmennek úgy, hogy gyakorlatilag nem fogják az ágazatot erősíteni.

(17.50)

És akkor visszautalok még egy picit, ha megengedi Hollik képviselő úr, nyilvánvalóan azért jó a Dunakanyar analógiája, mert az országban van tíz nemzeti park, nagyjából lefedik az országot. Képzeld el, hogy ezek a nemzeti parkok sem egyenletesen fejlesztenek, pedig ott van Aggtelek, Hortobágy,

Kiskunság, Duna-Ipoly Nemzeti Park az ön térségében, Duna-Dráva, Balaton-felvidék, Órség, egytől egyig olyan térsége az országnak, amely adná a lehetőséget, hogy olyan ökoturisztikai fejlesztések valósuljanak meg, amelyek hozzájárulnak e térségekhez, és mégsem egyenletes. Pedig ezek mind állami fenntartásúak.

Ennek az az oka van, hogy sajnos - és tényleg nézze ezt el nekem, de ez a tapasztalat, nyilván nem azokat a pozitív példákat kell mondanom, amit önök csináltak az elmúlt hat évben, azt mondják önök eleget -, nemzeti parkoknál, állami erdészeteknél úgy zajlottak százmilliósi fejlesztések, hogy semmi más célja nem volt, csak az, hogy mennyi pénzt lehet kiszivattyúzni. Lések épültek, és nincs meg a fenntartási kapacitás. Gyakorlatilag odaadnak százmilliósi infrastruktúrát állami szervezeteknek, az állami erdészetek és a nemzeti parkok tényleg két tökéletes példa erre, ahol utána ezeknek a fenntartási költségei, a marketingje, a szervezése semmi forrással nem rendelkezik, nem tudják üzemeltetni gazdaságosan. Nagyon sok esetben vannak pozitív példák és rengeteg negatív példa.

Hat év kormányzás után, bocsásson meg nekem, de én igenis számon kérem azt, hogy hogyan lehet az, hogy ezen fejlesztések sokasága nem a közjót szolgálja. Mert jelen pillanatban az állami erdészeteknél ami zajlik, tipikusan az volt, hogy addig működik egy szolgáltatás, addig van közjóléti funkció, míg van hozzá EU-s forrás vagy központi költségvetési forrás. Olyan helyen, ahol egyébként állami erdővel való valós erdészeti gazdálkodás zajlik, és megvan a háttere annak, hogy közjóléti funkciókból turisztikai célokat szolgáljanak, jelen pillanatban az FM költségvetési törvényben meghatározott összegeket, támogatásokat ad állami erdészeteknek azért, hogy fenntartsák ezeket. Így nincs értelme. Ennek úgy van értelme, ha valóban jövedelmet termel. Úgy van értelme, ha hozzájárul a megélhetéshez. Jelen pillanatban nyilvánvalóan nagyon-nagyon fontos az, hogy mit látunk.

Mikor újra és újra végigmegyünk a példákon és megnézzük azokat, hogy hol mi zajlott... - én nem akartam egyáltalán beleszólni, mert itt van elég balatoni képviselő, és én alföldi gyerekként nem szívesen folyok bele abba, mert önök jobban látják ezeket, de mondhatom a konkrét példát Balatonfenyvesnél. Azt hiszem, hogy mindannyiuk számára ismert lesz. Egy értelmetlen megaberuházással négy hektárt kiprivatizált valaki a Balatonból, tehát négy hektárt elvett egy Natura 2000-es területből arra, hogy egy luxuskikötőt csináljon. Ez kinek volt az érdeke? Mert ez nem az ott élő emberek érdeke volt, és nem ők szedik be a helyi jövedelmet. És mi történt mellette? Ott van Balatonfenyves mellett Balatonmáriafürdő, ahol gyakorlatilag használhatatlan lett jóformán a strand, és a teljes helyi közösség, aki erre építette fel a kis gazdaságát, a kis boltját meg a kis éttermét, az megissza ennek a levét. Ezekről a fejlesztésekről beszélünk. Beszélhetünk rengeteg MSZP-sről, de ez már

az önök kormányzása idején az önök támogatásával, az önök kiemelt százmilliósi EU-s megítélt keretösszegével valósulhatott meg úgy, hogy a helyi hatóság és a kormányhivatal végigasszisztálta az összes engedélyezést, hogy a lehető leggyorsabb legyen, ne hogy ne legyen lehívható az EU-s támogatás.

Nyilván az ilyen esetekben azért fel kell emelni a szavunkat, mikor alapvetően a környékbéli strandoknak, az ökoturizmusnak, a horgászturizmusnak, mindnek ellehetetlenítették egy kistérségben a lehetőségeit egy ostoba fejlesztéssel. Nekem ne mondja senki, hogy ez bármilyen helyi érdeket szolgál vagy pártérdeket, vagy bármi ilyesmit. Nem, ez egy ostoba döntés egy rossz kormányzati beruházással, aminek nem lett volna szabad megvalósulni.

Nyilvánvalóan, ha még egy mondatot megengednek, akkor alapvetően amiatt kardoskodnék és amiatt próbáltam a törvény vitájában aktívan részt venni, mert rengeteg olyan térség van, és ha Hollik képviselő úr pont például említette a Miskolctól északra lévő régi gömöri térséget, ami ott van, ezeknek a térségeknek jóformán más lehetősége sem lesz, ha nem segítünk nekik. Igenis megvan mindenütt az a turisztikai szolgáltatási lehetőség, amivel helyi fejlesztésekkel meg lehet teremteni: van, ahol horgászati turizmus, van, ahol vadászati turizmus, van, ahol simán az ökoturizmus vagy természetjáró turizmus. Az a félő számomra, hogy amennyiben egy újabb vízfej meg fogja mondani azt, hogy a desztinációs rendszer kiépítése során mely irányokba menjen el a források jelentős része, akkor hiába vannak 90 milliósi vagy 100 milliósi keretek itt vagy ott, azok nem fogják tudni azt kezelni, hogy az ország jelentős része viszont ezen fejlesztéspolitikai célokból eltávolodik és leszakad, és tényleg abba az irányba megy el az ország, hogy lesz tíz, de legyen tizenöt kiemelt turisztikai célterület, amelyek jól működnek, legyen ez a főváros vagy a Balaton, vagy akár a Dunakanyar, kívánom, hogy legyen. Lehet ez, de az a baj, hogy az összes többi térségtől viszont ez elviszi az erőforrásokat, elviszi a lehetőségeket, és azt a versenyhátrányt nem fogják tudni behozni. Nekem ez az elsődleges aggályom.

Azért nem kérem mégsem, hogy vonja vissza államtitkár úr ezt a törvényt, mert úgy gondolom, hogy ha valamiből jót akarnak kihozni, abból úgyszólván lehet jót kihozni, ha meg valamiből lopni akarnak, akkor tök mindegy, mi van leírva a törvényben, idáig is megtalálták az útját, ezután is meg fogják. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Manninger Jenő képviselőnek tudom megadni a szót.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Megpróbálom röviden, szinte két percben összefoglalni, hogy ne kelljen már kétperccsel élnem, de néhány dologra szeretnék reagálni gyorsan.

A Balatonnak van koncepciója, én nem akarom most itt elmondani, mert akkor tényleg elmenne az idő. Kepli képviselőtársunknak azt javaslom, hogy olvasson újságot. Az újságokban ez részletesen le van írva, nagyon sok sajtótájékoztató volt a különböző balatoni turisztikai fejlesztésekről, amelyek az operatív programokból valósulnak meg. Az elmúlt időszakban is rengeteg ilyen tapasztalhatott. Tehát van koncepció, a Balaton Fejlesztési Tanácsnak is van egy kész koncepciója, azt is bizonyára megismerheti. Az egy más kérdés, hogy persze minden döntést nem hoz meg egy koncepció, ez teljesen igaz, ahogy itt elhangzott. Az önök pártjában sincs egyetértés például egy komp esetében. Aki a nyugati medencében van, az támogatja, aki a keletiben, az nem és így tovább. De ez érthető, bizonyos döntéseket egy koncepció nem tartalmaz, tehát utána a konkrét fejlesztési döntéseket mindig lehet vitatni természetesen, de van egy koncepció.

A térséggel kapcsolatban is még egyszer elmondanám, tehát a desztináció vagy nevezzük célterületnek, most ilyen szempontból ezt majd a turisztikai szakmával együtt kell nyilván kidolgozni, hogy milyen magyar szóval lehet ezt helyettesíteni, de a lényege az ennek, hogy szükség van a térségi marketingre. Abban egyetértünk, hogy többszereplős történet, tehát nyilván az állam mellett a helyi szereplőknek, az önkormányzatnak és a gazdasági szereplőknek is van lényeges feladata.

Rengeteg példát tudnánk itt mesélni, amikor a gazdasági szereplők nagyon pozitív dolgokat hoztak létre, csak említsem a balatoni bor- és gasztronómia-szerveződések, amelyek az utóbbi időben tényleg a minőségi turizmust szolgálják. De említhetnék negatív példákat is, elhangzott, hogy egy Balaton-parti városban este már nem voltak nyitva a vendéglátóhelyek. Ma már egyébként nyitva vannak. Valóban kellett egy szemlélet ahhoz, hogy hasonlóan nyilván a tengerparthoz, este hatkor ne zárjanak be, vagy a multikhoz, amelyek nyitva voltak kilencig. Eltelt néhány év, amíg a helyi kereskedők is átálltak erre, de átálltak.

Tehát az a lényeg, hogy ez egy koncepció mellett történjen. Azt gondolom, hogy ebben van a helyi szereplőknek szerepe, de ahogy az itt elhangzott példák is pontosan azt mutatják be, igenis van központi szerep is, tehát van központi szakmai szerep is, ahogy itt elhangzott, például - és utolsónak erre reagálnék - a kastély esetében. Valóban nem minden ilyen, főleg kulturális örökség értékvédelme céljából létrehozott fejlesztés önfenntartó, ez kétségtelen; sőt a legtöbb nem az külföldön sem. Törekedni kell arra, hogy minél kevesebb pénzbe kerüljön, de ezt csak úgy lehet, ha együtt nézzük a közvetett hasznával is. A képviselő úr itt elmondta valóban, de ebben például segíthet egy kormányzati szereplő, hogy ezek a térségi fejlesztések úgy valósuljanak meg, hogy ne csak a kastélyfejlesztés, hanem mellette a szállásférőhely-fejlesztés, a vendéglátás, turisztikai intézmények is fejlődjenek.

Abban a reményben, hogy ilyen pozitív szerepe lesz majd a turisztikai ügynökségnek, hiszen azt ígérték, hogy növelni fogják a bevételeket, javaslom ismételt, és ha megengedik, akkor evvel én befejezem a hozzászólásomat, a kétpercesemről lemondok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Gelencsér Attila képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az ellenzéki oldalon többször mondták, hogy milyen jó, hogy végre érdemi vita van, meg igénylik, vágyják a vitát. Hát, ez nem így van a mi oldalunkon. Mi inkább egy deprimáló szituációt érzünk, ami már-már mazochizmussal ér fel, hiszen parlamenti jegyzőként folyamatosan megélem, hogy nem a törvényről beszélnek. Összekeverik, műfaji teljes tévedésben vannak, nem interpelláció, nem azonnali kérdés vagy napirend előtti, ahol a kormányt lehet ellenőrizni. *(Felzúdulás, közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Itt a törvényről kellene beszélni. Két órája tart, morzsányi kifejezések vagy mondatok hangoztak el arról, ami az asztalon van, ami miatt az államtitkár idejött és szeretné elmondani vagy előterjeszteni a dolgot. Így aztán elég nehéz, mert tudniillik az a helyzet, hogy ha most itt egészségügyi tárgyú vita van vagy pedagógiai tárgyú, önök ugyanezeket a felszólalásokat ejtik meg. Ez ezen az oldalon halálosan unalmas, de álljuk.

Viszont amiért én szót kértem, az Kepli Lajos úr, akinek a 12 perces felszólalásából 2 perc arról szólt, hogy balatoni, ehhez képest rögtön a felszólalásában bizonyította, hogy nem az, hiszen a kempingek értékesítését 2006 utánra tette. Most ha jóhiszemű vagyok, azt mondom, tévedett.

(18.00)

De miután a fideszesekre akarta tolni a kempingek eladását, ezért nyilvánvalóan hazudott. Kepli Lajos, ne hazudozzon! Az a helyzet, hogy ez 2006 előtt történt. Semmi köze nincs a 2006 utáni közgyűléseknek ehhez.

Zárásképpen: tudják, hogy minek örülnek a Balaton-parton a turisztikában részt vevők? Annak, hogy megállítottuk a migrációt. Ha már önök sem a törvényről beszélnek, én sem a törvényről fogok beszélni. Annak örülnek, hogy kerítést építettünk, megállítottuk a bevándorlást, Magyarországról Európa menedékeként lehet beszélni, ide jönnek a turisták Nyugat-Európából. Ezzel lehet rajtuk segíteni; ehhez képest önök ma délelőtt nem szavazták meg az alaptörvény-módosítást, önök elárulták a turisztikai szereplőket, elárulták azokat, akik a Balaton partján vagy más desztinációkban ebből szeretnének megélni! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak két percben, és átadom az elnöklést Hiller István alelnök úrnak.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Gelencsér képviselőtársam, jegyző úr, ugye, azzal kezdte a mondandóját, hogy hát a törvényről, a törvényről, a törvényről, aztán érdekes módon itt az utolsó fél percben egy gondolat erejéig nem a törvényről szólt.

Na, én a törvényről kérdeztem államtitkár urat már kétszer, a törvény kapcsán feltett kérdések tekintetében nem méltóztatik választ adni, inkább beszélget Manninger képviselőtársammal és mindenki mással, csak ne kelljen válaszolni.

Még egyszer azt szeretném mondani, államtitkár úr, vannak kézzelfogható, egyértelmű kérdések, amelyek elhangzottak. Nem kell hogy megismételjem ezeket a kérdéseket önnek. Szeretném, ha erre egyértelmű válaszokat adna, de nem a végén. Mert a mese, a mesedélután nem a parlament műfajai között kell hogy elhangozzon. Meg kell beszélni, meg kell vitatni a dolgokat, ha ön azt akarja vagy önök azt akarják, hogy érdemben bármelyik ellenzéki frakció a kérdés alakításához, formálásához, jobbtáshoz hozzá tudjon tenni.

A tartalmi része a dolognak pedig az, hogy akkor segítsek, még újabb kérdéseket teszek fel önnek, gyakorlatilag azt szeretném tudni, hogy ebből a koncepcióból, ebből a törvénytervezetből fakadóan hol látszik, hogyan köszön vissza az, hogy a turizmus jóvédelemeltartó képességének a növekedése biztonsággal meglesz az elkövetkezendő időszakban. Hogyan, mikorra? Fokozhatnám a kérdéseket. Vagy épp az, hogy az európai uniós források hatékony felhasználása, és értse ezalatt államtitkár úr a lenyúlások nélküli, az ellopások nélküli felhasználásoknak a mikéntjét - hogyan és mikor? Milyen garanciákkal megáldottan? Vagyis hogy mindennek az eredményeképpen milyen munkahelyteremtési, -bővülési lehetőségekkel számolnak? Ezeknek a nagyságrendje milyen kört ölel fel?

És akkor még egyéb más, egyéb kérdéseket is meg kívánok majd fogalmazni, ha most sem kíván válaszolni, annak érdekében, hogy hátha egyszer eljutunk oda, hogy mégiscsak válaszol. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Üdvözlöm önöket, őszintén csodálva a téma iránti elkötelezettségüket és kitartó lelkesedésüket. Az elnöki székéből kötelességem felhívni a figyelmüket a házszabály betartására, amit be is fogok tartatni, történetesen, hogy új gondolatoknak szívesen adunk teret, az ismétlés a tudás anyja pedig egy későbbi napirendi pontban kerül majd felelevenítésre. Na, most akkor, minthogy a kétperces kör befejeződött most, Szilágyi képviselő úr nem első

alkalommal kaphat szót ebben a napirendi pontban. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Reagálni szeretnék az elhangzott dolgokra, amik egyébként véleményem szerint abszolút a törvényhez kapcsolódnak. Azért engedjék meg, hogy azt kicsit sérelmezzem, hogy Gelencsér Attila meg akarja határozni, hogy mi miről beszéljünk - szerintem pont a törvényről beszélünk teljes mértékben -, és Bányai Gábor, akinek nagyon vártam a felszólalását, hiszen azt hittem, annyira mondta itt folyamatosan a felszólalásom alatt a különböző információkat, hogy majd ő válaszolni fog a kérdéseimre, aztán amiket feltettem kérdéseket, azokra semmit nem válaszolt. Annyit mondott csak, hogy ne emlegessük Orbán Ráhel. Hát, amikor a miniszterelnök lányáról beszélünk, aki meghatározza az ő szakterületét, és azt mondja, hogy az ő szakterülete a turizmus, a vendéglátás, a hotelek iránti vonzalom, és arrafelé megy el, akkor én Orbán Ráhel nem úgy emlegetem, mint a miniszterelnök úr lányát, hanem úgy, mint egy elvileg turizmussal, vendéglátással foglalkozó szakembert, akinek valószínűleg nagy ráhatása lesz erre a piacra, mert sajnos azt megszokhattuk az elmúlt hat évben, hogy a miniszterelnök úr és családja, ha megjelenik valahol, utána nagy ráhatása lesz erre az egészre.

És ami miatt ezekről beszélünk kell, az az, hogy nekem fogalmam sincs, és ezt kérdeztem, de nem adnak rá választ, hogy vajon miért is kell ez a törvény. Vajon miért is kell a turisztikai ügynökség? Főleg annak a tudatában nem értem igazából, hogy - engedjenek meg, hogy idézzek valamit, az idézet a következőképpen szól: - „a magyar turizmus világszinten az élen jár, teljesítménye nemzetközileg is kimagasló, minden fontos mutatója javult tavaly, a turizmus dinamikus fejlődése egyre nagyobb mértékben járul hozzá a magyar gazdaság növekedéséhez”. Mondta Varga Mihály, az önök minisztere márciusban. Hát, hogyha ennyire jó minden, ahogy Varga Mihály mondta, akkor miért kell ezen most változtatni? És az a félelmünk, és ezt mondtuk el itt többször, csak erre nem kaptunk választ - mindjárt, Hollik képviselő úr, mindjárt önről is beszélek, mert önnek is válaszolok majd -, arra nem kaptunk itt egyedül választ, hogy ha ennyire jól működik a magyar turizmus, és valóban ezt mondtam el, hogy voltak fejlődések, észre lehetett venni fejlődéseket 2014-től, akkor miért kell változtatni.

Két oka lehet. Az egyik az, hogy önök rájöttek, hogy ha a magyar turizmus elkezd normálisabban fejlődni, akkor abban nagyon sok pénz lesz, és ebből a pénzből le szeretnék fölözni azt a megfelelő hasznót, ami van. Ez az egyik lehetőség. Miért mondjuk ezt? Mert ezt csinálták szinte az összes olyan területen, amihez hozzányúltak. A másik lehetőség pedig az, hogy valamilyen egyéni érdekek miatt akarják önök irányítani a magyar turizmust Magyarországon.

Aztán akkor kezdjük Hollik képviselő úrral! Képviselő úr, az elmúlt időszakban már megszoktuk, bár KDNP-s képviselőként, kereszténydemokrataként ez nem a legjobb tulajdonság, hogy ön valótlanosságokat állít még vasárnap is. Ma, igaz, hogy nem vasárnap van, de szintén valótlanosságokat állított, hiszen a jegyzőkönyvben pontosan le van írva, hogy mit mondtunk, erre a következőt adta az én számba, hogy én azt mondtam, tehát hogy azt kérdeztem, hogy komolyan, turisztikai desztinációt akarnak létrehozni? Ugye, ezt mondta, hogy én ezt mondtam. Én nem ezt mondtam, képviselő úr. A jegyzőkönyvben vissza kell nézni, hogy mit mondtam. Én azt mondtam, hogy komolyan hat év után jutottak el oda, hogy turisztikai desztinációkat akarnak létrehozni? A kettő közt óriási különbség van. Tudja, mit jelent a másik? (*Bányai Gábor közbeszól.*) Azt jelenti, hogy önök hat éve kormányoznak, igaz, hogy ön nem volt még itt bent az előző időszakban, tehát nem tudhatja, hat éve lehetőségük lett volna arra, hogy fejlesszenek és ezeket csinálják. Képviselő úr, mondtam, nem válaszolt, ne ilyenkor duruzsoljon! Nyomjon gombot, és válaszoljon a kérdéseimre, mert az egyszerűbb lenne! Ön semmire nem válaszolt, azon kívül, hogy azt mondta, hogy Orbán Ráhelről itt nem szabad beszélni, pedig egy turisztikai szakember állítólag.

Menjünk tovább akkor, jó?, hogy még mit mondtak önök. Akinek köszönöm a felszólalását, és ahol érdemi dolgokat hallhattunk egyébként, az egyértelműen Witzmann képviselő úr felszólalása volt. És valóban ez itt a nagy kérdés. Hogyha fejlődött, és ezt is mondtam, fejlődött a turizmus, hogyha a turisztikai bevételek emelkedtek, és ez kimutatható, van egy fejlődés, akkor miért is kell változtatni a struktúrában? Akkor miért is jó az, hogyha változtattunk rajta? És az is kérdés, és ezt is jó lenne tisztázni, és ezek a fontos kérdések egyébként a turizmussal kapcsolatosan, hogy vajon miért emelkedtek a bevételek. Azért emelkedtek a bevételek, mert Magyarországon jobb lett a szolgáltatás? Mert minőségi szolgáltatást kapnak az emberek már Magyarországon is? Ezért emelkedtek a bevételek, vagy pedig ennek más okai vannak? Mert akkor meg kell nézni, hogy vajon ez egy folyamatos fejlődés lesz, mert hogyha valóban a szolgáltatások színvonala emelkedett, hogyha valóban fizetőképes kereslet alakult ki Magyarországon, és valóban normális szolgáltatásokat kapnak, amire igény is van, akkor valóban tudnak fejlődni tovább is turisztikai bevételek. Ha nem ez az ok, hanem mesterségesen irányítjuk oda, mondjuk, különböző kedvezményekkel, különböző vállalati kedvezményekkel vagy más egyéb eszközökkel a keresletet, akkor nem biztos, hogy ez hosszú távon fenntartható. A kettő közt óriási különbség van.

Az pedig, hogy Magyarországon milyen szolgáltatást kapnak, avval egyetértünk egyébként, hogy az, hogy milyen a magyar turisztikai szolgáltatás, abba nagyon sok minden beletartozik. Abba beletartozik, hogy milyen szállást kapnak, beletartozik az, hogy

milyen programok vannak, amiről már beszéltem nagyon sokszor, jól érzik-e magukat, milyen a kiszolgálás, milyen infrastruktúra van a környéken, hogy tudnak oda eljutni; és hozzátartozik az is, hogy milyen újdonságokat találnak, és az is hozzátartozik, hogy milyen a marketing.

(18.10)

Mert hiába van egy-egy desztinációban nagyon sok minden, hogyha arról az emberek, ezt egyébként Bányai képviselő úr mondta, nem tudnak, például, hogy ott hova lehet menni és mit lehet csinálni. A probléma csak az, hogy ezeknél a dolgoknál, amiket önök most elmondanak, és nem válaszolnak rá, és azt mondta Hollik képviselő úr, hogy a desztinációknál az lesz, meg fogják jelölni azokat a desztinációkat, településeket és minden egyebet, ahol majd meg fogják határozni, hogy milyen fejlesztéseket kell végrehajtani (*Hollik István: Nem, nem ezt mondtam.*), vagyis meghatározzák, hogy mire költik a pénzt.

Képviselő úr, ezt mondta, ha nem, akkor cáfoljon meg! Ez az egyik nagy félelem. Mert mi fog történni? Mondjuk, vegyünk egy példát! Ne nekem higgyenek, mindig azt mondják, hogy az ellenzéki képviselőknek nem lehet hinni, higgyenek a saját képviselőiknek! Önök nem olvasták Tiffán Zsoltnak az egy évvel ezelőtti szavait, amit a miniszterelnök úrnak üzent? Önök szerint abban mit mondott Tiffán Zsolt? Baranya megyében önök szerint, mondjuk, Baranya megye területén kik fogják meghatározni majd ezeket a fejlesztési pénzeket? Azok fogják meghatározni, akikről Tiffán Zsolt beszélt? Arról a fideszes és MSZP-s összefonódásról, amiről Tiffán Zsolt beszélt? Aki szóról szóra azt mondta, hogy Viktor, vedd már észre, ezek maffiózók, ők osztják a pénzt a megyében. Önök szerint ezek az emberek nem ugyanezt fogják csinálni? Hát, ettől félünk. Pontosan attól félünk, hogy központosítanak mindent, és utána majd a különböző lobbierdekek fogják eldönteni, és nem Magyarország érdeke vagy nem az adott térség érdeke, hogy milyen fejlesztésekbe fognak pénzt ölni, vagy milyen pénzeket fognak fordítani ezekre a fejlesztésekre.

Tehát én még egyszer azt mondom, szeretnénk tudni, mi az oka. Ha Varga miniszter úr azt mondja, hogy ez egy sikerágazat - márciusban mondta -, ha ez egy sikerágazat, akkor miért nem ezen a sikerágazaton, a jelenlegi működésen próbálnak változtatni, és miért strukturális változásokat csináltak rajta? Mondják meg! Árulják el, hogy mi az oka. Nyomhatja Bányai képviselő úr megint gombot, és válaszolhatja a kérdésekre is, azon kívül, hogy ne Orbán Ráhelről beszéljünk.

És akkor itt a következő, amit még meg szerettem volna említeni, de csak a jegyzőkönyv kedvéért, mert Manninger képviselő úrral megbeszéltük, hogy igen, az a két példa, amit felhoztam, mind a kettő

fideszes városvezetés, mind a kettő balatoni településen, Füreden és Keszthelyen is fideszes polgármester van. Le kell menni egyébként, és ha ön már Keszthelyet említette, menjen el Füredre is, nézze meg a két, szinte azonos adottságokkal rendelkező településnek, nézze meg a turisztikai vonzerejét! Füred virágzik, tele van programokkal, nem tudják, szinte nem tudnak annyi szálláshelyet csinálni, hogy ne legyen kihasználva. Ha elmegy Keszthelyre, semmit nem fog találni (*Bányai Gábor: Ez nem igaz!*), nem fog programokat találni, pedig ugyanolyan adottságai vannak, ugyanúgy két fideszes vezető van, és ez nagyon-nagyon sokat számít.

Lehet, hogy ön ezt nem így gondolja, mert mint mondta, nem nagyon járt azon a területen, most volt először. Persze, ha most volt először, akkor újdonság, de ha valaki végigjárta már a Balaton-partot, akkor pontosan tudja, hogy hova érdemes menni, mely településekre, hol talál programokat és hol érezheti jól magát akkor, ha két gyermekkel megy, és az a két gyermek szeretne, mondjuk, azon kívül más szórakozást is találni, hogy bemegy a Balatonba. Ezek fontos kérdések, ezekről kellene beszélni. (*Bányai Gábor: Mi Gyenesdiáson voltunk, és találtunk programokat.*) Nem értem, képviselő úr. (*Dr. Lukács László György: Azt mondta, hogy Gyenesdiáson volt, és hogy találtak programot.*)

Azt ígérem, mert úgy látom, a jelenlétükkel, azt ígérem, hogy többet nem fogok önökkel vitatkozni, mert önöknél van a bölcsék köve, önök marhára értenek mindenhez. (*Hollik István felnevet.*) Önök marhára értenek mindenhez, és nagyon nagy szakemberek. Ön is egy óriási szakember, Hollik képviselő úr, nagyon örülünk neki, hogy végre idejött a tisztelt Házba és megtisztelt minket a felszólalásaival, egy élmény. Tudja, mi a probléma? Ön a közelébe nem jön annak az államtitkárnak, akivel soha, semmiféle problémánk nem volt sem szakmailag, sem sehogy, a közelébe nem jön, csak maga egy arrogáns, óvele meg lehet normálisan beszélni.

Ha valakivel vitatkozni fogunk, azok olyanok lesznek, mint az itt ülő államtitkár úr, és nem olyan, mint ön. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik sorában.*)

ELNÖK: Na kérem, kétperces kör kezdődik, számos résztvevővel. Tisztelettel kérek mindenkit, hogy a turizmussal foglalkozzon, a mai nap már egyébként volt módunk egymással foglalkozni, most próbáljunk a témával is. Ennek címén (*Hollik István: Mennyit tudnak hazudni!*) - majd akkor beszél, ha megadom a szót - Witzmann Mihály képviselő úr például, parancsoljon, két percben!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elnézést kérek, hogy ismét szót kérek, és nem szeretném azt a luxust fenntartani, hogy Kepli képviselőtársammal való személyes vitánkkal terhelném meg az amúgy is későre nyúló ülést, mégis azért néhány dolgot itt feljegyeztem

magamnak. Amikor Kepli Lajos képviselőtársam azt mondta, hogy nem látszik a fejlődés a balatoni turizmusból, nincs fejlődés - mondta ezt annak idején, hogy szebb és jobb, olcsóbb az Adria -, amikor ezzel szemben szembesült azokkal az adatokkal, mint a vendégéjszakák száma vagy a vendégek száma, vagy a turisztikai bevételek tendenciózus növekedése, akkor bebizonyosodott, hogy mégiscsak van potenciál, mégiscsak van fejlődés a Balatonban. Amikor azt mondta, hogy nincs pénz, az a baj, mert a kormány elvette a 300 milliárdot - akkor még talán sajtóközleményt vagy sajtónyilatkozatot is tett ezzel kapcsolatban, illetve lehet, hogy itt is felszólalt -, mikor most azt láthatjuk, hogy a Turisztikai Ügynökségnél újra van gombolva a kabát, újra lesz gombolva, és talán a hírek arról szólnak, még több is lesz, mint 300 milliárd a Balaton-fejlesztésre, akkor azt láthatjuk, hogy van pénz is. Tehát van potenciál, van pénz, akkor most beleköt abba Kepli képviselőtársam, hogy jó, jó, van pénz, van potenciál, de nincs koncepció.

Tehát egy kicsit a koncepcióra is visszatérve, én olvastam a Balaton Fejlesztési Tanács koncepcióját, olvastam a számos előkészítő anyagot, magam is számos egyeztetésen vettem részt a turisztikai koncepcióval kapcsolatban, a Magyar Turisztikai Ügynökség munkájával kapcsolatban. Egyébként Rig Lajos képviselőtársam említette itt, egyébként nagyon helyesen, a borturizmust, a háttértelepülések kapacitásainak a kihasználását, a kerékpárutakat, a vitorláskikötők fejlesztését, említették önök itt a badacsonyi komp kérdését, a síófoki zsilip kérdését. Jelentem, hogy amennyire én tudom, rövidesen kormányzati döntés születik ebben az ügyben, és benne vannak a koncepcióban. Tehát látjuk, hogy van koncepció is, akkor a végén már abba kötnék bele, hogy jó, jó - és megint csak Kepli Lajosra utalok -, de miért a desztinációt szót kell használni. Tehát ez már egy kicsit a nyuszikás vicc kategóriája, ha van rajtad sapka, az is baj, ha nincs rajtad sapka, az is baj, tényleg a kákán is csomókeresés.

Szilágyi Györgynek köszönöm szépen az elismerő szavait (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), csak nagyon gyorsan csak annyit szeretnék mondani, hogy miért kell változtatni. Azért, mert a nemzetgazdaságban egy stratégiai ágazat, és azt gondolom, egyébként egyetértve önnel, sokkal több potenciál van még benne. Jelen pillanatban 10 százaléknál részesül a nemzetgazdaság a turizmusból. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, és máris a megszólított két percben elmondhatja a véleményét. Kepli képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Én eredetileg Gelencsér képviselő úrra szerettem volna reagálni, akinek kár volt lejönnie a pulpitusról, mert házhoz jött a pofonért, ugyanis azt mondta, hogy semmi köze a fideszes megyei közgyűlési vezetőknek

az SCD-kempingek elkötyavetyéléséhez. Hát, ki volt az, aki már 2006-2007-ben, amikor látszott, hogy semmi nem valósul meg az egész beruházásból, meghosszabbította ezeket a szerződéseket és szerződésmódosítást? Veszprém megyében például - Isten nyugosztalja! - Lasztovicza Jenő írta alá, a Fidesz megyei közgyűlési elnöke, ugyanakkor Zala megyében Manninger Jenő képviselő úr volt a közgyűlés elnöke. És ki volt az, aki az MSZP-vel karöltve itt a parlamentben úgy módosította a Balaton-törvényt, hogy az SCD ingatlanjai egyik pillanatról a másikra a többszörösét érték, mert megnőtt a beépíthetősége, mert kedvezőbbek lettek azok a szabályok, amelyek az ingatlan értékét alapvetően befolyásolják? Tehát milliárdos vagyont adtak az SCD-nek, majd senki, sem a Fidesz, sem az MSZP - de akkor már Fidesz-kormány volt 2010 után - nem számoltatta el az SCD-t, senki felelősségre sem vonta sem az előadót, sem a vevőt a meg nem valósult beruházásokért. Gyakorlatilag semmiféle elszámoltatás ez ügyben nem történt.

Witzmann képviselő úrral pedig nyilván reggelig elvitatkozhatnánk. Bocsássa meg, ha most már ott tartunk lassan, hogy nekem is van véleményem a témában. Én elmondtam a véleményemet, azt hiszem, hogy elég világosan és érthetően, mindig ugyanazokkal a hazugságokkal reagál újra és újra (*Witzmann Mihály: Lassan mondom, vigyázz!*), ezzel nem tudok mit kezdeni. Én nem mondtam azt, hogy menjenek az Adriára az emberek. Lassan mondom, hogy megértse, képviselő úr, nem mondtam soha ilyet, hogy menjenek a Balaton helyett az Adriára. Utoljára kértem szót, elnök úr, ígérem, hogy nem fogok a türelmével és a képviselőtársak türelmével visszaélni...

ELNÖK: Jól teszi.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Nem is érdemes egy olyan vitába belemenni, amikor mintha a falnak beszélne az ember, az érveit nem hallgatják meg. Én azt gondolom, hogy a tények önmagukért beszélnek. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én már csak egy dologban bízhatok, abban nem, hogy államtitkár úr menet közben válaszolni fog, mert látom, viszonylag - hogy mondjam szolid megfogalmazás keretei között - csökönyös magatartását, ami a székhez ragasztja őt, és nem akar menet közbeni vitában részt venni, de egyébként azt kell hogy mondjam, hogy mindaz, amit majd a végén elmond, az nyilván figyelemfelkeltő lesz, legalábbis ebben bízom.

Remélem, hogy legalább a kérdéseket jegyzetelte és majd válaszolni is kíván rájuk, mert az legalább a részletes vitában való továbbgondolkodást segíthe-

ti. No, de ezt a részét hagyjuk, és arra biztatom még ezek mellett államtitkár urat, hogy legközelebb intenzívebben vegyen részt a vitában, mert az talán többet segít önöknek is a gondolkodásban.

(18.20)

Ezen túl csak annyit szeretnék mondani, hogy ennek a törvénytervezetnek nyilvánvalóan van súlya a magyar gazdaság hogyanképpen alakulását érintően is, hiszen amikor egy durván 33 ezer milliárd forintos GDP-n belül megközelítőleg 10 százalékos nagyságrend születik az idegenforgalom keretei között, amikor különféle számok látnak napvilágot, de ma a Parlament falai között a hivatalosnak mondható 340 ezer fős érintettségi foglalkoztatásbéli létszámokat jegyezhetjük fel, akkor azt gondolom, hogy többet érdemelt volna ez a téma - még egyszer vizsztatérve - az elmaradt válaszok tekintetében is.

Lettné volna módja államtitkár úrnak azokat a nevekkel illetett megközelítéseket cáfolni, amelyek így az én számomra a belenyugvást meg az elfogadást jelentik államtitkár úr részéről. Persze majd a végén lehet cáfolatot mondani, amikor már senki nem tud megszólalni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Örömmel üdvözlöm önöket a vita negyedik órájában. Szót kért felszólalásra Witzmann képviselő úr. Muzsáj? (*Derűlttség. - Witzmann Mihály: Kell!*) Jó, hát, ha kell, akkor kell, csak tudjam. Rendben van.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen elnök úr és képviselőtársaim megtisztelő türelmét. Tényleg csak röviden, mert az előbb nem tudtam befejezni.

Miért örülök ennek a mai vitanapnak? Azért örülök, mert balatoni képviselőként azt látom, hogy úgy látszik, megmozgatja a padosorokat a turizmus, megmozgatja a padosorokat a Balaton kérdése. Ezek szerint mégis van benne valamiféle erő, potenciál és lehetőség.

Tényleg a számok talaján maradván, ahogy előbb Szilágyi György képviselőtársam is mondta, próbálok a számokkal érvelni. 2009-ben, amikor mélyponton volt, akkor a nemzetgazdaságból 7 százalékot tudott kivenni a turizmus, 2014-15-ben pedig - amikor éves adatokat tudunk mondani, a 2016-os évet még nem tudjuk, de jobb lesz, mint az előző - már 10 százalék feletti részesedése van a nemzetgazdaságból. Tehát a nemzetgazdaság szempontjából valóban egy meghatározó stratégiai ágazatról beszélhetünk.

Sajnos nincs itt Kepli Lajos képviselőtársam, de azért szeretném neki elmondani (*Kepli Lajos, a szakértői páholyból: De itt vagyok!*) - jaj, de jó, Lajos, hogy itt vagy!, itt van, elnézést -, ahogy 2006-tól, amikor említetted a Balaton-parti kempingeket, a megyei önkormányzatok, történetesen a Somogy

megyei önkormányzat elnöke 2006-ban valóban a parlament jelenlegi jegyzője, Gelencsér Attila képviselőtársam volt, csak az a probléma, kedves képviselőtársam, hogy a döntés a Siotour-kempingekkel kapcsolatban speciel Somogy megyében 2006 előtt datálódott, tehát egészen biztos vagyok benne, bár nem álltam mellette, hogy ő nem tudott aláírni ezzel kapcsolatban semmiféle kempinggel kapcsolatos sem pozitív, sem negatív döntést. Meg kell nézni, hogy ki volt akkor az elnök.

Valóban, azt gondolom, kedves képviselőtársam, amikor azt mondta, hogy aggódik a Balatonért, akkor egyrészt arra kérném, hogy nyugodjon meg, mert nem kell aggódnia, másrészt pedig azt gondolom, hogy nem aggódik, hanem riogat. Folyamatosan riogat. Nincs olyan szezonkezdet, nincs olyan szezonértékelés, hogy ne aggódna valamiért olyan lelkesen a Balatonért. Arra kérem, hogy nyugodjon meg, hiszen mind a potenciál, mind a fejlődési adatok, mind a statisztikai adatok, mind a pénz és a költségvetési támogatás rendelkezésre állása, mind a koncepció tekintetében ez a mai nap egy dolgot biztosan és világosan bebizonyított, hogy mind a pénz, mind a forrás, mind a szándék, mind a potenciál, mind a koncepció rendelkezésre áll. Inkább fogjunk össze, és dolgozzunk azért, hogy a Balaton fejlődni tudjon! Azt gondolom, hogy lokálpatrióta képviselőként mindannyiunknak ez az érdeke, függetlenül attól, hogy a Balaton északi vagy déli partján él és tevékenykedik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kizárólag a házszabály által előírt kötelezettség miatt kérdezem meg, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Fónagy államtitkár urat kérdezem tisztelettel, hogy kíván-e válaszolni. *(Dr. Fónagy János jelzésére:)* Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Már a kezdettől is magamtól igyekeztem az egybehangzó kérdéseket jegyzetelni, és nemcsak a legutóbbi felhívásnak eleget téve. A Ház és elnök úr iránt érzett tiszteletem jeleként én nem minősítek senkit, holott majdnem minden hozzászóló vette magának a bátorságot, hogy személyes minősítéseket alkalmazzon. Engedelmmükkel, én ettől - ismétlem, a Ház és elnök úr iránt érzett tiszteletem miatt - eltekintek.

Ha megengedik, a felmerült kérdéseket úgy csoportosítom, hogy ellenzéki képviselőtársaim nagy része foglalkozott azzal, hogy kell-e az új szervezet vagy nem. Abból a szempontból foglalkozott vele, hogy ha egyszer jól megy Magyarországon az idegenforgalom, akkor miért kell új, miért nem marad

minden. Egy pillanatig sem mondtuk azt, hogy rosszul megy, a hozzászólások is különböző hangütéssel, de elismerték azt, hogy ma ez az ágazat jól megy, a GDP-nek mintegy 10 százalékát adja. Azzal kezdtem a hozzászólásomat, az expozét, az az általános vélemény, igen, hat év tapasztalatát leszűrve, hogy több potenciál van az idegenforgalomban, mint amit eddig kivettünk belőle. Jól megy, de mehetne jobban is. Ezért mondjuk azt, hogy csináljunk valami mást, fejlesszük ezt tovább. Tehát az egyik az, hogy miért van rá szükség: ezért.

A másik: volt, aki az önkormányzatokat és az alapszintet kifogásolta, illetve az annak való elvesztését tételezte fel, majd ugyanazok a hozzászólók a mondataik másik felében meg azt mondták, hogy borzalmas az újabb centralizáció, itt az állam mindent meg akar kaparintani. Tisztelt Képviselőtársaim! Amiről ma beszéltünk vagy beszélnünk kellett volna - úgy gondolom, hogy a hozzászólások jelentős része szakmai kérdéseket is taglalt -, az épp a közép-szint hiánya, azé a középszinté, ami az alapszintű kezdeményezéseket és a felsőszintű állami koordinációt összeköti. Erről szólnak ezek.

Jelentem, hogy a desztináció nekem se tetszett, a magam részéről az úti célt megvettem, a turisztikai úti cél megjelölést; tökéletesen igaz, legalább a Magyar Országházban beszéljünk magyarul. A turisztikai úti célok megjelöléséhez, azok kialakításához, rangsorolásához és finanszírozásának a lehetővé tételéhez kell egy közép-szint. Ez a turisztikaiúticélmenedzsmentnek a feladata. Ez az a közép-szint, amiről ez a törvénytervezet lényegében szól.

A turisztikai régiókra továbbra is szükség van, de maguk a régiók, kevés kivételtől eltekintve - és ezt is megerősítették a hozzászólások -, önmagukban nem eladhatók. Mindenki különböző előjellel, de elmondta, hogy az a turisztikai eredmény, ami eladható. Akkor hoz munkahelyet, akkor hoz bevételt, akkor hoz pénzt, akkor hoz életet a térségbe, ha eladható. Bármennyire is kedves a szívünknek valami, ha azt nem lehet eladni, akkor mint turisztikai produkcióval nem megyünk sokra.

Jelenleg, és ez a spród igazság - bocsánat, előre kellett volna bocsátanom, hogy én nem vagyok balatoni, sőt mi több, 50 éves koromig be nem tettem a lábam a Balatonra; én dunai vagyok, ezt azért mondom, hogy illetően elfogultság nincs bennem -, ma Magyarországon gyakorlatilag három olyan célpont, turisztikai úti cél van, ami a külföldieknek eladható: Budapest, a Balaton és a Tisza-tó. Ez így nem jó, mert az ország többi részébe is kellene ilyen térségeket kialakítani. Azért hoztuk ide ezt a törvénytervezetet, hogy legyen egy olyan szervezet, egy olyan apparátus, amelyik az alulról jövő kezdeményezéseket összeszedi, és ezeket - erre sincs jó magyar kifejezés - projektszinten kezeli, ha úgy tetszik, eladható termékeket csinál belőlük.

A másik, amit Heringes Anita képviselőtársam, de a többiek is megemlítettek, az ingatlanok kérdése, az a feltételezés, hogy ez az egész egy nagyon tudatos

bűnös cél érdekében jön létre, hogy értékes ingatlanokat lenyúljunk.

(18.30)

Ezzel együtt azt egy pillanatig nem vitatom, hogy Magyarországon ma számos olyan ingatlan és ingatlanegység van, amit sokkal jobban ki kellene használni. A Club Tihanytól kezdve itt több mindent felsoroltak. A várakkal meg a kastélyokkal már nem vagyok ilyen, hogy mondjam, megengedő, mert az elmúlt években számos ilyennek a helyreállítása sikeresen megtörtént. Gúr képviselőtársamnak ajánlom, hogy látogasson ki Diósgyőrbe, a saját városába, és nézze meg, hogy az milyen szépen felépült, de több más kastély is felépült. Vagy a közelben Edeleányban, hogy ne menjek messzire, és akkor nem az Esterházyról és a többiről beszélek. Sőt, valaki említette, hogy itt a drága kastélyokat és várakat valaki le akarja nyúlani.

Kérem szépen, vannak eladó kastélyok. A problémánk az, hogy Magyarországon sok tucat olyan kastély van, amelynek nem találunk egyelőre gazdát. Keresünk olyan embereket vagy cégeket, akármiket, aki ezt megveszi, felújítja, és akár a környéknek lehetőséget ad, munkahelyet teremtve, valamilyen célra hasznosítva. Csak azért mondom, és ezt talán képviselő asszony mondta, hogy a szegény helyiek ott legfeljebb csak szakácsok, pincérek meg nem tudom, mik lehetnek. Hát, ma elég kevés kereslet van a grófkisasszonyokra. Nyilvánvaló, hogy egy szállodába alkalmazottak mennek és nem kastélyúrnók. A XXI. században erre elég kevés a kereslet, de nem akarom ezt elviccelni.

Visszatérve az ingatlanra: a vagyonkezelő szervezet nem cél, hanem egy eszköz. Ez a szervezet kizárólag olyan ingatlanokkal számol, amelyek eddig is száz százalék állami tulajdonban voltak, és ezután is abban maradnak. Ugye, itt elhangzott, hogy majd baráti cégeknek 30 évre odaadjuk, ezt is több hozzászóló említette. Az állam nem vesz el ingatlant, ez a törvény semmi ilyet nem tartalmaz, sem önkormányzatit, sem magántulajdonban állót. A törvénytervezet olyan ingatlanokra javasol speciális szabályozást, amelyek ma is az állam kizárólagos tulajdonában vannak. Ezeknek az ingatlanoknak az esetében is csak az MNV Zrt.-vel között vagyonkezelői szerződéssel jön létre vagyonkezelői jog. Ennek a funkciója nem az ingatlan megszerzése, hanem egy-egy beruházás gyors és hatékony megvalósítása. Amikor a beruházás elkészül, az állam átadja a létesítményt annak, aki fenntartható működést garantáló üzleti tervet mutat be.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt hívják piaci társadalomnak. Aki azt vállalja, hogy valamit jól működtet, annak az állam azt oda fogja adni. Azért volt a rendszerváltás, hogy ezeket ne az állam működtesse, hanem a piac. Valóban, a vagyonkezelői jog tervezetében 30 év szerepel, de ettől egyébként a felek

eltérhetnek, lehet rövidebb is, lehet hosszabb is. Ennyit a baráti cégekről.

Szó esett itt a különböző gyorsításokról. Itt engedjenek meg, hát, nem egy privát megjegyzést, csak egy közbevetést, mert többen fölemlítették, hogy nincs idő a régészeti kutatásokra. Nem az idegenforgalom, hanem az infrastruktúra-fejlesztés köréből tudom, hogy Magyarországon ma a régészeti kutatás önálló üzletággá alakult, és sok milliárddal drágítja meg a magyar utépítést. Úgyhogy én szívem szerint ennek valahol azért gátat szabnék. visszatérnék az Ótestamentumhoz, ahol azt mondják, hogy az eltemetetteket hagyjuk békén, ha 3 ezer ott pihen, akkor pihenjen ott továbbra is, nem biztos, hogy mindig mindenkit ki kell ásni. De hát ez az én, mondom, egyébként nem idevaló megjegyzésem.

Szóba került a Balaton ott honos kollégáim révén, hogy nem lesz-e ez az ígéret is visszavonva, mint ez a sokat emlegetett 2015. évi 300 milliárdos csomag. A korábbi kormányhatározatot is egy alapos előkészítés előzte meg, de éppen azért volt szükség annak felülvizsgálatára, mert nagyon sok elemből állt össze, nagyon sok apró fejlesztési lehetőségből állt, és önmagában, a sok pénz elköltése mellett nem biztosította egy átütő turisztikai úticél-program megvalósítását. Ezért, és itt Gúr kollégám mindig a koncepciót kérte számon rajtam, egytértek, azt hiszem, Bányai képviselőtársam mondta, hogy tele van a padlás koncepcióval, abból jól állunk, mindenki jól áll ezzel; de éppen hogy egy elfogadható és megvalósítható koncepcióval nem biztos, hogy ez így beilleszthető volt.

Elment, eltávozott, és én csak azzal értek egyet, hogy aki nincs itt, meg aki nem tud válaszolni, annak az ember ne címezen megjegyzéseket, úgyhogy Sallai képviselőtársamnak majd egy másik alkalommal fogok válaszolni. Gúr képviselőtársamnak pedig a koncepciót mondtam, megítélésünk szerint az összhang a törvénytervezetben biztosítva van, a vár- és kastélyprogramot nagyon szívesen írásban megküldöm, egy hatoldalas anyag. Elnök úr bizalmával nem akarok visszaélni és azt önnek felolvasni. Végül egy záró megjegyzés, hogy mindig nagy érdeklődéssel hallgatom az ön hozzászólásait. 26 éve csak kérdéseket hallok öntől, ha egyszer a választ hallanám, akkor nagyon elégedett lennék.

Mindezek alapján kérem, mert azért számos hozzászólásból kitűnt, hogy ezt a témát a hozzászólók többsége fontosnak tartja, képviselőtársaim túlnyomó többségének, és most tegyük túl magunkat a napi politikai felhangokon, van érdemi szakmai hozzászólása ezekhez, tehát kérem, hogy akinek valóban ilyen van, az a módosító javaslatát nyújtsa be. Meggyőződésem, hogy sikerül a végén egy olyan szöveget kialakítani, ami a parlament többsége számára, nem azt mondom, hogy mindenkinek, de a többség számára elfogadható lesz.

Köszönöm a részletes vitát, és köszönöm az elhangzottakat. Elnök úr, köszönöm a türelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az elektronikus hírközléssel és a fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12733. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kara Ákos úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, ha úgy kényelmesebb, és jobban tudja előadni, nyugodtan üljön le.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmességét. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2015 végén, emlékezhetnek rá, Magyarország Kormánya a magyar emberekkel folytatott konzultációt követően, a magyar polgárok véleményére támaszkodva elindította a „Digitális jólét” programot. E programnak határozott célja, hogy a digitális fejlődés mindenhová eljusson, és hogy honfitársaink, a magyar emberek biztonságosan vehessék igénybe a széles sávú interneten elérhető szolgáltatásokat és persze lehetőségeket.

2016-ban a kormány nekilátott a program megvalósításának, és számos eredmény már ismert önök előtt. A jövő évtől 18 százalékkal csökken az internet-előfizetések áfája, nagyon sok szakmai programot tervezünk. Ha nem haragszanak, most az idő rövidsége, illetve más témák fontossága miatt ezekre nem térek ki. 2018 végére minden olyan háztartás részére, amelyik ezt igényli majd, hozzáférhetővé tesszük a szupergyors internetet. Hallhatták, láthatták, az elmúlt hetekben 137 járásban már megkezdődtek az ezzel összefüggő fejlesztések.

(18.40)

Céljaink teljesüléséhez természetesen még rengeteg tennivalónk maradt. Az országos széles sávú internet eléréséhez szükséges fejlesztési munkák összetettsége folyamatosan igényli a szabályozás felülvizsgálatát, egyszerűsítését. Ezt korábban ilyen típusú szakmai-politikai vitában úgy hívtuk, hogy jogi akadálymentesítés. Ez azonban önmagában nem elég. A folyamatosan bővülő szupergyors internethálózatokhoz egyre több honfitársunk csatlakozik majd, és fogyasztóként várhatóan egyre több internetszolgáltatást is vesz majd igénybe. Gondoskodnunk kell tehát az internetes fogyasztók megfelelő védelméről. Az elektronikus kereskedelem rohamos terjedésével fontos biztosítanunk, hogy a szolgáltató cégek, vállalkozások betartsák a rájuk vonatkozó szabályokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elektronikus hírközlésről és fogyasztóvédelemről szóló törvény önök előtt fekvő módosítása az előbb említett célokat szol-

gálja, javaslatot tesz tehát a széles sávú hálózatokkal összefüggő jogi akadálymentesítésre, és az elektronikus kereskedelemmel összefüggésben fogyasztóvédelmi szabályokat állapít meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A hazai e-kereskedelem robbanásszerűen növekszik, ezért kiemelt kormányzati feladatnak tartjuk az online kereskedelemben részt vevő fogyasztók védelmének erősítését, figyelemmel arra, hogy a kiskereskedelmi forgalom jelentős hányada kerül át ebbe a térbe, ebbe a közvetítő közegbe. Ha megengedik nekem, fontos adatokat hivatkozok. A KSH adatai alapján az elmúlt évtizedben folyamatosan bővül a csomagküldő és az internetes kiskereskedelmi forgalom. A forgalom volumene 2010 óta évente átlagosan 38 százalékkal emelkedett az egy évvel korábbi szinthez képest. Hogy mi vár ránk e tekintetben? Ha egy nemzetközi összehasonlítást nézünk, az uniós átlag 43 százalékkal szemben Magyarországon 2015-ben 23 százalék volt a hazai e-kereskedelemben rendszeresen részt vevő lakosok aránya.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egyre több vállalkozás választja értékesítési csatornaként az internetet, és egyre több vásárló él ezzel a lehetőséggel annak a gyors, rugalmas volta vagy más előnyei miatt. Ugyanakkor az ellenőrzési tapasztalatok szerint a jelenlegi hazai elektronikus kereskedelmi piacot tekintve a jogsértések aránya magas. Hatékonyabb fellépés szükséges, és még egyszer mondom, vegyék azt figyelembe, vegyünk azt figyelembe, hogy a jövőnek szóló, de a közeljövőnek szóló szabályt alkotunk a robbanásszerűen növekvő e-kereskedelem tekintetében.

A törvényjavaslat tehát e tekintetben a következő fő tartalmi elemeket tartalmazza, nyilván olvasták képviselőtársaim a törvényjavaslatot, így csak röviden hivatkoznék ezekre a fontos pontokra. Tehát egyrészt az e-kereskedelem területén súlyos jogsértést elkövető cégek nyilvános internetes feketelistában való feltüntetése; az e-kereskedelmi vállalkozások ezen tevékenységével összefüggő jogsértés esetén visszatartó erejű bírságának meghatározása, illetve közszolgáltató postai szolgáltatás telefonos ügyfélszolgálatán készült hanganyagok kiadására vonatkozó gyakorlat egységesítése és egyértelművé tétele.

Tisztelt képviselőtársaim és mindazok, akik figyelik a mostani parlamenti vitát, szeretném meghivatkozni az internetkonzultáció egyik eredményét. Egy kérdésre a megkérdezettek közel 50 százaléka, 44 százaléka azt a választ adta, hogy szerintük hatékonyabb fogyasztóvédelmi intézményrendszerre és fogyasztóvédelmi bírságolási eszközökre van szükség. Nyilván azért mondták ezt, mert olyan tapasztalatokkal bírnak, hogy szükségesnek tartják a változásokat. Emellett a válaszadók 60 százaléka az internetes kereskedelem terén súlyos jogsértést elkövető cégek nevét nyilvánosságra hozná és feketelistára tenné.

A „Digitális jólét” programja tehát nyilván támaszkodott erre a lakosok által megfogalmazott

észrevételre, véleményre, és önök nyilván találkozhattak ezzel, ha figyelmesen elolvasták a törvényjavaslatunkat, az abban megfogalmazottakat. Csak utalok arra, hogy a „Digitális jólét” program keretében felülvizsgálatra került a hazai e-kereskedelem, amely alapján a fogyasztóvédelmi intézményrendszer működéséről és bírságolási gyakorlatáról szóló jelentést a kormány elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az e-kereskedelem a hagyományostól eltérő kereskedelmi formák egyike, ahol az ügyletkötés természetéből, szempontjából adódóan a fogyasztók fokozottabb védelmet igényelnek. Amikor elvi kérdésekről beszélünk a fogyasztóvédelem, illetve e törvényjavaslat kapcsán, akkor legyenek kedvesek ezt mindenképpen figyelembe venni. Ez egy nagyon fontos szempont, egy szemtől szembe folyó kereskedelmi gyakorlat tekintetében kevésbé. Ott is kiszolgáltatót lehet a fogyasztó, de egy internetes vásárlás esetében sokkal inkább kiszolgáltatót tud lenni a fogyasztó. Így kérem, hogy amikor az elvi kérdéseket vizsgálják, akkor az elvekhez kapcsolódó különböző szankciók és különböző bírságolási lehetőségek dolgát és szellemét mindenféleképpen ehhez kapcsolják.

Az internetes kereskedelem terén előírt, több mint két éve hatályos részletes tájékoztatási kötelezettség tehát nem pusztán adminisztratív előírás a mi értékelésünkben, hanem az online értékesítés sajátos jellemzőit ellensúlyozó követelmény. A vásárlói bizalom erősítése és fokozása szempontjából komplex módon kell kezelni az e-kereskedelem fogyasztóvédelmének kérdéseit. Erre reagálva a „Digitális jólét” programja, figyelemmel az InternetKon idevonatkozó eredményeire, amit ismertettem önökkel, előírta tehát a feketelista megvalósítását, amely az internetes kereskedelem körében a fogyasztókkal szembeni súlyos jogsértést elkövető e-kereskedelmi vállalkozások nyilvános adatbázisban történő megjelenítését tartalmazza. Tisztelt Képviselőtársaim! Terveink szerint, ha önök is egyetértenek ezzel, 2017. január 1-jétől tüntetnénk fel, tüntetik fel majd ezeket a cégeket, nyilván a fogyasztók érdekének megfelelően.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék rá utalni, hogy a korábbi fogyasztóvédelmi ellenőrzésekből van néhány nagyon fontos tapasztalatunk. Ezek a tapasztalatok kormányzati cselekvésre ösztönöznek minket, hiszen a Fogyasztóvédelmi Hatóság által lefolytatott ellenőrzések alapján az ellenőrzött cégek vonatkozásában az utóbbi három év eredményeit tekintve átlagosan 80 százaléknál találtak hiányosságot. Az utóellenőrzések, és ez nagyon fontos a mostani jogszabály tervezetének elvei tekintetében, tehát az ismételt ellenőrzések során 2013-ban 41 százalék, 2014-ben 59 százalék és 2015-ben pedig 63 százalék, tehát sajnos évről évre folyamatosan nő a feltárt újbóli hiányosság aránya. Ezért azt gondolom, azt gondoljuk, hogy mindenképpen lépni kell.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tisztességes, jogkövető vállalkozások, vásárlók és nem utolsósorban az e-kereskedelmi szektor érdekének védelme ügyében

szeretnénk változtatni a bírságolási gyakorlaton. Szeretném önöknek elmondani, hogy a bírság mértékének meghatározásánál, amelyet olvashatnak a törvénytervezetben, a gazdasági és kereskedelmi élet iparági képviselői véleményét tekintjük irányadónak, ez magyarul a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara által felvetett bírságsáv-javaslatot jelenti. Ez szerepel abban a javaslatban, amelyet önök olvashattak a törvénytervezetben.

Természetesen a kkv-kal szemben, a multinacionális cégek tekintetében - a kormányzat korábbi lépéseinek megfelelően - továbbra is az ismételt elkövetett jogsértések esetén a multicégek számára továbbra is sokkal magasabban szerepeltetjük a bírságolási maximum lehetséges összegét. Ez adott esetben akár 500 millió forint is lehet, illetve a fogyasztók széles körének testi épségét, egészségét sértő, azt veszélyeztető esetben akár 2 milliárd forintig is terjedhet. Ez a bírságolási súly, azt gondolom, valóban komoly és jelentős változás a korábbiakhoz képest.

Ugyanakkor azt szeretném elmondani és nagyon fontos - egy vitának nézünk elébe, jó az, ha rögzítjük az elvek tekintetében -, hogy a kkv-k esetében az első alkalommal elkövetett jogsértés esetén továbbra is az első figyelmeztetés elve alkalmazandó. Tehát szó sincs arról, hogy egy magyar kkv első alkalommal anyagi hátrányt szenvedne, ha a Fogyasztóvédelmi Hatóság feltár valamilyen problémát. Itt nincs szó bírságról. Itt arról van szó, hogy a megfelelő problémákra hívják fel a cég figyelmét, és ha felhívják a figyelmét, és mégsem teljesíti azt egy tág határidőben, akkor kerülhet sor második esetben a bírságra. Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem ez fontos dolog, hiszen az elmúlt esztendőknél a kis- és középvállalkozásokkal közösen tudtuk talpra állítani a magyar gazdaságot, és következetesen visszük azt az elvet, hogy a kkv-k számára kormányzati figyelem, program, együttműködés tekintetében az első alkalommal nem kerül sor pénzbírságra.

(18.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiekben, tehát az előbb elmondott intézkedések a fogyasztóvédelem területén egy átgondolt jogalkotási folyamat részét képezik. Emlékezhettek rá, az elmúlt időszakban árubemutatókkal és más olyan, fogyasztókat megkárosító jelenségekkel szemben vettük fel sikeresen a harcot, a küzdelmet, adott esetben a törvényi szabályozás erejével, amely, azt gondolom, hogy sokak megelégedését váltotta ki az országban. Szeretnék utalni arra, hogy bár jelentősen csökkent az árubemutatókon észlelt visszaélések száma, de a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium által elrendelt, november 10-től 25-ig tartó, következő program fog majd választ adni arra, hogy végső soron kell-e még jogalkotóként a tavasz folyamán különböző intézkedéseket tenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha röviden kellene összegezni, akkor azt mondhatnánk, hogy ha az elmúlt időszakban az egyéni jogérvényesítés hatékonyabbá tételével megerősítettük az e-kereskedelmi szektort, akkor az elkövetkezendő időszakban ezt hatósági oldalról tervezzük megtenni e törvényjavaslattal.

Szeretnék még utalni arra, ami a fogyasztóvédelem kérdésköréhez tartozik, ami joggal felvethető e benyújtott törvénytervezet kapcsán, hogy én azt gondolom, hogy a következő esztendőben például kiemelten kell ellenőrizni, hogy a közszolgáltatók és telefonos ügyfélszolgálatot működtető egyéb vállalkozások vajon ténylegesen betartják-e a szóbeli panaszkezeléssel kapcsolatos törvényi szabályokat, nem terhelve persze indokolatlanul és jogszabályellenesen a fogyasztó panaszának írásbeli megerősítésével, tehát azt gondolom, hogy nemcsak a mostani, átgondolt, fogyasztóvédelemmel kapcsolatos politika, hanem egyéb más feladataink is vannak.

Örömmel mondom önöknek, hiszen nagyon fontos szerepet tölt be a fogyasztóvédelem életében a „Fogyasztói tudatosságra nevelő iskola” pályázat, nagyszámú pályázat érkezett. Kérem, vigyék jó hírét ennek a programnak. Eddig 16 iskola pályázott, ebből két iskola Dombóváron államtitkár asszonytól már megkapta ezt az elismerő címet, e héten csütörtökön Keszthelyen pedig újabb iskola fogja megkapni ezt a címet, és hála istennek, most már határon túli magyar iskolák is vannak a pályázók körében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha szabad, akkor továbblépnék az elektronikus hírközléssel kapcsolatos módosításra, hiszen ezt is tartalmazza a jogszabály. A javaslat meghatározó része egy korábban is elővett és a szupergyors internet megvalósításával kapcsolatos elektronikus hírközlésről szóló törvény módosításáról szól, amelynek célja a hálózatfejlesztés megkönnyítése. Miért fontos ez? Szeretnék néhány számadatot mondani, hogy könnyebben eligazodjunk mindannyian a témában. Kalkulációink szerint az országos szupergyors internetelés kiépítéséhez mintegy 50 ezer kilométeres szakaszon kell hálózatfejlesztést végrehajtani. Ebből körülbelül 10 ezer kilométeren kell teljesen új vezetékot lefektetni. Ez akkor tud olcsó, gyors és hatékony lenni, ha az érintett szereplők megfelelően együttműködnek egymással. A fejlesztőknek például meg kell állapodniuk az ingatlan tulajdonosokkal ahhoz, hogy a tulajdonon végigvihessék a kábelt, megállapodás szükséges közszolgáltatóval és a többi, tehát lehetne ezt a sort folytatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A gyakorlati tapasztalatok alapján sokszor nagyon nehezen jöttek létre ezek a megállapodások. Előfordult, hogy az érintettek adott esetben még vissza is éltek a helyzetükkel, ezzel meghiúsítva vagy jelentősen megdrágítva a hálózatfejlesztést. Olyan világos jogi környezet szükséges ezért, amely minden fél jogait tiszteletben tartva, de a visszaéléseket kizárva segíti elő a hálózatfejlesztéshez szükséges megállapodások megkötését.

Az önök előtt levő, az önök által olvasható törvényjavaslat ezért a következőkre tesz javaslatot. Ha megengedik nekem, szintén csak röviden, vázlatosan utalnék erre az önök által is ismert anyagra. A törvénytervezet tehát kimondja, hogy a széles sávú hálózatfejlesztést elsősorban közterületeken kell végrehajtani. A hagyományos közműveknél régóta él ez a szabály, a jövőben a szélessáv-fejlesztéseknél is ez az elv fog érvényesülni. Ha a fejlesztés egyébként megfelel az építésügyre, környezetvédelemre és egyéb követelményekre vonatkozó jogszabályoknak, akkor a közterület tulajdonosa nem tagadhatja meg annak a megvalósítását. Ez a rendelkezés vonatkozik természetesen az önkormányzati közterületekre is.

Azt szeretném, hogy gyorsabb és hatékonyabb legyen a tulajdonosi hozzájárulások beszerzése. Ezzel kapcsolatban világos szabályok, határidők vonatkoznak majd arra, hogy a hálózatfejlesztéssel érintett tulajdonosok hozzájárulását milyen módon, mennyi időn belül lehet kikérni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jogvita esetén hatékonyabb hatósági eljárást ír elő a törvény. A hálózatfejlesztéssel összefüggő építési munkák során előfordul - erre szeretnék utalni -, hogy a felek nem tudnak megállapodni egymással, ilyenkor a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatósághoz fordulhatnak. A törvényjavaslat pontosítja az eljárás szabályait, megakadályozva többek közt a rosszhiszemű időhúzást a felek részéről. Még egyszer mondom tehát, a jó gyakorlatot, más közműfejlesztések szabályozási jó gyakorlatait vettük át.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve tehát: a kormány célja, hogy Magyarországon a lehető legtöbb emberhez jusson el a szupergyors internet, legalábbis ennek a lehetősége, célunk továbbá az, hogy az országosan kiépült hálózaton a magyar emberek biztonságosan tudják igénybe venni a szolgáltatásokat anélkül, hogy a fogyasztói jogok veszélyben lennének. Úgy gondoljuk, hogy a digitalizáció elterjedéséhez és ezen keresztül Magyarország fejlődéséhez és sikeréhez elengedhetetlen az, hogy a jó minőségű informatikai hálózaton jogkövető vállalkozások olyan szolgáltatásokat nyújtsanak a fogyasztók részére, amelyeket azok bizalommal vehetnek igénybe. A kormány gőzerővel dolgozik társadalmi szereplőkkel együtt e célkitűzések megvalósításán, s még egyszer szeretnék utalni arra, hogy 137 járásban már megkezdődött a szupergyors internethálózat kiépítésével kapcsolatos feladatok megoldása, amivel közel 800 ezer magyar ember, magyar honfitársunk részére teremtik meg a minőségi hozzáférés lehetőségét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a türelmüket. Még egyszer köszönöm, elnök úr, a szíves felajánlását és gesztusát, így tudtam vele élni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Örülök neki. Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások

következnek. Elsőként Bányai Gábor képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka következik. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előtünk fekvő törvényjavaslat gyakorlatilag öt törvényt citál elénk, és így próbálja az elektronikus hírközléssel és a fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes szabályokat átírni, illetve megvitatni, illetve javítani, s látszólag két, egymástól független területet próbál újraszabályozni a törvényjavaslat: a széles sávú internethálózat fejlesztését elősegítő szabályokat, illetve az elektronikus kereskedelemmel összefüggő fogyasztóvédelmi szabályozást próbáljuk a mai napon is javítani.

A két jogszabály módosítása mégis szorosan összefügg, megalkotásukat a már államtitkár úr által is említett „Digitális jólét” program rendelte el. A gyors és nagy sáv szélességű internetelés elterjedése nemcsak az internetezők számának növekedésével jár, hanem a gazdaság fellendítésének is egy fontos eszköze, aminek mindenféleképpen teret kell engednünk. Biztosítani kell, hogy a fogyasztók jogai ne sérüljenek, hiszen a digitalizáció így lehet eredményes és sikeres mindenki számára, így alapozhatja meg az ország és a gazdaság fejlődését.

A törvényjavaslat mögötti indokokat próbáljuk, próbálom összefoglalni. A törvényjavaslat előzményeként tudjuk, hogy kiemelt kormányzati feladat az e-kereskedelem fogyasztóvédelmének erősítése, figyelemmel arra, hogy az e-kereskedelem forgalma robbanásszerűen növekszik, a kiskereskedelmi forgalom jelentős hányada kerül át az online térbe. A KSH adatai szerint az elmúlt évtizedben folyamatosan bővült a csomagküldő és internetes kiskereskedelem forgalma.

A forgalom volumene 2010 óta dinamikusan, évente átlagosan a számok szerint 38 százalékkal emelkedett az egy évvel korábbihoz képest. A hazai e-kereskedelemben rendszeresen részt vevő lakosság aránya folyamatosan emelkedik, Magyarországon ez még csak 23 százalék, az uniós átlag 43 százalék, tehát óriási ugyan a lemaradás, de óriási még a fejlődés lehetősége is ebben.

Az e-kereskedelem területén a fogyasztóvédelmi szabályokat magában foglaló jogszabályi környezet mind hazai, mind európai uniós szempontból megfelelően kidolgozottnak tűnik, annak tekinthető, de miután ez egy még mindig, mondhatni, szűz területe a kereskedelmi szektornak, ezért a törvények folyamatos karbantartása célszerű és fontos, illetve 2014 óta harmonizált szabályok segítik a szektorban működő szereplőket.

(19.00)

A hatóság tapasztalata azonban az, hogy ezzel szemben számos esetben nem áll arányban a vállal-

kozások önkéntes jogkövető magatartása, magas a hiányosságok száma.

A hazai e-kereskedelmi piacot tekintve a tisztán csak webáruházakat működtető vállalkozások nagy részben kis- és közepes vállalkozásnak minősülnek. A jelenlegi szabályozás alapján kkv-nak minősül az a vállalkozás, amelynek összes foglalkoztatotti létszáma 250 főnél kevesebb, és éves nettó árbevétele legfeljebb 50 millió eurónak, tehát 15 milliárd forint körüli összegnek felel meg, vagy pedig a mérlegfőösszege legfeljebb 43 millió eurónak megfelelő forintösszeg.

Az e-kereskedelemben egyelőre Magyarországon csak 5-6 ezerre tehető a cégek száma, ebben is várható robbanásszerű fejlődés mind a számokban, mind a forgalmukban, ezért is fontos, hogy erről ma tárgyaljunk.

A jelenlegi bírságot gyakorlat szerint a kkv-knak minősülő e-kereskedelmi vállalkozások által első alkalommal elkövetett jogsértés esetén az elsőre figyelmeztetés elvét alkalmazzuk. Én ezt a magam részéről nagy engedménynek tekintem, hiszen számos más kereskedelmi szektorban már az első alkalommal nem figyelmeztetés, hanem komoly büntetés van.

Tehát nagyon nagy engedmény szerintem - egyébként a magam véleményét mondom ezzel, nem másokét - ezen vállalkozások számára, a szemtől szembe folytatott kereskedelmi kapcsolatokkal szemben, mert ott nem adunk már ekkora kedvezményt, itt egy arctalan kereskedelem folyik, ha úgy vesszük a monitor mögött lévő virtuális térben lévő cég és jómagunk között.

A „Digitális jólét” programja, figyelemmel az InternetKon, a felmérések eredményeire, előírta a feketelista megvalósítását, amit a magam részéről is, illetve a frakciónk is kiemelten támogat, amely az internetes kereskedelem körében a fogyasztókkal szemben súlyos jogsértéseket elkövető e-kereskedelmi vállalkozások nyilvános adatbázisban történő megnevezését takarja majd.

A „Digitális jólét” program a fentiekén túl feladatul adta, hogy a kormány vizsgálja meg a széles sávú hálózatok építésére vonatkozó építési szabályok jogi akadálymentesítésének lehetőségeit. A kormány ezt a vizsgálatot a hatóságok és a szolgáltatók bevonásával elvégezte, és a gyakorlati tapasztalatok alapján teszünk javaslatot ennek a törvényben való szabályozására.

A Fogyasztóvédelmi Hatóság által lefolytatott ellenőrzéseket már államtitkár úr említette, jelentős a növekedés, mondjuk azt, hogy a hibák, a hiányosságok tekintetében, hiszen évről évre minél többen vásárolnak, minél többen lépnek be erre a piacra piaci szereplőként, természetesen egyre több olyan kapcsolat is létesül, amiben valamilyen hiányosságot tapasztalnak a fogyasztók a kereskedőkkel szemben.

Ennek a növekedésnek is indítéka, illetve pontosabban eredménye az, hogy meg kell tudni majd fékezni és a jogkövető magatartást kell erősíteni a

kereskedőkben a tevékenységük során a fogyasztókkal szembeni hozzáállásukban.

A fogyasztói panaszok többsége arra irányul, hogy az internetes vásárlás során nem kapnak megfelelő tájékoztatást az őket megillető jogokról, például elállási jog, panasz esetén nem tudják felvenni a kapcsolatot a céggel, hiszen nem lehet őket elérni interneten, e-mailen keresztül, mobiltelefonos vagy bármilyen elérhetőségüket rendszeresen nem jól tüntetik fel.

Az is nagy baj a fogyasztók részéről, hogy az elállást a csomagolás felbontása vagy a termék használatbavétele kizárja és így rengeteg bővli, sok esetben veszélyes élelmiszer, gyógyszer és rossz, esetleg hamisított elektronikai eszköz, illetve rengeteg ruha és rengeteg olyan használati tárgy kerül így forgalomba, amiatt, hogy el sem tud állni, mert a felbontott csomagolást már nem fogadja el az internetes kereskedő, és nem engedi visszaküldetni a maga részére a fogyasztó részéről a megvásárolt árut, illetve nem kapják vissza ezek után a befizetett összegüket sem. Ezt is szankcionálni kell, és erről is szólnak részben a törvény bizonyos passzusai. Az e-kereskedelmi tevékenységet folytató cégek vonatkozásában előforduló tipikus jogsértések a békéltető testületek és a fogyasztói érdekek képviselőit ellátó egyesületek gyakorlati tapasztalata alapján történik. (Sic!)

A törvényjavaslat részletes tartalmában az első, amit módosítunk, a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény, amelynek módosítása során az egyik legfontosabb tétel a feketelista létrehozása azon cégek számára, akik az internetes kereskedelemben szabálytalanságot követnek el, a második figyelmeztetés után sem változtatnak tevékenységükön. A módosítás további célja az is, hogy a bíróság mértékében egy jelentősebb ugrást is előír a törvény, amit szintén a magunk részéről tudunk támogatni, hiszen a kkv-k vonatkozásában a bírság összege továbbra is a nettó árbevételnek az 5 százalékáig fog terjedni, a számviteli törvény hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetén pedig 5 millió forintig terjedhet. Ez szintén fontos az e-kereskedelmi partnerek egymással kapcsolatos viszonyában.

A jelenleg hatályos előírások alapján a multicégek már az első alkalommal is bírságot kaphatnak. Ennek én, mondjuk, a magam részéről kíváncsi lennék a hatékonyságára, mert erről nem kaptam a mai napig információt, hiszen a bírság alsó határa mindössze 15 ezer forint volt.

Ezen túl a törvénymódosításról az elektronikus hírközlést érintően a módosított törvények alapján a következőket szeretném még elmondani. A felülvizsgálat célja a hírközlési építmények elhelyezésére vonatkozó szabályok egyszerűsítése is, a tulajdonosi hozzájárulások beszerzésének gyorsítása, a kapcsolódó hatósági eljárások hatékonyabbá tétele. Más hálózatos közművek elhelyezésére vonatkozó szabályozást alapul véve a tervezet pontosítja az építésre felhasználható ingatlanok sorrendjét, erre elsődlegesen közterületen kerülhet sor, a közterület tulajdo-

nosának tűrési kötelezettsége van. És miután közterületről van szó, ez általában önkormányzati és esetleg állami tulajdonú közterület lehet. A hatósági szolgálatalapításra vonatkozó rendelkezések is pontosításra, valamint egyszerűsítésre kerülnek.

Más hálózatos közművek üzemeltetőivel vagy az építetettől eltérő hírközlési szolgáltatóval való együttműködés elősegítése, meglévő fizikai infrastruktúra széles sávú fejlesztésekhez való felhasználása érdekében kiegészítésre kerülnek a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által lefolytatott ügynevezett jogvitás eljárás szabályai szerint. A módosítások az eljárásokat kiszámíthatóbbá teszik, megakadályozzák a rosszhiszemű, időhúzási célú eljárás kezdeményezését, amire mindig van példa.

Nagyon fontos, hogy a „Digitális nemzet” fejlesztési programmal elfogadott kormányzati célkitűzés szerint 2018 év végére az ország valamennyi háztartásában elérhetővé kell válnia és fog válni a széles sávú internetkapcsolat. Ennek érdekében a piacon jelen lévő elektronikus hírközlési szolgáltatók részben önerőből, részben pedig európai uniós forrásból - a GINOP forrásaiból -, valamint költségvetési hazai forrásból valósítanak meg összesen mintegy - államtitkár úr említette már - 50 ezer kilométer hosszan vezetékes hálózatfejlesztést. Magyarország úthálózata, azt hiszem, ennek a felét éri csak el, tehát egy óriási léptékű fejlesztésről van szó. Igaz, ebben nagyjából 10 ezer kilométeren kell teljesen új vezeték fektetni, valamint várhatóan a fejlesztések jelentős részét teszi ki a meglévő optikai szálakra létesíthető használati jog beruházásként való elszámolása.

A törvényjavaslat elsődleges célja a „Digitális nemzet” fejlesztési program keretében végrehajtott, a széles sávú hálózatok építésére vonatkozó jogi akadálymentesítést célzó szabályozás felülvizsgálata, továbbfejlesztése.

Amit itt szeretnék kiemelni a határidők esetében: a jogvitás esetekben a partnerek, mondjuk, a határidőket nem tudták betartani egymással szemben, az egyeztetéseket nem tudták lefolytatni kellő határidőben, akkor a hatóság bírságot kaphat anélkül is, hogy a felek rosszhiszemű magatartása esetleg késlelteti a fejlesztést, és a bírósági eljárás nem lesz halasztó hatályú a fejlesztés végrehajtásában. A kártérítés mértékében lehet majd közöttük megegyezésre jutni a későbbiekben, de a fejlesztést magát nem fogja tudni befolyásolni.

Itt szeretném megemlíteni, hogy miután közcélú fejlesztésekről van szó és a digitális gazdaság fejlesztése, fejlődése az ország gazdaságának egyik hajtómotora is lehet egyben, ezért fontos, hogy az egyéni célokat akár mint állampolgár, akár mint önkormányzat vagy bármilyen állami szerv egyéni céljait - ha véletlenül ilyen létezne - felül kell írni, hiszen az ország érdeke ez ügyben felülírja az egyéni érdeket.

Nagyon fontos, hogy a közterületre tűrési kötelezettséget ír elő, ahogy már mondtam, az új szabályozás. A közterületeken belül a közúti, vasúti terület igénybevitelénél a felek megállapodására 45 napot ír

elő a javaslat. Eddig ezt nem szabályozta a törvény, így viszont kalkulálhatóbb lesz a tulajdonosi hozzájárulások beszerzése.

Fontos, hogy az önkormányzati és magántulajdon esetén a tulajdonosi megállapodás megkötésére most már 30 napot ír elő az új előterjesztés. Ez továbbá rendezi az egyéb állami tulajdonú ingatlanok kérdését is, igénybevételi lehetőségét is az önkormányzati és magántulajdonnal egyezően, hasonló eljárással.

(19.10)

Meglévő fizikai infrastruktúra felhasználása esetén a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság - a más közműveknél meglévő hatósági határozattal alapított vezetékjoghhoz hasonlóan - a felek megállapodásának megkísérlése nélkül is létrehozhat szolgáltatást vagy más használati jogot az érintett ingatlanon. Ez főként a kis- vagy középfeszültségű villamos infrastruktúra felhasználása esetén jelenthet egyszerűsítést, gyorsítást, illetve azt, hogy kevesebb ingatlantulajdonost sértünk meg azzal, hogy a területén fejlesztést hajtunk végre. A magunk részéről ez is feltétlenül támogatható és támogatott.

A tervezet az eddigiéknél részletesebben szabályozza a kártalanítás módját és mértékének megállapítását, de erről már részben beszéltem. A tervezet szerint nem járna kártalanítás közterületek igénybevétele esetén, azt hiszem, ez érthető is, hisz nem hiszem, hogy állami fejlesztés, a közösségi tulajdonon való fejlesztések költségeit az államnak önmaga felé és az önkormányzatok felé kártalanítással kellene még emelni, és emelni ezzel mindannyiunk kiadásait.

A tervezet tartalmazza a nemzeti médiahatóság által lefolytatható jogvitás eljárások - különösen a széles sávú hálózatok kiépítésével kapcsolatos jogvitás eljárások - gyorsítására vonatkozó szabályokat, valamint a jogvitás eljárásban érintett felek egymás közötti, jogvitás eljárást megelőző, kölcsönös együttműködésének az elősegítését szolgáló anyagi és eljárásjogi szabályokat.

Ezen túl az elektronikus hírközlési törvény módosítására az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról szóló 2014. február 26-ai európai parlamenti és tanácsi irányelv és a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról szóló '95. évi 5. európai közösségi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, rendeletek, irányelvek átültetéséhez szükséges törvényi szintű szabályok miatt is szükségünk van.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló '97. évi CXLI. törvény módosítását egy jogértelmezési bizonytalanság tisztázása indokolja. A törvény keretében eddig az volt, hogy az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény 12. §-a alapján jelenleg önálló ingatlanként kellene nyilvántartani a földrészletet és a rajta lévő bármilyen típusú építményt, amennyiben a kettő

tulajdonjoga elválik. Az építmény fogalmát így a törvény nem határozza meg, hanem azt az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény tartalmazza, és ebbe beletartoznak a nyomvonalas építményfajták is.

Ezen rendelkezésekből adódik az a jogértelmezés, hogy a hírközlővezetékek és más nyomvonalas építmények ingatlanok minősülnek, azonban jelenleg sem az elektronikus hírközlővezetékekénél, sem más hálózatos közműveknél nincs olyan gyakorlat és szakpolitikai szándék, hogy azokat önálló ingatlanként jegyezzék be az ingatlan-nyilvántartásba, és erre egyébként jelenleg az ingatlan-nyilvántartási rendszer nem is lenne képes. A probléma megoldására az elektronikus hírközlési optikai szálra vagy szálakra alapítandó használati jog... *(Az elnök csenget.)* Igenis, elnök úr, nem tudtam befejezni a vezérszónoki...

ELNÖK: Pedig mennyit beszélt! *(Derűtség.)* Negyedóránál többet.

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Igen, egy nagyon fontos törvényről van szó. Köszönöm, igaza van.

ELNÖK: Na jó, nagyon köszönjük *(Bányai Gábor: Köszönöm szépen.)*, a tapasztalata bőségesen elég. *(Derűtség.)*

Na kérem, a KDNP vezérszónoka, Hollik István képviselő úr következik. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Azt hittem, még lesz egy szocialista hozzászólás, de akkor ezek szerint *(Dr. Józsa István és Heringes Anita: Lesz!)* az elmarad, jó. *(Dr. Józsa István: Nem marad el, csak később lesz!)* Köszönöm, elnök úr, a szót.

Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Mivel az államtitkár úr igen részletesen elmondta, illetve Bányai képviselőtársam is tovább mélyítette az ismereteinket a törvényjavaslattal kapcsolatban, ezért én röviden beszélnék mindenről. Teljesen világos, hogy ez a törvényjavaslat két célt tűz ki maga elé. Az egyik cél az, hogy az e-kereskedéssel kapcsolatos fogyasztóvédelmi problémákat... - hiszen ez a terület nagyon gyorsan változik, amihez nagyon gyorsan kell a szabályokat hozzáigazítani, és nemcsak változik, hanem elképesztő módon növekszik is, hiszen azt látjuk, hogy az online kereskedelemben éves szinten közel 10 százalékos növekedés tapasztalható, és az online kereskedelemnek a forgalma most már meghaladja a 300 milliárd forintot. Tehát teljesen nyilvánvaló, hogy az e-kereskedéssel a fogyasztóvédelmet erősíteni kell.

Ennek a törvényjavaslatnak a másik célja pedig az, hogy '18 végére az egész országot lefedő, legalább 30 megabit per szekundum sávszélességet biztosító hálózati infrastruktúra épüljön ki Magyarországon. Ehhez természetesen a piaci szereplőknek segítség

kell, ez a törvényjavaslat az ő fejlesztéseiket segítő módosításokat javasol.

Nézzük akkor az e-kereskedelem fogyasztóvédelmi lábának a megerősítését! Nagyon sokatmondóak az adatok, amelyeket itt olvashatunk. Az ellenőrzött cégek - hiszen vannak azért fogyasztóvédelmi ellenőrzések -, amelyek e-kereskedelemmel, online kereskedelemmel foglalkoznak, vonatkozásában az utóbbi három év eredményét tekintve azt lehet mondani, hogy ezeknek a cégeknek a 80 százalékánál találtak valamilyen hiányosságot. Már ez is egy nagyon sokatmondó adat, de az még inkább sokatmondó, hogy az ismételt ellenőrzések, tehát az utóellenőrzések során 2015-ben - és ráadásul ez egy növekvő tendenciát mutat, hiszen ez a szám 2013-ban még csak 41 százalék volt - 63 százalék, ennyi azoknak a cégeknek az aránya, amelyeknél további hiányosságokat tárt fel a vizsgálat.

Azt lehet tehát látni, hogy az online kereskedelemben részt vevő cégek tekintetében nagyon sok hiányosság van, és mivel ez a szektor nagyon dinamikusan növekszik, ezért a felhasználók panaszai is nagyon dinamikusan növekedtek, ezért mindenféleképpen változtatni kellett. Itt a legtöbb fogyasztói panasz az elállási jogra vonatkozott, illetve arra, amit itt már Bányai képviselőtársam is említett, hogy nagyon sok esetben ezeket a cégeket, miután valamilyen fogyasztói panasz megszületett, nem lehetett elérni sem elektronikus módon, sem egyébként telefonon vagy más módon. Ezért tehát az első módosítás arra vonatkozik, hogy jöjjön létre az a feketelista, amely azoknak a cégeknek a nevét tartalmazza, amelyek súlyos jogsértéseket követtek el, és nagyon sok fogyasztóvédelmi panasz irányult ellenük.

A másik, szerintem nagyon fontos módosítás - ezt éppen Bányai képviselőtársam is említette -, hogy nem volt visszatartó ereje azoknak a büntetési tételeknek, amelyek az eddigi törvényekben, szabályokban megállapításra kerültek. Valóban, egy 15 ezer és 500 ezer forint közötti büntetés, főként egy olyan nagy, online kereskedelemmel foglalkozó cégnél, ahol több tíz, több száz milliós forgalmat bonyolítanak, egy ilyen mértékű bírság nem fog elrettenteni a további jogsértésektől. Éppen ezért a jogszabály az ismételt jogsértést megállapító döntés alapján az elkövető kvv-t a tervezett, tehát a most elfogadásra kerülő vagy az a szabályozás, amelyről most fogunk szavazni, ennek megfelelően 200 ezer forinttól 2 millió forintig terjedő fogyasztóvédelmi bírsággal sújthatja, tehát azt lehet látni, hogy a bírságokat ez a javaslat meg kívánja négyeszeresíteni. Én azt gondolom, hogy ennek azért már lehet valamifajta visszatartó ereje.

Ha megnézzük a törvényjavaslatnak a másik célkitűzését, az az országot lefedő nagy, 30 megabit per szekundum sávszélességet biztosító hálózati infrastruktúrájának a kiépítésére vonatkozik. Nyilván ezzel az a cél, hogy van egy uniós előírás, amely ezt a célkitűzést 2020-ra egyébként Magyarország számára mint kötelezettséget előírja, és a kormány által

elfogadott „Digitális jólét” program azt mondja, hogy ez ne 2020-ra, hanem már 2018-ra valósuljon meg, ehhez viszont minden olyan szabályozásbeli könnyítés szükséges, amely könnyíti a beruházóknak az életét. Itt szerintem a legfontosabb - és csak ezt az egyet említeném meg - az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény X. fejezete, amelynek a módosítása arra épül, hogy az elektronikus hírközlőhálózatok építésére vonatkozó szabályzást közelítse a más közművek, tehát a villamosáram- vagy gázközművek építésénél irányadó szabályokhoz, ezzel is gyorsítva a tulajdonosi hozzájárulások megszerzését. Én úgy gondolom, hogy ez egy nagyon fontos pont, amelyik gyakorlati segítséget tud nyújtani a hálózat fejlesztésére, a hálózat építésére vállalkozó vállalkozások számára, megkönnyíti az ő beruházásait és fejlesztéseiket.

Összességében tehát azt tudom mondani, hogy fontos törvényjavaslatról van szó, felmerülő, valóban felmerülő problémákra gyakorlati válaszokat ad ez a törvényjavaslat, ezért a KDNP a maga részéről támogatni tudja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(19.20)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A következő vezérszónokunk Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Örömmel hallom ellenzéki padsorokból, hogy volt, aki már várt egy ellenzéki felszólalást, és azt kell mondom, hogy lesz-e vita -, mert az előtünk fekvő csomagnak bizony számos eleme pozitív, előremutató, számos elemével egyetértek, és most még az az ünnepnap is előállt, hogy Hollik képviselőtársammal igazából nem nagyon fogunk tudni vitatkozni ennek részletein. Sok más dolgon tudunk, akár a mai nyilatkozatain, a tegnapi is, a hétvégén pedig pláne, amit vasárnap kereszténydemokrata létére előadott, de ezeken a programpontokon most annyira nem fogunk szerintem összezörrenni.

El kell hogy mondjuk, elég mostohán bánik ez a kormányzat a fogyasztóvédelem egészével, és ez a csomag, ami előtünk van, bár egy kicsit megkésített, bár egy kicsit lehetne gyorsabb reagálású hadtest módjára viselkedni, azért elmondhatjuk, hogy jó irányba kíván hatni bizonyos tekintetben; kritikai észrevételeinket és az elrejtett aknákat nyilván később azért fel fogjuk tárni.

El kell hogy mondjuk, a fogyasztóvédelmi feketelista ötlete nem új, de nem is rossz. Tehát végre itt az ideje annak, hogy Magyarország ezt érdemben is használja. A második figyelmeztetés elvén lehetne egyébként vitatkozni, hiszen azért a nemzetközi piacokon ismert olyan eljárás is és olyan formula, amely

már az első figyelmeztetést komoly jogkövetkezményekkel látja el, adott esetben az első figyelmeztetés, az első visszaélés esetében már fel lehet tüntetni bizonyos fórumokon, bizonyos formában azt, hogy az érintett céggel, annak tevékenységével vagy tevékenységének melyik részével adódott probléma.

Ez tőlem sem áll távol, hiszen említettem, hogy pontosan hivatkozott statisztikai adatok azt támasztják alá, hogy Magyarországon egyelőre egy átláthatatlan mocsárnak tűnik az e-kereskedelem bizonyos szegmense, és ott bizony a cégek, ha nem is többsége, de jó része visszaélésekre adja a fejét, és az igazán ijesztő az, hogy a következmények jellemző módon elmaradnak. Tehát ma rendszerszinten lehet büntetlenül átverni fogyasztókat, kis értéken; nagyobb értékeknél nyilván az eljárások beindulnak, és egy kicsit talán hatékonyabbá válnak, bár nyilván itt a százszázalékos hatásfokot soha nem lehet elérni.

Tehát az első kérdés, amit érdemes lenne megvitatni, hogy elég-e megvárni a második figyelmeztetést, vagy érdemes lenne hamarabb odahatni. Nyilvánvaló módon, ha végignéziünk a nemzetközi példákra, akkor azt is látjuk, hogy bizonyos esetekben az adott közvetítő e-kereskedelemmel foglalkozó cég portáljának a blokkolása is felmerülhet, tehát ez sem állhat annyira távol a kormányzat cselekvési sorától, ha komolyan gondolja azt, hogy ezeket a visszaéléseket folytatólagosan folytató társaságokat egy kicsit visszaszorítsa, de nyilvánvaló módon nem ezen törvényjavaslat dolga feltétlenül teljes körben lefedni ezt az egészet, de a különböző portálok, közvetítő oldalak blokkolása, ha már más esetben indokolatlanul felmerült, itt indokolt módon legalább egy vita tárgyát, alapját képezhetné.

Nagyon szívesen hallanék egy adatsort arról is - ez már kérdéses is, ha úgy tetszik -, hogy mely esetekben függesztették fel ezen tevékenységeket folytató társaságok működési jogát, mely esetekben, milyen arányban korlátozták az ő működésüket Magyarország területén. Ez egy elképesztően nehéz terület, hiszen egy államhatáron belül összpontosítani a világhálón előforduló tevékenységek összességét vagy akár csak egy csoportját, közel lehetetlen, de nyilván törekvéseket meg lehet fogalmazni, és különböző motivátorokkal azért lehet élni.

Nyilvánvaló módon elvárom ettől a kormányzattól, hogy ha elszánt a fogyasztóvédelmi szigorítások terén, akkor a fogyasztói csoportok terén és számtalan, már korábban megvitatott területen is szedje elő mindezeket, hiszen ez a kormány volt az, amelyik először betiltotta új fogyasztói csoportok létrehozását - nyilván a régiak működését még jó darabig helybenhagyta, helybenhagyja -, ugyanakkor NOK címen egy otthonteremtésnek hazudott, de tulajdonképpen saját pilótájátékot hívott életre, ahol pont a korábbi fogyasztóicsoport-szervezéssel foglalkozó cégek lehetnek kizárólag azok, akik szervezőként felmerülnek ezen a piacon. Tehát én ugyanezt az elszántságot szeretném kérni, mi több, követelni a kormányzattól más, ezt a területet érintő szcénákban is.

Nyilvánvaló módon az egyik kulcsgondolat számomra az, hogy sok esetben fogalmazódott meg, hogy panasz esetén nem tudják felvenni az érintettek, az ügyfelek a kapcsolatot a céggel. Tehát itt azért nyilvánvaló módon meg lehet követelni egy üzletág szereplőtől bizonyosfajta játékszabályok betartását. Magam is azt tapasztalom, és a hozzánk forduló fogyasztóvédelmi panaszokból is az derül ki, hogy sok esetben már a kapcsolatfelvételnél bukik a dolog, és azok a cégek, amelyek vagy visszaéléseket folytatnak, vagy olyan termékcsoportokat közvetítenek, árusítanak, amelyek már-már különböző bűncselekményformákhoz is köthetőek, jellemző módon nemcsak székhelyüket változtatják, de a cégek maguk is kicserélődnek rövid idő alatt. Akár napok alatt képes egy megint újjászületett cég, egy átalakult cég ugyanazt a termékkört forgalmazni. Gondoljunk itt csak a növényvédő szerekből átalakított különböző, akár droként használható, elfogyasztható cikkekre, amelyeknek az internetes kereskedelme elképesztő módon elharapódzott, és sokszor a hatóságok reagálása arra hasonlít, amikor a dinoszaurusznak megszúrják a lábát, és bizony az agyába a fájdalominger, nem tudom, öt perccel később jut el. Itt is egy ilyen lassú reagálású hadtestként látszik működni, nemcsak a hatóságok tömege sokszor, hanem maga a kormányzat is.

A bírságösszegek emelése abszolút indokolható, tehát ez általam is támogatott. Felmerül előttem még az előző ciklusból Gaudi-Nagy Tamás, akkori képviselőtársam kiváló módosítója, talán az egyetlen jobbikos, ami keresztülment azon a cikluson, és a multikra kiszabható bírság mértékét növelte többszöröse. Tehát itt sem tudom azt a plafont megfogalmazni, amire azt mondanám, hogy ez már elég. Nyilvánvaló módon, ha az elkövetett visszaélés nagyságához viszonyítjuk a plafont, akár egy százalékos arányban, akkor még magasabbra lehetne menni. De ne legyünk telhetetlenek, a plafon emelésének az értékét majd az mutatja meg, hogy mennyiben tudnak ezzel élni. Tehát nyilván két faktor számít, mennyivel nőnek a bírságbevételek, s mekkora elrettentő erőt tud mindez kifejteni. Az első számszerűsíthető, a második nehezen, de azért bízzunk benne, hogy sikerülni fog.

Nagyon örülünk annak, hogy a telefonos ügyfélszolgálatok tekintetében ügyfél részére a felvett telefonbeszélgetésnél a felvétel kiadásának szabályait egy kicsit könnyítették. Ezek ilyen gesztusértékű intézkedések. Fel tudnék még sorolni két-három ilyen, és mint említettem, több aknáat is.

Ami engem sokkal jobban érdekel, az az, hogy ez a feketelista milyen hatással lesz a nemzetgazdaság egészére. Tehát nagyon nehezen képzelem el azt az internetes vásárlót, aki az eseti vásárlása előtt böngezni fogja a feketelistákat, és adott esetben az ő fogyasztói döntését majd az határozza meg, hogy egy kormányzati vagy kormányzati háttérű portálon mit lát. Remélem, hogy nagy határfoka lesz a listázásnak, viszont azt sem ártana felidézni itt, hogy ha már

csinálnak ilyen listát, akkor azt csinálják úgy, mint mondjuk, az említett növényvédő szerek és drogszármazékok esetében; ha ugyanazt a terméket egy társas vállalkozás, egy kapcsolt vállalkozás, egy hasonló haveri kör szintén forgalmazza, ez legyen nemcsak a jogsértő vállalkozás neve és székhelye tekintetében, hanem a kapcsolt, csatolt vállalkozások tekintetében is feltüntetve, felsorolva. Tehát javasolnám a kormányzat számára, hogy az egyes vállalkozás feketelistán történő megjelenítése mellett mátrixszerűen a csatolt fájlokat is jelenítse meg, tehát könnyítse meg a szerencsétlen vásárló dolgát, ha már beleszaladt egy ilyen esetbe. Nyilvánvaló módon szeretném javasolni a kormányzat számára, hogy ne csak a második figyelmeztetést követően, akár első alkalommal vigye el ezt a rendszert odáig, hogy tegye lehetővé, tegye könnyebbé a hasonló oldalak blokkolását, hosszú távon pedig a visszaéléseket foganatosító cégek működési joga felfüggesztésének elérési lehetőségét is.

Hozzá kell tennünk, ha ez így rendszerben működik, akkor lesz egy esélyünk arra, hogy a fogyasztóvédelem egésze visszatérjen. A jelek nem túl jók, hiszen az előző kormányzati ciklusban volt önálló fogyasztóvédelmi bizottsága a magyar parlamentnek. Ez működött, ahogy működött, de mindenképpen hiánypótló szerepet töltött be. Nem érzem úgy, hogy azóta a fogyasztóvédelmi típusú visszaélések száma vagy minősége nagy visszaesést produkált volna. Tehát azt láthatjuk, hogy a különböző szolgáltatói visszaélések, főleg a közműszektorban tapasztalható visszaélések száma talán némiképpen csökkent, de sokkal szofisztikáltabbak lettek azok a módszerek, ahogy ugyanazok a szolgáltató hálózatok átverik a vásárlókat. Rezsicsökkentés ide vagy oda, másik zsebből sajnálatos módon még mindig szivárognak ki azok az összegek, amelyeket tisztességes fogyasztóvédelemmel meg lehetne fogni.

A pénzügyi fogyasztóvédelem esetében pedig az a faramuci helyzet állt elő, hogy ahogy a Fogyasztóvédelmi bizottságot beintegrálták a Gazdasági bizottságba, és ott már nem törődik tulajdonképpen senki ezzel a területtel, a fogyasztóvédelem pénzügyi részét tulajdonképpen az MNB-be olvastatták be - akit egyébként szintén ellenőrizni kellene és lehetne, nem olyan módon, ahogy ez ma történik -, és azt látjuk, hogy amióta ez megtörtént, a pénzügyi fogyasztóvédelem határfoka nagymértékben csökkent, elképesztő pénzügyi visszaélések maradnak kivizsgálatlanul vagy éppen következmények nélkül.

(19.30)

Nem akarok csak a devizahiteles kálváriára vagy a Quaestor-botrányra kilyukadni. Ezekről is lehetne órákat beszélni, de azt látjuk, hogy Magyarországon pénzügyi fogyasztóvédelem a klasszikus tankönyvi minta szerint ma nincsen, nem létezik. Az ellenőrző mechanizmusok jó része hiányzik, tehát ha rendszer-

szintű elmozdulást akar ez a kormányzat, akkor mi támogathatjuk ezt a gesztusértékű csomagját, de ennél sokkalta több kell, sokkal nagyobb lélekszárra van szükség. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Első bejelentkezett képviselőnk pedig Józsa István képviselő úr, az MSZP képviselője. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP mint baloldali szociáldemokrata párt, alapvetően érdekelt a fogyasztóvédelem erősítésében, javításában és általában a társadalmi modernizációban. Tehát ilyen értelemben a mai nap üdítő színfoltja ez az előterjesztés, mert olyan léptékben változik az e-kereskedelem, és olyan mértékben kellene hogy fejlődjön a széles sávú internet, hogy egy ilyen törvényjavaslatra nagyon nagy szükség van, és ebből adódóan alapvetően az MSZP frakciója ezt támogatja.

Ugyanakkor meglehetősen elégedetlenek is vagyunk. De nem is ezt mondanám, hogy elégedetlenek vagyunk, hanem szeretném inspirálni a kormányzatot arra, hogy ennél az új típusú kereskedelemnél új típusú módszereket keressen a fogyasztóvédelemre is. Tehát biztosan nagyon jó dolog, hogy megkérdezik a fogyasztókat, hogy mit látnának szívesen, például egy ilyen feketelistát, de ahogy elhangzott képviselőtársamtól, nem biztos, hogy egy elektronikus kereskedelem fogyasztója tájékozott arról, hogy hol tudja megtalálni ezt a feketelistát. De ha mondjuk, innovatív módon eléje menne ennek az engedélyezésnek vagy a kötelezettségeknek a tárca a jogalkotással azzal, hogy mondjuk, az ilyen cég hirdetése mellett egy fekete pont megjelenik, amit azért az internetesek előbb-utóbb megtanulnak, hogy hoppá, ha itt megjelenik egy fekete pont automatikusan, akkor megnézem, hogy rajta van-e a cég a feketelistán. Nem biztos, hogy ezt kell csinálni, ezt csak példaként mondom, hogy új típusú módszerekre van szükség az e-kereskedelem esetén a fogyasztók védelmére, elsősorban azokat a lehetőségeket is felhasználva, amit maga az e-kereskedelem, illetve az internet nyújt.

Talán durvának tűnik a példa, mert alapvetően egy pozitív dologról van itt szó, bár a fogyasztók megkárosítása azért itt is tömeges lehet, a Titanic katasztrófája váltotta ki, hogy gyökeresen átdolgozzák a tengerészeti szabályokat. Ne várjuk meg, hogy itt is tömeges károkozásra kerüljön sor; új típusú módszereket kutasson ki vagy áldozzon rá a kormányzat arra, hogy ilyen módszerek fejlesztésre kerüljenek.

Az e-kereskedelem, én nagyon örülök ennek a számnak, hogy volt olyan év, amikor 10 százalékkal növekedett. Azt hiszem, hogy ez a tendencia, ahogy

terjed az internet és a széles sávú internet is, és egyre olcsóbb lesz, aminek a tekintetében nagyon nem vagyok boldog ettől az önmagában 18 százalékos áfától, mert lehetne ez az általános forgalmi adó 5 százalék vagy nulla százalék, ellenőrizve, hogy ez az árakban megjelenjen, de mindenesetre az e-kereskedelemben - ahogy néhány világcég, az Alibaba, vagy mondhatnánk mást is, sikere mutatja - rendkívüli potenciál van. Ebből adódóan a jogalkotás feladata, hogy a magyar fogyasztókat védje az általában kis értékű károkozástól. Tehát ezek a cégek, biztos vagyok benne, hogy a döntő többségük jóhiszeműen áll hozzá, és legális termékeket korrekt módon akar eljuttatni a fogyasztókhoz.

Ugyanakkor lépten-nyomon találkozunk az e-marketing vagy internetes hirdetés erőszakos voltaival. Egy-kettőt én is végigolvastam illet, és rendszeresen előfordul például az elégedettségi és visszafizetési garancia. Nem vettem meg a terméket, de végignézttem, hogy hogyan lehetne élni a visszafizetési garanciával. Az már nem megy online módon: ajánlott levélben, angol nyelven egy wroclawi postafiókba küldjem el az észrevételemet. Ez olyan, hogy van is meg nincs is, tehát ez egyértelműen a fogyasztó megtevéstése, hogy nagy betűvel az van kiírva, hogy elégedettségi ár visszafizetési garancia, aztán hogy hogyan lehet ezt realizálni, az már nem teljesül.

Tehát ilyen értelemben egyrészt segíteni kellene a fogyasztókat, hogy hol történhet szintén online módon ez a hibabejelentés vagy panaszbejelentés a részéről, hogy a fogyasztóvédelem részéről segítséget tudjon kapni. Tehát ha a kereskedelem e-felületen történik, akkor a hibabejelentés vagy a panaszbejelentés is történhessen e-felületen, illetve általában - mi itt most vitatjuk ezt a törvényt alapvetően üdvözölve, hogy elindult valami, de nem a parlamenti képviselőknek kell ötletelni és elmondani önmagában ezeket a panaszokat. Erre rá kell állítani egy profi stábot, és kutatni kell, hogy a világban hogyan oldják meg, és eléje menni szűrésekkel, hogy milyen módszerrel lehetne lépést tartani az időnként igen agyafúrt, mondjuk így, kv-kkal, kereskedőkkel. Biztos vagyok benne, hogy a túlnyomó többség becsületes, de azt a néhány szélhámost, aki időszakosan kárt akar okozni a fogyasztóknak, azokat profi módszerekkel kellene kiszűrni. Ennek lehet, hogy ez az első lépése, az első fecske ez a jogszabály, de azt javasolom, hogy ezt mindenképpen folytatni kellene.

Örülök, hogy az előadói beszédben - bár lehet, hogy a rosszhiszemű időhúzás egész mást jelent a jogalkotásban, mint amit én tapasztaltam. A T-nek, amit nem tudom, hogy minek nevezzem ezt a nagy lila T-t, hogy T-Com vagy T-Home, mert még a nevét is eltüntette, egyszerűen utolérhetetlen a hibabejelentésben. Fölhívtam azt a számot, ami a szerződésben van, és rögtön utána elkezd különböző elágazásokba terelgetni, és ha nem új előfizetést vagy bővítést akarok, hanem mondjuk, hibabejelentést, akkor kér tőlem egy 9-jegyű kódot. Nem voltam a nagy T-nek a keresztapja, nem tudtam sokáig, hogy

mi az a 9-jegyű kód. (Dr. Lukács László György: *Pedig rajta van a számlán.*) Rajta van a számlán, de azt én a telefonból nem tudom, hogy az mi. Meg miért kell nálam lenni egy számlának, amikor azt akarom pont bejelenteni, hogy nem tudok neked e-mailt írni a hibáról, mert pont azzal van a problémám.

Tehát nem fogyasztóbarátok ezek a szolgáltatások. Azt mondom, hogy ugyanez, ami nagy szolgáltatóknál tömeges probléma, mert gondolom, nemcsak én akartam hibát bejelenteni, hanem sokan mások is, ennek menjen eléje a kormányzat. Lehet, hogy annak a visszahatása, ha most politizálni akarnék, hogy túl nagy különadót kapott a telekommunikáció, és ennek nyomán ki lehet vonni vagy le kellett csökkenteni a telefonos ügyfélszolgálat fogyasztói részét; egyszer kipróbáltam, 50 percet vártam a kezelő jelentkezésére - nem sikerült. Úgyhogy van terület itt a széles sávú meg keskeny sávú területen is.

A másik szintén ezeknek a nagyoknak a fogyasztóvédelmi területe. Szerettem volna bővíteni a szerződésemet, kijött egy üzletkötő, és amikor szélesebb sávú szolgáltatást kértem, akkor valahogy megismert, és mondta, hogy képviselő úr, ne kérje. Ez a rézvezeték nem tud tíznél többet. Én aláírhatom magával a 15-ös, 20-as szerződést, mert nincs megtiltva, de nem tud többet. Tehát ne az üzletkötő jóhiszeműségére legyen az bízva, hogy egy szolgáltató korrekt szerződést köt vagy nem köt korrekt szerződést, hanem valahogy próbáljanak ennek utánamenni.

A „Digitális jólét” egy nagyon szép kifejezés, de ehhez radikális árcsökkentésre lenne szükség.

(19.40)

Tehát ahogy az Európai Unió szabályozással el tudta érni, hogy a roamingdíjak radikálisan és európai jogalkotás eredményeként le legyenek csökkentve, én úgy gondolom, hogy ezeket a fejlesztéseket támogatva - hogy az optikaikábel-korszerűsítések megtörténjenek - nézzen utána a kormányzat, mert én nem irigylem senkitől a 40-50 százalékos EBIDTA-t, ha amögött van innováció, van teljesítmény, van szolgáltatás, de azért azt is meg kell nézni, hogy ez a szolgáltatás ár-érték arányban helyesen megfelelő arányokat tud-e felmutatni.

Azt tekintve, hogy tényleges jogsértések orvoslására hogyan kerülhet sor, bírságok hogyan jöhetnek a fogyasztók védelmére, szeretném kezdeményezni - nem ennek a törvénynek a keretében -, de egy aktív... - tehát nemcsak a passzív fogyasztóvédelem, amikor a fogyasztó jön, és elpanaszolja, mert az a fogyasztóvédelem részéről egy passzív befogadó valami, és aztán tesz valamit, hanem pont a dolog jellegére való tekintettel egy aktív fogyasztóvédelemre szeretnék javaslatot tenni. Ez azt jelenti, hogy az elektronikus fogyasztást mintegy szimulálva, próbavásárlásokat, tesztfogyasztásokat végezzen rendszeresen az elektronikus fogyasztóvédelem. Tehát men-

jen előre, ne kelljen belemenni a fogyasztónak abba a zsákutcába, abba a káreseménybe, ami például a Quaestor-ügy kapcsán derült ki. Hogyha - a pénzügyi felügyelet, ami bekerült a Magyar Nemzeti Bankhoz - idejekorán végzett volna próbavásárlást, és elolvassa a hamis kötvény lábjegyzetét, abból kiderült volna, hogy emögött nincsen fedezet. Mert bele volt írva, csak senki nem olvasta el. Meg kellett várni a cégnek a bukását.

Tehát ez most egy elrettentő példa volt, nem akarom negatív irányba terelni ezt a gondolkodást most az elektronikus hírközlésről szóló törvénynél, de valami ilyen jellegű aktivitást szeretnék javasolni a kormánzatnak és a jogalkotóknak, hogy szervezzék meg az aktív fogyasztóvédelemnek a lehetőségét, és ha tudják, akkor mielőbb hozzák ide a Ház elé erre vonatkozó törvényjavaslatukat.

Tehát első fecskéként üdvözljük ezt, olyan dinamikus a fejlődés ezen a területen, hogy javasoljuk, hogy komoly módszertani kutatást végezzenek a kormányzat részéről, és egyre jobb szabályozásokat hozzanak ide a Ház elé. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reflektálni az elhangzottakra. Parancsoljon!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik nekem, örömmel hadd állapítsam meg, hogy a törvényjavaslat, úgy látom, hogy elérte a célját. Ugye, a törvényjavaslatnak két célja van. Az egyik alapvetően nyilván a normaszöveghez kötődik, a tervezethez kötődik. Tehát ott az a cél, hogy konkrét lépéseket tegyünk. A másik pedig az, hogy egy aktív közeget alakítsunk ki a fogyasztóvédelemnek, megjegyzem egyébként, a másik törvény módosítása, nyilván a széles sáv meg egyáltalán a „Digitális jólét” program kapcsán.

Ha megengedik nekem, az idő rövidségére tekintettel először is a konkrétumokra hadd válaszoljak, a konkrét felvetésekre. Az egyik az, hogy én azt gondolom, hogy én magam is meg a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium is teljes mértékben együtt gondolkodik azokkal, akik az aktív fogyasztóvédelemről beszélnek. A szervezeti forma, amely Z. Kárpát képviselő úrtól hangzott el, ez többedszer előjött, talán ilyen világosan vagy egyszerűen még nem válaszoltam meg parlamenti vitában, a helyzet az, tisztelt képviselő úr, hogy én praktikusabbnak látom a mostani kormányzati időszaknak az aktív fogyasztóvédelmi politikáját, mint azt, hogy ilyen szervezeti kérdésekkel foglalkozunk, hogy minek van parlamenti bizottsága meg albizottsága.

Január 1-jétől lehetősége van a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak fogyasztóvédelem tekintetében, hogy egy sokkal átfogóbb szervezeti forma tekintetében egy integrált fogyasztóvédelmi hatósággal együttműködve alakítsa ki a jövőt. És a jövőnek meg egyértelműen a középpontjában - most a következő 12 hónapnak -, ahogy utaltam rá, a Magyar Termék Nagydíj átadási ünnepségén itt a Parlamentben, az alsóházi teremben, tehát az elkövetkezendő megmaradt 11 hónapnak a középpontjában az e-kereskedelemmel kapcsolatos fogyasztóvédelmi kérdések vannak.

Nyilván nem véletlen egyébként, kedves képviselőtársaim, hogy most ez a törvényjavaslat idejön. Bárhogy is hívjuk, az előttem szóló, ahogy mondta, az első fecske, bárhogy is hívjuk, a cél, a szándék az, hogy valami rendszer szerint tudjunk dolgozni, és a rendszerhez, ha megengedik, a konkrét felvetésen kívül hadd adjak, elnök úr, az idővel nem visszaélve, egy-két egyéb dolgot. Nem tudom, tudják-e, vagy legalább akkor most híre megy, hogy rendszeresítettük államtitkár asszonynak a kezdeményezésére az ügynevezett fogyasztóvédelmi pénzeket. Ennek pont az a célja egyébként, hogy ezt a kérdést társadalmastani tudjuk, pont az a cél egyébként, hogy az olyan típusú megközelítéseket, ami elhangzott a korábbiakban, hogy milyen jelenségek vannak a világban, amik pillanatok alatt, napokon belül idegyűrűznek Magyarországra kereskedelem és e-marketing területén, itt vannak, örömet okoznak, vagy éppen problémát okoznak, adott esetben ezt nem tudjuk - de nyilván azokra, hogy hogyan tudunk valamire proaktív módon reagálni, nyilván ez az egyik rész.

A másik része, nem tudom, tudnak-e róla, erről beszéltem itt a Házban, hogy sikerült-e ezzel kapcsolatban közös gondolkodásra hívni önöket, ez a mintawebáruház kérdése. A mintawebáruház is pontosan azt a kérdést szolgálja, kifejezetten egyébként fogyasztók tekintetében, ami arra vonatkozik, hogy hogyan tud eligazodni, milyen elvárása lehet, mire érdemes figyelni e-kereskedelem tekintetében a fogyasztóknak. A következő hónapoknak szerintem egy fontos kérdése lesz a társadalmastani tekintetében, hogy mennyire tudjuk húzni majd egyébként magunk mellé az ezzel foglalkozó civil szervezeteknek is az aktivitását. Én azt gondolom, hogy biztató jelek vannak az elmúlt hónapokból. Én nagyon bízom benne, hogy a következő hónapokban az e-kereskedelem előttünk álló körülbelül egyéves középpontba - feladat értelmében középpontba - kerülése tekintetében majd ilyen értelemben a civil szervezetekre is tudunk támaszkodni. De önmagában ez kevés lesz. Hiszem azt, hogy a „Digitális jólét” programjában szándékosan foglalkoztunk meg a perszonális, tehát a személyes megszólítás részt, én azt gondolom, hogy a mai individualizálódott világban ez megkerülhetetlen, fontos és szükséges.

Summa summarum, tisztelt képviselőtársak, köszönöm szépen a törvényjavaslattal kapcsolatban megfogalmazott pozitív gondolataikat. Én arra hadd hívjam a parlamenti pártoknak az ezzel foglalkozó

kollégáit, képviselőit, hogy pontosan egy proaktív fogyasztóvédelmi megközelítés, gondolatkör tekintetében jöjjenek, és aztán akkor akár egy fogyasztóvédelmi péntek keretében, amit tematikusan erre tudunk szánni, végig tudjuk beszélni ezeket a kérdéseket. Valóban azt gondolom, hogy ez, ami most itt e-kereskedelem tekintetében előttünk van, ez egy nagyon fontos lépés. Az a furcsa helyzet valahogy, hogy a visszaéléseknek a száma, illetve a nem megfelelő kereskedelmi magatartás tulajdonképpen nem kirovó, nem magas.

A helyzet az, hogy azért vagyunk időben szerintem, mert pont egy ilyen robbanásszerű időszakban most kell kialakítani azokat a kereteket, amivel később világos lesz minden szereplő számára, kereskedő számára - aki, ne felejtsük el, hogy keres, jól keres a vásárlón és a fogyasztó vásárlásán -, illetve a fogyasztó számára, hogy világos kereteket teremtünk, kormányzati, határozott, világos kormányzati segítséggel és világos kormányzati beszéddel, hogy mit lehet, és mit nem lehet. Ezzel a komoly kormányzati ambícióval együtt is egyébként egyetértek azzal, hogy nem egyszerű a kérdés. Ez is elhangzott itt az ellenzéki képviselők részéről, megfogalmazták.

Nem egyszerű kérdéstről van szó, hiszen sok tekintetben olyan cégekről beszélünk meg olyan formákról, olyan kereskedelmi tevékenységekről, formákról, itt jó, hogy elhangzottak konkrét példák, amik nemcsak Magyarországon vetnek fel kérdést, illetve nemcsak itt kellene megtalálni erre a választ, de nyilván a kormány elszánt e tekintetben. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium rendszerben gondolkodik, és még egyszer mondom, a következő egy esztendőnek, szűk egy esztendőnek a középpontjában az e-kereskedelemmel kapcsolatos fogyasztóvédelmi, vásárlóvédelmi kérdések vannak.

(19.50)

Köszönöm szépen e tekintetben a pozitív visszajelzéseket. Szeretnék utalni a törvénytervezet másik lábára is. Ott is köszönöm szépen a kérdés világos megközelítését, a szükségességét 2018 végéig a széles sávú internet kérdésében.

Segítsenek minket a munkában, és valósítsuk meg közösen a kormányzati elképzeléseket! Köszönöm szépen a figyelmüket és a türelmüket, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **energetikai tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12743. számon a parlamentinformatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Aradszki András úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitká-

rának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/12743. számú törvényjavaslat rendelkezései a bányászatról, az atomenergiáról, a távhőszolgáltatásról, a földgáz biztonsági készletezéséről, a villamos energiáról, a földgázellátásról, valamint a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló törvények kisebb terjedelmű, valamint több esetben pontosító jellegű módosítására irányulnak. Ezen felül a javaslat egy-egy kisebb jogtechnikai korrekciót tartalmaz az állami vagyronról szóló és a jövedéki adóról szóló törvények módosítása tárgyában. Mivel a felsorolt törvények mindegyike az energetika tárgykörébe tartozik, indokolt volt azokat egy törvényjavaslatban benyújtani. A módosítások szükségességének célját az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalatai, valamint pontosító, egyértelműsítő és jogharmonizációs okok indokolják az ágazati és egyéb jogszabályokkal való összhang megteremtése érdekében.

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosítása révén biztosítottá válik a szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló európai uniós irányelvnek való megfelelés, amelynek átültetésével kapcsolatban a bizottság pilot eljárást indított. Az ellenőrizhetőség megteremtése és ezzel a visszaélések visszaszorítása céljából bejelentésköteles lesz a jövőben a hőszivattyú-kezelő létesítése 0 és 20 méter közötti mélységben. Erre az adta az okot, hogy a hatósági ellenőrzések tapasztalatai alapján vannak visszaélésre mutató jelek is.

Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítási javaslata egyrészt pontosítja az atomenergiáról szóló törvény azon rendelkezéseit, amelyek az atomenergia-felügyeleti szerv hatáskörébe tartozó építésügyi és sugárvédelmi hatósági eljárásokat érintik, elősegítve ezzel a hatékonyabb feladatellátást. A módosítás összhangot teremt a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség ajánlásaiban és az Euroatom sugárvédelemre vonatkozó irányelvében előírtak tekintetében is, biztosítva ezáltal a törvény Európai Unió jogának való megfelelését.

A távhőszolgáltatásról szóló törvény módosítása egyértelműsíti a távhőtermelő és a távhőszolgáltató között előírt hosszú távú szerződéskötési kötelezettség tartalmát, amely szerint az ellátásbiztonság garantálása érdekében a felek között az éves szerződéskötés lejártát követően legalább további két évre szerződéskötési kötelezettség kell hogy fennálljon.

A földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény módosításainak meghatározó része a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség működését érintő és pontosító jellegű rendelkezés, amely elsődleges célja, hogy a szövetség működését alapvetően meghatározó törvényi előírások, valamint az ehhez kapcsolódó és a behozott kőolaj és kőolaj-

termékek biztonsági készletezéséről szóló törvény, a 2013. évi XXIII. törvény előírásaival történő összhang megteremtődjék, miután a két jogszabály azonos jogfilozófiai alapon jött létre.

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény a technológiai fejlődésre figyelemmel kiegészült a villamosenergia-tárolók üzemeltetésének keretszabályaival. Ez azért fontos előrelépés, mert a villamosenergia-tárolók létesítésének és üzemeltetésének a szabályai hiányoztak eddig a törvény szövegéből, és hozzá kell tennem, hogy a technológiai fejlődés egyre inkább abba az irányba hat, hogy a megújulóenergia-hasznosítás meg is követeli, hogy ilyen jellegű energiatárolási, üzemeltetési feltételeket a törvény biztosítson, illetve azt megfelelő módon szabályozza. Emellett a módosítás tartalmazza a villamoshálózathoz történő ideiglenes, legfeljebb 12 hónapra szóló csatlakozással kapcsolatos speciális jogszabályi kereteket annak érdekében, hogy rugalmasan és gyorsan ki lehessen szolgálni a határozott időre felmerülő csatlakozási igényeket.

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény javarészt a központi adatgyűjtő és feldolgozó rendszer - rövidebb nevén: KAF - tevékenységének kialakításával kapcsolatban szükséges módosításokat tartalmazza. Ennek megfelelően a KAF - ami nem tévesztendő össze Kovács András Ferenc költő rövidített nevével - kvázi hatósági tevékenységként megállapított elszámolási és ellenőrzési feladatait szabályozó hatóság, a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal fogja elvégezni a KAF helyett. Az egyéb kiegészítő, elszámolási, adatgyűjtési feladatokra az okosmérés-mintaprojekteket megvalósító, szintén állami tulajdonú piaci szereplővel közös platformon kerül majd sor.

A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló törvény módosításai alapvetően szintén a már korábban említett Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség működésével kapcsolatos eljárási szabályok pontosítását jelenti és az egységsítését szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy vitassuk meg az előttünk lévő törvényjavaslatot, és a kormány szándékai szerint a szavazás során azt támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ezek sorában elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Bányai Gábor képviselő úr következik. Parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző napirendnél a legfontosabb maradt ki - elnök úr meg is feddett azért, mert sokat beszéltem -, hogy a tisztelt Ház fogadja el a törvényt módosítást. Most talán lesz időm végigmondani a hozzászólásomat, mert kicsit rövidebb lesz, amit elmondani kívánok.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló T/12743. számú törvényjavaslat vitájához az alábbiakat közöljük a frakciónk részéről. A törvényjavaslat módosítási javaslatok a bányászatról, az atomenergiáról, a távhőszolgáltatásról, a földgáz biztonsági készletezéséről, a villamos energiáról, a földgázellátásról, valamint a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló törvények kisebb terjedelmű, valamint több esetben pontosító jellegű módosítására irányulnak. Ezen felül két apró, tisztán jogtechnikai módosítást tartalmaznak a módosítások.

A módosítások szükségességét egyrészt az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalatai, másrészt pedig pontosító, egyértelműsítő és jogharmonizációs okok indokolják, az ágazati és egyéb jogszabályokkal való összhang megteremtésének érdekében. A felsorolt törvények mindegyike az energetika tárgykörébe tartozik, ezért indokolt volt azok egy törvényjavaslatban történő módosítása.

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításával a törvény technikai jellegű szövegponosítást is hajt végre. A szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló európai irányelv nem megfelelő átültetése tárgyában indított pilot eljárásra tekintettel volt erre szükség.

(20.00)

Van egy másik nagyon fontos módosítás. A törvény alapján jelenleg nem kell kérni bányafelügyeleti engedélyt azokra a felszín alatti víz kivételével nem járó hőszivattyúkra, illetve egyéb geotermikus energiát hasznosító létesítményekre, amelyeket 0-20 méter között helyeztek el a föld alatt. Az államtitkár úr helyesen mondta, hogy rengeteg a visszaélés ezzel kapcsolatosan. Mindenki, vagy sokan, inkább így mondom, mert nem tudom igazolni az állítást, hogy mindenki, de sokan visszaélnék, hiszen a legtöbb térségben, főleg az Alföld egyes térségeiben jócskán 20 méter alá helyezik a szondákat és a kút mélységét, ennek következtében lejjebb engedik, és ez már veszélyezteti a felszín alatti vizek biztonságos kitermelését és biológiai tisztaságát. Ezért célszerű, hogy ezt szankcionálni kell, illetve ennek a mértékét befollyásolni kell az új javaslattal.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A másik törvény, amit a csomagban módosítanunk kell, az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény. (Dr. Szél Bernadett felé.) Bár ezzel kapcsolatban most éppen itt van a képviselő asszony, ma kinyitjuk Pandora szelencéjét egy kicsit, hiszen Paks egy kicsit benne van ennek a törvénynek ebben a módosítási részében. Ezt nem rosszallásképpen mondtam, csak láttam, hogy meg tetszett érkezni, képviselő asszony, ezért aztán ennél a törvényi rész-

nél valószínűleg hosszasan el fogunk időzni. Itt annyi a módosítás, hogy az úgynevezett atomerőművi blokkokkal kapcsolatos építészeti tevékenység olyan, jelenleg nem sajátos építményeket is érint, amelyek jelenleg az épített környezet alakításáról, átalakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény hatálya alá tartoznak, például amelyek a létesítmény létesítéséhez szükségesek és nincs szerepük a létesítmény üzemeltetésében, valamint azon építmények, amelyek vagy amelyeknek egyes részei a biztonsági övezetbe tartoznak.

Ezen új blokkok létesítésiengedély-kérelmének mellékleteként benyújtandó tervek egységesek, nem bonthatók külön a két törvény hatálya alá tartozó építményekre, és szükséges minden, a tervekkel érintett építménynek az atomenergia-törvény hatálya alá kerülnie. Így egyrészt a nukleáris biztonságra tekintettel az általános követelményektől eltérő szabályok is előírhatóak az érintett építményekre vonatkozóan. Másrészt az Országos Atomenergia Hivatal nyilvántartásba tudja venni az építészeti tevékenység gyakorlóját, aki ezzel jogosulttá válik az építészeti szakma gyakorlására is.

A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény módosításával kapcsolatban szükségessé vált a távhőtermelő és a távhőszolgáltató között az ellátásbiztonság garantálása érdekében előírt hosszú távú szerződéskötési kötelezettség tartalmának egyértelműsítése, amely szerint a felek között az éves szerződés lejártát követő legalább további két év időtartamra szóló szerződésnek kell fennállnia. Lehetne persze aggályoskodni, hogy miért nem hosszabb időtartamú a szerződéskötési kötelezettség. Jelenleg a törvényt használja, de nem szabályozza a hosszú táv fogalmát.

Bár közgazdaságilag a hosszú táv valóban öt évet vagy hosszabb időt jelent, a távhőellátás biztonsága mint cél szem előtt tartásával a gyakorlatban, tekintettel arra, hogy egy új, megújuló energián alapuló hőtermelő beruházás akár két-három év alatt megvalósulhat - azért reméljük, hogy hamarabb is -, nem indokolt ilyen időtáv előírása, emellett, ahogy egy ötéves szerződés a lejártához közeledik, úgy csökken az általa garantált ellátásbiztonsági időtartam, akár egy év alá is. A módosítás eltörli a hosszú táv fogalmát, viszont ezen fogalom helyett pontosítja a szerződés időtartamát azzal, hogy kötelezi a feleket az éves szerződés lejártát követő, legalább további két évre szóló szerződéskötésre, a távhőellátás biztonságát garantáló kapacitás mértékéig, ezzel biztosítva az ellátásbiztonságot.

A földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény módosításával kapcsolatban: a földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi törvény módosításának meghatározó része pontosító jellegű, a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség működését érintő és a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló törvény előírásaival történő összhang megteremtését szolgáló rendelkezéseket tartalmaz.

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításának az indoka az alábbi. A villamos energia ágazati szabályozása a villamosenergia-tároló berendezések technológiai fejlődésére tekintettel kiegészült a villamosenergia-tároló fogalmával és engedélyes általi üzemeltetésének keretszabályai-val, valamint a tároló részletes üzemeltetési szabályainak kormányrendeleti szinten történő meghatározására adott felhatalmazással.

A jogalkalmazói tapasztalatok alapján szükséges a villamos hálózathoz történő ideiglenes, legfeljebb 12 hónapra szóló csatlakozással kapcsolatos speciális jogszabálykeretek megalkotása, annak érdekében, hogy rugalmasan és gyorsan ki lehessen szolgálni a határozott időre felmerülő csatlakozási igényeket. Ennek egyik elemeként szükség van a villamos energia építészeti hatósági engedélyezési eljárások szabályozásának specifikus kiegészítésére. Az ideiglenes vezeték esetében célszerű a vezetékjogi engedélyezés helyett a csatlakozóvezeték építéséhez hasonló, egyszerűbb és gyorsabb szabályokat alkalmazni.

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosítási indoka pedig: erre az egyértelműsítő és pontosító rendelkezések mellett a központi adatgyűjtő és feldolgozó rendszer, a KAF - lehetett volna Kecskeméti Animációs Fesztiválnak is mondani, annak is ez a neve, ha már viccelődünk, akkor legyen még egy vicc, bár felesleges volt - tevékenységének átalakításával kapcsolatosan szükséges módosítások miatt kerül sor. Ennek megfelelően a KAF kvázi hatósági tevékenységként megállapított elszámolási és ellenőrzési feladatait ténylegesen szabályozó hatóság, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal fogja végezni, míg az egyéb kiegészítő elszámolási, adatgyűjtési feladatokra az okosmérős-mintaprojektet megvalósító, szintén állami tulajdonú piaci szereplővel közös platformon kerülhet majd sor.

Ezeken túlmenően a villamosenergia- és a földgáztörvény összhangját szolgáló, elsősorban fogyasztóvédelmi rendelkezések kerültek még pontosításra a javaslatban. A földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény módosítása pedig alapvetően szintén a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség működésével kapcsolatos eljárási szabályok pontosítását, egységesítését szolgálja.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Frakciónk javasolja a törvény elfogadását, és kérem képviselőtársaim támogatását és persze aggályaik kapcsán módosító javasolataik benyújtását. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bányai képviselő úr. Jó estét kívánok! Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvény azt az egyszerű nevet viseli, hogy energetikai tárgyú törvények módosításáról, és a módosítások többsége valóban ipar-

ági érdekeken, iparági javaslaton, illetve európai uniós jogharmonizációs kötelezettség teljesítésén alapul.

Ugyanakkor ezzel a címmel, hogy energetikai tárgyú törvények módosítása, én sokkal szívesebben látnék itt a Ház előtt egy határozott árcsökkentési előterjesztést, ugyanis ezzel a törvényjavaslattal, ami itt van, nem az a baj, ami benne van, sokkal inkább az, ami nincs benne. A törvényjavaslat hiányossága, hogy bár mind az olaj, mind az importgáz ára 2014 augusztusa óta mintegy 50-60 százalékkal csökkent, és a kormány a lakossági földgázszolgáltatást állami tulajdonba vonta, a törvényjavaslat mégsem rendelkezik az energiaárak erőteljes csökkentéséről. Piaci viszonyok között ez már bekövetkezett volna. Nem csökkennek a lakossági árak, nem csökkennek a lakossági számlák.

A törvényjavaslat ugyancsak nem rendelkezik arról, hogy a lakossági árszabályozást igazságosabbá és fenntarthatóbbá tegye olyan módon, amely az átlagfogyasztásig jelentős mértékű kedvezményt biztosítana a lakossági fogyasztóknak. Tehát mi egy jelentős gázárcsökkentést, érzékelhető energiaárcsökkentést hiányolunk, azt tartjuk szükségesnek és indokoltnak, amit a világpiacon lehetőséggé tennének, és ezen belül egy olyan igazságosabb lakossági ártarifát, ami az átlagfogyasztásig egy jelentősebb mértékű kedvezményt biztosítana a kisfogyasztóknak. Ha ezeket is idehozta volna az államtitkár úr, biztos, hogy jobban tudnánk vitatkozni ezekről az egyébként technikai jellegű módosítási javaslatokról.

(20.10)

Diszkrét bája van a távhőszolgáltatásról szóló törvény módosításának, ami úgy szól, hogy az új szabályozás garantálja az ellátásbiztonságot azáltal, hogy egyértelműsíti a távhőtermelő és a távhőszolgáltató közötti hosszú távú szerződés-kötési kötelezettség tartalmát azzal, hogy előírja, hogy a felek között az éves szerződés lejártát követő, legalább további két év időtartamra szóló szerződésnek kell fennállnia. A diszkrét báj azt jelenti, ami egyébként katasztrófa volt a távhőszolgáltatás számára, ami 2011. március 16-án történt itt, a magyar parlamentben. Ugyanis ekkor fogadta el a Ház a kapcsolt energiatermelés vagy egyszerűbb nevén a gázmotoros távhőszolgáltatást lehetetlenné tevő törvényt. Egy ezer megawatt teljesítményű iparágat nulláztak le a távhőszolgáltatás területén ennek az egy törvénynek az elfogadásával, és mintegy ezermilliárdos vagyont tettek tönkre.

Kérdezem én, hogy lehet vállalni további két év időtartamra szóló szerződést, amikor ennyire kiszámítható a magyar jogalkotás, mint ami 2011. március 16-án történt, tönkretéve a gázmotoros iparágat, amely gazdaságosan, villamos energiát termelve, emellett a távhőszolgáltatást biztosítva 43 városban adta a távhőszolgáltatás alapját, és kedvezőbb áron

tudta a villamosenergia-termelés kapcsolt megoldásával a távhőt is biztosítani. Tehát ennek a kormánzatnak, ami idestova hatéves múlta tekint vissza, súlyos bűnei vannak a távhőszolgáltatás területén; olyan bűnei, amiket azóta sem tudott kiköszörölni, azóta sem biztosította, hogy olcsó, gazdaságos, korszerű módon megoldható legyen a magyar városok távhőszolgáltatása. Berak ide egy ilyen adminisztratív szigorítást, amivel igazából nem lehet mit kezdeni, mert Damoklész kardja ott van minden egyes szolgáltató, minden egyes befektető feje fölött, hogy mikor talál ki a kormányzat valami újabb ötletet a szabályozás módosítására, ami esetleg szembemehet korszerű technológiákkal.

Egyet lehet érteni azzal, amit a bányászati törvény módosítása megcéloz, hogy klímavédelmi célokat szolgáló európai uniós irányelv megfelelő átültetését lehetővé téve módosítsa a szabályozást, és ezzel a szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló 2009/31/EK irányelv megfelelő magyar átültetését lehetővé tegye; azzal együtt, hogy ennek a technológiának meglátásom szerint Magyarországon nem biztos, hogy eljött már az ideje, de legalább is elvi lehetőségét meg kell teremteni.

Az atomtörvény módosítása szintén szükségszerű, ugyanis elavult, lejárt előírásokat kell korszerűsíteni, pontosítani, egységesítve a módosításokon túl az ionizáló sugárzás miatti sugárterhelésből származó veszélyekkel szembeni védelmet szolgáló, alapvető biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 89/618/Euratom és a 90/641/Euratom, továbbá a 96/29/Euratom, a 97/43/Euratom és a 2003/122/Euratom irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2013. december 3-i, 2013/59/Euratom tanácsi irányelv 4. cikkely 76. és 78. pontjának való megfelelést. Ez egy szükséges lépés.

Ezen túl az előterjesztés kiterjeszti az Országos Atomenergia Hivatal főigazgatójának döntési jogkörét a dolgozók jutalma mértékének és a béren kívüli juttatásoknak a tekintetében. Ez egy fél lépés. Az Országos Atomenergia Hivatal egy olyan különleges biztonsági kategóriát jelentő munkakört végez, hogy inkább a köztisztviselőkre jellemző bértáblák helyett a piaci viszonyokat, az európai piaci viszonyokat is figyelembe vevő európai bérezési lehetőséget lenne szükséges biztosítani. Nem tudom, hogyan garantálható Magyarországon a nukleáris biztonság, hogyan garantálható az Országos Atomenergia Hivatal dolgozóinak megmaradása, gondolok itt például az egészségügyben az orvosellátásokra, amikor egy jól kiképzett, gyakorlott nukleáris felügyelő Európa más területén, nem akarok számot mondani, hogy hányzorosát, de jóval komolyabb jövedelmi és karrierlehetőségeket kap.

Ezzel az Országos Atomenergia Hivatal csak úgy tud versenyezni, ha ezeket a bürokratikus lehetőségeket a jogalkotás feloldja. Ennek egyik lépése ez, ami itt szerepel a jutalom és a béren kívüli juttatások tekintetében, de azt javaslom, hogy alapvetően a bérezési lehetőség formáit, kereteit is nyissa meg a

kormányzat. Ez az iparág el kell bírjon jól fizetett felügyelőket, különben nehezen garantálható a nukleáris biztonság.

Ezenkívül a törvényjavaslat rendelkezik arról is, helyesen, hogy az atomerőmű engedélyese mint munkáltató, a munkavállalók javára eltérhessen a munka törvénykönyve szerinti munkaközi szünetre vonatkozó előírásoktól. Sőt, mi szeretnénk erre vonatkozóan egy módosító indítványt is benyújtani, nemcsak a munkaközi szünetre, hanem egyáltalán a munkarendre vonatkozó előírásokra. Szintén az atomerőmű működési feltételei indokolják azt, hogy egy sajátos munkarend érvényesítésére legyen lehetőség a nukleáris területen. Ebben mindenképpen támogatjuk az előterjesztő szándékát.

Amit a központi adatgyűjtő és feldolgozó rendszer területén tesznek, az megint egy különös dolog. Ugyanis a gáztörvény módosításai a jogalkotási szükségletnek megfelelő pontosító és egyértelműsítő rendelkezéseket tartalmaznak a jelen előterjesztés szerint. A módosítások révén megtörténik a központi adatgyűjtő és feldolgozó rendszer tevékenységének kettéválasztása és a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény megfelelő módosítása. Ennek megfelelően a KAF kvázi hatósági tevékenységére megállapított elszámolási és ellenőrzési feladatait ténylegesen a szabályozó hatóság, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal fogja végezni, míg az egyéb kiegészítő elszámolási, adatgyűjtési feladatokra, például az okosmérés-mintaprojektet megvalósító, szintén állami tulajdonú piaci szereplővel közös platformon kerülhet sor. Ennek csak az az érdekessége, hogy ezt az MSZP korábban már javasolta.

Tehát a KAF Zrt.-re vonatkozó szabályozásra: a kormány 2015 februárjában hozta 100 millió forintos alaptőkével és 2,9 milliárd forintos tőketartalékkal. Tehát összesen 3 milliárd forint költségvetési ráfordítással hozták létre a KAF-ot. A társaság létrehozatalának valódi célja máig sem derült ki, mert nem tudott működni. Érdemi tevékenységet ez a társulat nem végzett. Ennek ellenére mintegy 25 főt foglalkoztatott. A KAF Zrt. tevékenységéről szóló gáztörvény-módosítás során az MSZP arra tett javaslatot, hogy a KAF Zrt. helyett a KAF elszámoltatással kapcsolatos kvázi hatósági feladatait a kormánytól függetlenül működő és a megfelelő szakértelemmel rendelkező hatóság, a Magyar Energetikai és Közműszolgáltatási Hivatal lássa el. Tehát erre mi már 2015 februárjában, az akkori betérjesztésnél javaslatot tettünk.

Az MSZP javaslatát akkor a kormány és a Fidesz nem támogatta. Most viszont, láss csodát, a kormány terjesztette elő az erre vonatkozó javaslatot.

(20.20)

Magyarul, sikerült elkölteni néhány száz millió forintot a semmire, hogy visszajussanak oda, amit józan mérlegelés keretében már 2015 februárjában, a létrehozáskor el lehetett volna dönteni.

Tehát szeretnénk javasolni az előterjesztőnek, hogy álljon a sarkára, hozza be a piac által lehetőséget biztosító árcsökkentésre vonatkozó energiaárcsökkentési javaslatot, fogadja meg az igazságos, méltányos lakossági ártarifára vonatkozó javaslatunkat az átlagfogyasztásig történő kedvezményre, és ilyen árszabályozással egybefűzve hozzon ilyen salátatörvényt, amelynek a javaslatai támogathatók, de teljesnek közel sem mondhatók.

Ugyanakkor én javaslom, hogy mérlegeljék a távhőszolgáltatás területén azokat a károkat, amit a 2011. márciusi törvényalkotás hozott, és tegyenek javaslatot arra, hogy hogyan lehetne gazdaságos módon, például földhőbányászat felhasználásával korszerűsíteni a hazai távhőellátási rendszert. Budapest mellett, ha megfelelő mélységű termálkutakat, több ezer méteres, korszerű távhőre lehetőséget biztosító kutakat fűrnének - ez néhány milliárd ráfordításból megkutatatható lenne -, egy 300 megawatt villamosteljesítményű geotermikus erőmű el tudná látni a teljes budapesti távhőrendszert, és erre még csak lépések se történtek.

Ehhez szükséges természetesen a budapesti öt szigetszerűen működő távfűtési területnek a körvezetéssel történő összekapcsolása. Ennek az előkészületei folynak, megkezdődtek, ezt meg kellene csinálni; de ugyanakkor a geológiai kutatásokat, a geotermikus energia kihasználásának a lehetőségeit is érdemes lenne napirendre tűzni. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, Józsa képviselő úr. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Mindössze kettő percet kérek. Azt gondolom, hogy ez a nap a konfrontációk napja volt itt a Magyar Országgyűlésben, itt a plenáris ülésteremben akár az alaptörvény-módosítás kapcsán, akár imént a turizmussal kapcsolatos törvényjavaslat kapcsán, ahol órákat vitatkoztunk a még jelen lévő Witzmann képviselő úrral a balatoni turizmus témájában. Azt gondolom, hogy egy olyan napirenddel ildomos a konstruktív ellenzéki vágányára térve befejezni ezt a napot, amelyet támogatni tudunk, hiszen egy szakmai salátatörvény-csomagról van szó. Tudom, hogy még utánam lesznek itt más vélemények - a konfrontáció lehetőségét az LMP-nek meghagyjuk ebben az esetben -, csak annyit tudok mondani, hogy a Jobbik ezt a törvényjavaslatot támogatni fogja.

Természetesen itt előtűntünk nagyon sok érv elhangzott mind az előterjesztők részéről, mind Józsa képviselő úr részéről, megismételni nem tudnám, de mind az atomenergia-törvény, mind a bányászati törvény, azt hiszem, a két leglényegesebb része ennek a törvényjavaslat-csomagnak. A módosítás olyan elemeket tartalmaz, ami számunkra elfogadható, úgyhogy a Jobbik a törvényjavaslatot támogatja, és

én ezzel a vezérszónoki felszólalásomat be is fejeztem. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kepli képviselő úr. Most megadom a szót Szél Bernadett képviselő aszszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én valóban meg fogom törni ezt a nagyon konstruktív, pozitív hangulatot, merthogy én ezt a törvényjavaslatot sok szempontból nem értem, hogy önök itt most pontosan mire készülnek. Alapból gyanús, ha egy olyan napról van szó, amikor így éjjelre teszik körülbelül azt, hogy véget ér az ülésnap, és az utolsó napirendben hoznak be egy salátatörvényt. Az LMP frakciója ezeket a törvényeket háromszor el szokta olvasni, merthogy ezekben szokták elrejtetni a kormánypárti képviselők a legnagyobb disznóságokat, és én azt látom, hogy ön itt kisebb változtatásokról beszélt, meg azt mondta, hogy salátatörvény, minden energetika, minden beletartozik, hatékonyabb feladatellátás. Persze, ezekről is lehet beszélni, merthogy salátatörvény, tényleg van benne minden, ahogy egy saláta ki szokott általában nézni, de van itt egy-két atombomba ebben a törvényben, és én szeretném tisztázni és szeretném hallani az önök álláspontját, hogy ez mit keres itt, és mit szeretnének ezzel elérni.

Konkrétan mi azt látjuk, hogy eddig is nagyon problémás volt az engedélyeztetési eljárás, mindannyian tudjuk azt, hogy a most üzemelő Paksi Atomerőmű-blokkoknak sem megoldott a hulladéktárolása, azt is látjuk, hogy a kiadott környezetvédelmi engedély a hőterhelést gyakorlatilag nem vette figyelembe kellőképpen, tehát eddig is problémák voltak a nukleáris engedélyeztetéssel. Mi azt látjuk, hogy ez a salátatörvény tovább lazítja ezt az általunk eddig is túl könnyűnek ítélt engedélyeztetéseket.

Az Atomenergia Hivatal korábban jóval erősebb jogosítványokkal rendelkezett, mint ami ebben a szövegben most látszik, nem engedélyezés, hanem csak tudomásulvétel lenne az osztályrésze az Atomenergia Hivatalnak, csak bejelentésköteles lenne az ügylet. Itt azért azt látjuk, hogy a meglévő engedélyekben is lehetőség lesz arra, hogy az engedélyekben meghatározottaktól eltérjenek rendeletileg, magyarul, a kormány rendeletben szabályozhatja azt, ha valamilyen módon el akar térni a korábbi engedélyben megfogalmazottaktól. Én azt gondolom, hogy a nukleáris biztonság egy olyan alap, ami nem megkérdőjelezhető, és nem értem, hogy mire való ez a változtatás, amit önök itt előírányoztak. Az világos, hogy gyorsítani akarják a procedúrákat. Azt eddig is tudtam, hogy önök, ha atomenergiáról van szó - de nemcsak önök, hanem gyakorlatilag az egész világon mindenki, bár ez nem mentesíti az önök felelősségét - titkolózni kezd, ez a korrupciós kockázatot egyébként nagymértékben megemeli.

Nem értem, hogy konkrétan ki fog jól járni azal, hogyha az Atomenergia Hivatalnak a hatáskörét önök visszavetik, megszabják. Azért az Atomenergia Hivatal egy szakmai kontrollszervezet volt eddig, körülbelül az utolsó. Azt már látjuk, hogy az országgyűlési képviselők akár a Nemzetbiztonsági bizottság tagjai elől is megpróbálják kitalálni a részleteket, a társadalmi és a civil kontrollt már nagyjából az atomenergiával kapcsolatban önök kinullázták, kiemelt beruházás lett, hatásterület csökkentettek, tehát nagyjából oda, a kerítéshez kellene költözni ahhoz, hogy az ember ügyfél lehessen az eljárásban. Az előkészítő dokumentumokkal kapcsolatban évek óta perben állok a kormánnyal, hogy végre beletekinthessek, pedig azon kívül, hogy adófizető állampolgár vagyok, országgyűlési képviselő és a Nemzetbiztonsági bizottság tagja vagyok, most meg azt látjuk, hogy a független hatósági kontrollt is kiiktatják. Tehát számomra ezek olyan pontok ebben a törvényjavaslatban, amik mellett nem lehet elsiklani, még akkor se, ha megpróbálták éjszakára időzíteni ezt a vitát.

Szeretném konkrétan ezeket a paragrafusokat, ha ön ezt megmagyarázná nekem, itt a 14. §-ban itt van például dh) pontban „a hatósági engedélyektől való eltérés lehetséges módjait és feltételeit a létesítés alatt álló nukleáris létesítményben”. De ott vannak olyan paragrafusok, amelyek akár a tulajdonosváltást is megkönnyítik. Tehát én szeretnék részletes magyarázatot kapni arra, hogy ezek a pontok, amiket én itt kiemeltem, ezek konkrétan milyen megfontolásból születtek, és hogy mit szeretnének ezzel elérni, ugyanis ez az én olvasatomban nem mást jelent, mint azt, hogy gyakorlatilag a meglévő jogi garanciákat a hulladéktárolás kapcsán is fellazítják, és külön problémásnak érzem azt, hogy a hatósági engedélytől való eltérést kormányrendeletben lehet majd engedélyezni.

Amire önök itt készülnek, ezt egyszerűen nem is hiszem el, hogy önök ezt le merték írni egy törvényjavaslatban. Ha Paks II.-ről beszélünk, akkor Magyarország történetének a legdrágább beruházásáról beszélünk, egy atomerőműről beszélünk, aminél a biztonság nem lehet a Fidesz játékszere és nem lehet senkinek sem a játékszere. Úgyhogy akkor szeretném hallani, hogy önök ezeket a paragrafusokat milyen megfontolásból tették be ebbe a salátatörvénybe, és körülbelül ugyanolyan gyorsasággal, mint ahogy megmagyarázzák nekem azt, hogy ez hogy került bele, én arra kérem önöket, hogy vegyék is ki, mert ezeknek semmi helye nincsen ebben a salátatörvényben, sehol nincsen helye. Megkockáztatom azt is, hogy Áder János úr, aki mondta, hogy az atomenergiái projekt semmiképpen nem egy biciklitároló, ha ez átmegy, egy játszóteret, lakótelepi játszóteret nehezebb lesz engedélyeztetni, mint egy nukleáris beruházással kapcsolatban különböző ügyleteket. Szeretném államtitkár úrnak az álláspontját megkapni arról, hogy konkrétan itt most miről van szó. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kétperces felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, Magyar Szocialista Párt. Jegyző úr, ha megtalálta a mikrofont, akkor öné a szó.

(20.30)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnézését kérem mindenkinék. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én igazából egy kérdéskört szeretnék felvetni és Aradszki államtitkár úr figyelmébe ajánlani. Valójában ez nem más, mint ami - nem akarok ismétlésekbe bocsátkozni, ezért csak azzal foglalkozom - szerintem kimaradt a törvénytervezetből.

Akkor, amikor több mint két esztendeje a gázvagy az olajimportárak nagyjából 60 százalékos mértékű csökkenést mutatnak, akkor ez nem köszön vissza a lakossági fogyasztói árak tekintetében. Márpedig azt tudjuk mindnyájan, hogy a lakossági földgázszolgáltatás állami tulajdonba vétele, kerülése megtörtént, ilyen értelemben a lehetőség az nyilván adott lenne e tekintetben. Ez az egyik része a történetnek.

A másik része az, hogy nem most mondjuk, hosszú idő óta megfogalmazzuk azt, hogy az az árszabályozás, ami van, vagy annak a hiányosságai azt a helyzetet szülik, hogy az emberek, főleg és a legkiváltképp mondhatni: a sanyarúbb körülmények között élő emberek gyakorlatilag a kárvallottjai ma ennek a történetnek. Tehát ennek az árszabályozásnak az eredményeképpen gyakorlatilag nincs meg az a kedvezményezettség, ami meg kellene hogy legyen annak érdekében, hogy normális és igény szerinti gázfogyasztásra kerüljön sor a részükről.

Magyarul: ezért mondjuk azt, hogy az átlagfogyasztásig mindenképpen, legalábbis az átlagfogyasztás mértékéig jelentős mértékű kedvezményekre lenne szükség, ennek a biztosítására lenne szükség. Azt szeretném kérni államtitkár úrtól, hogy e tekintetben is gondolják végig ezt a történetet, ne csak a vonatkozásban, ami egyébként már a korábbiakban elhangzott. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Írásban jelentkezett Heringes Anita képviselő asszony, Magyar Szocialista Párt. Öné a szó, 15 perces időkeretben.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Paksi lokálpatrióta lányként én mindig nagy tisztelettel szólok az atomenergiában dolgozó szakemberekről, az ő juttatásaikról és az ő szaktudásukról. Az szerintem senki számára a teremben nem kérdés, hogy Pakssal és az atomenergiával kapcsolatban csak egy dolog az igazán fontos: a biztonság,

és ezt mégpedig azok a szakemberek tudják garantálni, akik a Paksi Atomerőműben vagy az Országos Atomenergia Hivatalban dolgoznak.

Viszont ezeket az embereket jól meg kell fizetni, hiszen ezek a szakemberek, akik az Országos Atomenergia Hivatalban dolgoznak, komoly szaktudással rendelkeznek, mely szaktudásukat egyébként bármely más országban is tudnák kamatoztatni.

Számos próbálkozás volt már arra, hogy az Atomenergia Hivatalban dolgozó szakemberek bérén tudjon emelni a kormány, de mégsem elégségesek egyelőre ezek a lépések. Örömtelinelik látom, hogy a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség által lefolytatott nemzetközi misszió is felhívta arra a kormány figyelmét, hogy az Atomenergia Hivatal függetlenségét az tudja rendesen garantálni, hogyha egyébként ott jól megfizetett szakemberek vannak, és azt a hiányosságot most pótoljuk, hogy a főigazgató úr dönthessen a béren kívüli juttatások tekintetében, amely eddig is egyébként a költségvetésben meghatározott összeg volt, ezt az összeget ő felhasználhassa a béren kívüli juttatások kifizetésére.

Én már számos esetben felhívtam a figyelmet arra, hogy azt gondolom, ki kellene alakítani pont az Atomenergia Hivatal típusú szervezetekre akár egy életpályamodellt is, ösztöndíjprogramot kellene kitalálni, akár a Műszaki Egyetemmel szerződést kötni, hogy egy olyan program jöhessen létre, amiben a fiatalok meglátják a jövőt, a végéig. Az életpályájuk akkor tud jó lenni ezen a területen, hogyha végig ott tudnak dolgozni, és olyan fizetést tudnak kapni, amiből jól meg tudnak élni.

A másik módosítás, amelyet én örömtelinelik találtam, az a Paksi Atomerőmű dolgozóit érintő módosítás, amelyben az atomerőmű engedélyesét engedik, hogy a munkarendben, az ott dolgozó emberek munkarendjében eltérjen. Éppen ezért módosító javaslatot is nyújtottam be, hogy a teljes munkarendben adjuk meg ezt a lehetőséget.

Én azt gondolom, hogy a Paksi Atomerőmű egy olyan cég és olyan munka, amit ott elvégeznek az emberek, ami nagyon speciális, tényleg nem egy csavargár, tényleg nem egy biciklitároló, hanem egy olyan cég, amely olyan speciális dolgokat csinál és olyan speciális tudással dolgoznak ott emberek, hogy számukra a munkarend meghatározását csak és kizárólag szakember tudja pontosan megtenni. Amíg egyébként az atomerőmű vezérkarában szakemberek ülnek, ők ezt nagyon-nagyon pontosan meg fogják tudni határozni. Éppen ezért azt gondolom, hogy az az egy biztos, ha ott nyugodt, kiegyensúlyozott emberek dolgozhatnak a Paksi Atomerőműben, és olyan szakemberek, akiknek tényleg minden lehetőséget biztosítanak a nyugodt munkavégzés szempontjából. Ezért remélem, hogy a módosító indítványomat támogatni tudják. Én ezt a két módosítását a kormánynak, a ritka esetek egyike, de ezt a két módosítási pontot mindenképpen támogatni tudom, mert azt gondolom, hogy vannak még lépések, amiket meg kell tenni.

Azt gondolom, hogy lenne más terület is persze, ahol speciális munkavégzés van, ahol ugyanúgy megérdemelnék az emberek a munkarendtől való eltérést, de sajnós a mostani munkatörvénykönyv, ami szerintem számos ponton hibás, ezt nem teszi lehetővé. Azóta nem teszi lehetővé, amióta ez az új munkatörvénykönyv létrejött. Pont egyébként az elégséges szolgáltatás tipikus esete a Paksi Atomerőműnél, hogy bíróság legyen a talpán, legyünk őszinték, aki meg meri mondani, hogy egy atomerőműnél mi az elégséges szolgáltatás. Azt nem lehet kicsit üzemeltetni, azt nem lehet csak úgy félig, hanem azt rendesen, szívvel-lélekkel kell, ahogy a Paksi Atomerőmű dolgozói ezt mindig meg is teszik.

Úgyhogy ezt a két módosítást mindenképpen támogatni fogom, és remélem, hogy a módosító indítványomat el tudja a kormány fogadni. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Látom, készülődik Aradszki államtitkár úr, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt megköszönöm a támogató hozzászólásokat, és azt érzek, hogy a hozzászólások szakmai részét tekintve, hogy alapvetően kielégítő és megfelelő munkát végeztünk a jogszabály előkészítése során. Hozzá kell tennem, hogy ez természetesen annak is köszönhető, hogy a szakmával is egyeztetünk sok szempontból, és az eddigi tapasztalatokat értékelve hoztuk be ezt az előterjesztést.

Vannak olyan kérdések, amelyekben biztos, hogy van vitánk, hogy kezdjem Józsa és Gúr képviselő uraknak a gázár... - de ezt inkább hagyjuk a végére, jó?

Józsa képviselő úr észrevételeivel kapcsolatban el kell mondanom, hogy a távhőszolgáltatásra vonatkozó adminisztratív szigorítás a mi szándékaink szerint valójában az ellátásbiztonság érdekében hozott enyhítő intézkedés, mert a korábbi szabályozáshoz képest szabadabban dönthetnek a távhőszolgáltatók és a távhőtermelők arról, hogy milyen időtartamú, de éves lejáratú szerződést kötnek. Egyetlenegy feltétel van, ami pótolja és kiegészíti, illetve biztonsággal erősíti a mostani szabályozáshoz képest, hogy olyan állapot nem jöhet létre, hogy ha lejár egy határozott idejű szerződés, és a felek nem tudnak megegyezni a megújításban vagy a továbbfolytatásban, akkor ne legyen olyan hatósági kényszer a szerződés létrehozatalára vagy más szolgáltató kijelölésére, hanem eleve benne van a törvényben, hogy plusz két éves szerződéskötési kötelezettség van az éves

lejárát után, amelynek az a lényege, hogy az alatt a két év alatt, tekintettel arra, hogy a távhőszolgáltatás is reményeink szerint meg fog újulni, két év alatt lehetőség lesz alternatív szolgáltatások beszerzésére, illetve alternatív piacoknak a feltárására.

(20.40)

Ez szerintem inkább könnyíti és rugalmasabbá teszi az eddigi merev rendszert.

A CO₂ tárolására tett észrevételére: ebben sincs vita. Én annak idején, amikor az első elfogadása volt, a bányatörvénynek a módosítása 2012-ben, ha jól emlékszem, akkor mind a ketten vezérszónokok voltunk, ha jól emlékszem, Józsa képviselő úr, és mind a ketten azt mondtuk akkor, hogy ez egy elvi lehetőség, Magyarországon egyelőre az európai uniós megfelelés a fontosabb cél, a tárolásnak az egyéb feltételeit nem látta sem ön, sem én megfelelőnek akkor sem és most sem.

Én azzal kapcsolatban vitatkoznék, hogy az OAH-ban nincs piaci jellegű bérezés, és akkor reagálnék Heringes Anita képviselő asszony szavaira is, mert azt mondja, hogy el tudnának menni sokkal jobb pénzért. *(Heringes Anita bólogat.)* Így is van, el tudnának menni sokkal jobb pénzért, de nem mennek el, mert egyébként az elmúlt időszakban végrehajtott bérrendezések kapcsán azért tisztességes, a magyar viszonyokhoz képest az átlagnál nagyobb javadalmazást kapnak mind az OAH-nál, mind pedig a Paksnál dolgozók. E tekintetben az idén rendeztük az OAH-ban a béreket, ott jelentős eltérés történt.

Az ösztöndíjprogramra meg az egyéb ilyen észrevételekre: ezek folyamatban vannak, élő a kapcsolat az egyetemekkel, és örömmel látom és érzékeljük azt, hogy a fiatalok előtt is vonzóbbá vált ez a terület, és biztosítottak látjuk a szakmai utánpótlást. Való igaz, minél hamarabb kezdi a fiatal ember, vagy a fiatal asszony vagy hölgy elvégezni ezt a munkát, minél hamarabb felveszi ennek a területnek a munkáját, annál felkészültebb és jobb szakembere lesz ennek a területnek. Én úgy gondolom, hogy nem lehetünk megelégedettek, de - ahogy Józsa képviselő úr is elmondta - az irány jó.

A felvetett munkarendi képviselői módosító indítványokkal én elviekben... ha meglátjuk, akkor nem vagyunk ellene, hogyha az egyébként találkozik azzal a biztonsági követelményeknek való megfeleléssel, ami egyébként mindannyiunknak a közös feladata és célja.

Kepli képviselő úr támogatta.

Szél Bernadett képviselő asszonynak: szóval, én igyekszem figyelni, tisztelt képviselő asszony, és ön mindig azt mondta, hogy az ön olvasatában. Hát, ne haragudjon, én meg nem tudok úgy olvasni, ahogy ön, tehát a felvetett kérdéseket egyszerűen nem értem. Lehet, hogy mindannyiunkkal baj van, mert önökön kívül más nem kifogásolta az atomtörvényben megfogalmazott módosításokat. Tényleg más-

képp láthatjuk a világot, mert az engedélyezési eljárás tekintetében, az építési engedélyezési eljárás bizonyos építmények esetében nemhogy csökkenti, hanem növeli, erősíti az OAH-nak a hatáskörét, mert olyan jogköröket kap meg, amelyekkel eddig nem rendelkezett. Ezeknek a nem nukleáris jellegű építményeknek az engedélyezése eddig más hatósághoz kerültek, ezt most tulajdonképpen és lényegét tekintve az OAH együtt fogja elbírálni, és az abban részt vevő közreműködőknek az atomenergia-biztonság szempontjából is értelmezhető minősítését a hivatal, az OAH fogja elvégezni. Mi, ha ez nem erősíti a biztonságot és erősíti az OAH jogkörét?

A speciális követelményeknek való megfelelést szolgálja a kormányrendeletben való eltérés, a 11. § ezt is mondja, és rögzíti az eltérés módjait és feltételeit, tehát törvényileg meghatározott az, hogy a kormányrendeletben milyen módon lehet eltérni.

A többivel kapcsolatban én mindig széjjelteszem a kezem, amikor élesen kirohan a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartásával kapcsolatban. Ön legalább becsületesen elmondja a véleményét, kiáll, és nem tesz úgy, hogy egyébként a paksi emberek jövőjéért aggódó képviselőként soha nem támogatja a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartását. Egy másik hölgy, Heringes Anita ezt így szokta csinálni; még most sem mondta azt, hogy kérem szépen, szemben a pártom álláspontjával én mint paksi honnanya teljes mértékben támogatom a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartását (*Dr. Józsa István közbeszól.*), mert az hosszú távon, 30-40 évre biztosítja Paks város létezését, az ott élő emberek boldogulását, és még a dédunokák számára is megfelelő javadalmazást, megélhetést biztosít.

Úgy látom, hogy e tekintetben, Szél Bernadett képviselő asszony, nem tudok önnel vitatkozni ebben, ez egy hitvita. Önök azt mondják, hogy mi úgy gondoljuk, hogy vagy megújuló, vagy nukleáris alapú energiatermelés van, ezzel szemben a kormány álláspontja mindig az volt, hogy és-és, tehát nukleáris és megújuló, és hozzá kell tenni, hogy mind a két energiatermelési formának ugyanazok a problémái; inkább össze kéne fogni, a nézeteinket egyeztetni és egy optimális megoldást kitalálni. Bízom benne, hogy ez egyszer be fog következni, és mind a két energiatermelés megtalálja a maga formáját és helyét a magyar energiamixben, ami nem ördögtől való, mert más országok is hasonlóképpen gondolkodnak.

Visszatérve az árra: Józsa képviselő úr azt mondta, hogy piaci viszonyok között az árcsökkenés már bekövetkezett volna. (*Dr. Józsa István: Így van!*) Tisztelt képviselő úr, az Európai Unióban jelenleg 28 állam van, ha jól tudom, ezek közül az államok közül jó részüknél, a döntő többségükönél az egyetemes szolgáltatói ár a piaci viszonyoktól függ. Vannak országok, ahol ezek szabályozott árak. Na most, ez a szabályozott ár az egyetemes szolgáltatói szegmensben még mindig jóval alacsonyabb, mint a cseh, a francia... - a francia nem -, a belga vagy a

luxemburgi ár, amelyen piaci viszonyok között, piaci árszabályozás szerint szolgáltatják az egyetemes szolgáltatást igénybe vevők számára az áramot és a gázt. A gáz tekintetében Magyarországon a második legolcsóbb az ár az Európai Unióban, az áram tekintetében az ötödik; azért csak az ötödik, mert azért Lengyelország az áramszolgáltatás tekintetében jóval kedvezőbb pozícióban van a szénerőművek miatt. Én úgy gondolom, hogy ilyen körülmények között azt mondani, hogy a piaci viszonyok alapján már bekövetkezett volna az árcsökkenés, az eléggé bátor dolog, mert ezekből a statisztikai adatokból, amelyeket megemlítettem az előbb, az következett volna a számomra, hogy a piaci viszonyok között alkalmazott egyetemes szolgáltatói ár most nemhogy alacsonyabb lenne Magyarországon, hanem ha összehasonlítjuk a többi versengő országgal, ahol piaci körülmények között szabályozzák vagy a piac szabályozza az egyetemes szolgáltatói árat, mindenhol magasabbak az árak.

Tudja, képviselő úr, én akkor még jobban tisztelném önt, hogyha 2010 előtt lettek volna olyan bátrak, és önök elkezdtek volna a rezsicsökkentést, az igazi kihívás lett volna, ugyanis abban az időszakban, az akkori időszakban az egyetemes szolgáltatói ár Magyarországon, a magyar polgárok által fizetett ár magasabb volt, mint Angliában, Luxemburgban vagy Hollandiában, tehát akkor a magyar átlagfogyasztó többet fizetett az áramáért, a lakásában elfogyasztott áramért, mint tette azt a brit állampolgár, a luxemburgi vagy a holland állampolgár (*Dr. Józsa István: A luxemburgi nem, a holland!*), a holland és a cseh. Tehát azért hozzá kell tennem, hogy ezek fontos kérdések. Akkor lett volna tere és indoka a rezsicsökkentésnek, ha lett volna az akkori kormányban bátorság. Nem most kell követelni alaptalanul, megalapozatlanul, az ellátásbiztonságnak a kockáztatásával az árcsökkenést, amikor, mint említettem, 28 állam közül a második legalacsonyabb a gázár Magyarországon és az ötödik legalacsonyabb a villamos energia ára, és úgy - még egyszer alá kell húznom -, hogy a piaci viszonyok között működő egyetemes szolgáltatói ár mindenhol magasabb, mint a magyar ár. Úgyhogy én azt gondolom, ezt a vitát el lehet mondani akár most, akár napirend előtti megoldásokban, de sajnos más választ nem tudok erre adni.

Kérem a türelmüket, a rezsicsökkentés értékeit és irányait (*Dr. Józsa István: Mi tudjuk, mikor lesz!*) fenn fogjuk tartani, rajtunk nem fog múlni az (*Dr. Józsa István közbeszól.*), hogy a magyar állampolgároknak, az egyetemes szolgáltatást igénybe vevőknek (*Dr. Józsa István: A kampányban lesz!*) a legkedvezőbb árat tudjuk adni, ami lehetséges.

(20.50)

Én köszönöm szépen a támogató nyilatkozatokat, azokat az észrevételeket, amelyek remélhetőleg

hasznosak lesznek a törvényjavaslat kialakulása szempontjából, és megvizsgáljuk azokat a munkabeszámításra vonatkozó javaslatokat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Aradszki államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Witzmann Mihály képviselő úr, a Fidesz-képviselőcsoportból: „Turisztikai eredmények Somogyban és a Balatonnál!” címmel. Öné a szó képviselő úr, ötperces időkeretben. *(Dr. Józsa István: Volt egy ilyen napirend!)*

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ahogy az a ma délutáni vitában is látszott, Balatonparti képviselőként különösen szívügyemnek tekintem a hazai turizmus helyzetét, ezért már többször is felszólaltam a tisztelt Házban ebben a témában. E kései órán mostani felszólalásomban is egy rövid áttekintést szeretnék adni a hazai turizmus 2016-os évben elért eredményeiről, természetesen figyelembe véve mindazt, hogy a szektor teljes éves adatai még nem állnak rendelkezésünkre. Örömmel bocsátom előre, hogy a számok az idei évben is kedvezően alakulnak, ez igaz az ágazat szinte minden szegmensére.

Választókerületem tágabb pátriájának, Somogy megyének a turisztikai adatait vizsgálva is kijelenthetjük, hogy a növekedés szembetűnő és biztató. A kereskedelmi szálláshelyek vendégforgalma Somogy megyében az alábbiak szerint alakult az előző évvel összehasonlítva: 2015 első félévében összesen 192 039-en, ezzel szemben 2016 első félévében összesen 211 749-en látogattak el Somogy megyébe turisztikai céllal. Összesítve elmondhatjuk tehát, hogy a 2016-os első félévben a Somogyba látogató vendégek száma mintegy 10,3 százalékkal emelkedett.

Optimizmusra adhat okot a somogyi vendégéjszakák számának kedvező alakulása is. Az adatok itt is önmagukért beszélnek, ugyanis 2015 első félévében a regisztrált vendégéjszakák száma összesen 448 349 volt, addig 2016 első félévében ugyanez az adat már 479 306 regisztrált vendégéjszakát mutat. A növekedés ebben az esetben mintegy 6,9 százalékos.

A Balaton turisztikai adatait vizsgálva örömmel mondhatom, hogy a 2016-os év első nyolc hónapjában összesen 4 millió 310 ezer vendégéjszakát töltöttek el a vendégek a magyar tengernél, ami egyébként 2,7 százalékos bővülést jelent a balatoni térség vendéglátásában.

Szerencsére azt is elmondhatjuk, hogy nemcsak a vendégek, illetőleg a vendégéjszakák száma növekedett az idén, hanem a régió turisztikai bevételei is évről évre emelkedést mutatnak.

Érdemes felidézni, hogy míg a balatoni gazdaság számára oly nagy jelentőséggel bíró kereskedelmi szálláshelyek bruttó bevétele 2010-ben még nem érte el a 12 milliárdot sem, addig 2015-ben ez a szám már meghaladta a 21,3 milliárd forintot, és 2016 első nyolc hónapjában már megközelítette a 18 milliárd forintos bevételt, ami egyébként több mint 6,2 százalékos növekedés a tavalyi év azonos időszakához képest. Ma már azt is nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy a rendkívül lesújtó eredményeket produkáló 2009-2010-es évekhez képest a turisztikai ágazatban is sikerült Magyarországnak előrébb lépnie. A belföldi kereslet élénkítésére, a magyar családok anyagi helyzetének javítására irányuló kormányzati intézkedések, az alacsony személyijövedelemadó-kulcs, a rezsi-csökkentés, a devizahitelek kivezetése, a családi adókedvezmény vagy éppen a SZÉP-kártya-program kétséget kizáróan hozzájárultak ahhoz, hogy a magyar emberek számára elérhetőbbé váljon a nyaralás és a kikapcsolódás lehetősége.

A SZÉP-kártya esetében mindenképpen ki kell emelni, hogy ez a fajta fizetőeszköz komoly szerepet vállalt a hazai idegenforgalom növekedésében. Csak Somogy megyében az idei év első felében a kereskedelmi szálláshelyeken több mint félmilliárd forint értékben fizettek SZÉP-kártyával, ami egyébként 4,3 százalékos növekedésnek felel meg.

A turisztikai ágazat fejlesztése és a bevételek alakulása természetesen a balatoni önkormányzatok szempontjából is rendkívül fontos. Örömteli tény az is, hogy választókerületem Balaton-parti városai esetében kivétel nélkül növekvő idegenforgalmiadó-bevételekről számolhatunk be. Zamárdi esetében például a tavalyi idegenforgalmiadó-bevétel összesen 123,5 millió forint volt; idén már augusztus 20-án sikerült elérni a közel 117 millió forintot. A város polgármesterének tájékoztatása szerint az év végéig a tavalyihoz képest nagyjából 5 százalékos növekedés várható.

Hasonló eredményeket láthatunk Balatonföldvár esetében is, ahol körülbelül 8 százalékos növekedés várható az idegenforgalmi adó tekintetében a tavalyi esztendőhöz képest.

A kedvező tendencia választókerületem székelylén, Siófokon is jól látható, itt ugyanis 42 ezerrel több vendégéjszaka került regisztrálásra a tavalyi év hasonló időszakához képest, ez pedig mintegy 11 százalékos növekedést mutat.

És ha már Balaton és turizmus, akkor mindenképpen érdemes a Balatoni Hajózási Zrt. működésének eredményeiről is említést tenni röviden, mert a cég a 2016-os esztendőben több rekordot is megdöntött. A szállított személyek száma 2016-ban a tavalyi 653 ezer fővel szemben idén 721 ezer főre emelkedett, ezzel a vállalat az utóbbi hét év legnagyobb utasforgalmát bonyolította. A balatoni kompok forgalma pedig 2002 óta nem látott magasságba emelkedve meghaladta az egymillió utasszámot.

Összességében tehát elmondhatjuk, hogy a turizmus Magyarország számára egy olyan, rendkívül

fontos nemzetgazdasági ágazat, amelyet kell és érdemes is fejleszteni, ugyanis jelentős bevételeit évről évre növelni tudja, hozzájárulva az ország gyarapodásához, a Magyarországról kialakított kép, az úgynevezett országimázs további javításához. A szektor által biztosított munkahelyekkel pedig nemcsak megélhetést teremt, hanem a gazdasági fejlődés motorjaként is funkcionál. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Witzmann képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalás végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Nyugodalmassal jó éjszakát kívánok! Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 20 óra 56 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s.k.
jegyző

Gúr Nándor s.k.
jegyző

Ikotity István s.k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)